149
2-74

ஸ்ரீ

திருவீணைசகாயம்

ஐந்தாம்வேதமாகிய

ஸ்ரீ மகா பாரதத்தில்.

சொர்க்காரோகணபர்வசம்பிரதாயமான

மகாவித்தமென்னும்

வைகுந்தஅம்மானை.

இஃது

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

பாப்பிரமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவஅ — வைகாசிஸ்ரீ.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

மகாவித்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

விநாயகர் துதி.

நேரிசை வெண்பா.

தக்கபுகழ்செறியுந் தருமரவர்வைகுந்தம்
புக்குபெருந்தாதைபுகலவே-மிக்க
வியமுகத்தான்பாரதத்தை மேரிகூத்தாடுங்
கயமுகத்தான்பங்கயத்தாள் காப்பு.

வெண்செந்துறை.

கரிமுகப்பிள்ளையரே கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியதவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வடுதவராமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவராமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவராமல் நல்லோசைதாருமையா
பாவுவழுவாமல் பரித்தெனக்குமுன்னடவாய்
சுரலில்குடியிருந்து சுரலோசைதாருமையா
மறலியணுகாமல் வரமீய்ந்துகாருமையா
வெப்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையரே
சப்பாணிப்பிள்ளையரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்கக் கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

தேவரெல்லாம்வணங்குந் தேவர்சேனபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
பூவிலயிலேறும் பூரணவடிவேலா

வள்ளிமணவாளா வந்தனக்குமுன்னடவாய்
இருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவர்கதை
பஞ்சவர்கள்தன்கதையைப் பற்பலருந்தான்படிக்க
அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க
எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிராணைவே சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதிதுதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகன்தேவியரே
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகாட்சகியே
மாசற்றநீயேமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்கோவர்களும் பட்சமுடன்வைகுந்தம்
தஞ்சமுடனெல்லோருந் தக்ஷணமேசேர்ந்தகதை
அல்லல்மிகதீங்கி ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தகதை
புல்லனென்வாயால் புகழ்ச்சியாய்ப்பாடுதற்கு
வல்லமகமாயி வாக்கிற்குடியிருந்து
நல்லவாக்கருள்வாய் நாவிற்சரஸ்வதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தியாயான்பாடப் பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர்துதி.

ஆதிபரஞ்சுடரே அரியசிவமூரே
சீதாமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசர்க்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறுந் தோன்றுதமெய்ப்பொருளே
மாயுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரே
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள்தன்கதையைப் பகவானேயான்பாட
ஆண்டவனேநீருமெந்தன் அடியேனுடநாவில்
இடறுகள்வாராமல் இன்பமாயான்பாட
அடவாகயென்னுவில் ஐயனேநீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றுநேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவாமுன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணுதோத்திரம்

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரே
தொண்டல்நிறமுள்ள கோபாலமாயவரே

கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகமுன்னடவாய்
செஞ்சொலசோதையுட தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணெய்திருடியே மிகவிடைச்சிகையாலே
வண்ணமுடனுதையுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குத்தூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்
ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

கதையின்வரலாறு.

காராளனமாமுகனே கணபதியேகாப்பாக
சீராளமாமுகனே செல்வனேமுன்னடவாய்
எத்தன்குருவாழ்க ஏரம்பாமுன்னடவாய்
தத்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னடவாய்
அத்திமதிசூடும் அரனார்திருமகனே
வந்துதவிசெய்வாய் மாபாரதக்கதைக்கு
முற்றுபரமேசுரனார் மொழிந்தவசனமிது
இப்புவியிலுள்ளோ ரெழுதிப்படிப்பதற்கு
செட்புடனேன்லட்சுமியாள் சீதேவியுமாக
ஞானமதில்மெய்ஞ்ஞானம் நாளும்பரமபதம்
வாலசரச்சோதிநிதம் வந்திருந்துகூத்தாட
மகாபாரதக்கதையை வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
ஆகாதகேடன் அனியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவிசெய்த வஞ்சமெல்லாம்பொறுத்து
பூபாலரைவர் பொருந்துந்துரியோதனனும்
வென்றும்புவியாண்டு விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்தகதை
ஒன்றுமறியாதான் உரைத்தேன்புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே
தெரியாதான்சொன்னமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்
பாவாணர்பாதம் பணிந்துநமஸ்கரித்து
நாவாணர்சீர்பாதம் நமஸ்கரித்துநாள்தோறும்
சொல்லுகிறேனம்மானை துதிக்கைத்துணையாக
செல்லுகிறஞானமெனச் செப்புகிறேனம்மானை
வெல்லுகிறகாலமென்ன வேந்தன்துணையாயிருந்து
சீரார்புவிவாழ்க திசைகளெட்டுந்தான்வாழ்க
பாரார்புகழ்தமிழ்சேர் பாவாணர்தான்வாழ்க
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய
பொங்குபுகழ்காவேரி பொய்யாமலெந்நாளும்

தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க
ராஜன்புவியாள நற்றவங்களுண்டாக
தேவாலயம்விளங்க திருப்பணிகளுண்டாக
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேர்களும்வாழ்க செங்கதிரோன்றுன்வாழ்க
நாராயணன்வாழ்க நான்மறையுந்தான்வாழ்க
தாரார்தவத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க
பஞ்சாக்ஷரமும் பகமோரெட்டெழுத்தும்
துஞ்சாமலெந்நாளுந் துதிப்போர்மிகவாழ்க
வீறுதிருநாமமுடன் வெண்ணீறுமுண்டாக
கூறுமுபதேசம் குன்றுமலைத்தாளும்
நன்றாய்ச்சிவன்றனையும் நாராயணன்றனையும்
ஒன்றாகக்காண்போர் உலகில்மிகவாழ்க
நல்லோருமிப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழ்க
இல்லோருமுள்ளோரு மெளியோர்வலியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமருடதன்சீஷன்
மண்ணுலகில்வெங்கியருள் வடவாண்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள்தானறவே
சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லுறவேயான்பாட
தண்ணளிசேர்வீதியிலே தழைத்தாவின்கீழிருக்குங்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
தோராதகூனையும் துலியாக்கிவஞ்சமதை
வேரோடறுத்தெரியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துவரநிடையாளே சொற்கலக்கும்வல்லவனே
தவளநிறத்தாளே சகலவிதேவாக்கருள்வாய்
தெரியுங்கலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்தகதை அம்மானைசொல்வதற்கு
வரிசைபெறும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேச்சறியாப்பிள்ளை புலம்புகிறேன்வாய்திறந்து
காவிற்குயில்கூவ கண்டேயதம்பினையாய்
கூவிக்குளறுமந்த கூகையொக்கும்அம்மானை
ஆகவாயானுரைத்த அம்மானைதன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும் என்னைநிஞ்சொல்லாமல்
வாசமுள்ளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாட
நேசமுடனேபெரியோர் நித்தைமிகச்சொல்லாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் கிறியேனுரைத்ததமிழ்
சந்தையங்கள்சொல்லாமல் தாரணியிலுள்ளோர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்

ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துகேட்டவர்கள்
ஓசையுடன்வாழ்த்து உகத்திருப்பார்கண்டீரே
ஆறுமுகவன்றனையாய் அவையடக்கம்போகேனே
பூருவமுள்ள புலனும்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிரேனிக்கதையை
சீர்ப்படனைகள்செய்தறியார் தருமருத்தப்பியரும்
அத்திபுரிதகரம் ஆளுகின்றதாளையிலே
புத்தியுள்ளபஞ்சவரும் பாரளத்தமாயவரும்
தீதிமறவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேசேர்த்தகதை
காலதுவாபரம்போய் கலியுசமும்வந்தகிலல்
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உய்வதுக்குநல்ல உபாயமனதிலெண்ணி
சீருடனேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசம்மதித்து
நாருடனேபூவும் நன்றுகச்சேர்ந்ததுபோய்
பஞ்சவர்களைவரையும் பட்சமுடனிப்பொழுது
தஞ்சமுடன்மாயன் தன்னிதம்போலாக்கிவைக்க
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமால்மனமகிழ்ந்து
வித்தையாயிக்கதையை மேதினியோர்தாம்துதிக்க
அம்மானேயென்று அரியவைகுந்தகதை
இம்மாநிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பவர்க்கு
வாக்கருளிச்செய்த வடவான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமொன்று பாடவேயிக்கதையை
சருக்கமாய்ப்பாடினதை தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமான்பதம்போற்றி
ஒன்றுபத்துநூறாய் ஒன்றுநூறுயிரமாம்
என்றுமுத்திசித்தி யிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடனிக்கதையைச் சிறப்பாகச்சீருடனே
விருத்தமுடன்கொச்சகமும் விபரிதமாய்த்தான்பாடி
பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
மாலோனுதவிசெய்வார் வைகுந்தமென்பவர்க்கு
மெய்கண்டவேத வியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தஅம்மானை மகாபாரதமுடித்து
குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்கள்நூற்றொருபேர்
போர்க்களத்தில்மாண்டு போனபின்புபஞ்சவர்கள்
தருமதுரையுர் தப்பியருர்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையு மற்றுமுள்ளோர்தன்கதையும்
தாழ்ந்தகலிவருமுன் தங்களிலேதால்தெரிந்து

காணமுகிவண்ணன் கண்ணாருளாலே
வாளபிமனீன்ற மன்னன்பரிசித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்து பாராளவைத்தருவும்
நட்டந்தச்செங்கோல் நடத்துர்திறமறித்து
தேசம்விட்டுவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசம்மதித்து
வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்த்தகதை
நடந்தகதைசொல்ல நாரணரேகாப்பாமே

விருத்தம்

ஓங்குருவாழ்கவென்று உலகெலாமகிழ்ந்தீக்கி
பாங்குடனேந்துபேரும் பத்தினிதுரோபதியும்
ஈங்குள்ளகருமமெல்லா மெள்ளளவாசையற்று
தீங்கிதுசெகமென்றெண்ணி திறவிலேநடந்தருளாயம் (க)
மண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மற்றுள்ளதேவர்சூழவர்
விண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்திருமால்பாத மைவருஞ்சேரவென்று
கண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்றுகலிமகள்காப்பதாமே (உ)

கதை

சொல்லுகிறேனல்ல சோமலிங்கர்தாள்போற்றி
வெல்லுகிறகாலம் வெகுளியினதான்மையிலை
வைகைநதியான வாள்விளையம்பதியான்
மெய்க்கமலம்பத்தி விபூதிபஞ்சாட்சரத்தான்
எளியோர்வலியோர்க்கு எழைபிவனெனவே
தெளிவோர்க்கடிபணிந்து தீஷிரில்சீஷனுமாய்
வணங்கிநமஸ்கரித்து வாழ்த்துகின்றரம்மானை
அணங்கினுடன்சீர்பாதம் ஆறுமலிப்போது
கூறுந்தமிழுடைய குருகுலத்திற்பஞ்சவர்கள்
பேருந்தவமும் பெருமைகளுமுண்டாக
சொன்னதமிழ்ப்பெருக சொன்னதுவேயம்மானை
அன்னமெனுமீனாட்சி யம்மாள்துணையெனவே
விரித்துநான்சொல்லுகிறேன் மேதினியோர்தான்கேழ்க்க
கிரித்துப்பழியாமல் சித்தமேதான்பொறுத்து
ஆரும்பெரியோ ரடியேனுரைத்ததமிழ்
கேழ்ப்பாய்வைகுந்தகதை திருவையுடனேயிருந்து
பஞ்சவர்கள் அத்திபுரத்தை அரசுசெய்தது
இன்னுளளவும் இகத்திலிருந்தபடி
முன்னுளிற்பஞ்சவர்கள் மூர்க்கமுடனேயிருந்து
வேதமறவாமல் வேதியரும்பூசரரும்
நாதமணிகீதம் நற்சங்குதானமுடன்

வேள்விகளோமம் மிகுத்தபுராணகதை
கேள்விவிவகதைகள் கீர்த்தனங்கள்தான்முழங்க
நீதிநடுஞாயம் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேபோற்றிசெய்து
மந்திரிமார்சூழ்ந்திருக்க மகுடமுடிவேந்தருடன்
தந்திரிமார்வந்திருக்க தார்வேந்தர்காத்திருக்க
அந்தணரும்வேதியரும் ஆனதபோதனரும்
செந்தமிழ்சேர்வாணர்களுந் தேவரிஷிமாதர்களும்
அன்னசொன்னதானம் அறமேபெரிதாகி
மன்னர்தங்கள்செங்கோல் வாழுமனுநீதி
வழுவாதசெல்வ மனுநீதிதப்பாமல்
தழுவாதசொல்லும் தான்தோறுந்தப்பாமல்
பூமிசெழித்துவரப்புவிராஜன்வாழ்ந்திருக்க
சாமிதிருமால் சகாயமனதிலெண்ணி
சேனைரதகெஜங்கள் திக்கெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
சங்கீதராகம் சகலகலைமுழங்க

இக்கிதமாய்நாளு மிடைபூறுவாராமல்
கோத்திரங்களெல்லாங் குபேரனைப்போல்வாழ்ந்திருக்க
பார்த்திருந்ததர்மர் பஞ்சவர்கள்தன்னுடனே
மக்கன்மனவிசுற்ற மகிழ்ந்துசிலகாலம்
திக்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுத்தானதிர
ஆளுகின்றரத்திபுர மசையாய்யணிதரித்து

அபிமன்னனுக்குப் பிள்ளைபிறந்தது.

வாழுகின்றநாளில் வாளபிமன்றன்தேவி
சந்தரியுங்கர்ப்பமுடன் தோற்றமுடனேயிருந்து
மைந்தனையுமீன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
குழந்தைபிறந்துதென்று கொற்றவர்கள்தான்மகிழ்ந்து
வாழ்ந்தாராமனமகிழ்ந்து வாய்த்துதென்றுஐவருமே
நில்லொன்றுமாகித் தேமாங்கனிபோலே
பூரித்துநாள்தோறும் பொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
பாரித்துப்புத்திரனும் பருவமதாய்த்தான்றேறி
அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஹாவெனக்குளறி
தத்திவிளையாடித் தாவித்தவிழ்ந்திடுவான்
வெற்றிவிசையன் மிகமகிழ்ந்துபேரனுக்கு
தண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன்தான்பூட்டி
வண்டையும்மும்வச்சிரமணி விதவிதமாய்த்தான்பூட்டி
பூணைமுப்பூட்டிப் பொன்னுலலங்கரித்து

வாசமுள்ளவாளபிமன் மைந்தனுக்குப்பூஷணங்கள்
பூட்டியலங்கரித்து பூஷணங்களுள்ளதெல்லாம்
தேடரியவில்வித்தையன் சித்தமகிழ்ந்திருத்தான்
தும்பியழுதிடுமாஞ் சொல்லும்பயின்றிடுமாம்
அம்புலியைவாவென்று ஆணையசைத்தாடி
செங்கீரையாடிச் சிலகாலத்தாணடி
வங்காரமுத்தமொடு மருவியதோர்கப்பாணி
சித்திரிவினையாடிச் சிறுதேருத்தானுருட்டி
முத்தியொருவயது முழுதும்பருவமதாய்
தத்தடியுமிட்டுத் தம்பியிலனுமெனவே
பத்தடியுமிட்டுப் பருவமொருவயதாய்
தெரிந்துமிகப்பஞ்சவர்கள் சித்தமகிழ்ந்திருந்தார்
மூன்றுவயதாகி முலைமறந்துவீதிசற்றி
ஊன்றுஞ்சிறுகோலும் உண்டைவில்லுந்தான்பிடித்து
நாலுவயதாகி நடையுடையும்பாவனையும்
ஐந்துவயதாகி ஆணைதமேறி
கொஞ்சும்பறியேறிக் கொற்றவனும்வித்தைகற்று
ஆறுவயதாகி யாடைவெகுபூஷணமும்
தீறும்பூணைந்து தெடியோனெஞ்சில்வைத்து
ஆசானடிபணிந்து அரியெலம்புங்கற்று
ராசாதிராசனென்று நாற்றிசையும்கொண்டாட
வில்வித்தைசாஸ்திரமும் விதவிதமாய்த்தான்படிந்து
கல்வித்தமிழறிபக் கட்டழகன்வேணுமென்று
எழாம்வயதில் எழுத்தறிந்தானுதற்கு
வாளபிமன்னன் மகனுப்படித்திடவே
ஆதிகுருவிடத்தில் ஐவருமேசதிசொல்லி

அபிமன்னன்பிளையைவர்கூடிப்பள்ளியில்வைத்து
ஒதிவிக்கவேணுமென்று ஓப்பிவித்தாரம்மானே
அரிவோமென்றட்சரத்தை அரியோன்தன்போலுக்கு
தெரியப்படித்திச் சித்திரிபும்பேரியும்
எழுத்தினுடஅட்சரமு மெல்லாம்படித்தெழுதி
அழுத்தமுடனின்ற ஐம்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரவில் பலநூலுந்தானறிந்து
வகுத்தநிதமிழால் வகையாகவேதெரிந்து
ஆகமதுபழுதில் அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
பேசுதமிழ்பலவும் பிரியமுடன்தான்படித்து
துலங்குபுகழ்நாகரமுஞ் சொல்லவேதான்படிந்து
காவ்வேதசாஸ்திரமும் தயனகுறிப்பாஷைகளும்

மால்பேரன் தான்படித்து வயதுமோரெட்டாகி
தனுசாஸ்திரம்படித்து தரணியெல்லாமகிழ
மநுவிக்கியானம்நீதி மனுவந்திவித்தைகளும்
பாஷிபதினெட்டும் பரிசித்துத்தான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம் உலகெங்குந்தான்மகிழ
நல்லவித்தைகத்திருந்தான் நாராயணன்பேரன்
செல்வவித்தைகற்றுச் சிறுவனுடன்தான்கூடி

பரிச்சித்து வேட்டைபோடப்போகிறது

தான்வேட்டையாடவென்று தானைபிரிவீரருடன்
கான்வேட்டையாடிக் காடுதிசையெறித்து
வாலைகளாய்க்கூடி வனம்படைத்துதாவிடவும்
சோலைகளுங்காவுகளுஞ் சுனைபும்பலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானேறி
தேடிக்கரடிபுலிச் சிங்கங்களாளியுடன்
மான்மறைகள்புலிவாய் வராகத்தான்வதைத்தீதுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும் விஷித்தாறுநதிகளியும்
வாழைப்பழமும் வருக்கைபீபுலாக்கனியும்
விளையாடிப்பாலர் வெருளிமிகவாகி
இளையாமற்சற்றும் இன்னதென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாம்பை உயிரைவலித்தெய்து
ஆட்டிவிளையாடி அலைக்கறித்துநாகமதை
கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றுருயிர்தனையும்
நாகமீதுசெத்ததையும் நலமாகவேகிடத்தி
வேகமுடனவ்வனத்தில் விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியும் ஆனதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம் என்றைக்குக்காண்போமென்று
இருகைவிரித்து இருந்தார்சிவயோகி
அருகேகிறுவர் அவர்செயலைப்பாராமல்
சுடரில்விழும்விட்டிலைப்போல் துன்பமிகநினைந்து
இடருவருமென்று எண்ணமதுதோற்றுமல்
நையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டியாரு மென்று அரவையெடித்துவந்து
கேடுவரும்போது கெடுமதிகள்தோற்றுமல்
பாடுவருமென்று பரிசித்தறியாமல்
ஏதுவருமென்று எண்ணியவன்பாராமல்

மகாவித்தமென்னும்

தீதுவினைதன்னைச் சிறுவனறியாமல்
சார்ப்பத்தைத்தானெடுத்து சந்நியாசிதன்சமுத்தில்
உற்பத்திதானுனக்கு உடைடமையிதுவென்றுணர்ந்தார்
கண்டந்தமாமுனியுங் கண்கள்பொறிபறக்க
விண்டந்தக்கோபம் வெளியிலேகோரமதாய்
எண்டாசிறுபயலே என்மீதிற்பாம்பதனை
வேண்டாதார்போலே விடவரவைப்போட்டாயே
தீண்டாதோஉன்னைச் சிறும்பெரியரவும்
ஆலுனக்கு அரவால்மரணமென்று
ஞானபரனை ஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபந் துடைக்கஅறியாமல்
என்னமோவென்று எகினர்காணம்மானை
தன்னிகரில்லாதொரு தனஞ்செயனுர்தன்பேரன்
சென்னைகவிழ்த்து சிறுவருடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கி ஆணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிக்கொக்கரித்து
பட்டணஞ்சேர்ந்து பரிச்சித்துவந்திருந்தார்
அட்டதி சுமும் ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுக்கானில் வேட்டைபோய்வந்ததுவும்
சொல்லெடுத்தான்பேரன் சூரனிவனெனவே
அங்கங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பேசி
தாடந்தெளிந்துஐவர் தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்பஞாயம் நமக்கேபலித்துதென்று

பரிச்சித்துவுக்குக் கலியாணஞ்செய்கிறது;

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
கன்னிகலியாணங் காணினியோர்தாமறிய
சீராகஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு
நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியரைத்தானழைத்து வேண்டுமுகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணரை ஐவரும்போய்த்தண்டனிட்டார்
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்குச் சோபனமுந்தான்முடிக்க
சுந்தரமுமின்னதென்று சாற்றுவீரெம்பெருமாள்
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகில்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
தொகைவகையும்ஐவர்க்கு தோற்றமுடனேநினைந்து
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்

ல்போலும்வங்கிஷத்தில் பண்பானகோத்திரத்தில்
ன்னபடியென்று இதவாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனைத் தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனெனும்
த்தத்துளசி மகாராஜன்ஈன்றெடுத்த
செல்வியென்னும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலேயிட
தில்லவிஷ்யமென்று தாணைசாப்பெண்கேட்க
தாடிநடந்தார்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரபுரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயவன் கமலமலர்பாதமதில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் செப்பினரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியேவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
தன்னுடையதன்மகளைத் தனஞ்சயன்போலுக்கு
பூமடந்தையென்னும் பொற்கொடியேயிப்போது
தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைத்தனுக்கு
மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சேலைபஞ்சஞ் செலுத்துமென்றுஐவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களைமனவே
ஞாயதொருமூகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியனை
கேட்டுஒருதினத்தில் கிருடையுடனெல்லோரும்
நீட்டுபுகழைவர் கிருமாலிடந்தனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் சுடரையொடுபரிசம்
கண்டுமகிழ்ந்து காயாம்புமேனியனும்
பாக்கியமாமெனவே பச்சைமால்கொண்டாடி
வாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
நன்றெனவேயிப்போது நாட்டுமச்சாணியென்றுச்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் சிறப்பாகச்செய்யுமென்றார்
ஆயன்திருமால் அருளினர்காணம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுபஞ்சவர்கள்
விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வந்தார்களத்திப்புரம் வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாகச் சகலரையுந்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னசத்தவங்ஷமும்
சித்திவிநாயகனைத் தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே மூர்க்கமுள்ளஜாவே
ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துதான்தொழுது

பாலனெங்கள்மைத்தன் பரிசித்துவுத்தனுக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணத்தான்முடித்து
முன்னிற்கவேண்டுமையா முக்கணனுர்புத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோமணியேமுன்னடவாய்
என்று துதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
சென்றுநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில்
வான்கமுகுநாட்டி வாழைமிகப்பத்தலிட்டு
தேங்காளிளநீர் தேன்கரும்புதானிரப்பி
வாழைக்கனியுடனே வாழைமரத்தானுன்றி
தாழைமடைமல்லிகைப்பூச் சரமாரியாய்நிரைத்து
பட்டாலலங்கரித்து பட்டமேல்தட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரம்பாவினையும்
தெருவீதியெல்லாஞ் சித்திரங்கள்தானெழுதி
சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
வந்தும்பரிமளங்கள் வெங்குங்கமகமென
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்த்தானிரைத்து
தேசம்புகழத் தெய்வலோகம்போலே
வைகுந்தம்போலே வயிரவயிடேரியத்தால்
செய்கின்றுரைவர் திருமால்மணமகிழ
மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
தாருமுகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமரசாணிய தும் மாணிக்கத்தூணுட்டி
அன்னசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூடி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளாரும்
திக்கிலுள்ளதோத்திரமும் சிறப்பாகத்தான்கூடி
முக்கியமாய்க்கல்யாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
வந்ததொருமன்னர் மகுடமுடிவேந்தரையும்
பந்திபந்தியாகப் பாவாணர்தேமுடன்
ஆனையொருகோடி அஸ்வமொருகோடி
தேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
சங்கதவீணை தவின்முரசுமல்லாரி
எங்குமுழங்க எக்காளம்பூரிகையும்
பேரிகைமத்தளமும் பேசுங்கிடிமிடியும்
வாரியொலியிட்டதுபோல் வானமுழக்கமுடன்
இத்திநவரி இருச்சின்னந்தாரையுடன்
சத்திக்குமேகமென்ன தம்புருவங்கின்னரியும்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள்மாதரசும் ஜெயசோபனமுழங்க

மங்களமும்பாடி மஹாயோகிகள்தான்றுதிக்க
சிங்காசனத்தில் திருமாலுவந்திருக்க
மாப்பிள்ளைக்கோலமிட்டு மாலிகையுர்தான்புகுந்து
மூப்புமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்குப்பட்டுடுத்தி
ஆடையுடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
வாட்பரிமளங்கள் வாசனையால்தான்பூசி
காலுக்குமிஞ்சியிட்டுக் கடிக்கன்சவளியிட்டு
கோலச்சரப்பணியுங் கொத்துமுத்துத்தாழ்வடமும்
வேடிக்கையாக விஜையனிடபேரனுக்கு
சோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்ணமயமாக
நாராயணர்பேரன் ராஜாதிராஜனுக்கு
ரோகநால்வகையுந் தெரிந்துநல்லபூஷணங்கள்
அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அன்பானபேரனுக்கு
பரிச்சித்துவேந்தனுக்குப் பலபணியுந்தான்பூட்டி
துளசிமகாராஜன் துய்யதொருபெண்கொடிக்கு
வஸ்யல்தரித்து வர்ணமிகப்பட்டுடுத்தி
பொன்னலலங்கரித்து பிறைபோலமையெழுதி
தேனுரும்பிச்சிமுல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு
மாப்பிளையும்பெண்ணும் மதனுமரதிபோலே
சீப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்போல்பொட்டுமிட்டு
வைத்துமகிழ்ந்து வத்துசொன்னர்மாயரிடம்
மாயவனும்ஐவருமே வந்துமந்தப்புந்தலின்கீழ்
தாயானகுந்தியம்மாள் தேவிதனையழைத்து
உன்பேரனம்மா உத்தமபிமனிட
நன்பாலன்வீர சுமர்த்தன்பரிச்சித்துவுக்கு
சுபசோபனமுடித்துத் தோகையரைநீபார்க்க
வேணுமிருமென்று விளம்பினர்பஞ்சவர்கள்
பூணுமெனவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
புகழ்பெரியதாயார் பொற்கோவில்சென்றுபுக்கி
திகழும்நவசரமே திவ்வியமேமாதாவே
கற்புடையமாதாவே காந்தாரித்தாயாரே
மைப்பிடைவேள்வாளபிமன் மைந்தன்பரிசித்துவுச்சு
அகலாதிருந்து அபிமனுடபுத்திரற்கு
சகலோகமெய்க்கச் செய்புங்கலியாணம்
மகாதேவர்தன்னருளால் வருந்திமுடிப்பதற்கு
தாயாரேதீயுந் தருமருடனிருந்து
செல்வக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றார்
சொன்னவுடன்காந்தாரி தோகையரும்ஆமென்றே
அன்னம்போல்தானடந்து ஐவருடனேகூடி

நல்லதென்றுபந்தலின்கீழ் நடுவேதான்வந்துநின்றாள்
செல்வக்கலியாணம் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனைமுந்தருளி
மணவரையிற்சென்று மாப்பிள்ளையைக்கைப்பிடித்து
கெண்டிதீர்வாங்கிக் கெம்பிரமாய்ப்போனக்கு
வண்டானமார்பன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
மணையவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
இணையாகப்பெண்தனையும் இப்படியேகூட்டிவைத்து
நேரோமணமேற்றி நிண்ணயமாயுள்ளதெல்லாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகப்பந்தலின்கீழ்
பைங்கொடிக்குமாப்பிள்ளைக்கும் பாங்குடனேநற்சடங்கு
காத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுழுந்தபின்பு
கோத்திரங்கள்சூழக் குறைவைமுழுக்கமிட்டு
பூணாரதமேறி அலங்காரமாய்வரவே
சேணாதளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மங்கிலியந்தான்றரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாபானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன்தான்வரவே
இரவுபகலாகி இந்திரன்றன்பட்டணம்போய்
அரவுயர்த்தோன்பட்டணந்தான் அடங்கலுஞ்செயசெயென
வானமெரிய வானத்தின்மீன்போல
கானவந்துநிற்பாருங் கண்மெகிழ்வாரும்
இந்திரனேவென்பாரும் இறையவனேவென்பாரும்
சந்திரனேவென்பாருஞ் சரணங்காணென்பாரும்
மன்மதனேவென்பாருங் மார்க்கண்டனென்பாரும்
தருமர்குலத்துதித்த தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவானமெங்கும் பூமலர்போல்தானெரிய
பாவாணர்ராகம் படித்துவரச்சங்கீதம்
பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
கட்டழகன்தானிவரைக் கட்டழகைப்பாருமென்று
வீதிசுத்தித்தானிவரான் வீமனுடதன்பேரன்
ஆதிவஸ்துவான அர்ச்சுனருந்தன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணமுங் குதிரைதளத்துடனே
நாட்டையுஞ்சுத்தி நகரிவலமாக
வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிளையும்பெண்ணுடனே
மாயனருளாலே வந்தாராமணவையில்
ஆயனுடனேவர் அருகிருந்துவேதியரை
சாமத்துக்குள்ளாகத் தாலிகட்டவேணுமென்று
ஓமம்வளர்க்கவென்று உத்தாரம்பண்ணினார்கள்

கும்பமுடன்மாவிலையும் குசப்புல்லும்தூவுடனே
இன்பமுடன்சோடித்து இருந்தார்கள்வேதியர்கள்
அக்கினியும்நெய்யும் ஆர்ப்பரித்துமேற்புகைய
முக்கியமாயெங்கும் மூலமுதற்பொருளாய்
வைகுந்தமூர்த்தி யவர்தான் துணையெனவே
தேங்காயுடைத்துச் சித்திவிநாயகர்

பரிச்சித்துமங்கிலியத்தரித்தது:

பாங்குடனேவைத்துப் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
ஈங்கனமுங்கட்டி கன்னிக்குகாப்புமிட்டு
வங்கணமாய்ப்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியத்தான்தரிக்க
சந்தனமும்பூசித் தானிருந்தாரம்மானே
தெய்வபிராணருந் தேவர்களுஞ்சாட்சியதாய்
ஐவருமேதொட்டு அபிமனுடபுத்திரற்கு
கண்ணீர்திருக்கரத்தால் கற்பித்தார்மங்கிலியம்
விண்ணவர்கள்வாழிசொல்ல விரைவாகத்தான்வணங்கி
தரித்தானேமங்கிலியம் தையனல்லாள்தன்கழுத்தில்
பரிசேதருடைய பரிச்சித்துமன்னவனும்
வேதமுழங்க வெண்கவரிதான்வீச
நாதமுழங்கிவர நகரிமிகமுழங்க
செயஞ்செயமென்று சேவைகளுந்தானிரைக்க
ஆயனுடமாமுனிவர் அட்சதையுந்தான்கொடுக்க
மங்களமும்பாடி வாழ்த்திச்சரச்சோதி
இங்கள்முகவாணர் செபசோபனமுழங்க
சோபனமுஞ்சொல்லி துடியிடையுமாப்பினையுந்
தாபமுடன்கைகோர்த்துத் தங்களென்னசுத்தமுடனே
பண்ணினுர்கோபாலர் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
நன்னிலுர்கண்ணர் நடவுமென்றுசைபிடித்து
கணவருடன்பொற்செ[illegible]பக்கைகோத்துதான்கொடுத்து
மணவரையிற்போ[illegible]மாயோனுதவிசெய்ய
அந்தநாள்சென்று அலர்க்திரோன்வந்துதித்தான்
நந்திகோபாலர் நரசிங்கமாமூர்த்தி
மற்றுநாள்தாமு மஞ்சணீராடுமென்றுர்
அத்தினுர்பொற்படிக்கு மஞ்சணீர்தானிடி
மாப்பினையும்பெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானே
சூப்பியுள்ளவங்கியமுங் முன்னேருரும்பின்னேருரும்
அல்லியுந்தாமரைபோல் அன்னசுத்தமுள்ளதெல்லாம்
துல்லியமாய்வாழ்ந்து சுகமேயிருந்தார்கள்

தர்மருந்தம்பியரும் தாரணியையாண்டிருந்தார்
நன்மைவளர நாற்றிசையுந்தான்வாழ்க
துன்மையகலத் தேசத்தழைத்தோங்க
கர்மமகலக் காவேரிபொங்கிவர
கன்னல்விளைந்து கனமணிதான்விளைந்து
கதலிபழுத்து கனிந்துலடத்துஆறோட
மதுரப்பலாபழுத்து வழிந்தொழுகியேஓட
கழுகுகுலைசாய்ந்து கனிந்துபழமுதிர
தேங்குடனேமா துளையும் சேர்ந்துகலந்துநிற்க
ஓங்குபுகழ்செல்வம் ஒருநாளுங்குன்றுமல்
நடுநீதிநாயம் நாளுந்தவறுமல்
வாசமுடனேவர் மனுநீதிதப்பாமல்
தாரணியெல்லாமகிழ தாரணியோர்போற்றிசெய்ய
காரணியாள்மீனுட்சி கயற்கண்ணிதன்னருளால்

விருத்தம்.

ஐவருமிருந்துபாரி லனேகநாட்சீமையாண்டு
செல்வதுதருமஞாயம் தாசுபோல்நிறையாய்நின்று
கைவருங்கருமமெல்லாங் காரியமறியப்பின்பு
மெய்வரும்புதுமைகண்டு மேதினியாளும்தாளில்

சித்தசரூபனை தீரன்வாளபிமன்னைத்தன்
பத்தனுர்தனதுபோன் பரிச்சித்துமனேவியாளும்
எத்திசைபுகழவேதா னேந்திழைகெற்பமாகி
வெற்றிசெய்மாதம்பத்தும் விளங்கவேசமந்தாள்மாது

கதை

பத்தனுடபோன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நாயகியாள்கெற்பமதாய்
மாதமுந்திங்களுமே வந்தநிட்டந்தானறிந்து
நீதமுடன்சங்கு நேசமதுதப்பாமல்
இதமானபூமடந்தைக் கெல்லாருந்தாமி
முதுகுநீர்வார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
திங்களொருபத்தாகிச் சென்மேசனன்தான்பிறந்தான்
கங்குலிரவுதனில் கதிரோனுதித்தாப்போல்
வயிரமுடன்முத்து வலையாகக்கோத்தாப்போல்
ஆணிக்கனகமுமாய் அழகுசனமேசனுந்தான்
இலமுடன்பால சென்மேசன்வந்திடவே
காலம்துவாபரம்போய்க் கலியுகமும்வாரதிலுல்
வருகுதென்றுலோகம் வழங்குதுகாணிவ்வசனம்

மூதுலகுதீவார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
திங்களொருபத்துதிக்கச் செனமேசனன்தான்பிறந்தான்
கங்குலிரவுதனில் கதிரோனுதித்தாப்போல்
வபிரமுடன்முத்து வகையாகக்கோத்தாப்போல்
ஆணிக்கனகமுமாய் அழகுசனமேசனுந்தான்
சீலமுடன்பால செனமேசன்வந்திடவ
காலந்துவாபரம்போய்க் கலியுகமும்வாரதிலே
வருகுதென்றுலோகம் வழங்குதுகாணிவ்வசனம்
பெருகுபுகழ்தருமருக்குப் பேரன்பிறந்ததிலே
வாளபிமன்றன்பேரன் வந்தானெனவேதான்
காளமுகில்மேனியனுர் கண்ணரவர்தானறிந்து
ராசிகளுமநல்ல நட்சத்திரம்பார்க்க
வாசியெனும்வேதியனா மாயன்வரவழைத்து
பாலன்பிறந்தான் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
மாயனிதுசொல்ல மாமறையோனிதுசொல்வான்
ஜயவரோயிப்போது சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றுர்
செனமேசயன்பிறந்தான் சிரும்பலாபலனும்
கோளுரும்பெரிய கொடுமைகலியுகமும்
வருகுதையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுங்கனிவாயன் பச்சைமால்தானிருந்து
ஆனதுவாபரமும் ஆச்சுதென்றுதானினைந்து
கானகமேசெல்லக் கரியமேகவண்ணர்
ஐவருக்குத்தூதாள் அனுப்பினுர்மாயவனுர்

விருத்தம்

காகினியளந்தமாயன் கலியுகம்வருமுன்னுகப்
பேசியேகொள்வோமென்று பிரபஞ்சவிவரமெல்லாம்
ராசியமாகத்தூதாள் நாழிகைதன்னிற்சென்று
மீதிகரைவர்தன்னைச் சீக்கிரங்கொடிவாவென்றுர் (இ)
உத்தரவுசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில்தூதன்
அத்தினபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
கத்தரருளிப்பாடல் கருதியேயுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்துதர்மர் சீக்கிரம்பயணமென்றுர் (ஈ)
நம்பிமார்நால்வர்தன்னைத் தருமருமுவருகவென்று
உம்பர்கோன்தம்பிரானும் நலகினியளந்தமாயன்
நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்த
இன்பமாய்வருகவென்றுரேதெனத்தெரியவேணும் (உ)

ஆயனூர் தூதன்வந்தா னருவினதெல்லாஞ்சொன்னஸ்
மாயனருண்மைகண்டு வணங்கிநும்வார்த்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்நீங்கள் நிமிஷத்தில்வருவோமென்று
தூயதேர்தருமராசன் துரகதமீதிலானூர். (அ)

வேறு.

வீமன்விசயன்நகுலனுமாய் வேதராசன்சகாதேவன்
தாமோதரனூர்தமைக்காணத் தருமருடனேபின்சொல்லார்
ராமாமுகுந்தகேசவா ரகுராமாஸ்ரீஹரியென்று
சோமவாரத்தினிலந்நாள் துவாரபுரிவிட்டகன்றாரே(கூ)

கதை.

வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள் மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போய் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பிவைக்கத் தூதனவனோடிவந்து
நல்லதொருதருமரையும் நமஸ்கரித்துத்தான்வணங்கி
கண்ணீர்திருமால் காயம்புமேனியனூர்
அண்ணல்வரச்சொல்லி அருளினருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்தேன்
விந்தமயாமல் விரைவில்வரவேணுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதர்மர்தான்கேட்டு
போதமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுசமும்
தேட்டகுந்தமா தேவிமுன்போய்த்தெண்டனிட்டார்
துய்யபுகழ்மாதாவே தூதுவனுமோடிவந்து
மாயவனுரைவரையும் வரச்சொன்னரென்றுசொல்லி
ஞாயமொருசேதிசொல்ல நாங்கள்வந்தோமாதாவே
மறுத்துநான்செய்ய வகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடிம்புகழ்குந்தியும்மன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடுபுகழ்மாயன் நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள் மனதிலொன்றுமெண்ணுமல்
செந்திருவாழ்மாயன்பக்கல் செல்லுமென்றுதானுரைத்தாள்
கேட்டுமகிழ்ந்தைவர் இருபையுடநமஸ்கரித்து
பூட்டுமதவேளுமன் புரப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தனர்கோடி பார்த்திபர்கள்தான்கோடி
வட்டமதிக்குலத்தில் மகுடவர்த்தனர்தான்கோடி
மந்திரிகளொருகோடி. மற்றுமுள்ளோர்தான்கோடி
மத்தகசங்களணி வரித்தகமுமொருகோடி
மெத்தமகாசேனையுடன் வேந்தரைந்துபேர்களுடனே
அத்திபுரந்தன்னைவிட்டு அகன்றார்காணம்மானே
மரகதத்தேரொன்று மகாமேருக்கொப்பான

துரகதங்கள்தான்பூட்டித் துருவில்வந்தான்தேர்ப்பாகன்
வறுபரிதேர்மீதில் வதிவுர்தருமருமே
நாத்திசைபுத்தம்பியர்கள் நால்வருமேறன்றுக
வறியேதேர்மீதில் இருபுரமுஞ்சூழ்ந்துவர
எண்ணவொண்ணாச்சேனையர்க ளெங்கும்நிறைந்துவர
மன்னர்மகுடர் மனுவேந்தர்சூழ்ந்துவர
வட்டக்குடையும் வயிரியக்குடையும்
பட்டிக்குடையும் பவளமணிக்குடையும்
கூட்டுறவாத்தினமணி கவரிகுஞ்சம்வீசிவர
கூறுகின்றசித்திரத்தால் குடைகள்பலசூழ
வறுகின்றயானைமேல் எங்குமில்லாவாத்தியமும்
வீறுனஓட்டகமேல் விந்தையுள்ளடம்மாவும்
சேரவேஓசையுடன் திசைகளெட்டுந்தானதிர
வெள்ளியால்தம்பட்டம் வெண்கலத்தால்தம்பட்டம்
முடுக்கானமேளம் முரசடனேதானுடுக்கை
எடுக்கவொண்ணாப்பேரிகையும் இராசக்கிடிமுடியும்
வட்டமிடுதாள மத்தளமுமல்லாரி
ஓட்டியமேளம் உலகெங்குந்தானதிர
கஞ்சக்கொம்புகள் சின்னங் காளமுடனேக்காளம்
பஞ்சக்கருவி பலதிசையுந்தான்முழங்க
மண்ணதிரவிண்ணதிர மலைகளெட்டுந்தானதிர
விண்ணதிரமேலே மிகுந்துகம்மல்தான்மூட
குருகுலத்திலேவர் கோபாலர்தன்னருளால்
மன்னவர்கள்மன்னவன்தான் வாழ்பாண்டிமைந்தன்வந்தான்
அன்னபரிபாலன்வந்தான் அத்திபுரிவேந்தன்
செய்யநெடுமால்பதத்தைச் சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்
வையகத்தனில்தருமர் வந்தார்வந்தாரெனவே
நீடுதிசைகள் நிலைகள்குலைந்திடவே
மூடுபசும்பொற்காளம் முழங்குதுகாணம்மானே
தருமருடன்தம்பியருஞ் சதுரங்கசேனையுடன்
ஒருகோடிகட்டியங்கள் ஒன்றுகப்பாடிவர
பாடும்புலவர் பரிகாரர்முன்னடக்க
கடும்பரியின்மேலிருந்து கைவங்கிகொண்டுவர
வங்காளராவுத்தர் மல்லகசெட்டியுடன்
சிங்காளராவுத்தர் சினகரவுத்தருடன்
ஆரியரவுத்தருடன் ஆகோவென்றார்ப்பரிக்க
பாரியசிங்காளர் பரியேறித்தானடக்க
வீரமணியோசையிட வீரரவுத்தவர்க்கம்

மூர்க்கமதயானையுடன் முன்னணிபாய்த்தானடக்க
அங்குமூரசக்கொடியும் அனுமக்கொடிதன்னுடனே
சிங்கக்கொடியுந் திசைகளெட்டுஞ்சூழ்ந்துவா
விண்ணதிரமண்ணதிர விண்ணிலுள்ளோர்தானடுங்க
எண்ணரியதீதிசை எட்டுந்திடுக்கிடவே
கூடிமகாசேனையுடன் கொற்றவர்கள்தன்னுடனே
நாடியேநீள்தருமர் நடந்தார்காணம்மானே
அத்திபுரத்தினுள்ளே அங்கேவந்தவர்தாமும்
மெத்தவேதாஸ்பட்டணத்தின் விடுதிகளித்போயிருந்தார்
தெரிந்தபுகழ்தருமர் சேனைபவந்துடனே
பரித்துவாரபுரி பதிவந்தாரோவருமே
கன்னூத்துவாரபுரி பதியைவலமாய்வந்து
மன்னர்தருமர் மகிழ்ந்துவந்தாரம்மானே
மாதாக்கன்தான்சிலபேர் மன்னர்தனக்கெதிராய்
ஆதரவாய்கர்ப்பூரம் ஆலத்திகொண்டுசென்று
மூரசக்கொடியோனே முன்பாய்ப்பணிந்தவர்கள்
வீரக்கொடுமையிலே வீணுய்மயலானூர்
கையில்வனைதான்விழவுங் காலில்சிலம்புவிழ
மெய்யிலணிகற்பணிகள் வெவ்வேறுய்த்தான்விழவும்
கூடையவிழ்ந்துவிழக் கூந்தல்குதிக்காலில்விழ
நாருமலர்கள் நடுத்தெருவில்தான்விழவும்
அன்னவனைநாங்க ளாடுமெயிலாமெனவே
பொன்னனையார்பின்படித்துப் போறார்களெல்லோரும்
மாதர்களெல்லா மன்னவனைத்தான்தொடர்ந்து
ஆதரவாய்த்தங்களுட ஆசைபலகூறலுற்றார்
தேசமெல்லாஞ்செங்கோல் செலுத்துந்திகிரிமன்னு
ஆசைகொண்டாற்குன்புயமு மருளுவதுமாகாதோ
தேரும்பரியுடைய தேர்வேந்தேஎங்கள் துயர்
பரிவுடனேநீதிரும்பிப் பார்த்தருளலாகாதோ
அன்புடையீர்நல்ல அறிவுடையீர்எங்கள் துயர்
பின்திரும்பிப்பார்த்தால் பிழைகள்வருமோதான்
பொங்குறெறியுடைய புண்ணியவானென்பார்கள்
இங்கெமையேநீர்திரும்பிப் பார்த்தாலிளப்பமுண்டோ
அடங்காதமயலாய் அறிவழிந்தோமெங்களையும்
இடங்கண்ணுல்நீதிரும்பிப் பாருமென்றேஎந்திழையார்
கொங்கையசையநல்லக் கூந்தல்குலைத்தசைய
அங்கணனுந்தான்சிவப்பா யவர்தொடர்ந்தாரம்மானே
அறிவழிந்துபின்தொடர்ந்த அரிவையர்கள்தன்துயரம்

பரிவுடனேதாணைக்கிப் பார்த்திபனும்தீர்த்தருமன்
சேர்ந்தேதமயல்தீரச் சேயிழையார்தங்களுக்கு
பூந்துகில்கள்தாமளித்துப் போனர்காணம்மானே
கொற்றவனுந்தானெருங்கிக் கோபுரவாசல்தனிலே
மற்றுமுள்ளமாசேனை மன்னனையுந்தானிறுத்தி
கூறியவேலைவருந்தான் கோயில்தனிற்புகுர்தார்
சீரறியமால்பதத்தில் தென்டனிட்டாரம்மானே
கண்ணன்தருமனையும் காதலுடனேயழைத்து
வன்னமணிமார்பில் மகிழ்ந்தழைத்தாரம்மானே
தெரிந்துமற்றதால்வனையுந் திருமால்மனமகிழ்ந்து
பரிந்தேயருட்கண்ணால் பார்த்தனர்காணம்மானே
அந்தரர்கோன்மைத்துடன் ஐவனைப்வுக்கொண்டுசென்று
மந்திரச்சாலையிலே மாயோனும்போயிருந்தார்
நெய்யுண்டமாலே நெடியோனேஎங்கோன்தான்
வைகுண்டமூர்த்தி வரவழைத்தகாரியமேன்
என்றுதர்மர்கேட்க எம்பெருமானே துசொல்வார்
மன்னுபுவியாளும் மன்னவனேசொல்லுகேன்
மன்னன்தருமனைத்தான் மாயன்முகம்நோக்கி
உற்றவிசனம் உரைக்கலுற்றாரம்மானே
மண்டலத்தையாண்டு மனுநீதிதப்பாமல்
விண்டலத்தோர்கொண்டாட மேதினியில்தானிருந்து
நீதிதவராமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிவரம்பு தவறிலைகள்சோராமல்
வாழ்ந்திரிதுவரையில் மன்னவரேயிப்போது
நரன்தானெருசேதி நடந்துகிறேன்கேளுமென்றார்
தல்லதென்றுபஞ்சவர்கள் நாரணரேசொல்லுமென்றார்
வல்லதொருமாபன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
சொல்லுந்துவாபரமும் தொகையுஞ்சரியாச்சு
வெல்லுங்கலியுகமும் விபரிதமாய்த்தான்வரவே
பாதமுடன்பூமி பாரமதுதான்தீர்த்தேதம்
ஆசையுடனிங்கிருக்க அடவல்லவென்றுசொல்லி
மற்றுமினிநாமுமிந்த வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போற்றுமிந்தமாநகரை விட்டுமிகப்போறேரும்
ஆகையினல்நீருமிந்த அவனியிடர்தீர்ப்பதற்கு
வினீரன்னுவில் என்னுடனேதிங்களுந்தான்
மாதுபயில்வர்தே வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போவிரோவென்று புகழினர்காணம்மானே
வில்லாமன்னவனே இன்னமொன்றுநீகேளாய்

காசினிதானுந்தனுக்குன் கைவசமுந்தாருகி
மற்றுமினியுங்களுக்கு வலுமையுடன்விரியங்கள்
உற்றுமிகமுன்னுட்போல் உதவாதுமன்னவனே
சத்தியமுநில்லாது தர்மநெறிநில்லாது
அத்திருவும்நில்லாள் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
தாய்தனையும்பேணார் தந்தைதனைநினையார்
ஆயன்குருவின் அருளுமவர்நினையார்
தம்பிதமயனென்றும் பாராரிகள்தர்ம்மமில்லை
அம்புவிதன்னிலேதான் அனியாயமேலாகும்
மாதவங்கள்தானழியும் வரமுமழிந்துவிடும்
வேதங்கள்தான்பலவும பேதங்களாகிவிடும்
சாதிநிலைகுலைந்து சதிதருக்கள்மேலாவார்
தீதியழிந்துவிடும் நெஞ்சகமேவஞ்சகமாம்
மாசில்லாப்பூவுலகில் மாரிமறந்துவிடும்
காசினியில்நாரியர்கள் கற்புமழிந்துவிடும்
விதித்தகலிகாலம் விசேஷிமதுகண்டாயே
கதித்தகலிகாலமென்று கட்டுரைத்தாரம்மானே
ஆதலாலுங்களுக்கு அரசேதாலியாகு
மீபாதுவிர்நம்முடனே போந்தாமலிப்புவியை
ஆளவல்லோதூற்றுவரை அன்றுவதைத்திரே
மீளவுமப்படியே மேதினியைக்கார்ப்பிரோ
உங்களுக்குத்தான்றியதை உண்மையாய்ச்சொல்லுமென்றார்
செங்கண்திருநெடுமால் செப்பினர்காணம்மானே
சாற்றுமொழிகேட்டு தருமர்மனமகிழ்ந்து
போற்றியேமாயனையும் புகலுற்றாம்மானே
சோதியேவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
ஆதிவராக அரிகேசவமுகுந்தா
அச்சுதாபஞ்சவர்கள் ஐவருக்கும்நாயகமே
சச்சிதானந்தமெனுஞ் சாருபவாசமுள்ள
கர்ப்பூரவாசகனே காயாம்புமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமுள்ள பூலோகமீதில்வந்து
தங்களுயிர்போலத் தற்காத்தீரின்னுமும்
எங்களைத்தான்காக்க இவ்வழிவுதானெடுத்து
திருஞ்சிறப்புஞ் செலுத்திமிகுசெல்வமெல்லாம்
பெருஞ்செலுத்திப் பிரபலமாய்த்தானிருக்க
யுத்திரிதுவரையில் வாழ்ந்தோஞ்சிலகாலம்
த்துனர்போலெங்களுக்கு வராகமாய்த்தானிருந்து
பூதகெஞ்சன் அனியாயநிஷ்டேன்

மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
வாரிதனிற்கமுவை வைத்துதுவும்போதாமல்
பார்மீதில்நஞ்சைப் பரிந்தேயளித்ததுவும்
மாதத்குமாளிகையில் வன்னிவளர்த்ததுவும்
மூத்துமந்தவாரிதனில் மூழ்கிவரத்தானிணைந்து
பொய்ச்சூதையெங்கள் புவியையவர்வாங்கியதும்
துற்சாதனன்சபையில் துகிலையுரித்ததுவும்
பிறந்துநச்சுப்பொய்கை புதுசாய்ச்சமைத்ததுவும்
துறந்துதபிக்கவென்று தூறுவாசர்வந்ததுவும்
மற்றுமவர்செய்த வன்கொடுமையாலேயும்
சற்றுத்தளராமல் தற்காத்துத்தாபரித்தீர்
தந்தையரும்நீயேகாண் சற்குருவும்நீயேகாண்
குந்தியரும்நீயேகாண் கொண்டல்வண்ணனெங்களுக்கு
தாயுதிக்குந்தான்பார்த்து நடப்பீரிருப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர் மேதினியிற்றனிருப்பீர்
ஆருமறியாமல் ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டு படைப்பீருலகளப்பீர்
கோலமெல்லாம்நீகொடுத்த கோலமேயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதுவும்வேறுமுண்டோ
ஏதோதிருக்கூத்து எத்தனையோவிஸ்தாரம்
சூதோ அவருடைய சூஸ்திரத்தையாரறிவார்
கண்ணுக்குள்பாவைபோல கலந்திருந்தகாரணரே
விண்ணுக்குள்தேகசலம் மேதினிக்குளாக்கிவைத்த
கர்த்தனேயும்முடைய காவல்லாலிங்கிருந்தோம்
நித்தனேயும்மைவிட்டு நிமிஷமிருப்போமா
என்னமொழிபேசினீ ரெம்பெருமாளென்றுதர்மர்
பன்னகமேற்றுயின்ற பச்சைமுகில்மேனியரே
அட்டதிக்குந்தானறிய ஐவர்தனையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
மண்ணுசையாலே மறத்தார்களென்றுசொல்லி
விண்ணெரும்வானவரும் மேதினியுந்தானகைக்க
விருப்பமுடனெங்கள் மேதினியையுண்டெனவே
இருப்பதுவுமில்லையினி எவ்விதமதானாலும்
திருவுந்திபூத்தோனே திவ்யமலர்ப்பதத்தைக்
கண்டுவணங்கிஐவர் கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுவைகுந்தமதில்
கார்த்திருந்துவல்லசெய்யக் கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போமும்மிடத்தில் மேதினியேவேண்டாங்காண்

அன்றசுவத்தாமாவை அச்சமரில்வைத்தாயே
வென்றுசதிர்மறைத்து விஜயனேபுங்கார்த்தாயே
பாருலகிற்கஞ்சன்றன் பழிகாக்கநீர்தானும்
வீரன்சயித்தனையும் வீமனல்கொன்றுயே
சிந்துபதிசாபஞ் சிதையயழித்தாயே
எந்தவகையானுலும் ஈரொன்பதுநாளில்
பார்த்திபர்கள் நூற்றுவரும் பதினெண்குரோணிபடை
நாற்றிசையோர்மன்னரையும் நற்படையோர்தங்களையும்
தீயேவதைத்தயே நின்னையல்லால்வேறுமுண்டோ
நாராயணர்பாதம்நாள்தோருங்கார்த்திருக்க
மாண்டுவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குஐவரையும்
கொண்டுசெல்லுமென்று கூறினீர்தருமருமே
பின்னுந்திருமால் பேசலுற்றரம்மானே
நீதிகண்ணில்குற்றம் நிமைக்குந்தெரியாது
நாடுதனில்செய்தகுற்றம் நன்குகயெங்களுக்கு
தெரியாதபடியெங்கள் செய்தபிழைதீர்ந்திடவும்
பிரியாதுலகில் பேராசையற்றிடவும்
கண்ணும்பரகதியை நாங்களடைவதற்கு
அண்ணலேநீகிருபை அளித்திடென்றரம்மானே
மாயவனுர்தாமகிழ்ந்து வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
நேயமுடனாமும் நினைந்துசெல்லுமப்போது
மன்னவனேதூது வரவிடுவேனுந்தனுக்கு
பின்னவனும்பூர்த்தனுடன் போனபரிசித்துவையும்
போற்றுமியலத்தி புரத்துக்கதிபதியாய்
சாற்றும்புவிக்குத் தலைவனெனவுனைக்க
வைத்துமணிரத்தினம் மகுடமுடிசூட்டி
அத்திபுரந்தன்னில் அங்கவனைநீரிருத்தி
வீறுபுகழ்குந்தியையும் வேந்தனேநீயழைத்து
கூறும்பரிசித்துவின்றன் கொலுவிலிருமென்றுசொல்லி
கலிதான்வருவதுமுன் காவலோநீர்தாமும்
மெலியாமலிவருமே மெல்லிநல்லாள்தம்முடனே
பக்தமணிவைகுந்தப் பரகதியைப்பார்க்கவென்றுல்
மற்றுமகாவித்தமே வாருமென்றுனைவனையும்
மன்னவர்கள்தான்பணிந்து மாயோனைத்தானேக்கி
உன்னருளால்வேறே ஒருதுணைகளுண்டோதான்
நீதாலேநாங்கள் செய்தபிழையுள்ளதெல்லாம்
எந்தாயிலும்பொறுத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையா
ஐயாவேசுவாமி ஆகிகேசவமுகுந்தா

மெய்யாய்வைகுந்தபதம் வேண்டியேவாறேங்காண்
னன்றுபணிந்து இயல்பாகஜவர்களும்

விருத்தம்,

னங்குமாய்நின்றமூர்த்தி ஈரேழுலோகமெங்கும்
அங்குமாயிருக்குமாகி லாருயிர்க்கெல்லாந்தானாய்
பொங்குபூரணமாய்நின்ற பொன்னலங்காராபோற்றி
தங்குவதில்லைகாங்கள் தாணியிலும்மைவிட்டு. (ம)
ஆவதோர்காலமெல்லா மச்சுதன்செயலினாலே
போவதோர்காலம்வந்தால் புத்தியுமிலக்கலாமோ
சாவதோர்காலம்வந்தால் சற்றிங்கேதிரிக்கப்போமோ
காவதுகொண்டெஞ்சொல்லோம் காரணாபோற்றிபோற்றி. (ஙக)

கதை;

னன்றுதர்மர்மாயவர்தன் னிருதாளைப்பூண்டுகொண்டு
சென்றுமகாசேனையுடன் திரும்பினாரம்மானை
மேற்றுமகாசேனையுடன் வேந்தருடன்பேர்ந்து
சாற்றுமபுகழதருமர் தானதிரும்பிப்போனதின்
வற்றுவாரபதிதனிலேமாயவனும்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விசாரிக்குமந்நாளில்
சாத்திரங்கள்சொல்லும் தவமுனிவரந்தணரும்
காலங்கலியுகமும் கற்பனையுமவந்ததினால்
கோலங்குருகிக்குணமேதகமாகி
பொய்யுங்குலையும் புனைசுருட்டுமேகளவும்
செய்யும்பரிகாசஞ் சின்னமுதாசினமும்
குண்டுணியுங்கோளுங் குடிகேடுவஞ்சனையும்
தெண்டம்பரும்பிடியுந் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
மானபமழிந்து வரம்புதப்பிப்போவதுவும்
தானதவங்குலைந்து சத்தியமும்பொய்யாகி
மேல்குலமேகீழ்குலமாய் கீழ்குலமேல்குலமாய்
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியனபிறக்குமென்ரு
நால்வேதஞ்சொல்ல காரணருந்தான்கேட்டு
பால்பொருந்துவாயாற் படைத்தலைவர்மந்திரிமார்
சாத்தனிப்பாழ்வார் சகலனையுந்தானழைத்து
வத்தவிசாரமென்று இனியேதுசொல்லுமென்ரூர்
தேவர்செயலாலே தீவகரியோகாமடியார்
வல்லசெய்யுந்தொண்டா ஏதென்றெடுத்துரைப்போம்
சொற்புத்திகேட்குந்தொண்டருக்குநீர்தாமும்
சற்பித்தருளியசொல் கர்த்தனேசித்தமையா

கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையின்னதென்றுரைப்பீர்
தீர்க்கமுடனுழியங்கள் செப்புகிறேமென்றுரைத்தார்
ஆதாவாய்மாலும் அவர்கள்தனையாதரித்து
சீதமிக்கநாமமும் கீணில்லத்திலேயிருக்க
சோகியாள்சொன்ன சொற்படியேகாமும்
வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்தில்தவசிருக்க
கன்முகத்தோனுதப்பா நம்முடையயோசனைக்கு
குன்றுமல்கீங்கள் குவலயத்திலேயிருந்து
எப்போதும்போலே யிருப்பீர்சுகமாக
அப்போதிருந்தவர்கள் அகமுமிகவருகி
இருக்குந்தருணமதில் இன்னமொருகற்பனைதான்
பொறுக்கும்பெருமாளே பிள்ளைகள்தான்செய்தபிழை
பச்சைமாலின்ற பதினுயிரம்புதல்வர்
இச்சையுடன்கூடி இசைந்துவினையாடுகையில்
வீதிதனில்நின்று விளையாடுங்காலமதில்
மாதுபயில்துர்வாச மாமுனிவன்தான்வரவே
சங்காகிவேடமுமாய்த் தான்வரவேகண்டார்கள்
மின்னற்போல்வேட மிகுந்தொருகெற்பமதாய்
ஒருகுமாரர்தன்னி லொருவனுக்குமபெண்ணுடையாய்
நீதில்லாதவமூர்த்தி செய்தஉதாரமதில்
பாத்திரையைவைத்துகல்ல பட்டாடையுடுத்தி
எத்தமுக்காடிட்டு னதிர்சென்றாரம்மாளே
கோலஞ்சிறந்து குழாங்களுடன்தான்கூடி
காலஞ்சிறந்துமவர் காரணங்களேமுடிய
குருமுனிவர்காலில் குமாரர்களும்போய்பணிந்தார்
பெருமையுடனிவன்தான் பெணபெருமோ ஆண்பெருமோ
திருமுனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மாளே
குருமுனியுந்தானகைத்து குமாரர்தனைநோக்கி
வீறுகின்றனங்கள்வம்சம் மெய்யாயழிந்திடவே
இந்தப்பெண்தன்வயிற்றில் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
மூந்திப்பெறுவாளெனவே மொழிந்தனர்காணமமாளே
அச்சாபமிட்டு அருன்முனிவன்போனபின்பு
இச்சாபம்போகாமல் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
மாயன்குமாரர் வயிறதில்வீழ்ந்திடவே
ஐவர்குமாரர்சொல்லாங் கண்டுதுயரமதாய்
இருப்புலகைதன்னை எடுத்தகங்கேபோயினர்கான்
கொண்டல்வண்ணர்முன புவைத்துக் கும்பிட்டாரம்மாளே
கண்டெருமால் கருத்தில்துயரமதாய்

மீண்டுகொலலையழைத்து மேன்மையானவாளாத்தால்
சல்லிப்பொடியாகத் தவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அந்தப்படியாக அரத்தால்பொடியாக்கி
சிந்துபொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டாவி அதிகமிகப்பொடியாய்
உதிர்த்துச்சிறுகணுவாய் உச்சிதமாயமைத்தமென்றார்
கணுவையெடுத்துக் கடலிலேபோடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் ஆலியோரந்தாவுமென்றார்
ஆமென்றிறைஞ்சுவிட்டார் ஆயனர்சொற்படியே
தாமுயன்றகர்மம் தனக்கேபலித்துதென்று
விளைத்தபொடியெல்லாம் மெல்லியுங்கோதையதாய்
உருத்திரமூலைத்துமகா உன்னதமாய்த்தான்மூலைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
உன்றுமிச்சமான உருண்டக்கணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கியதே
அச்சமில்லாவேடன் அந்தமச்சந்தான்வாங்கி
கீறிக்கிழிக்கில் கிடந்தெடுத்தா னிக்கணுவை
மீறிச்சுந்தனிலே விருப்பமுடன்தான்சேர்த்து
வைத்திருந்தான்வேடன் வகையாகஅம்புதனை
புத்திரரும்பார்த்துப் பூரித்துக்கொக்கரித்து
ஆற்றிலேசென்று அணிவகுத்தாரம்மானை
ஊற்றிலேதான்மூலைத்த உயர்கோதைதான்பிடுங்கி
அடித்துவினையாட அணைவோருஞ்சம்மதித்து
தெருங்கியடித்து ஜிமிஷத்திலமாண்டுவிட்டார்
வருங்காரியமரியாமர் மதலைசுருமாண்டுவிட்டார்
வினையாடவந்திடத்தில் விதிவசமுந்தான்சூழ்ந்து
இனையோடிறந்து கிடக்கிறானென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடிக் கண்ணீரிடந்தாமுரைத்தார்
வாதாதுவாசன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறுகவேணுமென்று அரியமுனிதானுரைத்தார்
பாராகவேநமக்குப் பலித்ததே அச்சாபம்
ஆண்டபிராணும் அலுவலொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சேர மனமுற்றாரம்மானை

விருத்தம்.

தம்பிமார்முகுடமன்னர் சகலரும்வாருமென்று
எம்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்கேட்டேதோவென்று
நம்பிகாணவோவந்தோம் நாதனேசரணமென்று
தம்பிமாரியப்போற்றிச் சாத்தகியாழ்வார்வந்தார் (உஉ)

நின்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
நன்றலர்ந்தகோபர் நானிலம்விட்டுக்காணப்
பொன்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டுநீங்கள்
தென்றலங்காம்போலச் செகந்தனில்வாழுமென்றார் (வஉ)
கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதாவென்று
தெரியவேவிவரங்கேட்கத் தேசிகரிரங்குமுரை
அரியதோர்கலியண்வாரா னெனதால்வனதகிற்போறும்
பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனைச்செலுத்திவாழும் (வசு)
இப்படியிறையோன்சொல்ல ஏங்கியேமுகமும்வாடி
அப்படிச்சொன்னீரானு லடியரும்வாரோமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானுந் தெரியவேவுண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வனம்புகுகடந்தானையா. (வஎ)

கதை,

வனத்தில்தவசிருக்க மாயவனர்தான்மகிழ்ந்து
சனத்துக்கிதவான தன்மகளும்புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்து
மெல்லியதோர்கானகமே விரும்பிமனதிலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
காற்றிசையும்போற்ற நம்மைப்போல்தானினென்று
முடிமகுடந்தான்தரித்து முறைமையாய்நீயிருந்து
நெடியமால்வாழ்த்தி நீறணிந்தார்தானவர்க்கு
மன்னரமைச்சர்களே மகுடமுடிவேந்தர்களே
வின்னமில்லாதபடி மேதினியிலெல்லோர்க்கும்
சொன்னபடிகேட்டு தொழுதுவணங்கிற்கும்
அன்னசுற்றமெல்லாம் அச்சமின்றித்தானிருங்கள்
காலங்கலியுகமாய் காரணமூன்றேன்றுகையால்
ஞாலங்கள்தானறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
விபரியாதகட்புப் பொறுமையதுபாரில்நின்று
சிறுமைவருமெங்களுக்குத் தேவரீர்போறதினால்
என்றுமயங்கி எழுந்துமன்னவர்தாழும்
நின்றுதலைகவிழ்ந்து நெடியோனைப்பின்றொடர்ந்தார்
தொடர்ந்தழுதகம்பியையும் தூமைக்கள்தங்கணையும்
அடர்ந்துவராதபடி அமர்த்தியேஅச்சுதனர்
வானம்புவியளந்த மால்பாதந்தாங்கி
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தனராம்
நாடுவிட்டுத்தேசம் நன்னகரிதானுமிட்டு
கூடுவிட்டுத்தேனுளவி கொட்டாதபாவனைபோல்

காடுகளாகண்டார் கண்ணனுர்கண்ணுலே
தேடுந்தவமீதில் சிவயோகாட்டமதாய்
பேரழிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானை
ஊரருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
பூத்துச்சொரியும் புனமுமிகத்தழையும்
காத்துவிசரியதாக் காளாஞ்சிபூமியதாய்
மயில்கள்தொடர்ந்தாட வானரங்கள்கூத்தாட
குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சுங்கிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியப் பூதங்களாடிவர
கிலிகள்மிரண்டோடக் கீர்த்தனங்கள்தான்முழங்க
அரிகளடிபணிய அரியோனுந்தானடந்தார்
கரிகளடிபணியக் கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துதொழ
வஸ்துவுக்குள்வேண்டினதோர் வஸ்தெல்லாம்வந்துதொழ
கற்பூரவாசனென்றுங் கற்பூரஞ்சூழ்ந்துவர
நற்பூமலர்களெல்லாம் நாறறிசையும்பூத்துநிற்க
அரவுயர்க்தோன்பன்பாதம் அரவுபணிந்தாட
இரவுபகலாகி எம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியற்கு மேகம்பணிமாற
ஆகங்குளிர்ந்து அனேகநெடுந்தூரம்
வேந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கோந்துலவுசெண்பகஞ்சேர் குளிர்ந்தவனச்சாலைகளும்
சந்தனமுங்கற்பகமுந் தருவும்பெருவனமும்
கந்தமலர்காவும் கடம்பவனச்சிறப்பும்
ஆதவனூடாடாத ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய்மனதுமிகமகிழ்ந்து
நாலுதிக்கும்பார்க்க நடுவேயொருவிருட்சம
ஆலுதித்துநின்ற அடவிதனைப்பார்த்து
இத்தவிருட்சம் நாமெங்கேயுங்கண்டதில்லை
அத்தவிருட்சம் அதுவேநமக்குநிலை
கிற்ப்பாந்தவசு நிறைவேறவேணுமென்று
கற்பூரவாசங் கலையாசனம்விரித்து
பொற்பூவும்வாசமும்போல் பொருந்தினமொன்றுகி
அஷ்டாக்ஷரத்தில் அமர்ந்திருந்தார்மாயவனர்
காட்டாற்றிலன்று நடுக்கடலிறபோட்டதொரு
இருப்புக்கணுப்பதித்தாளைய அம்புதானெடுத்து
செருப்புச்செடிதாங்கி சீரோவுந்தானெடுத்து
சூலையெடுத்துவேடன கிற்றருவாள்கைபிடித்து

வேமான்கனைத்துக் கனவேடன்காசுற்றி
மான்மரைகள்தேடி வனத்தூடேசெல்லுற்றான்
தேன்மருவுந்தாரான் திருவேங்கடப்பெருமாள
ஆரணியந்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டு தவசிருந்தகோலமதை
வேடனிடகண்ணுக்கு விரைந்துவந்தமானதுபோல்
அண்டர்பிரான்ரூபம் அவன்தனக்குமான்போலே
கண்டான்முடுகிக் கடுகிச்சடந்தொடுத்தான்
விட்டான்சரத்தை வேடனவன்மானெனவே
மார்புளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
சீர்மருவுமாயனுட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டருவி அம்புப் பரிந்துமதுபுறமும்
கட்டருவியோடத் தண்டாமரைப்பதத்தில்
மண்ணெயுண்டமாயன் மயக்கமவந்துபூமியிலே
வெண்ணெயுண்டமேனி விசனம்பொறுக்காமல்
மூச்சற்றுமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சயர்ந்துகாலயர்ந்து பிறக்கிணையுந்தோற்றுமல்
தானேயசந்து தனியேவிடுகையிலே
மானைய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலவேடன்
பதையாதமர்ந்துதென்று பாய்குடனேஓடிவந்து
வதைபட்டமர்ந்துதென்று வல்வேடன்பார்ப்பளவில்
குதையம்புபட்டுருகிக் கோபாலர்தான்கடந்தார்
இதைவர்துபார்த்து ஏமாந்துவல்வேடன்
கதையோகதைப்பயனே காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிப்பயனே பிரமாவிள்கற்பினையோ
மதியோமதிமயக்கோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ஏதோவிதிப்பயனே என்பெருமாள்தனதில்
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
மானென்றெணமயக்கி வந்தவிதிவசமோ
தானென்றுலகளந்த தம்பிரான்மாவென்னவே
பொய்மான்போல்வந்த புதுமையறியாமல்
மெய்மானெனவெறண்ணி விரும்பிகானெய்துவிட்டேன்
என்னெஞ்சேயென்செயலே எதென்றறியேனெண்
முனசெய்ததீவினையே முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளில்லை மனதறியவந்ததல்ல
கஞ்சனைமுன்வென்ற கார்வண்ணனென்றறியேன்
பாவியுமானேனே பச்சைமால்காரணற்கு
கிவினைகள்செய்தேனே செண்மமென்னசென்மமினி

சான்றுதிலேவேடன் வங்கிவிழுந்தலறி
குன்றுதவரிக் குலலயத்தில்வீழ்ந்தாற்போல்
அலறி அபயமிட்டு ஐயோசிவனேயென்று
தலையிலேதானறைந்து தானழுதான்வல்வேடன்
வில்வேடன்றனழுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
வல்லவேடீயும் மலையாதேயென்றுசொல்லி
அழுதவனைத்தேற்றி அறவணைத்துவாவெனவே
தொழுதவணும்வந்து தூரவந்துதண்டனிட்டு
சந்தப்பிரானே எளியாற்கெளியோனே
உந்தன்மலர்ப்பாதமதில் ஊடுருவி அம்புதைக்க
செய்தேனேபாவி எழுகரில்வீழவேனே
மையழகுமேனியிலே வடுவாவங்காயமேன்
வம்புபடாமேனியிலே வடுவாவேனய்ததொரு
அம்புதாட்டகையை அறுத்துமுன்னேவைப்பேனுன்
அன்றுலகையெல்லாம் அளந்தபாதமல்லோதான்
சென்றுநிசைசான்முகனார் தேடும்பதமலவோ
அகலிக்குமோட்சம் அளித்தபாதமல்லவோதான்
புகலரியகங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
பேசுமுருவசியாள பிறந்தபாதமல்லவோதான்
பூசாருந்தேவர்களும் போற்றுபாதமாமலவோ
வேடனிவனசொல்ல வெகுண்டுமுகமாயவனும்
தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாமலயாதே
முன்னளில்கீயும் மிகுந்தொருவாலியென
அன்னளில்கீயிருந்தாய் அப்போதுயெய்துகொன்றேன்
முன்னட்பழிவாங்க எய்துகொண்டாய்வில்வேடா
இந்தபுவியில் மிப்போதுவந்தோம்நாம்
நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறேன்
சமக்குமகியுகத்தால் துன்பம்வருமென்றுசொல்லி
வைகுந்தம்சேரவென்று வந்தோம்வனத்திலேதான்
கைகொண்டெழிந்த கணைக்காயில்லைதத்துகாண்
முடியுஞ்சரியாக முடிந்தவிதிப்பயனல்
மடியஉயிரிறந்து வைகுந்தம்போய்சேர
போறதறியாமல் புலம்புவரோகீவேடா
வாவிதிவந்தால் மாட்டேனெனறுல்லங்கோ
வந்தவிதிவந்துதென்றுல் லந்தவிதமானலும்
இந்தமயக்கமிதை யிப்போதேவிட்டுவிடு
உனசெய்திபார்க்கில் உன்மீதில்குற்றமில்லை
எனசேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்

நல்லதென்றுவேடன் காரணைத்தான்பணிந்து
சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
வாட்டமுடனின்று வல்வேடன்தான்கேட்க
நாட்டமுடன்மாயன்நம்பெருமாளேதுசொல்வார்
வாராய்நீவேடா மன்னுபுகழ்பஞ்சவர்கள்
தாராரும்அத்திபுரம் தர்மரும்தம்பியரும்
சோகவாழ்ந்து சிறந்தகர்தனிலே
நோகநீபோய் நிமிஷத்திலுண்மையதாய்
தர்மர்நகுலன் சகாதேவன்கேளாமல்
மவுனவெளிதனிலே வாராமல்நீதானும்
வீமன்விசையனிடம் விளம்பிவாளன்னென்செய்தி
தர்மரவர்சொன்ன துவாய் சாற்றுமென்றுதானுரைத்தார்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவந்துதென்றுசொல்லி
கூறவென்றுசொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன்தன்னிடத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு அசந்துசிலேவேடன்
இவ்வசனங்கேட்டு பிராகவனேத்தெண்டனிட்டு
வழிகூடித்தானடந்தான மனநிடைந்துதான்வேடன்
பழிபாவம்வந்துதென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலையுந்தான்நடந்து
நாடுநகரிசென்று நன்னகரிஊடேபோய்
காலுதெருவும்நடித்தெருவுந்தான்கடந்து
கொலுவுமரண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தானிருக்கும்
கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுடன்
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனுசொன்னதொரு ஆந்தரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேடன உரைத்தான்காண்மன்னவற்கு
அந்தமொழிதருமர் அரியுமதென்றுரைத்தான்
இந்தமொழிகேட்க னன்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனேத்தான்போமெனவே வீமன்விசையனுந்தான்
தாடலருந்தர்மரிரு தான்தனிலேபணித்து
விதியேவிதியமக்கோ மேகவண்ணரிப்போது
அதிசயமாளங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்தகதை
வதோதெரியாது இதுபுதுமைதான்கேட்போம்
சூதாவருடைய சூட்சமோகற்பனையோ
தம்பிநகுலன சகாதேவன்தன்னுடனே
உம்பரேயுந்தமக்கு உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமெந்தனுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
னண்ணமென்னசாமி இனிமேல்கருமமென்ன

என்றுவிசையன் இவ்வசனந்தான்கேட்க
மன்றுபுகழ்தர்மர் மயங்கிமனமிடைந்து
தம்பிராணவர் சகாயத்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு என்னவென்றுசொல்வேனீ
காரணமாய்க்காணுதிந்த கார்வண்ணர்தன்சேதி
நாரணரைச்சொற்கேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
என்னபிழைவந்தாலும் எதுவகையாலும்
சொன்னமொழிதப்புவரோ சோதனைகாண்தப்பிடாரே
எப்படியோசித்தம் எம்பெருமாள்தானினைவு
அப்படியேயல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
சொற்படியேநாமும் தொண்டுபண்ணியேதிரிவோம்
விற்பிடித்தசேவகனே வீமனேபுங்கவனே
வலுவுடையராகையினல் வரச்சொன்னருங்கனையும்
மெலியுடையராயிருந்து வீரியத்தைவாங்கிவைக்க
வரச்சொன்னீர்நீங்கள் வழிதுறையாய்கேட்பதற்கு
தரச்சொல்லுதுவார்கையை தானகலநின்றுவிடும்
அகலநின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருத்தவிடைகொடுத்தார்
செயம்போவிருவருமே தென்டனிட்டாரம்மானே
நடந்தார்வனத்தனிலே நாரணரைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார்வனங்களெல்லாஞ் சோலையிலேவந்துகண்டார்
சந்தனச்சோலையிலே தனித்தாலின்கீழேதான்
அந்தருணமங்கே அழுதுபரிதாபம்
தோற்றுதுகாணென்றிருவர் துவளநடந்தோடி
மாற்றலரைவெற்றிகொள்ளு மன்னரிருபேரும்
அந்தவனத்தனிலே அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
இந்தவனமொன்றிசைத்தோடிவந்துநின்று
வந்தார்களாலயிடல் மன்னரிருபேரும்
செந்தாமரைக்கண்ணர் தியங்கிமுகம்வாடி
கண்ணருந்தான்மண்மீதில் காயத்துடன்கிடக்க
கண்டார்விழுந்தார் கதறியபயமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்

ஐயாகோராமாராமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிதாவ மேனியும்திமும்வேரும்
தையவும்வசமோவந்தன் நாமமுமறந்துதாங்கள்

உய்யவோயினிமேற்பாரி லுண்ணவும்வேணுமோதான் (கசு)
காயமும்வருமோவெங்கள் கண்ணுக்கண்ணுனகண்ணு
ஞாயமுமிதுவோஐயா நாங்களுந்தசகிக்கப்போமோ
மாயமாயெய்தாரோ மாயனென்றறிந்திலாரோ
ஆயனேயெய்தாற்சொல்லும்அவனுயிர்கொல்வோமென்றார்.

வேறு.

பார்ப்பார்விழுவாரெழுந்திருப்பார் பழியோகுலையோ முடிந்து தென்பார்; கேட்பார்திருமால்முகம்பார்ப்பார் கெதியோவிதியோ மதியென்பார்; எந்தாரிதுதான்செய்தபிழை செய்தார்சொல்லுமி ந்துயரந், தீர்ப்பார்திருமால்தினைநாளுங்கயிலைக்கடவுளவர்தாமே.)

கதை.

என்றுபுலம்பி இருவருமேதானழுது
குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தது
அழுதுபுரண்டிருண்டு ஐயோ அபயமென்று
புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பாதவித்து
பூமியதிரப் புவனமெல்லாந்தானதிர
சுவாமியுந்தன்மீதில் சபத்தொடிக்கவல்லவரார்
தேவாசுரர்களோ இக்குள்ளபாலகரோ
மூவரோஅந்த முனிவராக்கர்களோ
யாவரோவெய்தவர்க ளெடுத்தேயழித்திடுவோம்
தேவரீர்தப்பாமல் செப்புமென்றரம்மானே
கூர்மகளிவிட்டவனைக் கொல்வோங்காண்சொல்லுமையா
அவன்கையில்ம்பா லவனையழித்திடுவோம்
எந்தவிதஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமன் அருச்சுனனுந்தான்கேட்க
சுந்தரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார்நல்வசனம்
வீறுபுகழ்வெற்றியுள்ள வீரருகிருக்க
பாருலகிலுள்ளோரும் பராபரங்கள்மூவோரும்
ஆருமென்மேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடு
மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான்முடிந்த கற்பனைபுந்தோற்றுமல்
நூலங்கடந்து நற்பலசதானிருக்க
சீலமுடனுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்வி
எலவந்துகானகத்தில் இருப்போந்தவசனமே
நாமொன்றுதானினைக்க நடவிருந்தான்தன்செயலால்
தாமொன்றுதீதோற்றுமல் சாதகமாய்கூடனின்று
இந்தஉடலுபிரும் எப்போதுந்தானதாய்

சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்தலுத்தகாலமெல்லாம்
மெய்யென்றுதாமிருந்தோம் மேதினியேஉண்டெனவே
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்சேனீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னறியநம்செயலே
பாசம்பிடித்திழுத்தால் பார்க்கவிலக்கமுண்டோ
நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுமோ
தேசம்மினையாட்டாய் நினைவுதுமோதிவிடும்
வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோபூவுலகில்
நல்லவர்கள்நீங்கள் நமக்குதவிபாகவத்தீர்
பயிருமொருவேலியதாய்ப் பஞ்சவர்கள்நாள்முதலாய்
உயிருமுடலதுபோல் உறவாகித்தாமிருந்தோம்
இப்போதுவந்த இடைபூறுகானகத்தில்
செப்பமுடன்வேடன் சிலையெடுத்துமான்துரத்தி
ஒப்பமுடன்வைத்திடத்தே ஓடிவந்தமானதுபோல்
என்னுருவமான்போல இருந்தபடியாலே
விண்ணுருவவேடன் வில்பிடித்துஎய்துவிட்டான்
வந்துவிழுந்தான் மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர
விழுந்தழுதவேடனைத்தான் விரைவிலருகழைத்து
அங்கேபனுப்பிவைத்தேன் அந்தரங்கமாயுமக்கு
இங்கேநீர்வந்தீர் என்துயரர்தீர்ந்துபோ
அம்புபட்டவேதனையை ஆற்றமுடியாது
வம்புபடாத்தேகம் வடுபட்டிருக்காது
ஆனிநரம்பு அறுபட்டுத்தான்போச்சு
பேணியெனைப்பார்த்து பிழைப்பிக்கவல்லீராய்
காயத்தைப்பார்த்து கனைநரம்புதான்பார்த்து
நேயத்துடனே நேராகத்தானிறுத்தி
சோதித்துப்பாருமென்று சொன்னரோமாயவனார்
ஆதித்தன்போலே அருச்சுனனும்விமனமாய்
உள்ளமுருகியொரு உடம்பெல்லாம்புண்ணுமி
கள்ளருந்தான்தர்மர்மொழி கடிந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாம்மரமாய் கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாவிதவசமாய் இப்படியோநீங்களெல்லாம்
நடந்தோதகுமெய்க்க தாமிருந்தகோலமென்ன
கிடந்தோந்தனியே கிட்டவரவேபயந்தீர்
போதாகோயிவ்வளவு புதுமைஅதிசயங்கள்
காதாரக்கேட்டோமே கண்ணாரக்கண்டோமே
இனியார்ச்சதமக்கு இளைப்பற்றவேளையிலே
தனியேபினிமாளச் சங்கரனார்சற்றேனோ

தகையாயிருக்குதுகாண் தம்பியேயிங்கெனக்கு
வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருவர்கைதாரும்
கைதாருமிப்போ கலேயுலேந்துபோகுதுகாண்
மெய்சோர்ந்துயிங்கேநான் விழுமுன்னேகைதாரும்
இப்படியேசொல்ல ஈடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றார்கள் அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
போகுதடாசீவன் புண்ணுய்க்குலேயுதடா
ஆகுதடாசீவன் அருச்சுனரேவீமரேகேள்
காயம்விழுமுன்னே கையாயுதத்தாலே
நேயமாய்த்தூக்கி நிலத்திலேவைக்கமாட்டீரோ
ஆயுதத்தைதான்காக்கும் ஐவரென்றுசொல்வார்கள்
தாயப்படிகையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொறுக்காது நிர்ச்சீவனுகுதடா
சமையமடாவீமரே தம்பி அருச்சுனரே
என்றுழன்றுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்ற அருச்சுனனும் நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்தெண்டாயுதமுந் தனுவையுமேநீட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழிபாய் அவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவுந் தானெடுக்கமாட்டாமல்

மீண்டுமனமிடைந்து விள்ளாமலுள்ளடைந்து
ஒறுத்துப்பிலங்குறைந்து உள்ளசைந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றுபேசாமல் வலுவிழந்துநிற்பளவில்
கறுத்தகிருமேனி காயாம்புமேகவண்ணர்
வெறுத்துப்புவியை மெய்மறந்துதாதையர்த்து
எங்கெங்குந்தானுகி இருந்தமோரெம்பெருமாள்
பொங்குபுகழ்வைகுந்தம் புரப்புதுந்தார்மாயவனுர்

விருத்தம்.

நீலம்பறத்துவிழிசொருகிநெருப்பும்பறத்துநீர்மேலாய்
கோலம்பெரியவுடல்வேர்த்துக் கோழையுடனேசிலேட்டுமமும்
ஆலம்பெரியமிடறிருகி ஆவியொடுங்கிவதிவசைந்து
சீலம்பெருகுஞ்வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாருய்த்தார்செகத்தைவிட்டு(மே
விட்டுப்பிரித்தகிருமாலே வீமன்விசையன்றனெடுத்து
தெட்டுப்புவிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனேவிழுந்தழுது
கட்டுப்பிரிந்தாரெனவேங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று
பட்டுப்பறந்துஆயுதத்தைப்பதையாதெடுத்தார்தலேமிதில் (உ)
மாயனேயிழந்தோமென்று மனமெல்லாமிடைந்துபுண்ணுய்
ஆயதோர்தருமர்கேட்கச் சொல்லுவோம்வாருமென்று
ஆயுதந்தலேமேல்வைத்து அருச்சுனன்வீமன்றனும்

தேயமாய்க்கானம்விட்டு நிமிஷத்தில்வருவதானூர் (எ

கதை.

சீரானவைகுந்தந் திருமாலுஞ்சேர்ந்தபின்பு
பேரானபார்த்தன் பெரியவனுமானமுமாய்
மன்னரிருபேரும் மாய்வனர்தம்முடைய
பொன்னடியில்வீழ்ந்து புரண்டுபுரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்தழுது மாயோனைக்காணுமல்
விண்வேல்முகம்நோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
நின்றுநின்றுதான்றுதிப்பார் நிலைதளர்ந்துதான்சோர்வார்
மன்றலருமாயோனைவாரியெடுத்தேவிசையன்
கச்சுதோபூமி கசந்துதேதாங்களுந்தான்
மைச்சனரேயென்று வயிற்றிலறைந்தழுதான்
மெய்ச்சுடரேரூப வெளியேவெளிமயக்கே
தச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரேயிப்போது
அச்சமில்லாதெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரோ
மாயத்தால்ஞாதாடி மண்ணிழந்துஅன்றுமுதல்
தாயத்தார்செய்புத் தருக்கைபவரிக்தானே
பாயும்புரைக்கழுவில் பதறிதான்பாயாமல்
தொடர்ந்துவரிவண்டாகி தோயகத்தில்மாயவனே
அடர்ந்துகழுவிருந்த அடையாளங்காட்டினீயே
பார்த்திபர்கள்தன்சபையில் பாஞ்சாலிதன்னையுங்கே
வற்றதுகிலுரிய எம்பெருமாள்கார்த்தீரே
பாராகயென்னிடத்தேர்ப் பாகனுமிந்நின்றீரே
பேராரும்நூற்றுவரைப் பொருந்திபிகவென்றீரே
தனியாமலெங்களுக்காய்த் தரணிதனில்கார்த்தீரே
இனியாரெமைக்காப்பா ரென்றழுதானேவிசையன்
எங்கேயினிகாண்டோம் எப்பிறப்பிலும்மையென்றார்
அங்கேவருவோதாம் ஐவருமேஉம்மிடத்தில்
இப்படியாய்நின்று இவர்கள்புலம்புகையில்
தப்படியுஞ்சங்குஞ் சங்கீதச்செயகண்டி
தம்பூறுவீணை சரமண்டலமுழங்க
கிம்புருவர்கின்னரமும் கீதமுடனுதமுமாய்
பூந்தேருஞ்சங்கீதமும் பூவையருமாடல்செய்ய
வாழும்பெருமாள் வைகுந்தலோகமெல்லாம்
ஆளும்பெருமாளே அச்சுதன்வாராரென்று
முழங்குதுகாண்சத்தமென்று முனிவர்மிகக்கொண்டோடி
காராருமேனியனைக் கமலமுகத்தோனை
சீராருஞ்சிங்காரத் திருவுறையுமார்பனை

வேதாவின்தந்தைதனை விண்ணவர்கள்கோமானை
சீதைக்குநாயகனைத் தெய்வசிகாமணியை
மேகவண்ணமேனியனை விடைகொள்ளவேணுமென்று
தாகமுடனேஓடிவந்து தாங்கள்கண்டார்மாயவனை
ஆரணியத்தன்னில் அருந்தவத்தோர்சொல்லுமொழி
பூணுமாய்நெஞ்சில் பொருந்தியிருவருக்கும்
காதாரக்கேட்டுக் கலக்கமிகத்தெளிந்து
பதாரந்தன்னில் பலமலர்கள்தான்தூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றரித்து
பூந்தேனெழுகும் புறப்பவனச்சோலையிலே
தலைடக்கம்பண்ணி நமஸ்கரித்துமுக்காலும்
வல்லதொருமாயவர்க்கு வாகாகவேவிசையன்
செய்யுஞ்சடங்குஞ் செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவித்துக் கடுகிநடப்பதற்கு
வீமன்விசையன் வில்லுதண்டுதானெடுக்க
தாமும்பிலமில்லாமல் தலைபிலைதானுமந்து
வந்தவழிநோக்கி வருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
ஆடுகளைத்தான்மேய்த்து ஆயனந்தான்போனான்
வேடுவர்கள்கண்டு விரைந்தெடுத்தாடுகளை
அப்போதிடையன் அருச்சனரேவீமரென்று.
இப்போதருச்சுனரோ இருவர்நீர்போகையிலே
ஆடுகொள்ளைபோகையிலே அய்யாஅபயமென்று
நீடுபுகழ்மாயன் நெடுங்கானகமுறைய
கொள்ளைகொண்டார்வேடன் கூகூவெனஇடையன்
துள்ளிவந்துசொன்னான் துடிவீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்ல இவர்கள்மனமிடைந்து
தடைசெய்தவேடரையுந் தான்பொருதவேணுமென்று
வீரத்துடனே வீமன்விசையனுமாய்
கோரத்துடனேவந்து கொல்லவென்றுவேடர்தனை
தாத்துபுகழ்வீமன் தான்வெகுண்டுவேடர்தன்மேல்
எற்றரியதண்டை எடுக்கவலுமையற்று
பாரிவிடும்பனையும் பகாசுரன்றனைவதைத்து
வீரங்குறைந்ததுவும் வேடர்மெலிவற்றதுவும்
கண்டுகிலவிசையன் கனக்கமிதுவெனுண்டு
வின்டலமேவேடர்தன்மேல் வில்லெடுத்தாரம்மானை
எடுத்தவில்லுதானிலத்தில் எற்றவலுமையற்று
கடுத்திகிலவிசையன் கலங்கினனம்மானை

காண்டாவனத்தைக் கனலுக்களித்தவும்
மீண்டுபொருதவென்ற முக்கோடிதானவரை
வென்றவினையனுக்கு வேடரெதிரானதுதான்
அன்றுகலியன் அவள்ரூபமானதுவே
வீமன்விசையன் வேடருடன்தான்பொருந்த
நேமமுடனாயுதங்கள் இல்லாமல்நின்றதுதான்
வேடாறித்து வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
சாடவேவீமனோடுந் தப்பிவிசையனையும்
போடவெகுண்டு புறங்காட்டிப்போகலுற்றார்
ஊடளித்துவேடர் ஒருபிக்கதுடிகளை
ஈடழித்துச்சேத்து இடையனைபுத்தான்பிடித்து
பாரில்த்துவாரபுரி பட்டணமுங்கொள்ளையிட
காரில்ப்புனவேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி
சீரில்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேணுமென்று
ஊரில்ப்புகுவதற்கு உச்சாயமாய்ப்போனி
போனார்கள்வேடரென்று போர்விசையன்வீமனுமாய்
கூறுமலொன்றுங் குறுகிமனம்புலம்பி
வீறுனைவரென்று பேதினியில்நாமிருந்தோம்
எண்ணமெல்லாம்போச்சே என்றுமனமுருகி
கண்ணருடபட்டணமும் காவலழிவதுவும்
என்னவென்றுசொல்வோம் எப்பிரான்கற்பனைக்கு
வின்னமொன்றுவாராமல் வின்னமேவந்துதென்றல்
ஆதிபிரானை அச்சுதற்குமேராது
பாதிபிறையணிந்த பரமனுக்குமேராது
தமக்குவலுக்குறைந்து நாணிநன்றேமாமாகில்
சுமக்கும்பழிபாவம் தோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குஞ்சேதி அறியவுரைக்கவென்று
தருமருமவீமன் சம்பிரருச்சுனனும்
எங்கிமுகம்வாடி இடைந்துவழிகூடி
தாங்கிநடந்திருவர் தானேவிசாரமுடன்
அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணரையுங்கைதொழுது
சத்தியுள்ளவீமன் தனஞ்செயனுமேதுசொல்வான்
குருகுலத்தையாளுங் கோபாலர்காத்தருளி
வருங்கருமஞ்சொல்லி வாரமாய்த்தானிருந்து
ஆதிநாராயணற்கு ஆபத்துவந்துதென்று
செப்திசொல்லக்கேட்டுச் செய்திதனையறியீர்
போவென்றருளிசைந்த புண்ணியரேநீர்கேளீர்
காவெங்குந்தேடிக் கானகமெல்லாந்திரிந்து

வனமும்வனந்திரமு மலையும்பலதேடி
புனமும்புகுந்துபுந்தி பூத்தேனைக்காணுமல்
தேடிதிரிந்துழரு செண்பகப்பூங்காவனத்தில்
நாடித்திருமாலை நாங்கள்கண்டோமண்ணுவே
அம்புபட்டுலோகம் அளந்ததொருபாதமில்
வம்புபட்டுமேனி வாடிமெலிந்துநொந்து
மெய்க்கூடுதான்வெளிரி மேனியெல்லாம்புண்ணுகி
பொய்க்கூடுபோலே பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனே கதறிவிழுந்தழுதோம்
புண்டரிகமேனியனுர் போதகமாய்த்தானமர்த்தி
என்னைஎடுத்து இருத்துமென்றுர்கோபாலர்
பின்னைநினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள்நின்றும்
நின்றதையும்பார்த்து நெடியோனும்பூருவத்தில்
தன்றிசெய்தபேச்சும் நடத்துகின்றசொல்முறையும்
உடம்புருகச்சொன்ன உத்தரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கவிழ்த்துநீர்ப்பிரிந்த கும்பமதுபோலாகி
மீதவுர்சொன்னமொழி செய்திதனைகீறுமல்
நாவுலர்ந்துநின்றும் நாரணரைநம்பாமல்
கருத்தறிந்துமாயன் கைதறவஞ்சொன்னுர்காண்
உருத்தரித்துநாங்கள் ஒன்றுமுறையாமல்
நின்றும்பெருமாள் நினைவுதனைநம்பாமல்
குன்றுர்மனது குன்றிமனம்புண்ணுகி
அந்தநினைவறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டுமென்றுர்
எந்தவிதமென்று எண்ணிஎங்களாயுதத்தை
நீட்டிஇருபேரும் நின்றுமதுவழியாய்
வாட்டிவலுவை வாங்கிவைத்தார்மாயவரும்
பிலங்குறைந்துநாங்கள் பேசாதிருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபிரட்டி கண்ணருந்தான்மெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
வாசங்கமழமண்ணில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
சென்றுமலர்ப்பாதந் தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடைக்கிச்சடங்கினத்தும அலங்காரமாகவேதான்
முடிக்குஞ்சடங்கினத்தும் முடித்துவந்தோமண்ணுவே
வந்தோம்வழிகூடி வாடிமனதிடைந்து
அந்தவழிபிலொரு ஆயனுந்தான்தூடுவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தாடெடுக்க
பார்த்துநீர்போரோ பார்த்தரேயிமரேநீர்
அவையமையையமென்று ஆயனுந்தான்கூவெனவே

உபையமெனச்சென்று ஓடிவந்துவேட்டருடன்
தண்டிப்பொருதோடன் தாடாளர்வேடருடன்
மிண்டிப்பொருத வேகியேவர்தார்கண்
தரிபட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
அரியிட்டசாபமென்று அறிந்துவலுக்குறைந்து
மூரிப்பட்டிவர்தோம் முதுகுப்புறங்காட்டி
தெரிபட்டுவந்தமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
என்றிருவர்சொல்ல எங்கியேதருமருந்தான்
குன்றுதிர்ந்துவீழ்ந்தாற்போல் குதித்துவிழுந்தது
முகத்திலறைந்தழுது முடிகுலையத்தான்வீழ்ந்து
வயிற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேலேவிழுந்தழுதார்
வாழ்வேயெவரும் மதியாமணிவிளக்கே
காழ்வேதுயெங்களைத்தான் தாமறுப்பாராரோதான்
வருந்தாதருந்தவமே வர்ணமணிவிளக்கே
பிரிந்தேதானிங்கிருக்க பிரபலமோநாயகமே
பூலோகநாயகனே புவனமளந்தோனே
சாலோகசாமீப சாரூபதேகனே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எவ்வுயிர்க்கு ணை
வள்ளலேயும்மைவிட்டு மறந்திருக்கக்கூடுமோதான்
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துகாத்தோனே
களபமணிமேனியனேதண்ணரோயென்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிகிண்புயனே
புளகமதமோகதனே பூபாலாகோபாலா
தூதுசென்றுயெங்களுக்குச் சூதனிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சன் திரியோதனன்றனையும்
பாங்குடனேகொல்லப் ருடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமுமவன்சேனையெல்லாம்
கன்னன்சகுனிமுதல் காவலர்கள்நூற்றுவரும்
என்னவர்களெல்லாம் இறந்தகளந்தனிலே
மடிந்துவிழமட்டும் வராகமாய்நின்றீரோ
மூடிந்துதோகாலம் முகில்வண்ணயுந்தமக்கு
மாறுகொண்டபோரீர் வைகுந்தம்போம்போது
கூடுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றுலாகாதோ
வாலிதனைக்கொன்ற மாவலனேயும்முடைய
கோலத்திருவழகை குறித்தென்றுகாண்பேனே
ஈனந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமரில்
போரஞ்சாவீரனையும் பொருந்திமிக்கொன்றுயே

ன்

வாய்த்தி அரக்கர்குல மானவேவேரறுத்து
வத்திருக்கோலம் என்றுதான்காண்பேனே
தொடர்த்துஇரணியனைத் நணிஇதைத்தாயே
அடர்த்துகொன்றகோலமென்று ஐயாதான்காண்பேனே
எங்கேயினிகாண்போம் இவ்வுலகிலும்மையுத்தான்
அங்கேவைகுந்தம்வந்து அருகிருந்துகாண்போமே
என்றுசொல்லித்தருமரிருத்தார்மனமிடைந்து
நின்றநகுலன் நெடுமாலைத்தானினைந்து
குத்திவிழுந்தழுது கோவென்றலைபயமிட்டு
பத்திலங்கிப் பதறிஉடல்வேர்த்து
விழுந்துபரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செழுந்திருவார்மாயவனே சினேகம்பிரிந்தோமே
விந்தைமலர்ப்பாதமதை மேதினியில்காண்போமோ
அந்தமுள்ளமாலே அவனியனந்தோனே
அரிகேசவமுகுந்தா ஐயாவுனைப்பிரிந்து
கிரியாரோபூவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரியாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள்தாங்களிரோம்
திரியோம்தரணியிலே தேனேஉம்மைவிட்டு
வருவோம்வைகுந்தபுரம் வலுநகுலன்சொல்லியபின்
தருவானநூல்வேந்தில சகாதேவன்தான்சிரித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யென்று போதமனமகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோலே விரும்பினீர்மன்னவரே
தேகம்பொருளோ தெகம்பொருளேஉங்களுக்கு
தாகம்பெரியோனப்புந் சஞ்சலங்கள்தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமகாரு ருளோ
நாடுதகருமித்தி நற்பணி ளோ
தந்தைதாய்சுற்றந் தமருரு ரும்
மைந்தரும்வீடு மனைவாட்டிதான்பொருளோ
ஆனைகுதிரை அலங்காரத்தான்பொருளோ
சேனைமிகுபட்டணமுஞ் சிறப்புமதுதான்பொருளோ
என்னபொருளென்று இடைகிதிசொல்லோரும்
தென்னவனாமாய்கைதன்னை எதிரென்றுநம்புவரோ
காயந்தரியாது கண்பொருளுநில்லாது
நேயந்தவறுது நிலைநின்றேரித்தங்களுக்கு
மேகந்தருநிழலை மெய்யென்றுநம்புவரோ
காகுத்தன்றன்செயலைக் காணுமல்கண்டுகொண்டு
பதையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைநம்பாமல்
காரணங்கள்தான்முடிக்கக் கரியமால்வந்துதித்து

நாராயணராய் நடத்துகின்றபாரதத்தை
உகத்துக்குகம்பிறந்து ஓடிங்காதபேனையெல்லாம்
செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனேயோகோலமவர் எடுத்தஅவதாரம்
கர்த்தனரிதன்செயலைக் காண்பதரிதெனவே
வேதங்கள்தான்கும் விளம்புதுகாண்சாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றகாலமெல்லாம்
அறிவதுமில்லையவர் ஆதிமகாமூலம்
தெளிவதுவேகித்தமென்று தின்சகாதேவன்
அப்போதுரோபதியும் அடித்துவிழுந்தலறி
மைபரவுமேனியற்கு வந்தவிதிமோகமென்ன
கற்புகுலையாமலெத்தன் கற்புநிலைநிறுத்தி
நற்புத்திசெய்தோனைச் சொல்லரியபாழ்நாகில்
வைப்பித்தபுண்ணியர்தான் மாளவத்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவனை மேதினியில்விட்டேகி
தப்பித்தனிவழியே தாம்போகக்காரியமேன்
தெய்வமேகூயமிதோ செங்கண்ணெடியோலே
ஐவர்சகாயா ஆயரே அச்சுதரே
நாயகரேபஞ்சவர்க்கென் ஞாநாத்துணையிருந்து
தாயகமாயென்னைநாஞ் சாங்கமாய்நின்றேனே
கணக்கும்புகழாய்க் காசினியோர்தாமறிய
எனக்குபிழைவாராம லேழைபங்கில்நின்றேனே
என்னைக்குணக்காண்பேன் எக்கள்பெருமானே
குன்னைக்குடைபிடித்துக் கோவுகணக்காத்தோனே
ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிதானிப்புவியில்
மெய்யாயெனைமறந்து விண்ணுலகில்போவீரோ
நாணேதுணைபிழந்தேன் நாரணரேஉம்மைவிட்டு
வாணேர்கள்போற்றவுந்தான் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திரோ
இனிமொழிபாலிவ்வசனங் கிலேசமாய்ச்சொல்லியபின்
மொழிதளறிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாவென்கோவே எல்லோர்க்கும்நாயகமே
தன்மருக்குந்தம்பியர்க்குஞ் சாங்கமாயெந்நாளும்
இன்னைதனிலிருந்து எங்கேபுங்காத்தோனே
நன்னைசெய்பக்கர்மம் நடக்கானகத்தினிலே
மான்மறத்துபோன மகிமையென்னநாரணரே
வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமோயிப்படியாய்
அந்தாத்தில்நீரும் அருந்தவசுபோயிருந்த
குந்திரத்தைபின்னதென்று தருமரறிந்திலையோ

மதகிரவேதம் வரம்புதப்பிப்போன தூவே
சந்திருஞ்சூரியருந் தளர்நிறதுபோலுமோ
அண்டமடுக்கும் அச்சுதிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டல்கருவழிந்து குறைகடலுநீர்ச்சுவற்றி
ஆகாயம்பூமி அந்தரங்கள்தான்குலைத்து
வாகானநற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
இறப்பேதனக்குப் பிறந்துமிருப்பதுவும்
இரண்டுதொழிலாய் நடத்துகின்றபுண்ணியரோ
விண்டுபலவுனையேன் விளம்பேனுருவசனம்
என்றுகுறதாதேவி இத்தனையுந்தான்புலம்பி
சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்திற்
தம்பியருந்தருமருடன் தானேமனமிடைந்து
வெம்பிமுகம்வாடி வேதநாராயணரீதாம்
சொல்லரியதேசந் துவாரபுரிதனிலே
வெல்லரியவேடர்சென்று வீரியங்கள்செய்யாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
மெய்யாகக்காருமென்று விடைகொடுத்தார்தருமருமே
வீமன்விசையன் மிகுந்தசகாதேவன்
தாமனகுலனுடன் தத்துபரிசேனைதளம்
திறப்பாகச்சேனையுடன் சீக்கிரத்திலக்னேரம்
புறப்பட்டார்பூமி பேரண்டந்தானடுங்க
கடந்தார்வெகுதூரங் கண்டார்பெருநகரம்
நடந்தார்துவாரபுரி நன்னகரிதாமேக்கி
விரைதபுகுமுன்னே வேடரங்கேதான்மூடி
நிறைந்துவளைவதார் நெடுமால்தன்பட்டினத்தை
பச்சைமால்தேவி பதினாயிரத்தனையும்
இச்சையுடன்வேடர் எல்லாரையும்பிடிக்க
வனைந்தாரண்மனையை மாயவனூர்தேவியரை
முழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்குகின்றவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனும்போய்மறைந்தான்
கங்குல்விடிந்தது கதிரோனுமுதித்தான்
விடிந்தேயரண்மனையில் மெல்லியர்களெல்லோரும்
இடிந்துகுறைந்தது எம்பெருமாளென்றழுதார்

விருத்தம்.

தேவியாழுதபோதே செங்கண்மால்தனக்குத்தோற்றி
பாவியர்வேடர்தாமும் பங்கமேசெய்யாவண்ணம்
ஓவியமானபெண்க ளைருவெல்லாமாற்றிமுன்னாள்
தாவியரிஷிபோலாகித் தரணியில்வருகவென்றார்

தப்புடன்சங்குதாளந் தாதர்போல்வேஷங்கொண்டு
இப்புவிதனிலேவேட ரேங்கியேசடையும்வாரும்
ஒப்புடன்தாதரிபோலே ஒருமித்துவாரவேகண்டு
மெய்ப்புடன்வந்தார்கண்டார் வேட்டருமலைத்துநின்றார். (உக)

கதை

அழுததொருதேவியர்கள் ஆயிழையாரெல்லோரும்
தொழுதபயமிட்டுச் சொன்னதொருதோத்திரங்கள்
அத்தமொழிகேட்டு ஆயனரிசூத்தரமாய்
முத்தியிருத்த முனிவர்தமோதனர்போல்
தூமென்றிசைத்தார் அப்போதுஅயிழையார்
ஓமென்றுஅவ்வுருவம் உருமாறியேயிருந்தார்
சடையுமுடியுடனே தான்வர்தார்வீதியிலே
படைகூடிங்காத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோலசைத்து மெய்மறந்துதானிருந்தார்
சதிருடையபட்டணத்தை தான்கொள்ளையாடவென்று
நெருங்கிவரும்போது திமிஷத்தில்தர்மர்படை
கருங்கடல்போல்சூழ்ந்து கைகலந்தாரம்மானை
தூரத்திஅடித்துவிட்டுத் துன்பமறவேதிருப்பி
அரத்தியேசாதத்தியே ஆழ்வாமுன்னடத்தி
வெற்றியுடன்சேனைதளம் வேந்தருன்மர்திரிமார்
அத்திரத்தனக்கு அழைத்துவந்தாரம்மானை

விருத்தம்.

மாயவனுலகையாண்டு வனத்தினிலேயிறந்தாரென்று
நேயமில்லாவேடர்வந்து நிலைமைகைகொள்வோமென்று
தூயதோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியோர்விரலைமூக்கில்
ஞாயமோகிவனேயென்று நயந்துடல்சோர்ந்திருந்தார். (உச)
இப்பவஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே புண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புறமினிமேலென்ன அண்ணாயிருந்தநாயம்
மெய்ப்புடனிவிடம்விட்டுவினையவைதுரத்தஞ்சோம். (உடு)
இனையவர்நீங்கள்பாரி லிருந்துதான்புவனமெல்லாங்
கினாவழியுடனுங்கூடிக் கிள்ளாயேமதுடமன்னர்
புழையவரிருந்ததாயும் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவறவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார். (உசு)

கதை

தருமரிவைசொல்லத் தனஞ்செயனும்வீமனுமே
கருமமோவென்று கண்ணீர்திகச்சொரிய
நகுலன்சகாதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்

மிகுவலியாகி விள்ளாமதுள்ளுடைத்து
எங்னையும்விட்டு இனம்பிரித்தமான்போலே
தங்குவதுமெங்கே தரிப்பதுவுமெவ்விடங்கான்
தாங்களேயும்மைவிட்டு தானில்த்திலேயிருத்தோம்
தீங்கொன்றும்பேசோந் திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமென்னகோட்டை இருப்பதுவுமிங்கேதான்
வருந்துவோம்தாங்கள் வாடுவோமும்மைவிட்டு
என்னமொழிசொல்லி எடுத்துரைத்திரண்ணுவே
இன்னமிதுவனாயில் யிணபிரித்துநின்றேமோ
மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமால்தன்னைநம்பி
சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுதானிருத்தால்
இத்தவுயிர்தனக்கு மீடேற்றமெப்போதான்
பத்தமலர்ப்பாதம் பணிவோமெனவுரைத்தார்
அதுகருமமெங்களுக்கு அடவுதானிப்போது
மதுரமொழிப்பபிலும் வாசகனேயண்ணுவே
தடக்கும்தகைதெரித்து தாபகமேயண்ணுவே
அடக்குமுபாயம் அவனிதனிலுண்டுபண்ணி
வைக்குமுபாயம் வழங்குமென்றுர்தம்பியர்கள்
மிக்கபுகழ்தம்பியர்கள் விளம்புமொழிகேட்டு
தக்கபுகழ்தருமர் தம்பியர்மேலன்புவைத்து
சிறந்தபுகழைவர் தேசங்களுள்ளதெல்லாம்
பிறந்துமிகஅத்தி புரத்திருக்கும்நாளதனிலே
தேசமிகவாழுமொரு தெய்வப்பிராமணரில்
முன்னுளில்வேதியன்றன் முழுதுங்குடிபிருந்து
இன்னுளைருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
இந்தப்பிராமணனை இருக்கவிடந்தாருமென்றன்
அந்தமனையில் அவனுக்கொருபுறத்தில்
விட்டுக்குடிபொன்று வேதியனுந்தான்கொடுக்க
கட்டுடனேவீடுமங்கே கட்டிமுன்வேதியனும்
பார்ப்பானுஞ்சம்மதித்துப் பதிபில்குடிபிருந்து
நேர்ப்பாகவவ்விடத்தில் நிலம்பிளந்துமண்ணெடுத்து
கட்டிமுன்வீடு கனத்தபுதையலொன்று
மண்ணிலிருந்தெடுத்தான் மறையோனுமன்னேரம்
கண்ணிலேகண்டபொருள் கருமமென்றுந்தானினைத்து
நமக்குத்தரியாது நம்மிடத்திற்கிக்காது
சுமக்கும்பழிநமக்குத் துன்பம்வருமென்றேதான்
மனைநமக்குத்தந்த மனையாளன்றனுதென்று
வினையொழியவேண்டி வேதியனுத்தாணக்கி

ஐயாவேவேதியரே அதிசயத்தான்கேட்டீரோ
துய்யமனைகட்டத் துலங்கினதோர்மண்கிடக்கில்
கண்டேதிரவியமும் எனகாணிபொட்டகத்தில்
கொண்டேகிவந்தன் குடத்திற்பணைத்தனையும்
உந்தன்பொருளிதுகாண் உற்றோர்கள்தான்புதைத்த
சொந்தமுனக்கென்று தோன்றுதுகாணைம்மனதில்
உன்மனையிற்கண்டபொருள் உனக்கல்லால்வேறுமுண்டோ
தன்மனையிற்கண்டபொருள் தன்னைவிட்டுப்போகாதே
ஆனதினாலுன்பொருளே ஐயாவாங்குமென்றார்
வேதியனார்சொல்லவந்த வேதியனுமேதுசொல்வான்
அன்றுமக்குநானும் அன்பாகவீடுதந்தோம்
இன்றுநமக்குத்தர்த இல்விடத்திற்கண்டபொருள்
கண்டவர்க்கேசும்மா காணுதிருந்தவர்க்கேகா
உண்டவற்கேகாயின்பம் உறங்கினபேர்க்கென்னுதும்
வேண்டாங்காண்வேதியரே விட்டிற்கொடுபோவீர்
தீண்டாப்பொருள்தனையும் தீண்டிவரோதல்லோர்கள்
போங்காணுஞ்சும்மா பொருள்தனையுங்கொண்டேதான்
வாங்கிகணுருநாளும் மதியென்மனந்தனிலும்
என்றுமறையோன் இவ்வசனஞ்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீதியோவென்றுசொல்லி
பொருந்தாதகாரியத்தைப் பொருந்தவோசொல்லுகிறீர்
வருந்தாதார்வென்று வருந்துவரோமானித்தோர்
உந்தன்மனையெனக்கு உபகாரமாய்க்கொடுத்தீர்
சொந்தமெனக்கெப்படியாஞ் சொல்லுங்காண்வேதியரே
அடைமனையிற்காகத்துக் கன்னமிடங்கொடுத்தால்
கிடைபொருளேநானெடுக்கக் கிட்டாதுவேதியரே
வந்தவிதிப்பயனே இவ்வூரிலும்மிடத்தில்
வந்தவிதிப்பயனே வழக்குனக்கவேணுமென்று
உன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும் உலகறியவேணுமென்று
பின்சமர்த்துப்பேசி புரப்பட்டாரன்னேரம்
மறியவிருந்து மடிபிடியுஞ்சண்டையுமாய்
தெறியுடையதருமென்று நீதிவிளங்கவென்று
ஊசலிட்டுக்கொண்டு உருபூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள்தருமரிட மவர்வழக்கைசொல்லுற்றார்
வந்துதான்சொல்ல வாகத்தான்கேட்டு
மந்திரிமாரை வாவென்றருகழைத்து
தந்திரிமாரில்லோருஞ் சதிராகத்தான்கூடி
நாயம்தடுக்கண்டு நமக்குரையுமென்றுரைத்தார்

அயதருமர்சொல்லத் துறந்திர்களெல்லோரும்
அடக்கவிருந்து அவர்வழக்கைக்கேட்கலுற்றார்
தொடுத்தமறைவேதியனைத் தொடர்ந்தவர்சொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தோன் கூறினன்தன்வழக்கை
மிடியிலடிபட்டு வேற்றூரில்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டேன்
அவரெனக்குவீடுகேட்ட ஆமென்றிடங்காட்டித்தார்
அவ்விடத்தில்மண்ணெடுத்து அளவாய்ச்சுவர்போற்றி
இவ்விடத்தில்வீடு இதவாய்முடித்திருந்தேன்
மண்ணெடுத்தகேணியிலே மறைபொருளாய்த்தானிருந்து
கண்ணிடத்திலேதெரித்து கத்தித்திற்பொன்னெடுத்து
எடுத்தவுடனே இவரிடத்திற்கொண்டேகி
கொடுத்தேன்பொருள்கையில் கொள்ளெனவுரைத்தார்
மூன்றுபிவருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள்
மன்னவனேநாமெடுத்தால் மாபாவம்வந்துவிடும்
ஆதலால்மன்னவனே ஆரொருத்தர்வைத்தபொருள்
காதலுடனஞ்சா தெடுத்துமிகக்கையாண்டால்
எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமன்னவரே
அடுத்தவர்களுக்கடிமை யாம்நரகிலீழ்த்திடுவார்
ஆகையாவிப்பொருளாம் ஆகாதேயென்றுசொல்லி
வேகமுடனேமறையோன் வேகித்துதானுரைத்து
அகுதிபரதெசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
பகுதிபெரும்பிடியாய்ப் பண்ணுகிறரென்றுரைத்தார்
மற்றுமந்தநீள்தருமர் மனையுடையவேதியரை
உற்றுமிகநோக்கி உன்னினைவைச்சொல்லுமென்றார்
பாராரும்நீள்தருமர் பாக்கியவானேகேளீர்
ஏராக்கடபூனையை இவர்க்குஇடங்கொடுத்தேன்
அந்தமனையும் அதிற்கண்டவாழ்பொருளும்
இந்தவுலகறிய இவர்க்கென்றுநான்கொடுத்தேன்
எடுத்துரைத்தமன்னவரே இன்னமொன்றுநீகேளாய்
கொடுத்தபொருள்மீளக் கொள்ளுவார்தானுமுண்டோ
அடுத்தோர்தமக்குவினை அங்கேநினைப்பாரும்
தொடுத்தகருமமனைத் தொடர்ந்தேயளித்தவரும்
கெட்டுவிடுவார் கேடில்லாமன்னவரே
வட்டவிருநிதியம் வாங்கெனவுரைத்தார்
மூட்டவெவெதியரும் மொழிந்தனர்காணம்மானை
சேர்க்குபுகழ்தருமன் தெரிந்துநிலமத்திரியை
எற்கவேநோக்கியெந்த இருவர்தமக்கதையும்

எரியோமறையோர் இருவோருத்தான்வெகுண்டு
மற்றுமவர்தங்களிலே வலுமைமிகப்பேசி
உற்றுமிகமுன்னுள் உரைத்தமொழிதவறி
சொன்னபடியைத்தாள் தேரற்றமுடன்வத்துநின்று
மன்னவர்கள்தருமர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
அன்புடனேமாமறையோர் அரசபலகூடி
இன்பமுடன்தர்மர் எடுத்துரையுமென்றுசொன்னார்
பெருமையுடனேக்கிப் பேர்பெரியவேந்தர்முன்னே
அருமறையோர்தன்வழக்கு அற்றுதோவென்றுரைக்க
திருமுனிவர்தாமுமிகச் செப்பலுற்றாரம்மானே
மன்னவனேஎன்மனையிற் கண்டதொருவான்பொருளை
என்னதென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்துத்தருமர்முன்னே
எந்தன்மனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன்
சொந்தப்புதையலத்தன்னைச் சுகமுடனேகொள்ளைகொண்டு
கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாதவார்த்தைசொல்லி
பிடிக்கிறுன்சண்டையிவன் பேசவுத்தாண்ஞாயமுண்டோ
உன்செய்தியென்னவென்று உகந்துதருமர்தான்கேட்க
என்செய்தியென்னசொல்வேன் எடுத்தபுதையலத்தான்
கொடுப்பேனேனானுங் குடத்துப்பணத்தையெல்லாம்
குடியிருத்தேனுலே குவலயத்திலேயிவர்கள்
அடியிருப்பிற்கண்ட ஆனதொருவான்பொருளை
கொடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனேகொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனைஐயரிடம்
நெட்டுரம்பண்ணுகிறார் நீதியோமன்னவனே
எட்டுபேரிய இடுக்கிறுன்சர்தியிலே
நீதியுடன்சொல்லுமையா நிருபனேயென்றுரைத்தார்
வேதியன்றனிவ்வசனம் விளம்புவதைத்தான்கேட்டு
இனியென்னநியாயம் எடுத்துரைக்கவேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்கள்தன்வழக்கு
கண்டோமதிசயந்தான் கலியினுடதன்கீர்த்தி
விண்டோர்புவனம் வெறுத்தோங்கலியாலே
தக்கபுகழ்ந் சகாதேவாகண்டாயே
புக்கானமாகயியன் புதுமையிதுவென்றுரைத்தார்

விருத்தம்.

அந்தணர்வழக்குங்கண்டோ மடிக்கடிபிரட்டுங்கண்டோம்
இந்தமானிலத்தில்தாமு மிருப்பதுகருமமல்ல
அந்தநாளாச்சுகால மாண்டிதான்முடிந்துமுற்றும்
வந்தாள்வந்துதானுலே வழக்கென்னவழக்குஞாயம். (உஎ)

பஞ்சமாபாவங்கொண்டிப் பாரினில்லையன்வர்தால்
என்செய்வோர்த்தம்பிமாரே எப்படியுலகத்தன்னில்
மூன்செய்தருயம்போல மூற்றுமோவினிமேல்நம்மர்த்
பஞ்சவன்றுசொன்ன பாவினைமுடியாதென்றே (உஅ)

ஆண்டவர்நடர்தாரித்த வதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்ததென்ற நிச்சயநிசமுக்கண்டோ
பாண்டவர்புதல்வர்நாமும் பாரினிலிருந்தோமாலும்
மூண்டதோர்கலிவிடாது முடிந்திதுநமக்குக்காலம் (உக)

வாழ்ந்ததுவாபாத்தில் மனுநெறிமுறைமைநீதி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்தில் தருமமென்பெயரும்போகுஞ்
சூழ்ந்ததோர்கலியுர்தப்பிச் சொல்லும்வைகுந்தஞ்சேர
வீழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு அகலுவோமகலுமோமே (உக)

நாணர்நம்மைவிட்டு நடந்தோர்காரியந்தான்
காரணர்முடித்தலோலக் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணன்தன்னையின்ற அச்சுதன்பச்சைமால்தான்
பூரணங்கடந்தமார்க்கம் போவதுகருமமின்றே (உக)

வானவரினமையோர்மற்ற மாதவமுனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத் தபோதனர்புகழ்தல்செய்ய
நாமினிக்கிதாக நல்விசைமிகவும்பாட
மேனைசபணிகள்மாற வெகுசுகமவிடந்தானே (உஉ)

வீமனேவிசையர்தம்பி மேதினிதன்னிலுங்கள்
நேமமும்பிலமும்வாங்கி நெடியமால்போலுரான்றே
சாமமாம்வேடர்முன்போய்ச் சமனினித்பிலமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ்க நமக்கிதுசபியாதென்றார் (உக)

(கவத) தன்மருந்தம்பி சகாதேவனேநோக்கி
வன்மாறவேதான் வகைவகையாய்ச்செப்பலுற்றார்
நீயும்பொய்த்து நெறியுந்தவறிவிடும்
வேதமும்பொய்த்து வினைகளுமேயுண்டாகும்
மற்றுமசத்தியமாய் வைத்தாதவறிவிடும்
கொற்றவையத்துமுன்னுட் கூறுசெம்பெருமான்
தப்பாதுசொன்னமொழி சதுர்மறையோர்தன்னிடத்தில்
இப்போதுகண்டோ மெனவுரைத்தாம்மானே
கருமரிதினைப்பணித்து சகாதேவனப்போது
வருத்தலியல்வாசகத்தை மன்னவனேகேட்டருளீர்
அறந்தானங்குன்றும் அறவினைகள்மேலாகும்
பறத்தான்மிதித்தாழ்ந்தும் பான்மைகளும்பேதமாம்
மெய்யுமழித்துவிடும் வீரியமுங்குன்றிவிடும்
பொய்யங்கலியும் புவிதனிலேமேலாகும்
கானியிலிவ்மாதர்களின் சந்புமழித்துவிடும்

பூசுரர்கள்சீரியர்கள் புல்லர்களாய்தானுவார்
சீரியவேந்தரிட செங்கோலுங்குன்றிவிடும்
பூரியர்கள்புல்லர்களும் புவிதனிலேயாண்டிடுவார்
வேந்தேகலியன் விசேடமிதுவென்றுசொல்லி
சேர்ந்தேசகாதேவன் தெண்டனிட்டாரம்மானே
உள்ளபடிதப்பாது உரைத்தாய்நீதம்பியரே
வள்ளலாரன்றுரைத்த மாற்றம்போலானதுவே
தரணிதனில்தாமிருந்தால் சத்தியமுங்குன்றிவிடும்
மூரணிழந்தவேடருக்கு முதுகிட்டார்தம்பியரும்
அவனிதனிலிங்கிருந்தால் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
புவனமுண்ணுமால்பதத்தைப் போற்றியேஐவருமே
நன்முப்மாகாவித்தம் நடப்பதேசெய்தியென்று
குன்றுப்புகழ்தருமன் கூறினரம்மானே
பேரார்தருமனுந்தான் புரோகிதனைத்தானேக்கி
போராவிசையனிட போன்பரிசித்துவையும்
மண்ணுலகையாளுதற்கு மகுடமதுகுட்டி
எண்ணுமியல்முகூர்த்த மிடுமென்றுரம்மானே
நெறியுடனேபோக நினைத்தநினைவுள்ளதெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லக் கோபாலர்சந்நிதிக்கு
பயனமென்றுசொல்லிப் பரிமளித்துநால்வருக்கும்
சுயசனமுள்ள சுற்றத்தாரெல்லோர்க்கும்
மன்னர்மகுடமுடி வர்த்தனர்களெல்லோர்க்கும்
தென்னன்பயணமென்று செப்புமென்றரம்மானே
சிட்டெழுதிவிட்டார்கள் திசையுள்ளமன்னவர்க்கு
எட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருமேகூடி
என்னவிதிவசமோ என்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சபைகமதில் வந்துகண்டாரம்மானே
ஆண்டவனேநீர்தான் அழைத்தபணிவிடையேன்
நீண்டபுகழ்பெற்றநிமலனே சொல்லுமென்றார்
அப்போதுதருமர் அரசர்தனைநோக்கி
இப்போதுகொடுங்கலியன் இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேற்கலியுகத்தில் இருக்கவுமேபோகாது
தனியேவனவாசந் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆனதினலுங்களைநாம் அருகேவரவழைத்தோம்
மானமுடைநீங்கள் வரம்புதப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்து காரினிக்குள்நீங்களுமே
காலத்துக்கேற்ற கணக்கின்படியாக
தெரிந்துநடந்துகொண்டு செங்கோல்கவருமல்
சரித்தொருத்தரிபோகாமல் பிள்ளைதிறுபாலனிடம்

கலந்துசெகமுழுதுங் கட்டாகநீரிருந்து
துலங்குபரிசித்துவுக்குத் துரந்தன்கந்தான்சரித்து
வைக்கிரேரும்நாங்கள் மகுடமுடிதரித்து
நிற்கிரேருமும்மை நிகழ்ந்துபரிசித்துவையும்
வைக்கிரேரும்பாரில் வணங்குகிரேருள்ளபடி
நீங்களிருந்து நெடுகவனம்புகுந்தால்
நாங்களிருந்து நடப்பதென்னசாரியந்தான்
கல்லோரும்வாரோம் இந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
பலபேரும்வந்து பணிவோமேயல்லாது
அனைநொடியினும்மைவிட்டு அவதரியோம்பூவுலகில்
துணையேதுணையாசே துரந்தரிகமன்னவனே
என்றுமன்னன்சொல்லி இணைந்தலறியோலமிட
அன்றுதர்மராசன் அவர்களேயதானமர்ந்தி
ஒன்றுக்குமஞ்சாமல் உலகளந்தோன்றன்னருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்ற கத்தபசப்போலே
நம்மையனுதினமும் நாள்தோறுங்காத்தாப்போல்
செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தும்பரிசித்துவுக்கு
ஆகரவாய்த்தானிருந்து அரசநீலத்தானிறுத்தி
போகரவாய்வாழ்ந்துப் புவிமீதில்வித்தானிருப்பீர்
வெய்யோனுமண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
தெய்யோர்மறையோர் துதித்துப்புசழ்ந்தேத்த
இருமென்றுதருமர் எல்லோரும்வாருமென்று
குருமுன்னிலையாகக் கொற்றவனுமன்னேரம்
மானகாஞ்சோடித்து வாழைபலநிரைத்து
தேனெழுகும்பூங்கரும்புந தீங்குபலாநிரைத்து
மரகதமோரணங்கள் வகைவகையாய்க்கட்டிவைத்தார்
வற்றபுகழ்மெத்த உலகிலதிகமென்ன
அத்திபுரநகன்னே அலங்கரித்தாரம்மானே
முத்துநிறைப்பாலிகையில் முகுந்தருனேதெளித்து
எத்திசையென்சோதரிஷி இட்டமுகூர்த்தமதில்
சருமருடன்தம்பியருஞ் சதுர்மறையோர்தம்முடனும்
மீன்மருவுஞ்சோதி முடிவேந்தர்பார்த்திருக்க
வாழும்அபிமனுட மதலைதனையழைத்து
காளறவேபூவுலகில் தருமநெறியுள்ளாக
மங்கையர்கள்சற்புமந்த மாமறையோர்வேழ்விகளும்
செங்கோல்முதலாய்ச் சிவமேறுமாலயமும்
சைவநெறியுந தழைக்கவரசாருமென்று
பொய்யில்லாநீள்தருமன் புகன்றனர்காணம்மானே
பார்வேந்தன்சொல்லி பரிச்சித்துத்தான்கேட்டு

தார்வேந்தன்றீரிருக்கத் தம்பிமார்தானிருக்க
தேனேருஞ்செங்கோல் தேசமெல்லாம்நன்றாக
நானேனென்று நகைத்தான்காணம்மானே
கிங்கரர்தானுருவின்ற தேசமெல்லாருமென்றூர்
பங்கமன்றிநாய்தனக்கு பட்டம்பொறுக்காதோ
செறிவாகவுந்தனிட தேசமெல்லாமாளுதற்கு
அறிவாகளன்கைதனில் ஆகாதேயென்றுரைத்தார்
பார்த்தனுடன்பேரன் பகருமொழிகேட்டு
வாய்த்தபுகழ்தருமர் மகிழ்ந்துரைப்பாரம்மானே
பன்னுபுகழ்வேந்தன் பரிச்சித்துவேகளாய்
உன்னினைவிலுலே உலகாளதாவிடுமோ
பன்னுகமேல்துயிலும் பராபரனர்தருமருக்கு
முன்னுரைத்த மொழிதவறிப்போகாமல்
எம்பெருமாள்தன்னுடைய ஏவல்தொழில்மறந்தால்
நம்பெருமாள்தன்னுணை நரகத்திலேவீழ்வோம்
மாசில்லாவாளபிமன் மைந்தனேயுமன்னவனே
பாசமுள்ளநல்ல பரிச்சித்துநீகேளாய்
வாழ்நெடுமால்தானுரைத்த வார்த்தைமறவாமல்
தாழ்வன்றிபிரித்தத் தரணிதனில்நில்லுமென்று
சூழ்ந்தபுகழ்தருமன் சொன்னுர்காணம்மானே
ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன்சொல் கேட்டேயகமகிழ்ந்து
ஒன்றுமுரையாமலவன் ஒப்பியேதானிருந்தான்
தேசத்தரசரையுஞ் செபுமறையோர்தங்களையும்
பாசத்துடன்தருமர் பரிந்துமிகப்பார்த்தருளி
மற்றுமந்தவாளபிமன் மதலைபரிசித்துவுக்கு
வெற்றிமுடிசூட்டுதற்கு வேள்வித்தனைத்துடங்கி
பத்தியாய்வேள்வியைப் பண்ணிவைத்தாரம்மானே
தாரைமுரசுடனுஞ் சங்குமிசமுழங்க
வீரமுள்ளபல்லியமும் விதமுடன்முழங்க
பங்கமில்லாநல்ல பரிச்சித்துராசனுக்கு
கங்கைநதியாட்டிக் கனகபட்டுத்தான்சாத்தி
எல்லவன்தன்னொளிபோல் இலங்குகிங்காதனத்தில்
வல்லபரிசித்துவையும் வாழ்த்ததருமருந்தான்
கொல்லைமுடியவிழ்த்து சூட்டினாரம்மானே
மன்னவர்கள்மந்திரிகள் மகுடவர்த்தனர்தமையும்
இன்னஞ்சிறியோர்முதலாய் தெரிவையர்கள்தங்களையும்
வாழ்விசையன்பேரனுக்கு மன்னவனுந்தானளித்து
தாழ்வன்றிபிரித்தத் தரணிதனையாண்டிரென்றூர்
கோனிவந்தானென்று கோவிலிலேதானிருந்தான்

முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னர்காத்திருக்க
கொத்துக்குடைநிழற்ற கோவேந்தர்சூழ்ந்திருக்க
சத்தக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
கட்டும்பரியுடைய காவலர்கள்வந்துதிற்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைப்பிடித்து
தத்தும்பரியேறித்தங்களிலேவந்திருக்க
சத்துமாதமேறித் துரைமக்கள்வந்திருக்க
தூறுமதவாரணமேல் தூதர்கள்வந்திருக்க
கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவாழ்த்திருக்க
தம்பூருவீணை சாமண்டலமுழங்க
இம்புருடர்கின்னரமுந் தேங்கள்தான்முழங்க
சங்கதாகமுடன் தாளமுடன்மத்தளமும்
இங்கிதாகமின்னம் எக்காளம்பூரிகையும்
நவரியுடன்சகண்டி நற்சங்குதான்முழங்க
பவரிகமாய்ப்பேரிகைகள் பலதிக்குந்தான்முழங்க
சேணைதளமுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
ஆணபரிதமும்அணியாகத்தான்சூழ
இங்காசனச்சிறப்புஞ் சேணமன்னர்தான்சிறப்பும்
துங்கன்பரிசித்துலடைய துரைபோலதுசிறப்பும்
கணங்கள்களிகூறக் கண்டிதன்மர்தம்பியரும்
எங்கள்பதிகாக்கு மிவனேபுவிராசன்
ஆணவினிமேல் அச்சங்கனொன்றுமில்லை
போரவும்நம்முடைய புவியாள்வானிப்பாலன்
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாலருளாலே
ஆலித்துதானிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குத்தீர்த்தோம் இனிமேற்கிலேசமென்ன
குன்றைக்குடைகவிழ்த்த கோபாலன்தன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துப்புத்திரர்கள்
சகலாம்நன்றுய் இனிமேல்மயக்காமல்
என்றுபரிசித்துவையும் இங்கேவாவென்றழைத்து
ஒன்றுபதையாமல் உலகாள்வீரென்னாசே
தாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றும்சொல்லும் புண்ணியரேநீர்தாமும்
மனதுசலியாமல் வாழ்த்திமிகமகிழ்ந்து
என்றுமனங்குளிர்த்து இன்பமுடன்சொல்லுமென்ன
விம்மல்மிகுத்து மெலிந்துபரிசித்துவுந்தான்
செம்மல்மலர்விழியாள் திரண்டுகண்ணீர்தானேட
ஐயரேயென்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்வேனெருநாளும் உடைந்திடைந்துபோகவேதான்

விட்டுப்பிரிந்தாலுல் வினந்தவேறைதான்பாவி
மட்டுபடாச்செல்வம் வாழ்வபலவிருந்தும்
என்னைத்தனியனைத்து ஏகினீராமாகில்
முன்னைப்பயனே முடிந்தவிதிப்பயனே
தந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து
வித்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிழந்து
நடந்துசடத்தோடே நாம்போமேமென்றுசொன்னுல்
தொடர்ந்துவருவேனுன் தூரவழிபோனலும்
கண்டிருக்கதானுக் காவலமேபோவோமென்றுல்
விண்டிருக்கப்போமோ வித்தகனேயென்றலே
சடத்தையிங்கேவிட்டுவிட்டுத் தானடந்தீராமாகில்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாந் தானதர்மர்தான்முடித்து
மறந்திருப்பேன்கண்டீரே மானிலத்தோர்புத்திசொல்லி
இறந்துசடமொழிந்தால் எனக்குக்கிலேசமில்லை
உயிரோடேநாம்போமும்உலகாருமென்றுசொல்லி
தயிரோடேநீர்பிரித்த தன்மைபோலாவேமேன
ஊரிருக்கதானிருக்க உற்றசனதத்தன்னிலுள்ள
பேரிருக்கதீர்போற பேச்சதியேனேயாவே
எத்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லியிப்போ
அத்தவிசன மதித்துதர்மர்தான்கேட்டு
முந்தநடந்த முறைமைகளுந்தானுரைத்து
வந்திவரலாறும் மாயவனர்போனதுவும்
பாரதப்போர்மூட்டியப் பண்ணினைத்தகாரியமும்
சாரதியாய்நின்று சகாயனழித்ததுவும்
காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமால்போனதுவும்
ஆரணனுமெங்களீசர்தான் அப்போதழைத்ததுவும்
சித்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
மைத்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கற்தமலர்க்கையால் கட்டியுறவணைத்து
மூசந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
சகத்தமணிந்து சோபமுந்தான்தவிர்த்து
மதிலுகுழந்தை மனதிலவராவார்த்தைசொல்லி
அமர்த்திவிருமென்று அறவனைத்துக்கொண்டாடி
சமர்த்தன்பரிசித்துவந்தன் சாத்தகமாய்நல்லதென்று
நல்லவழிசென்று நாரணரைத்தாழ்ந்து
சொல்லுமென்றுநல்வசனஞ் செப்பினனம்மானே
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கு
புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாரண்மனையில்
தாயாரிருக்குமத்த தனிமாளிகைநோக்கி

ஆயாளிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியருநதம்பியரும்
அழுநதத்தழுவி ஐவரையுமுத்தமிட்டு
சூழவேவைமைந்தருடன் துயரற்றிருக்கையிலே
தாழுமொழிபேசித் தருமருந்தம்பியரும்
தாயேசரணஞ் சபிப்பொன்றுஞ்சொல்லாமல்
ஆயேநீயெங்களுக்கு அன்புடனேஇன்பமதாய்
மாயோனிடநதனிலே வைகுநதனஞ்சேர்நதிருக்க
நீயேகுமென்று நெற்றியிலேநீரணிநது
சநதோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமென்று
எநதாயேவெருண்டும் எண்ணுமன்புடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருநதான்கேட்க
தணுப்பெரியதாயாரும் தயங்கிமுகம்வாடி
ஏனப்பிரிநதுமக்களா என்னையுநதானிங்குவிட்டு
நடப்பதற்கோவநது நன்றுபுபசரித்தீர்
நடப்பற்றநாளுந் தாடிஉடல்தளர்நது
கூனிவிழிமயங்கிக் கோ லூன்றியேநிரியில்
வானீரொழுகி வயதுஞ்சரியாகி
உடலுநதவர்நது உணவுஞ்செயல்குறைநது
படருமிருமல் பாசத்தினோப்புடனே
முகமுஞ்சிறுத்து முழங்காற்பிடிப்பாகி
சுகமுஞ்சுவைமறநது தோற்றமதுவேறுகி
உள்ளுடைநதுமேனி உடலும்பசையற்று
வெள்ளுடலுமாகி மெய்யுமிகத்தளர்நது
ஆக்கைகுலைநது அவதிவருந்நாளையிலே
தீர்க்கடனும்நீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
போமென்றபுண்ணியரேபுத்திரோமித்திரோ
வாரமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுநதழுது
தாரதையருமில்லாமல் தனித்தநாளுங்களையும்
சிறவதமயங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகமட்டிநதான்வளர்த்த அன்னையல்லோவெநதனையும்
சாகவிட்டுப்போபோகச் சம்மதியோஉங்களுக்கு
ஏநதாள்எங்கள் அன்னைபிதாவிடத்தில்
சூநதிமாதேவியென்று சூழநதையாய்நானிருநதேன்
சொல்லியவேதத் துறவாசமாமுனிவர்
வெல்லரிய அத்திபுரம் விதியிலேவநதனவில்
எங்களோயாகண்டி இருமென்றுதரித்து
அங்கேதான்வநது அமர்நதிருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆணைக்குகையாலே

மிஞ்சுமொருசமையல்விதமாகத்தான்முடித்து
அன்னம்படைத்தால் அழுதுகொள்வோமாமாகில்
கன்னமொழிசொன்னவளில் எங்களையெந்தனையும்
அவர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
இவர்க்குமன துவர யாதுமினியாமல்
அன்புடனேதான்சமைத்து அழுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
சக்தோஷமாகமுனி தனித்துயெனையழைத்து
மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்துரைத்தாரெந்தனுக்கு
வேதமுனிசொன்ன வித்தைதனைவைத்திருந்தேன்
கீதமுள்ளபாண்டவர்தாம் இந்தியதாமபூலமிட
கண்மலைஞ்செய்தார் கருத்துடனேஉண்மையதாய்
மண்ணுளரீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிகான்கேட்க
அக்கேயவர்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தை
வேண்டித்தவமிருந்து மேதினிற்புத்திரை
தூண்டியுடசொற்படிக்கு அன்பாகஉங்களையும்
சன்றுழலைகொடுத்து இப்போதுவாழ்திரென்றார்
தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாய்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லிமீறுமல்
தாயாகிக்காரா சதிகேடாச்சியத்தில்
மாயாதேயுங்களோகான் சன்றெடித்துத்தான்வளர்த்து
இப்படியோவுங்களோன சன்றெடித்தகாணக்கள்
என்னைவிட்டுப்போகுமுழுதுதோவுங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி அருகிருந்துபோற்றுமல்
பிள்ளையில்லாத மெருமலடிபோலாகி
பின்னையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவேனே
குந்திமைந்தரைவென்று குவலயமெல்லாமறிய
முந்தித்தவமிருந்து முன்னூறுகாட்சுமந்து
பெற்றெடித்ததாயலயிற்றில்பெருந்தணலேத்தான்மூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போறேமெனன வாய்வீறும்பேசுவாரோ
மக்களல்லவேயெனக்கு மாற்றுரையுரைத்திரோ
பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவரோவெந்தனுக்கு
தன்மரேவீமாச் சகாதேவர்தமையரே
கன்னையிதுதானேநகுலா அருச்சுனரே
இன்னமதின்பாவ மெனக்குப்பயித்தலோ
சென்மமெடுத்தேனே சிறிப்பார்க்குள்ளானேனே
கனக்குவிதிதான் இதுவோனழுகினது

சி

உனக்குமைந்தரில்லையென்று உகந்தெழுகிவிட்டாரோ
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவரேதம்மையரே
பெருமையோவுங்களுக்குப் பேசவுந்தான்காரியமோ
இத்தனையுஞ்சொல்லி இரைந்தழுதாள்குந்தியம்மன்
கர்த்தனேயேகொந்தழுதாள் கண்ணீர்களாறோட
கண்ணீர்துடைத்தவர் காலிலேதான்விழுந்து
எந்தனிடமாதாவே எங்களையுமீடழிக்க
வந்தான்கலியனுமே மாபாவியிப்போது
எங்களைப்பங்கம்பண்ண இயல்பாய்வந்தான்கலியன்
இங்கிருக்கநீதியல்ல என்றுமிகமாயலுந்தான்
மாயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
ஆயனுரைத்த அடவுந்தான்தப்பாமல்
சத்தியவாக்குந் தவறுமல்கீர்கார்த்து
சித்தியமுமங்கே கிணிலத்திற்றுணிருந்து
புத்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்பொய்யாகி
பத்திகலங்கிப் பஞ்சவர்கள்கொஞ்சமதாய்
மெய்வார்த்தைசொல்லி விரகம்பிடித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லி புலையனுமானிலத்தில்
சிரிக்கவுடம்பெடத்துத் திரியாமலெங்களுக்கு
துரிக்குப்படியாய்த துயரமற்றுநீதானும்
விதிக்கும்படியாய் விளம்புவ்வாமோதாவே
உனக்குபரிந்துவந்தா னுகந்தபின்னேஎங்களைப்போல்
தனக்குத்தான்வேணுமென்ற சௌபாக்கியத்துடனே
அன்னசுற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
சொன்னபடிகேட்கத் துரைமக்கள்காத்திருக்க
ஆனலுனக்கு அச்சகனுர்தன்பாதம்
வானுள்முடிந்து வரும்போதுசாரணரும்
காங்களுங்கூ வந்து நடந்திதாய்வந்தழைத்து
பாங்குடனேவைகுந்தம பதினிலேகியிருக்க
முன்னேபோய்நாங்கள் முழுதுத்தனதாஇ
அன்னையேநாமிருப்போம அழவேண்டாந்தாயேநீ
தாயேதவக்குலந்து தவங்கெட்டுப்போகாமல்
நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி
கர்மக்கலியுகத்தைக் கடந்துகரையேற
தர்மந்தவறுமல் தாயேநீகாப்பாற்றி
அக்காலருசென்று அழைக்கவரும்மன்னகையில்
சிக்காமல்யீயுஞ் சிந்தைமகிழ்ந்தருளி
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்பிதுகாண்மாதாவே செல்வத்தனையலுப்பும்

ஆகாசம்பூமி யந்தரங்களுள்ளளவும்
போகாதுதர்மம் பொறுமைபெரிதாகி
னனக்குமென்தம்பியர்க்கும் இவ்விடஞ்சகியாது
உனக்குமிருக்க உதவிசெய்யராங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமங்கே இல்லிடமுந்தான்சமைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்தன்னிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டி விரும்பியழைப்பிவிடும்
கேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாவுடல்
சதமல்லயிவ்வாழ்வு சதமேஇவ்விடமம்மா
நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறிவதப்பாமல்
அவிடஞ்சதமென்று ஆத்துமத்தைசுத்திபண்ணி
இவிடஞ்சதமல்ல னங்களையுந்தானழைப்பும்
மாதாவேதாயே மனங்கன்சலியாமல்
நீதானழைப்புமென்று நீதியுடன்பாதமதில்
வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
தாழ்ந்துமனம்மிகத் தம்பியேபோமெனவே
கீழ்ந்தரித்து கோமளையாள்தான்மகிழ்ந்து
வேறுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே
காருமெனவாழ்ந்திக் கைகூப்புந்தானனிந்து
சேருமூந்தன்பாதந் திருமாலேஎவரையும்
னன்றுகுந்தாதேவி இன்பமுடன்தானழைப்ப
மன்றுபுகழ்காந்தாரி மண்ணோக்கித்தானடந்தாள்
பூந்தாரிவீற்றிருக்குங் கனகமணிமாளிகையில்
காந்தாரிவர்கள் புதியமணிமண்டபத்தில்
கண்டாரடிதொழுதார் காந்தாரியம்மணியே
கண்டாள்காண்மைந்தரையும் கட்டியபவனைத்து
மைந்தருக்குகுல்ல வார்தையுபசாரமுடன்
ஐந்தருபோற்றனிருந்து ஐவரையுங்கொண்டாடி
சிந்தைகளித்துன்றிய தேன்மொழியாள்தானிருக்கும்
என்தாயேம்மாதவேனக்களையுமிப்போது
சந்தோஷமாகத்தானழைப்பவேணுமிப்போ
கலியன்பிறந்து காரணமாயிங்குவந்தான்
வைகுந்தஞ்சேர வாழ்த்திவிடைதாரும்
கைகொண்டுநீரணியுங் காந்தாரிநாயகமே
என்றுதர்மாசொல்ல ஏக்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுரையாமல் உறுதியுடன்பேசாமல்
என்னிடத்தில்நீங்கள் இதுதன்னிலேவந்தீர்காண்
உன்னிடத்தில்நம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேனே
மாபாவிகிட்டே மைந்தரேனுவந்தீர்காண்

பூலரைவீ பொதுவென்றுகானிருந்தேன்
நாற்றுவருமாண்டிருந்து கொந்திடைந்துபோனர்கள்
காத்திருந்தேனுங் காலமுடியுமட்டும்
நீங்கள் துணையென்று நீணிலத்தில்தானிருந்தேன்
நாங்கள்பயணமென்று நன்றுகச்சொன்னீரே
முன்செய்ததிவினையோ மூதாக்கள்சொன்னதுவோ
பின்செய்ததிவினையோ பெருமாள்தன்கற்பனையோ
அந்தமைந்தநூற்றுவரு மாசழிந்துபோலுவும்
இந்தமைந்தாபோலுமினி இங்கேநமக்குதவி
ஆமென்றுகம்பி ஐவரையுமுண்பெனவே
நாமென்றுதானினைக்க நடுவின்றேர்கற்பனைதான்
தாமேமுடிந்தால் தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
நானேதுசெயவேன் நாயகமேதம்பியரே
நானுஞ்சரியாச்சு நடையுடையும்வேறுச்ச
வாழும்புவியைவிட்டு வருவதுமக்காச்ச
போங்காலமெந்தனுக்குப் புதுநீருமில்லாமல்
சாங்காலம்வந்திருக்கத் தம்பியரேயென்னைவிட்டு
எகிலை மாகில் எந்தனுக்குவேறுதுணை
ஆகிலுமதான்காணேன் ஐவரேயென்றழுதாள்
பெற்றும்பெருமலடி பிறவிதியேபோனேனே
சற்றுமிரங்காமல் தருமரேபோலனென்றீர்
மாளக்கொடுத்து மனச்சலிப்புதீர்ந்து
ஆழக்குழிதனிலே அழுத்திவிட்டுப்போவீரோ
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுதுப்பிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போவீரோ
ஆரிருந்தாலென்ன ஆணைகட்டிவாழுதென்ன
தாராரும்ஐவரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டாமோ
செய்யுங்கடனும் திக்கடனுந்தீர்க்கடனும்
கையுங்கணக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவழிகேட்டீரே புத்திரேமித்திரரே
வகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவதே
யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசனந்தாயே
வாசனைசேர்தன்மரே மகனெவரையுமென்றுள்
அந்தமொழிகேட்டு அண்புடனேதன்மருந்தான்
வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மாதாவேகீர்கேளும்
என்னுடையதன்றிறவி ஏற்றமுள்ள நூற்றுவரும்
மன்னுகுருவாசாரி மகுடமன்னருள்ளோரும்
உற்றதுணைமைத் துணையும் ஊரிலுள்ளமன்னவரும்
பற்றறவேகொன்று பாராண்டேனுபாவி

ஆண்டுமுழுடந்தகாண் ஆவர்களுடன்போக
வேண்டும்விதிகாலம் விடியும்வழிவசமாய்
காலஞ்சமைந்திருந்த கலியுகமும்வந்தகாண்
கோலஞ்சமைந்திருந்த கூத்துஞ்சரியாச்ச
இனிமேற்கலியுகத்தில் இருந்தேனேயாமாகில்
அனியாயமேலாகும் அகந்தைமிகவண்டாகும்
இமைபுங்கொலைகளவு மோளமாகிவிடும
தெம்புவியிலுள்ள நீதிநடவாது
அந்தஅவாபரத்தில் அநேகத்தயவுதன்மம்
இந்தக்கலியுகத்தில் எய்தாதுதானதவம்
நன்றிசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேறுகும்
குன்றிவிடும்புத்தியது குறுகுங்கலிகாலம்
ஆனதினால்தாயே அடியேன்பயந்துவந்தேன்
தானதவமழிந்து தன்மமொன்றுபோகும்
பேருந்தவமும்பிரபலமும்போகாமல்
காருமெண்ணுதாயேயென் கற்புநிலைபோகாமல்
உந்தனுக்குநல்ல உதவிசெய்யப்பாலகன்தான்
மைந்தனபிமன மகன்பரிசித்துவுடன்
வேந்தர்மகுடமன்னர் வீரர்பரிவாரமுடன்
சேர்ந்தகுணமைக்கள் செகதலத்திலுள்ளோரும்
இருக்கிறருந்தனுக்கு ஏவல்செய்யவேண்டியபேர்
உருக்கமாயெங்களோடு ஒன்றுமுரையாமல்
வாக்குதரவேணுமம்மா மனதுசோகாதபடி
தீக்கமூடனெங்களுக்குத் திருவாய்மொழிந்தருளி
சொல்லியனுப்பும துரோபகியுமெங்களோயும்
மெல்லியசீதாயே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
ஆவருந்தான்கேட்க ஆனகாந்தாரியம்மாள்
மெய்வருந்திநன்றாய் விருப்பிவிடைகொடுத்தாள்
விடைவாங்கிஐவருந்தான் விழுந்துமஸ்கரித்து
அடைவோங்காண்வைகுந்தம அச்சதனுர்தம்மிடத்தில்
வென்றகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம
இன்றுபிழைத்தோம இனிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குப்பயமில்லை நடப்போமினி துணிந்து
சுமக்குஞ்சுமையையிட்டுத துன்பமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
கேட்டவரந்தருவாய் கிருஷ்ணவனக்கபயம
காட்டமுடனுங்கள் நல்லவழியதிந்து
வாட்டமறவாதற்கு மாயவனேதுணையாய்
தேட்டமுடன்வந்து திருவுள்மேகாதருள்வாய்
வழித்துணையாகில்லுமையா மாயசரணமென்று

கனித்தமனமகிழ்ந்து கண்ணார்தனேகோக்கி
காற்றிசையும்பார்த்து கமல்கரித்துவள்ளல
தோத்திரமுஞ்சொல்லி துணிந்துகடக்கலுற்றார்

விருத்தம்)மாத்திரைப்பொழுதாலு மாயணமறந்துபாரில்
தோத்திரத்துடனேகூடித் துதிப்போமாம்சிலதனனில்
பாத்திரமறிந்துவுண்ணப் பாகதேசவாசோற்று
சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்கரியமாலே (கூச)

காடிகடந்தான்வாரோம் ஈகும்பதியைவிட்டேகி
கூடிகடந்துவழியேதான் குறித்ததிசையைத்தாஞேக்கி
வாடியிடைத்துமருகாமல் மனமேதானேயன்புவைத்து
தேடித்திசைத்துதிரியாமல் செல்லவேகடத்திருமாலே (கூடி)

சிததன்போக்குஞ்சிவன்போக்குஞ் சிவனும்போகும்போலாகி
மத்தன்போக்குமதன்போக்குய வானதிருந்தமனைப்போக்கும்
கததன்போக்குல்காரணங்கள கண்டார்விண்டார்கொண்டாரோ
சத்தம்போக்கோவினிப்பேசாஞ் சமயமினிவரக்கோபாலா (கூக)

சரணஞ்சரணக்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாயே
காணம்பொறிகள்புலனுணங்கள் காமக்குரோதமனுகாமல்
நிரணமதுவேசடமாகத் திரவியதுவேபெரிதாக
மாணமறியாதுடலாகி வந்தாட்கொள்ளவருவாயே (கூஎ)

வழியில்பயங்கள தடையினைகள் மற்றமுள்ளவிக்கினங்கள்
தெளியப்பதிதிவடியார்கள் திகைத்துமலத்துகில்லாமற
பழயவினைகளனுகாமல் பால்போலனமூம்பூரணமாய்
வெளியிலறிவுமவெளியாகி வெளியேவருவாய்பெருமாளே (கூஅ)

கருதிப்பொருளாய்ததிறப்படுத்தி கன்மக்கூட்டையுரித்தெறிந்து
திருதியறிவை கிலேசித்தி திருத்தாப்புலனேவேறுதத்து
குருத்திகொழுந்தைமூணுகூட்டிக் குறியுங்காணவகைபடித்து
இருத்தினபத்துவழிகூட்டி யிணைக்குமபெரியபெருமாளே (கூகூ)

காலுர்வசனமல்லாம மிரண்டுமிதமேசொல்லதியேன்
தானேயெனேரியாட்கொண்டாயிதத்திலெவர்க்குந்தெரிந்தரிய
வானைரியவழிகாட்டி வருவாய்பெரியபெருமான்தான்
தூனேரியவல்வழியை கடத்தும்பெரியதிருமாலே (கூடி)

தேசமிழந்துசகமழிந்து தேனேனானுன்தானிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்து மைந்தர்பெண்டீரினையிழந்து
பாசமொழிந்தபகையொழிந்துன் பாதமலரேபொருளாகி
சேசிகுகந்தினைவதிலே தின்றுவளர்ந்தாய்பெருமாளே (கூக)

ஐவருந்துணிந்தவாரோ மவிடமேகெதிகளென்று
தெய்வமேபொருளென்றெண்ணித் தெரிசனைகாணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம் வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றிக் கருணைபுகடவுளாரே. (கூஉ)

இராகவராமருந்தாபோற்றி ராசகோபாலாபோற்றி
எகமாம்நிணருப்போற்றி எம்பெருமாளேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நான்முறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றருப்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி, (சஅட)

மந்திரப்பொருளேவுன்னே வழுத்திநின்றுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனேவெகந்தன தமபிமார்நாலுபேரும்
அந்தவார்குழலிஞரும் ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரபதிவைகுந்தஞ் தனனேயேநோக்கிவாரோம் (சஎ)

அரிகரிராமராமா அச்சுதாநந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்தோன் கார்முகில்மேகவர்ணு
பெரியவானந்தசஷா பிரமனேப்பெற்றமாயா
உரியவாப்ஞ்சவர்க்கு உகந்தவர்வாரோம்வாரோம். (சஙு)

(கதை)பஞ்சவர்கள்ஐவருமாய்ப் பத்தியுள்ள துரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தம் காணவென்றுநடந்தார்
நடந்தொருபஞ்சவரை கல்லபரிசித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டு தொழுதுமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர் செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதேர் ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களந்திபுரம் மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனமபோனவர்மேல்
காகினியோரெல்லாம் கலங்கிமனம்வேறுபி
லாசனேசேனைவர் வணம்போலுன்றுசால்வி
கோவென்றபையமிட்டு கொற்றவனைக்காணமல்
பாவமோவென்று பரதவித்துழிற்பாரும்
ஐயோசிவனேயென்று ஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாய்ப்புவியை விருமபியிருப்போமே
மன்னர்மன்னரெல்லா மனங்களிலேதானினைந்து
தென்னவனைக்காணமல் தேடினினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தனன
காரார்நுமைவனைப்போல் காகினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்துப் புலம்பியேயிற்போரும்
தானவனேயென்று தலைவிரித்துழிற்போரும்
வஞ்சனைசெய்தோமோ மாபாவியாஞ்சோமோ
பஞ்சவரோடுகளுக்குப் பாவிகளுமாஞ்சோமோ
உகனையும்விட்டு உலகிலிருப்போமோ
னங்கையும்விட்டு எழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிருக்கச்சேனை யுகந்தமனனர்தானிருக்க
சீரிருக்கநீங்கள் தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க

தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசம்விட்டுப்போவீரோ
தாரிருக்கமார்பர் தனஞ்செயனேஇங்கிலுள்ள
பேரிருக்கநீரும் பிறதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்க மனிஷிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்க குடியிழந்துபோவீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வஞ் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கநீயும் வனவாசம்போவீரோ
தன்மோவீமோ தனஞ்செயதம்பியரே
நன்மைசெய்துநீங்கள் காடிழந்துபோவீரோ
துடியிடையாள்சோர துணைமகள்தான்சோர
குந்தியம்மாள்தானிருந்து குமாரர்களோத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரல்கேட்டீரோ
வேதாவிதியோ விதியின்பயனைனலே
மாதாஅழுதகுரல் வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சாந்ததருமன் தனதிளையபுருசுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுகேட்கிலையோ
காலங்கலியுகத்தைக் கடந்துவழிகூடி
கோலங்கொண்டுநீங்கள் கூட்டோடேபோவீரோ
கூடிகொண்டுபோன குருகுலத்துமன்னனென்று
நாடுள்ளமட்டுமிது கடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கண்டஜவனொன்று மேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆலுமினிமேல் ஜவர்செயலுண்டெனலே
மானுபமானமுடன் வாழ்வோம்புவிமீதில்
கனதுமன்னர்கூடி இருந்தமதிமந்திரிமார்
சென்றுபரிசித்துமனந் தேற்றியுபசரித்து
பூலோகந்தாங்கும் புரந்தானேயிப்போது
ஆலோசனைபேசி அழுவேண்டாமென்றுசொல்லி
வழிவசமாய்நாள்தோறும் மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்று காவலருங்காத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையுங் காவலர்கள்தவசையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிச்சித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாள்பாட்டியவள் கூவெனறழுதசத்தம்
புத்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனகிலேசம் அணைவரும்போயாற்றுதற்கு
வந்துகுந்திதேவியிட மனச்சலிப்புத்தான்தீர்த்து
காந்தாரிமாளிகையில் கட்டுடனேதானடந்து
பூந்தார்கள்மண்டபத்தில் பொற்கொடியாள்தன்சலிப்பும்
மீண்டாமெனவுனாது வீற்றிருந்தாம்மானே

உங்களையும்விட்டு உலகியிலிருப்போமோ
எங்களையும்விட்டு எழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிருக்கச்சேனை யுகதமன்னர்தானிருக்க
சீரிருக்கநீங்கள் தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசம்விட்டுப்போவீரோ
தாரிருக்கமார்பர் தனஞ்செயனேயிங்கிலுள்ள
பேரிருக்கவரும் பிறதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்க மனைவிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்கச் சீரழந்துபோவீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வஞ் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கவியும் வனவாசம்போவீரோ
தண்மரேவீமரே தனஞ்செயரேதம்பியரே
நன்மைசெய்துநீங்கள் நாடிழந்துபோவீரோ
இடியிடையாள்சோர துரைமக்கள்தான்சோர
குந்தியம்மான்தானிருந்துகுமாரர்களைத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரல்கேட்டீரோ
வேதாவிதியோ விதியின்பயனைனவே
மாதாவழுதகுரல் வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சாந்ததருமன் தனஞ்சையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுகேட்கிலையோ
காலங்கலியுகத்தைக் கடந்துவழிகூடி
கோலங்கள்கொண்டுநீங்கள் கூட்டோடேபோவீரோ
கூடிகொண்டுபோன குருகுலத்துமன்னரென்று
காடுள்ளமட்டுமிது நடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கண்டஜூவென்று மேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆணிலினிமேல் ஜூவர்செயலுண்டெனவே
மானுபமானமுடன் வாழ்வோம்புவிமீதில்
என்றுமன்னர்கூடி இருந்தமதியந்திரிமார்
சென்றுபரிசித்துமனந் தேற்றியுபசரித்து
பூலோகந்தாங்கும் புயந்தானேயிப்போது
ஆலோசனைபேசி அழவேண்டாமென்றுசொல்லி
வழிவசமாய்நான்தோறும் மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்று காவலருங்காத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையுங் காவலர்களுங்களையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிச்சித்துவேந்தனுந்தான்

குந்தியம்மான்பாட்டியவள் கூவென்றழுதசத்தம்
புந்திகலங்கிப் பொறிகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனக்கிலேசம் அனைவரும்போயாற்றுதற்கு
வந்துகுந்தாதேவியிட மனச்சலிப்புத்தான்தீர்த்து
காந்தாரிமாளிகையில் கட்டுடனேதானடந்து
பூந்தார்கள்மண்டபத்தில் பொற்கொடியாள்தன்சலிப்பும்
வேண்டாமெனவுரைத்து வீற்றிருந்தாரம்மானே
காண்டாவனமெரித்த கண்ணுதலோன்றன்புதல்வன்
பார்வேந்தர்போற்ற பரிச்சித்துமன்னனுந்தான்
தார்வேந்தர்கொண்டாடத் தாரணியையாண்டிருந்து
தேசக்குறிப்புந் தெரியவெடுத்தெழுதி
வாசக்குடிதழைக்க மனுநீதிதப்பாமல்
அரசரொடுசீமை அடங்கலுமேதானெழுதி
விரசும்படிக்கு விபரமாய்க்கண்டெழுதி
மன்னரமைச்சர் மந்திரிமார்தந்தங்களுக்கு
அன்னசொர்ண்ணமாடை ஆபரணந்தானீய்ந்து
ஆணைபரியுள்ள அடங்கலுக்குமிப்படியே
சேனைதகைசங்கள் செகத்திலுள்ளமன்னவற்கும்
வாசல்வழியுள்ள மனியாட்சியுள்ளவற்கும்
சோசுபடிச்செலவு சொக்கமாய்த்தானெழுதி
வேதியர்களந்தணர்கள் வீரசைவாள்பூசுரர்க்கு
ஆகியிலுள்ள ஐவர்கணக்கும்படியாய
சோதிமணிமகுடர் துரைராசர்மன்னவர்க்கும்
ஓதியதோதனர்க்கு முள்ளபடிதான்கொடுத்து
கீதவறுமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிமுறமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
அகுதிபாதேசியரும் அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமோ ஆறிலொன்றுபடியேடுதப்பாமல்
செய்வத்தலங்கள் சிறப்புமிகபூசைகளும்
ஐவரிருந்ததைப்போல் அவனியெங்குகொண்டாட
கொலுவிலிருந்தான் குவலையங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவானபிமன் மகனுடையசிங்காம்
மன்மதனுமென்று வாழ்த்துஞ்சிலபேர்கள்
தன்மரிவரமென்று சாற்றுஞ்சிலபேர்கள்
வில்லியுடதன்பேரன் விசையனுகாணென்பாரும்
சொல்லியபிமன் அரந்தரிகனென்பாரும்
நல்லசகாதேவன் ராசனிலனென்பாரும்
வல்லபுழகுலன் மன்னவனுகாணென்பாரும்

வைகுந்த அம்மானை.

ஓவர்குலந்தனக்கு அரசுனிலையென்பாரும்
சைவசமையக் தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்தானென்பாரும்
பெருகுதமிழ்வளரும்பிரபலனகாணென்பாரும்
ஓராதிராசனிவன் ஓராசிங்கமென்பாரும்
போசனிவனென்று பூரித்துனிப்பாரும்
பாராளவந்த பார்த்திபனென்பாரும்
சீராளனெவ்வகைக்குஞ் சீமான்காணென்பாருக்
மீதானசெல்வம் விளங்கவந்தானென்பாரும்
ஆகாசமாய்புவியை ஆளவந்தானென்பாரும்
வங்கிசக்கட்டும் வரமழிந்துபோகாமல்
ஆங்கிசங்காக்கவந்த ஆண்பிள்ளையென்பாரும்
எல்லோரும்வாழத்தினி'யென்னமில்லையென்பாரும்
பல்லோரும்வாழ்த்திப் பார்த்திபனபோல்வீற்றிருந்தான்
தேசமெங்குங்கொண்டாடச் சிங்காசனத்திருந்தார்
ஓராசனைபோகம்நடத்தும்படிகேளீர்
நந்தவனந்தோப்பும் காலுதிக்கும்கின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளுந் தானெங்குஞ்சூழ்துலிங்க
செண்பகச்சோலைகளும் செங்கழுநீரோடைகளும்
பன்பானதேனிளநீர் பலதிக்குஞ்சூழ்துலிங்க
பூமரங்களெங்கும் பூத்துமிகச்சொரிய
கோங்குகமுகுபுன்னை குவிந்தெங்குஞ்சூழ்துலிங்க
ஓங்குபலாமாங்கள் உலகெல்லாமுண்டாக
கன்னல்கதலி கதிர்குலைகளீன்றுநிற்க
சென்னெல்வயலுஞ் செந்தாமரைமலரும்
செல்வமுடன்தேசஞ் சிறப்புஞ்சிங்காரமுடன்
வில்வனஞ்சூழ வீற்றிருக்கும்லட்சுமியும்
பூங்காவனஞ்சூழப் புதியமலர்பூத்துலிற்க
பாங்கானவாவிகளும் பரியுமலர்பூத்துலிற்க
கோபலன்றன்போன கொற்றவனபோல்வீற்றிருக்க
பூபாலனுயிருந்து பூலோகமாஞ்சகயில்
மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைத்துவார்த்தைசொல்லி
தந்திரிமார்வந்து சரணமென்றுவார்த்தைசொல்லி
மன்னரிருக்கமண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவாகள்வந்து திரையிட்டுகார்த்திருக்க
அரசரொடுகாவலாகள் ஆனைபரிதழும்
மூரசொலிகளாப்ப முடிமன்னர்காத்திருக்க
டிபிடிகளாப்பக் கெடிமன்னர்காத்திருக்க

அடியதிரவீரானங் கலங்குதோணிடம்மானம்
கானமொடுபேரிகையுங் கனதப்புந்தான்முழங்க
மத்தளம்பம்பை மணிகள்மிகமுழங்க
ஜெயம்கொண்டிடக்கையொடு துத்திகளுந்தான்முழங்க
அகண்டதலம்போல அரசன்கொலுவிருந்தான்
ஆலத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாகநிற்க
தாலத்திருவிளக்குச் சமுகத்தைச்சூழ்ந்துநிற்க
மெல்லியல்லாரெல்லாம் விசிரிகள்வீசிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிநிற்க
மின்னேயபொற்கொடிமார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
நாவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
கொத்தக்குடைநெருங்கக் குப்பைக்குழலுடனே
மத்தகசரீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேணிகள்முன்னடக்க
தாவட்டநின்றிலங்கத் தரணியாள்முன்னடக்க
சந்திரகாவிடால் தளத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமது இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
ஏந்துழுலைமாதர் இருபுறமுமாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுதானடக்க
கெட்டியிவனெனவே கெம்பீரமாகவெகு
பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
கட்டழகனென்று காகினியோர்கொண்டாட
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிசித்துமன்னனுந்தான்
மாற்றலர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிவகாசனத்தில்
வீற்றுகொலுவில் மகராசன்போலிருந்தான்
சுற்றுபயில்சாஸ்திரங்கள் தானகேட்கவேணுமென்று
ஓதினன்றாதுவனே ஒருகோடியில்லாவெனவே
அந்தணர்கள்தன்திருவில் ஆராய்ந்துதாதுவனும்
கொக்கலரும்வேதியனார் குடியிலிருந்தவரை
கண்டுமனங்களித்துக் காவலர்கள்வேதியரை
அண்டர்பெருமாள் அழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
நின்றுமடவாரை நிமிஷத்திலிவாவெனவே
புத்தகத்தைத்தானெடுத்துப் பூவையரேவாருமென்றார்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை வினையவேகொண்டுவந்தாள்

வந்தொருபுத்தகத்தை மறையோனுந்தான்வாங்கி
அந்தல்லகோட்டை அத்திபுரந்தன்னில்வந்து
பரிசித்துவேந்தனையும் பாங்காகவந்துகண்டு
தெரிசித்தஅட்சதையுஞ் செம்பண்ணித்தான்கொத்து
அரசர்க்கரசே அரசர்பெருமானே
மூசுகக்கொடியுடைய முடிபொருத்தமன்னவனே
என்னைவரச்சொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்
மூணனைப்பயணும் முடிந்தாகசியமும்
காரும்பலனும் ராசிபலக்கினமும்
கோளும்பகையுங் குவலயமுங்காணியும்
ஆளும்புவியும் அரசர்க்குச்செங்கோலும்
வாழும்பொருளும் மனைப்பொருத்தமுள்ளதுவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிசித்தராசனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மறைநூல்களாராய்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டச்சாஸ்திரத்தை
சோர்யமனைகேறி நீங்காத்தனைகிறி
தானையினைப்பார்த்து உச்சிமீதான்பார்த்து
பேனாவிளங்கிப் பெரியத்தராசுமீலே
ராசிபிரித்து நட்கேத்திரம்பிரித்து
ஆசபலன்தானாகன்தான் அடைவுடனேதான்பார்த்து
பலகணக்கள்வைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரித்து
அழகுமீலேறுத்தி அட்டதிக்குந்தானிணைத்து
திசைகள்பதினாறுந் தெரித்துவகைபிரித்து
இசையாகலக்கினங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறன்வேதியனும் தூமமகனுந்தான்கேட்க
கேளுநகாமன்னவனோ கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுங்குருகுலத்தில் மன்னவனேயும்மூடைய
ராசிப்பொருத்தம் நவக்கிரகந்தான்பார்த்தேன்
தேசிக்குநினையொடு சேனையொடுபூமியல்ல
உடகமமதகரிகள் உற்பதிதானுமல்ல
திடமுடையசெம்பொன் தேடுபுதையலல்ல
மாடமொகூட மனையாட்டிதானுமல்ல
ஆண்டவனேயும்மூடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைதான்
சென்மச்சனியும் தோகத்திலவலவினைபும்
கன்மச்சிறுவினைபுங் காலபலன்பொல்லாது
செவ்வாயின்தோஷந் தென்னவனேபோதாது
சுவ்வாவியாமுன் கருதுபனிரெண்டிலவந்தான
மாதமொருகாலில் வருகுதுதானிதோஷம்

போதாதனக்குப் புண்ணியமோயிப்போது
தத்துவருகுதுகாண் தந்திரமாய்நீரிருந்து
எதுடனேதானிருந்து இதமாகத்தானெழித்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துண்டேயாமால்
வன்றுசொல்லிவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனன்
ஒன்றுமனம்விள்ளாம லுள்ளுண்டைந்துபுண்ணிகி
னஞ்செய்வோமென்று இதற்குவகையேதனவே
மூன்செய்தீவினைதான முடிந்துதோங்மளவில்
பெரியோர்கள்சாபம் பினனேதொடர்ந்ததுகாண்
தெரியாமல்தானிணைந்த தீவினையால்வந்தகுற்றம்
போகவினைவு பொருத்தமுடன்பார்க்கவென்று
வாகானமந்திரிமார் மன்னவனைத்தானழைத்து
நமக்குவருங்கருமம் காட்டமுடன்போகாது
அந்தப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னார்மன்னனிடம்
தென்னவர்கள்மந்திரிமார் சேவரவழைத்து
காமபோயிருந்து வருமளவுமாராச்சியத்தை
தாம்போலிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
மைந்தன்சனமேசலுக்கு மன்னருக்கும் புத்திசொல்லி
இந்தாபயணமென்று வுகினர்காணம்மாளை
கடலினடுவே கப்பலெல்லாஞ்சுழந்துதிற்க
அடவுடனேகார்கடலி லாகாசப்பந்தலிட்டு
படவுஞ்சுரிப்பும் பலதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவல் எச்சரிக்கையுசிதமாய்
வைத்துறுவே வகையாகவீற்றிருந்தான்
சைத்தவிடைபாவு கார்க்கோடனெவனும்
முன்னுட்பழிவாக முகூர்த்தமவந்துதென்றுசொல்லி
இன்னுட்பயண மிவனெங்கேயென்றெழுந்து
உமக்குத்தெரிய வுரைக்கிறேனமன்னவனே
சனிபகவான்போதாது சர்ப்பமுந்தான்தீண்டுமென்ன
இனிமேலுமாய மிருக்கும் வகைகேளும
கார்க்கடலுக்குள்ளே கமபமதாரூன்றி
நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிலுத்தியேகால்நாட்டி
சுத்திவாக்காவல் சூழுனிரைபோலே
வைத்தாளிருந்து வகைவகையாயதப்பிவித்து
வாலாமைநொடியில் மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பரமாகியமாயப் பாரிலுள்ளோர்காணமல்
அரைநாழிக்குள்ளே ஆளுப்பிக்கட்டுமென்றார்

காதெகர்தேடி நன்னகரிதான்தேடி
காதெகளாதேடிக் காவலனேனங்கென்று
உலாவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேடி
கலாபத்துக்காயசன் கடலிலிருப்பானென்று
ஊரில்குடியிருக்கும் உள்ளசனங்களெல்லாம்
பூரிப்பலர்கூடிப் பாமரகியமாய்
பட்டணத்திலுள்ள பலசனங்களெல்லோரும்
திட்டமுடனெல்லோரும் செப்புமொழிகேட்டு
உரைக்கின்றவார்த்தைதனை உலகத்தில்கேட்டிருந்து
திரைகடலோடித்திரவியந்தானீட்டு
வருகுதுகாணுகம வலுகோபந்தன்னுடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்துகாண்
கீடியதூரம் கிலேயாச்சமுத்திரத்தில்
ஓடியொளித்திருக்கு மூத்தமனைத்தீண்டுதற்கு
உபாயமென்னசெய்வோம் ஒருவழியுங்காணுமே
கபாயமிட்டகப்பலுக்குக் கார்க்கோடன்கார்கடலில்
தோணிபலவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
வாணிபக்கள்செய்யும் வளம்போலெடுப்போமோ
சப்பாணிரூபஞ் சாதித்தேடுப்போமோ
கம்பாய்மிதந்து கார்கடலில்போவோமோ
பட்சியாய்ச்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
கச்சிக்கரியக் காகம்போல்போவோமோ
பாம்பாய்மிதந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
காம்போகவேனினவு காலுவகையுங்காணுமே
வேற்றுருவக்கொள்ள விபரமொன்றுங்காணுமல்
மாற்றுருவங்கொண்டு மன்னவனைத்தீண்டுதற்கு
என்னவடிவெடுத்துன்சபதந்தீர்ப்போநாம்
மன்னவனைக்கொல்ல வகையொன்றுங்காணுமே
தினதுபோல்நாமும் சற்பனையாய்க்கொல்வதற்கு
முகத்துமனங்கொண்டு முகத்தோடவனைத்து
மிகுத்தகனியேதெனவே விசாரித்துப்பார்க்களவில்
இன்னூர்புளித்திருக்கும் இன்னவென்னூர்பல்கூகம்
கண்டாற்களிகூறும் கண்மலரில்தானையும்
தெய்வீகமானதொரு தேவகனிதானுகும்
இவ்வியமாமென்று தோற்றினவுகொண்டு
எலுமிச்சம்கற்கனிதான் இனபமெனத்தோன்றுகையான்
எலுமிச்சமென்று விடிவெடுத்தான்கார்க்கோடன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி

தனியேமித்து தடையறவேபோகலுற்றான்
கப்பல்விட்டுச்சுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பமெனவோர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்
அற்தர்வருகுதுகாண் அதிசயங்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மற்கட்டிநிற்பாரும்
எனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
உனக்கேன்கிடைக்குமென்று உபாயமிட்டெழிப்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவனுக்கும்
பார்கொண்டாராஜன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தர்க்கமிட்டுநின்றாலும்
சிக்குமோஉங்களுக்குத் தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுசனங்கள்
கிற்பளவில்சமீபமதாய் கிலையாச்சமுத்திரத்தில்
அலையிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்து
குலைசெய்யவாதொரு குருமாங்கனியதுதான்
ஓதுக்கிலழிவிலகி ஒருவிடமும்போகாமல்
பிதுங்கிகெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தானையும்
எடுத்துக்கனிதனையும் இன்பமுற்றுனல்லோரும்
அடுத்தகனிதன்னை அனைவோருந்தான்பார்த்து
யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்துனல்லோரும்
இராசனுக்காமென்று கடந்தார்சமுகமதில்
மன்னன்பரிசித்து மகாசன்தன்கொலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேயெங்கள் அரசர்பெருமாளே
கீண்டவனேகாங்கள் கினிலத்திற்கண்ட தில்லை
கண்டரியக்காட்சினங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரிகமார்பா புவிராசேஉனயோகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுமையிது
மதிசேருபுண்ணியனே மகாபோகமுற்றதனுக்கு
வந்துதுகாணென்று வாழ்த்தியேனல்லோரும
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
கண்டான்துராசன் கண்பிரியமாய்மகிழ்ந்து
கல்லகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்வமகன்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஓதிஞனின்கண்ணில் ஊறுறுவநோகமது
கொத்திஞண்டிக் குதித்தான்கடல்தனிலே
பழிமகதுவந்துதென்று படவுவுகாவினேந்து

வழிகூடியேநடந்து மறைத்ததுவேளாளரவும்
விதிபின்பயனே விளக்கலாமென்றுசொல்லி
மதியுடனேவந்தொளித்த மன்னவனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்,

விதிபின்பயனைவிலக்கவென்று விருப்பியொருவன்முன்னிலில்
அதியத்தலையைத்தான்சினைத்து அகன்றுபினழைத்துவருவமென்று
சதியேவருவதறியாமல் தாலநிழலிற்போயிருக்க
விதிதான்மொட்டைத்தலைதனிலே விழுமாம்பனிதானே, (சசு)

தலையில்விதித்தவிதிதனக்குத்தலைச்சினைத்தேன்பட்டதுபோல்
அலையிலொளித்தபரிசித்தும் அமரர்தானவுவித்தாலே
குலையேசெய்தபழிபாவங் குலையாய்முடிந்துதனைவேங்கி
மலையாதிருந்தமன்னசொல்லா மலைந்துகுலைந்துலைந்தாரோ; (சஎ)

எங்கிறைசீமுகங்கள்வாடி யென்செய்வோமென்றுசொல்லித்
தூங்கிறைத்தகவிழந்து துயரமுமெத்தவாங்கி
வாங்கிறைகடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
எங்கிறைஜனமன்கெட்க உத்தரமெழுதுமென்றார், (சஅ)

(கதை) பட்டுக்கிடக்கின்ற பரிசித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்வைத்து கனகபட்டினத்போர்
சாந்துபுழுகு சவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்
போமெனவேதல்ல பொட்டகத்திற்றுனிருத்தி
முன்னேயெழுதிவிட்டார் முடிபொருத்தமன்னனுக்கு
பின்னேபயணமென்று பெருங்கடலைக் கண்டு
ஓலைதனைக்கொண்டு ஒருநொடியிற்றானதி
சேலைதலைகுலையச் சென்மேசபராசன்வந்தான்
தென்டனிட்டுத்தூதன் சென்விகவிழ்ந்துரைப்பான்
தொண்டனுக்குவாய்தான் துணியுமோவென்துரையே
என்றேலைதன்னை எடுத்துமுன்னேவைக்கலுற்றார்
நின்றேலைவாசித்து நிலையில்விழுந்தழுது
மன்னதிரவின்னதிர வயிற்றிலைந்தழுது
கண்ணீர்களாறோடக் கதறிவலுத்தழுது
வந்ததொருதூதுவனே வகையேதனைக்கேட்க
அந்தவிவரமெல்லாமவ்வகையாச்சொல்லியபின்
கேட்டுச்சென்மேசன் கிலேசமிகவுண்டாகி
தாட்டிகழும்மன்னரோடுத் தாழ்கையிலிங்கேதான்
கொன்வோவேனுமென்று கொற்றவனுத்தானைத்தான்
தென்றிசையின்மேல் தென்னவரைக்கொண்டுசென்று

வத்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டே
தந்தானமான சனங்கள்விழுந்தலறி
கொல்லென்றசத்தம் கூக்குரலேத்தானமர்த்தி
நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாம்நினைந்து
அழுதுபுலம்பியதால் ஆவதுதானென்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனைவதைத்து
எந்தன்பிதாவை எழுப்புவனல்லாது
அந்தவிஷங்கொல்வதற்கு யாகமதுக்குள்ளதெல்லாம்
எழுப்பினுநீபிள்ளை எழுப்பாதாலென்னபிள்ளை
மழுப்பியழுதால் வருமோஉயிர்தானும்
தந்தையனைவைத்து சமர்த்தாகத்தானிருத்து
வித்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்கலுற்றான்
சாத்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
சூத்திரமாய்ச்சேகரித்துச் சுழற்றினாவனைத்து
வெகுபனாத்தானழைத்து வேணதெல்லாங்கொடுத்து
ஓதியவேதமதி லொன்றுங்குறையாமல்
சொல்லுமுயிர்திருப்பச் சூட்டுமென்றாரவேதாந்தம்
கல்லுமுருகிவிழக் கதித்ததொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியாக[illegible]மனல்வளர்த்து
சர்ப்பத்தைவெற[illegible]ழத்தாக்குமென்றாரம்மானே
ஆமென்றவேதியரும் அந்தனரும்தான்கூடி
ஓமென்றவேள்விசெய்ய ஓமத்தீயூட்டினரே
யாகத்தீமூண்டுதுகான் அண்டகடாகமட்டும்
தாகத்தான்சர்ப்பந் தவிடுபொடியாக
நீறுகிவெந்து நெருப்புத்தணலாகி
வேறுகிச்சர்ப்பம் வெந்துநீறுவதற்கு
எங்கேயெனத்தேடி எழுந்ததுகாணக்கினியும்
அங்கேயாவுந் அக்கினிக்குவாற்றுமல்
தாழுலோகமெல்லா மெங்கெங்குந்தானேதேடி
பாரெங்குந்தான்றேடி படதாள் அற்றுமல்
மேலசைந்துநாகம் வெருவிப்பயந்தேகி
காலசைந்துதானேடிக் கனலிலகப்பட்டிடைத்து
பார்த்தவிடமெல்லாம் பதந்தெழுந்துஅக்கினியும்
ஆத்தமுடியாமல் அயிராபதத்தினிடம்
ஓடிச்சிங்காசனத்தில் ஊடேநுழைந்தகொண்டு
நாடியகீர்பாதம் தமல்கரித்துத்தெனீடனிட்டு
அடையமுனக்கடைய மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
தேவேந்திரன்சபையில் சென்றுவிழுந்தமையாகி

இவருடன்பேரன் ஆனபரிசித்துவையும்
முற்பழிசெய்தானெனவே முயன்றவனை நான்தேடி
பிற்பழிநான்கேட்டுப் பிராணனேயவாங்கிவிட்டேன்
அந்தப்பழிகேட்க அடியேனேயெதொடர்ந்து
இந்தச்சினமேசன் என்மீதிலக்கினையை
எவிவிட்டான்தாங்க எம்மால்முடியாமல்
தாவியேவந்திடைதீதென் சரணமெனக்காரும்
என்றவனுஞ்சொல்ல இந்திரனுமட்பொது
மன்றலருத்தின்புயத்தான் மன்னன்சினமேசனுக்கும்
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி எவினுன்தூதுவனை
அந்திரத்தைத்தூதுவனும் அனைநொடியிலோடிவந்து
சீட்டைக்கொடித்துச் சேதிசொன்னுன்தூதுவனும்
நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவதைகள்செய்தால்
தும்மிடத்தில்வந்தவனைத் தான்கொல்லுவாருமுண்டோ
முன்னுள்தவசிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னுளாவன்தகப்பன் மாதவர்மேற்றுணிதீதார்
கோபமடங்காமல்ரிஷி கூறினுர்சாபமதை
பூபனேசாவுக்குப் போய்வாலாமென்றுசொன்னுர்
அந்தமுனிசாப மருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவுத்தான்பார்த்து
எழுந்துமுடிவிதுகாண் இம்மட்டேயல்லாமல்
கொழுத்தமறலிவந்து கூடுகின்றகாலமதில்
சமையமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான்தீண்டினது
அமையுமோவன்னுலே அமையாதெவராலும்
யாகத்தைத்தானமர்த்தி யகற்றுமென்றுர்சோபமதை
வாகாகயாகம் வளர்த்தாயேயாமாகில்
ஏகமாய்ப்பத்தி எரியும்புவனமெல்ல
நாகத்துமட்டும் நடவாதுஅக்கினி
அண்டமனைத்துமுதல் அகண்டமுதல்களையும்
விண்டலமும்வெந்து வெளியாய்முடித்துவிடும்
உனக்குநிலைபில்லை உலகத்திலெவ்வுயிர்க்கும்
எனக்குநிலையுமில்லை இந்திரனென்பாருமில்லை
செத்தார்பிழைப்பதுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
மற்றருந்சொல்லார் மயக்கத்தைவிட்டுவிடு
தந்தைதனையடக்கிச் சாத்திரங்கள்தான்முடித்து
விந்தையாய்நீயிருந்து மேதினியைபாலதென்றுர்
வாசவன்தன்னைச்சீட்டு வாசகத்தைமீறலல்
ராசன்சினமேசன் நல்லதென்றுசம்மதித்து

அறியமரீத்து அனேவோருந்தான்கூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தர்களும்
தந்திரமாய்க்கூடிச் சடங்குதனேமுடித்து
மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமீய்ந்தான் கொற்றவன்றன்னையாலே
சடங்குமுடித்தான்காண் சாத்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காக்கிலேசமெல்லா மாறித்தெளிந்தபின்பு
மன்னரமைச்சர மகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோருஞ் சனமேசராசனுக்கு
பட்டத்தரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
திட்டப்படித்திச் செகவேந்தர்கார்த்திருந்தார்
இருக்குந்தறுவாயில் எலவேசாபமிட்ட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன் மன்னன்பரிசித்துவையும்
நாகமதுதீண்டுகையால் ராசன்மடிந்திடுவான்
சாகுமுன்னேசென்று சர்ப்பத்தின்தன்விஷத்தை
திருப்பிவிஷத்தை தென்னவனேசாமெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போ மேதினியையாளுமென்று
தன்சாபந்தீர்க்கத் தவசிவருகையிலே
வம்பானசர்ப்பம் வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்ததொரு ஏற்றதவசிதன்னே
சுதிராகநோக்கித் தலமெங்கேயென்றுசொல்லி
நாகமதுகேட்க நற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாலும் ரூபமதன்றன்னையொப்பாம்
இருக்கும்பரிசித்துவுக்கு என்னுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப் பிழக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன் விடவேணுமென்று
ஏத்துத்திசைதே.. சாங்கண்ணுரோ
நின்றுமயங்கி நெடுமூச்சுக்கொண்டேகி
படவரவுதீண்டிப் பரிசித்துவேத்தணுந்தான்
சடமொழிந்துபாரில் தீக்கொளுத்திசுட்டுவிட்டார்
சாம்பல்குவித்துச் சடங்குமுதல்செய்தார்கள்
என்போதீன்றரவம் எதிராகச்சொல்லியபின்
மெய்யோவென்சாபம் வினையாய்முடிந்ததுவோ
அம்மையோஅரசழிக்க ஆமோபுவிமீதில்
நம்மாலரசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினால்
சும்மாவிடலாமோ தோஷம்நமக்குவரும்
அஸ்தியடக்கி அதுசாம்பலானலும்

சுத்தமாய்நானும் துரைமகனேயுண்டுபெண்ணி
திக்கெல்லாம்போற்றித் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகத்துவர்தேன்காண்
இல்லாதேபோலுல் ஈடேற்றுமெர்தனுக்கு
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேனீ
(விருத்தம்) வாக்கிணற்கண்ணுற்கையால்மனத்திணற்செய்தபாவம்
வாக்கிணற்கண்ணுற்கையால் மனத்திணற்றீரவேணும்
வாக்கிணற்கண்ணுற்கையால் மனத்திணற்றீராவிட்டால்
வாக்கிணற்கண்ணுற்கையால் மனத்திணலழியுந்தானே
(கதை) நீராதேபோனுல் திருவுளத்துக்கேறுது
வாராதசீவனையுங் வரவழைத்துச்சாம்பலையும்
உருவாய்வகுத்து உயிரையுடல்பொருந்தி
குருவினிடமந்திரத்தால் கொள்ளலாங்காரியமும்
என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றமுள்ளநாகமது
தன்றுநாமொன்றுசொல்வோம் நமக்கிசையநீர்நாமும்
ஆமென்றுகேளும் அதிசயமாயொன்றுசொல்வேன்
மாமரம்பூத்து வடிவுடனேமாங்கனியும்
பூமரமாய்நிற்கிறதைப் புதைந்தெரியத்தின்றுகிறேன்
பங்கமாய்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவைத்தால்
செத்தவனுந்தான்பிழைப்பார் செகத்தினுள்ளோர்கொண்டாட
வித்தகனேமாமுனியே மெய்யென்றுநானறிய
சரிப்பமிவைசொல்லச் சன்னுசியாமெனவே
கற்பகமாமரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
உரைத்தவுரைகேட்டு ஒருமித்துநாகமது
இரைந்தரவஞ்சேரி எழுந்தாமிக்கோபமதாய்
வாய்பிளந்துநாகம் மாமரத்தைக்கவ்வியதே
காய்கனிகள்தோறுங் கப்புக்கிலைதானும்
வெந்துநீறனதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தைக்
சந்துபயில்மாமுனிதான் தழைமரம்போலாக்கிவைத்தார்
அப்போதுமாமுனியை அரவமதுகொண்டோடி
இப்போதுஉன்பழிக்கு ஈடாகப்பண்ணிவைத்தேன்
அஷ்டமாநாகமதில் நாணுருத்தன்தானுந்தும்
இஷ்டமுடநீரும் எழுப்புவீர்மாமுனியை
எங்களதிகார மெல்லாந்தான்போய்விடுங்காண்
திங்களொளிபோல் சிரசிலிருந்தெடுத்து
பெரியவராமென்றுசொல்லிப் பேரரவந்தான்கொடுத்து
அரியமணிவாங்கி அருந்தவசியேகிவிட்டார்

நாகமிழ்ந்து நடந்தகாணம்மானே
சென்றவம்போனபின்பு செனமேசராசனுத்தான்
அன்றலருந்தாமரைபோல் ஆதித்தன்தன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனேப்போலகி
திருந்துபுகழ்கொண்ட செயவியன்தன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
தாகமுடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
எகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மானே
(விருத்தம்) பஞ்சவர்பேரனென்னும் பரிச்சித்தைவிஷங்கள்தீண்டி
துஞ்சினதாகையாலே சுத்தசென்மேசன்றன்னே
மிஞ்சுசிங்காதனத்தில் வைத்துவேந்தமைச்சர்தாஞும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றியவனியிலிருந்தானென (இல)
இப்படியநேககால மிருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படிதவறுவண்மை சோர்வறநடத்திசெய்து
மூற்படிஞாயம்போல முன்னவனிவனுமென்னே
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளுநாளில் (இக)
ஆகமவேதஞான மருந்தமிழ்க்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டுப் பத்தியாய்ப்பெரியோர்தன்பால்
போகமேபோக்கித்தன்மை புகழதுமதுமோங்க
எகசிங்காசனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில் (இஉ)
(கதை) பார்த்தனுடன்வாழபிமன் பாலன்பரிசித்துவுடன்
ஏற்றதொருபாலன் இராசன்சென்மேசனவன்
தோற்றமுள்ளநீதி துலங்குபாஞ்சாச்சியத்தில்
கத்துங்கடல்சூழக் காசினியெல்லாம்விளங்க
மூத்துரவமணிபோல் முனைத்தெழுந்தசத்தினம்போல்
வந்தமகாராசன் மன்னன்சென்மேசனவன்
வித்தைமலர்போல் விதம்விதமாஞ்சிங்காரம்
தங்கியிருக்குந் தவளமணிமார்பன்
பொங்கியபூரணமாம் பூலோகநாயகமாம்
நிரைமுறைமையாறிலொன்று எள்ளளவுமீறுமல்
புரைபடையதருமமெனப் பூலோகமாளுகையில்
அத்திபுரமுற்றும் அரசாளுநாளையிலே
சத்தியவாக்கியந் தவறுதவேதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும் நன்னகரிதன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம்
தோத்திரமுஞ்செப்பு தொழுதுவணங்கியபின்
இருக்குந்தருவாயில் இளவரசதான்விளங்கி

உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுக்கமாய்தெண்டனிட்டு
போற்றிச்சினமேசன் பூரித்தகடிழ்த்து
வற்றிச்சிங்காசனத்தில் இருத்தியகைதொழுது
கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் சற்கண்டுசினிமுதல்
தாழைக்கனியுஞ் சகலகனியுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழமும் வருக்கைப்பலாக்கனியும்
கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி பாசனேயுங்கொண்டாடி
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரியமுதுசெய்து
தாகமதுதீர்ந்து தபோதனருப்விற்றிருந்தார்
நாகரீகமானதொரு ராசன்சனமேசனுர்த்தன்
தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்தில்வர்துநின்று
(விருத்தம்) பாரதமுடியுமுண்ணுட் பயின்றதோர்வேதமெல்லாம்
வீரியனனுதியாகி விநாயகன்கோடுகொண்டு
சீரதுசிறந்தகீர்த்திச் செகத்தினிலுதித்தவேந்தன்
போரதமுடியவென்று புகன்றதுதேவர்தாமே (ஆ)
குருகுலத்தோர்களெல்லாங் குருவெனவத்துதோன்றி
கருவுருவகுத்துக்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருகுதானிறுத்தியந்த வறிவடன்தெளிவுசொல்லி
பெருகுசீர்புவனந்தன்னும் பெரும்பகைமுடிந்தாய்போற்றி (இ)
பஞ்சவர்தூற்றுவர்க்கும் பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமர்த்திதீர்தா னறிவினுல்விவரஞ்சொன்னுல்
மிஞ்சரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுத்தன்
வஞ்சமேவஞ்சமல்லால் மற்றொன்றுல்முடியுமோதான் (ஈ)
(கதை) எத்திசைகள்கொண்டாட எங்கள்குலத்தரசே
சத்தியவண்மை தவறுதமாமுனியே
சீரானஐவருடன் சிறந்ததுரியோதனனும்
பாராளும்நாளில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தன்னமையொன்றுசேகரமாய்
போராளர்பூதலத்தில் பேதமொன்றுமில்லாமல்
மார்க்கப்படிதிலைவக்க வாராஜேதேவருக்கு
தீர்க்கமுன்னுளான திருக்கரத்திலுள்ளபடி
இன்னபடியென்று ஈசர்முன்னேதானுரைத்தீர்
எழுதும்விநாயகனே என்றிறைவன்தான்கூற
தொழுதும்விநாயகனைச் சொன்னதொன்றுந்தப்பாமல்
ஒருகொம்பொடித்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
நிகரில்லாவேதம் நிலைகண்டுகொண்டானே

பசருமொழிகோதார் பாருலகிலுண்டோமோ
குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தாய்நீருந்து
அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்நீருந்து
வின்னம்வாராதபடி வேதியசொன்னீராலல்
மன்னவருமாளாமல் வையசத்தில்தானிருப்பார்
எந்தவிதமோவிருபை எதொன்றறியேனே
உந்தன்விணைதமொருவருக்குந்தோற்றுமல்
வஞ்சனைகள்செய்திரே மாமுனியேஇப்படிதான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
தோறூர்துரோணரிமிகச் சொல்லுங்கிருபாசாரி
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவர்த்தனமும்
கற்றமொடாசார் துரைமக்களுள்ளோரும்
எண்ணவொண்ணுச்சேனை எழக்குரோணியத்தினையும்
மண்ணுசையற்று மாண்டிறத்துபோனதெல்லாம்
உன்னுளிலேயல்லோ ஒருவர்மேல்குற்றமில்லை
அன்னுளிலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியத்தான்
தெரியவகைசொல்விச் செப்பிதீராமாகில்
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழாரோ
இறந்ததாரேனூற்றுவர்கள் இருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்தான் சடத்தேதாடேஇப்போது
வித்தைகிரிவைகுந்தம் விரும்பியவர்சேர்ந்தாரே
அந்தவகைஎனக்கு அறியவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துணைமகனேசெனமேசா
சொல்லுகிறன்கேளும் தோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
முன்னுலகிலுள்ள முன்னுள்விதிப்படியே
மீண்டொருவராலே விலக்கவல்லாருண்டோதான்
ஆகையினாலே அவர்கள்செய்தவினையால்
மாய்கையாய்வந்து வஞ்சித்துகாண்செய்தவினை
என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கச்செப்பியெல்லாம்
நின்றுசெனமேசன் நிஜவாகத்தான்கேட்டு
நினைபாதெல்லாநினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேங்கி
நினையைப்பனையாக்கித் நிணமதைமேராக்கி
கைக்குக்கையில்லாமல் கால்வேறுதலைவேறுய்
மெய்க்குமெய்யில்லாமல் விசனங்கள்தான்மூட்டி
ஆட்டிவித்துப்பாவதனை ஆட்டிவிட்டேப்பார்த்திருந்து
மூட்டிவினைசெய்த முனியேஇனிகேளும்
தருமென்றுபேரெடுத்துத் தாரணியிலில்லாமல்
கருமமேசெய்தவரைக் காலனியில்தருமென்றுவ்

என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
தன்மையும்மற்றுச் சனமும்மினமுமற்று
இன்மைதனிற்றுன்பு வாழ எல்லோருமண்டிநந்து
வன்மம்பிடித்து வதைசெய்தமாபாவி
இருந்தரசையாளாம லின்னதென்றுபாராமல்
வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிப்போனதென்ன
சொல்லுமையாஎந்தனுக்குத் தோற்றமெல்லாம்நீயாகி
வெல்லும்விதியாகி விதிப்பயனுந்தானாகி
எற்றுமொருவிவரம் இறையோனேநான்காணேன்
தோற்றுதுகாணெந்தனுக்குத் தோஷமெல்லாம்நீரெனவே
புரையுடையதருமென்றும் பொய்சொல்லாமெய்யென்றும்
நிரையுடையராலில் நீருரைத்தபுத்திதனை
கேளாரோசற்றுங் கிரிகையொன்றும்பாராரோ
வாழாரோபாரில் மைந்தரொடுசெல்வமதாய்
துன்மைசெய்தோர்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
நன்மைசெய்தோர்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
வன்காணும்பாரிழந்து வகிளர்வைகுந்தமதில்
தான்தான்புவியாள ஞாயமோஎந்தனுக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணிப் பகைமுடித்துமூன்றாளிவ்
மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீர்தானே
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்நினைத்ததல்லாது
மனத்தினையேபுண்ணாக்கி வகுத்துரைக்கநாமெது
புத்திதனைச்சொல்லிப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியே சதிப்பணைகள்செய்தீரே
தாராரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாம்உன்
பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமுந்தனுக்கு
சாராமற்சார்ந்ததுகாண் தப்பாமற்சொன்னனென்பார்
தீராதபாவமிது செய்தீரேமாமுனியே
என்றுசெனமேசன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்துமுனியேதுசொல்வான்
தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகப்பேசியதால்
எம்பியினிக்கேளு மிதமாகச்சொல்லுகிறேன்
வெம்பிடினேயுரைத்தீர் விட்டகுறைபாராமல்
நம்பியுயிர்க்காலனையும் நமன்தனையும்பாராமல்
தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைப்பாராமல்
குலைசெய்யும்ருத்திரனைக் கூர்ந்துநீர்சொல்லாமல்
மாய்கைபலசெய்யு மாயனையுஞ்சொல்லாமல்

தாயகமாம்நம்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரே
உள்ளவிதியெனவே ஒருமித்துச்சொல்லாமல்
காளிபலிகொண்ட கதையையுற்றுப்பாராமல்
பத்தியாய்நம்தலைமேல் பருஞ்சுமையைத்தானேற்றி
மூத்தருஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகைகேளும்
சுத்தவினைவந்து சூழ்ந்ததையுஞ்சொல்லுகிறேம்
கொற்றவனேகேளுமென்று கூறினர்மாமுனியும்
மன்னுகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்ததர்மராசருக்கும்
முன்னுளிம்புத்தி மொழிந்திலையோவென்றுரைத்தாய்
தாய்ந்தவம்புத்தி சொன்னேனுசொல்லிலையோ
எற்றூர்முழுதும் ஈடேறப்பஞ்சவரை
வாட்டிலிருந்து கடனுக்குவேளாவரில்
தாட்டிகமாய்வில்லி தற்காத்திரிவன்றனையும்
மீட்டெனக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
நாட்டில்வராதேயென்று நடுங்கமொழிந்திடுவார்
தீதுசெய்தான்பாவி திரியோதனனுரும்
எதுமறியாமல் இருப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
பொறுத்தாரசாண்டார் பொங்கினர்காடுறைத்தார்
ஒறுத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் உறைந்தார்கள்நூற்றுவர்கள்
அகத்தையுற்றதுகான் ஐவர்மேற்குற்றமில்லை
இகத்தினிலேசூதுபண்ணி செகத்தினிலேமான்டார்கள்
இப்படியாய்வந்ததற்கு என்னைநிடஞ்சொன்னையே
சொற்படியேகேட்டிருந்தும் துற்புத்திவிட்டாரோ
தப்பிசெனமேசா தார்வேந்தேதீர்தானும்
வெம்பியனமிடைந்து வெடுவெடென்றுசொன்னீரே
கேட்டீரோநூயம் கேடுகெட்டார்தன்விசனம்
போட்டாரோடுத்தி புலியாட்டேன்பேசுகிறீர்
இவ்வசனமாமுனிதான் எடுத்துரைக்கநூயமதை
அவ்வசனங்கேட்டு அரசன்செனமேசனுந்தான்
வாரீர்முனியேயுன் மந்திரமுந்தந்திரமும்
பாரீர்புவிதனிலே பஞ்சவற்கும்நூற்றுவற்கும்
வின்னமதுவராமல் விம்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைகள்பாராட்டித் தாச்சியேசொன்னீரே
இத்தனைக்கும்வின்னங்கள் எதொன்றும்வாரதில்லை
கர்த்தனேதோற்றுமல் கண்காட்சிபோர்த்துவிட்டீர்
சுத்தமுந்தன்கோத்திரத்தைத் துண்பம்வந்துசூழாமல்
சித்தமதிற்சாத்திரங்கள் திரணம்துமில்லாமல்
இருந்ததுசியுனக் கின்பதுன்பம்ரண்டுமில்லை

அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்ந்ததவமில்லாமல்
அவர்களுக்குக்காலபலன் அடைவுமனுச்சொல்லாமலீ
இவர்களுக்குக்காலபலன் யிதமுடனீர்சொல்லாமலீ
வருந்தினுலேதும் வாராக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிவைசொல்ல வேதமுனிசொல்லுகிறார்
யாகம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைந்தாய்
பாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
வற்றபிரமத்தி இதமாய்ப்பிடிக்குதுகாண்
மாற்றவனுக்கு வகையுண்டேயாமாகில்
என்னைச்சலித்தும் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினுல்
உள்ளபடிசொன்னேனும் உற்பனமாயுற்தனுக்கு
வள்ளலறிய வழுத்துகின்றேமிவ்வசனம்
போற்றும்புவிமீதில் பொன்னுலகத்தான்சேர
வாறுமினிமேலு மன்னுவுன்றன்னிடத்தில்
என்றுசொல்லிமாமுனியும் எகினர்காணம்மானே
அன்றுசெனமேசனுந்தான் அவரைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
தனுப்பிடித்திகையான் தாரார்சென்மேசனுந்தான்
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தாபறிய
சேகரமாயுள்ளதெல்லாஞ் செல்லுந்தலவாடமுதல்
வரவேணுமென்றுர் மந்திரிமார்தன்னுடனே
அரைராசன்வன்னவனுஞ் சொல்லுற்றரம்மானே
நிறமுடையமந்திரிமார் தேசத்திலுள்ளோரை
பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
அந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து
வந்ததலவாட மற்றுமுள்ளநால்வகையும்
சோகத்தேகரிந்துத் தெய்வப்பிராமணரை
நோகதூபிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
வாகாகத்தான்மைத்து வளர்ப்பதற்குயாகமதீ
யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்யாக
நாறுகுடம்நெய்யும் நொடிக்குள்ளேதானழைத்து
வீறுடனேயாகம் வேதியரேசெய்யுமென்றுர்
சாலையதுமுடித்துச் சதிரமாய்ப்பந்தலிட்டு
ஆலயமாய்ச்சூதான அந்தணருந்தானிருக்க
விலாசமாயுண்டெண்ணி வைத்தாரொருநொடியில்
பலாவரசுமரம்பினைத்து பலகைவகைசோடிணையாய்
அரசபலாமாவிலுப்பை ஆல்விறகுதெர்ப்பையுடன்

பூசைமுதலுள்ளதெல்லாம் பூங்குசங்குவேலுதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்துச் சென்மேசன்றுகீழ்நோக்கி
யாகத்தடியில்வந்து அர்த்தனைசத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்க்கெல்லாமிசைய வேணுமென்றஅஸ்திரமும்
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகம்பண்ணுமென்று
அக்கினியையுண்டுபண்ணி அபூதிதான்கொடுத்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்றுதிக்க
சூழவேதாணிருந்து சொல்வார்கள்மந்திரங்கள்
வாழுமிமன்பரணும் வாருமென்றுதானழைத்து
பலகைதனிற்பரப்பிப் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
இலகுமணிரத்தினமே விருக்கவேண்டுமென்றுன்
பூசைசெயம்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
வாசனையாய்ச்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்தின்மேலிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
யாகத்தைநோக்கி யன்யாகத்தானிருந்தான்
வாகாகத்தெரிப்பையது வாங்கியேதானிருந்தான்
அழகுமணியாகம் அக்கினியுந்தான்வளர்த்தி
புகழிதமாய்த்தான்வளரும் பூவாணையெக்கியமும்
எக்கியத்துக்கேற்ற இதமானநெய்க்குடமும்
முக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்துவளர்யாகமதில்
(வி ம்) முன்னுள்முனிவன்சொற்படிக்கு முடிக்கியாகமதுதனிலே
இன்னுள்மயக்கம்வருவதுவு மெய்மறைந்தான்போயிருந்து
சொன்னவேதம்யாகமதில் துக்கமிகவேதுயன்றசந்து
தன்னுயிர்மயங்கிவீழாமல் சன்னியெய்வான்தார்வேந்தன் (நூ)
ஐயோமறையோனக்கினியி லகந்துவிழுவானெனவெண்ணிக்
கையால்தெரிப்பைதனைக்கொண்டு கழுத்திற்பிடியதிற்றொடவே
மெய்யாய்ப்புலிதான்பாய்ந்துதென்றவெருவிப்பயந்துவேதியனும்
ம்; நெய்யிலெரியுஞ்சுடர்தனிலே நேராய்விழுந்துமடிந்தானே ()

கதை.

அருகிருந்துசாத்திரங்களனுட்டிக்கும்வேதியரில்
மருவிருந்துவேதம் வகுத்துரைக்கும்நேரமதில்
அசதிவந்துபார்ப்பான் அசந்துகண்ணைத்தான்மூடி
வசமாகவேகம் வழுத்தாமல்மெய்ம்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்திலிவிழுவார்போல்
மித்திரமாய்ப்பார்ப்பான் மெய்மறந்துகொண்டேந்து
உறங்கித்தலைகவிழ்ந்து உடலுமசந்தாற்போல்
சிரங்கருமற்றசந்து நேகயிவிழுதுபோல்

அந்தவுறக்கத்தில் ஆனதொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வவிடகவொய்ப்புவியும்
எதிற்கவழிமருத்து இவனேவதைசெய்வதுபோல்
அதுகிவிமித்து அதட்டிப்பயமுறுத்தி
பிடிக்கிறதுபோலே பிராமணனுத்தான்பயந்து
தடுக்கியுடல்பதறி நஞ்சண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திறமதனை இளவரசுதான்தானித்து
வருக்கமுள்ளயாகம் வளர்க்கவென்றுவர்திருந்தோம்
அதுக்குவிகாதம் அர்த்தனுலிப்போது
எதுக்காயிருந்து இதைமிகுதான்முறிய
பார்த்திருக்கப்போகாது பாவம்வருமென்றுசொல்லி
எர்த்திருக்குந்தெர்ப்பையினுல் இவனேசன்னிபண்ணவென்று
நீட்டினுன்தெர்ப்பையினுல் நினைவவருமென்றுசொல்லி
காட்டிம்புலிபாய்ந்துதென்று கலங்கியுடல்பதறி
மாட்டினுன்நீபில் மடிந்தான்பிராமணனும்
அட்டில்குதித்து அந்தணனுத்தியிக்விழ
கண்டுசெனமேசன்கலங்கிமுகம்வாடி
பண்டுவியாசர் பரிவாயமொழிந்தபடி
வந்துதுகாண்பாவம் மதியைவிதிவிலக்க
தந்திதுகாண்யாகபலன் சனியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடைந்து பிரமையதுதான்பிடித்து
இந்துவுலவாத இருளதுபோற்றன்மூடி
மாய்கைபிடித்திருக்க மனுநீதியேமறந்து
பேயும்பிடித்ததுபோல் பிரமைகொண்டானம்மானை
மன்னன்செனமேசன் மாய்கைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆறத்துயரம் அருந்துயரம்வந்ததையோ
நீறுகிவந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணுகி
என்னசெய்வோமென்று எங்கிப்பரதவித்து
முன்செய்ததீவினையோ முனிபிட்டசொற்படியோ
எந்தவிதமோதான் இடையூருதான்முடித்து
வந்தவிதமறியோ மகாதேவர்கற்பனையோ
செய்யுமருந்துகள்தான் தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
வையுமென்னபண்டிதர்கள் வைத்தமருந்தாலும்
சற்றுங்குணமில்லாமல் தலைசுற்றியாடையில்
பித்தங்கலங்கிப் பினத்துகிறதென்றுசொல்லி
கலிக்கமுனைத்துக் கண்ணிவிட்டுமொன்றுமில்லை
பலிக்குந்தரியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை

தலைபிற்கோடாரிபிட்டித் தயிலந்தணீத்தேய்த்து
கலையவில்லேபித்தம் காலபலனென்பாரும்
மருள்பிடித்துதென்று மந்திரங்கள்செய்வாரும்
இருள்பிடித்துதென்று யந்திரங்கள்கட்டிடுவார்
செய்யாவிதோதமெல்லாஞ் செய்தலுத்துமொன்றுமில்லே
ஐயோசிவனேயென்று அபயமுனக்கென்பாரும்
வெய்யோனுக்குள்ள விளங்கிபொங்கலாய்முடித்து
அந்திபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடித்து
நிதிதிபுடன்தான தவம் நேமமுடன்கோபில்குளம்
சத்திரமடங்கள்கட்டிச் சாலையிலத்தனீர்க்கு
சித்திரமாய்ப்பூசைபலன் செய்வாரறுதினமும்
நால்வேதசாத்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
பால்தயிர்கள்நெய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
வாசாய்மறையோற்கு மாருமல்நித்தியமும்
பாகாயனுதினமும் படியளத்துவேதியற்கு
தானதவஞ்செய்து தவிப்பார்பரதவிப்பார்
ஞானவிபூசை நயத்துவார்தாட்சியர்கள்
தேசசத்திலுள்ள செனமுஞ்செனமேசனுக்கு
வேசத்திருத்து மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
பாருலகந்தாங்கும் பரிசித்துமைந்தனுக்கு
காருலவுமேனியரே கண்ணேபோயிப்போது
தீதுவராகாரியமேன் செய்ததவக்குறைபோ
லதுசெய்வோமென்று இருக்குந்தறுவாயில்
பாராசமாமுனிவன் பயனறிந்தவேதியரும்
சாராசவேத சகலகலைவல்லவரும்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
வந்திஷிபாத மன்னஞ்சொல்லாந்தான்வணங்கி
இந்தவிகாரம் இவர்க்குவந்தகர்மவினே
தீர்த்தருளவேணுமையா செனமேசராசனுக்கு
காத்தருளவேணுமையா கடவுளேதெஞ்சமென்று
சிறியோனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வெறிபோகப்பாறுமையா வேதவியாசரே
என்றுமன்னர்கூற இறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுகுறியாமல் உரைத்திதோமன்னவரே
தாமேதுசெய்வோம் தாமோவிதிதனக்கு
போமேதுசெய்தாலும் போமோபிரமையது
அல்லவேசொல்லுகிறேன் அந்தப்படியிவன்றன்
சொல்லவேகேட்டால் துயர்பிரமைதீர்த்துவிடும்

மூன்னூளிற்பஞ்சவர்கள் முண்டேஞ்சமர்பொருதி
மின்னுனபாரதப்போர் வென்றுமுடிந்தகதை
சொல்லென்றிவன்கேட்டாள் சுருதியதுவேதார்த்தம்
மல்லென்றபார்வீமன் வாகாய்ச்சமர்தனிலே
மத்தகைசந்தன்னை வரிப்பிடித்தெறிந்து
சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்
போய்ச்சூழ்ந்துதென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்புச்சுழிபில் வளைவட்டமத்தகைசம்
வாராமலங்கே மரித்துதென்றனந்திரத்தில்
சீராய்ச்சினமேசன் மெவிலுற்றுத்தான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னுன் புத்திசத்துமில்லாமல்
மெய்யெங்குந்தாவி வெண்பொரியாய்க்களிடார்கள்
இதற்குவகைவேது என்னவென்றுகேட்டளவில்
அதற்குவகைதானும் அறிந்தோதொடுத்துனைக்க
புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்திமதியுடனே
பத்தியாய்ப்பாரதத்தைப் படிபடியாயின்னுருக்கால்
கேட்டீரோயானல் கிலேசமெல்லாந்தீர்ந்துவிடும்
நாட்டீரோமனசையதில் நடிவேதிதானமதாய்
என்றுனைக்கவேபெரிம்யார் இன்பமாய்வந்திருந்து
அன்றுசெனமேசன் ஆமென்று [illegible]
முடியுமட்டுத்தான்கேட்டு முற்றி [illegible] ராய்ந்து
வேனையுர்நீரிலையோ வேந்தனிவனுமனிசகு
கொள்ளைபிரமை குறையறவேபோவதற்கு
ஐவராசாண்டு அவனிவிட்டுத்தானேகி
வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை வாகாகத்தான்கேட்டால்
தீரும்பிரமைய துதென்னவனையென்றுனைத்தார்
பாருப்பு துமையிது பலிக்குஞ்சலிப்பறவே
கரும்பட்டுத்தான்போர்த்தி கருத்துடனேதான்கேட்டால்
அரும்பட்டுவெண்பட்டாய் ஆகுமதுசவ்வாது
அப்போபிரமைய துகன்றுவிடுங்கண்டீரோ
இப்போதுகேளும் இன்பமுற்றுத்தானிருந்து
என்றுமுனிசொல்லி ஏகினர்காணம்மானை
நன்றுகாணென்று நமஸ்கரித்தாசொல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து அரிவோம்எனவேதான்
ஓமென்றுசொல்லி உத்தசனமேசனுமே
வைகுந்தஅம்மானை வாகுடனேதான்கேட்க
செய்கின்றசாத்திரங்கள் சிறப்பாகத்தான்முடித்து
அம்மானைபாடிவைத்து அந்தகதைதனையும்

செம்மானைத்தான்தரித்த சிவனருளேயுண்டெனவே
கதைதுவக்கங்கேட்கக் கருத்திலுற்றுமன்னவனும்
பதையாமலேகேட்கப் பலநினைவுமில்லாமல்
நெஞ்சுமதையாமல் நினைவுதடுமாறுமல்
அஞ்சுபஞ்சபூதம் அடக்கிப்பொறிபுலனை
வேறறுத்துக்காமம் வெகுளிதனைவிட்டேகி
காரூடமான கசடுதனைவிட்டொழிந்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைச்சொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசன்கொலுவிருந்தான்
(விருத்தம்,வேதவியாசர்முன்னிலில்விளம்புவசன முள்ளவழி
தேசமுழுதுஞ்சிறப்புளதுந் தெரித்துபார்க்கச்சமரசமாய்
பூதமனைத்தையிர்போலே புவனமிருதுவகைமோசம்
தீதமிருதுதெறிபிருதும் நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே. (நிஅ)
விதித்தவிதிவிணையப்பாராமல் வேதவியாசர்தனைநோக்கி
எதுத்துச்செய்திகேட்டபல னிப்போதமக்குப்பலித்ததென்று
மதித்துநினைவிற்சனமேசன் மனதுகலங்கித்தெளிநதறிவால்
துதித்துப்புகழ்நதுமுனிதனையுஞ்சொன்னன்மகிழ்நது சொன்னே. (நுக)
சொல்லியகதையைக்கேட்கச் சருக்காமாய்மனதைத்தேற்றிப்
பல்லியமாகக்கேட்டுப் பலதாரிப்பிரமைபோக
அல்விருள்நீங்கவென்று [illegible]னமேசனுநதான்
மெல்லியபட்டுப்போர்த்[illegible]றிருநசரசன்கேட்டாளீ (நுவ)
கருநிறம்பட்டுப்போர்த்திக் கதைதனையுற்றுக்கேட்டால்
மருநிறம்வாங்கிவெள்ளை மதித்தவெண்பட்டதாலே
வருமொருபிரமைநீங்கி மனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியுரைத்தமேநசங் குணமெனக்கொண்டான்வேநதன் (நிக)
(கதை,வாகுடையபஞ்சவர்கள் வைகுநதஞ்சேர்நதகதை
பாகுடையசொல்லான் பரிசித்துபன்னன்மகன்
சோய்ச்சனமேசன் சிதைதைமகிழ்நதன்பா
தேராகக்கேட்க தீலவண்ணர்காப்பாமே
ஓதுபுகழ்க்கதையை உரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரசபதியாள் வழுத்துகின்றசொற்படியால்
மேருவில்விநாயகனுர் வினாதெழுதும்வேதாநதம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்க படிக்கிறேனம்மானே
ஐவர்சகாயன் அரிகேசவன்முகுநதன்
சைவர்சகாயன் தாமோதரனிருக்கும்
அரியவைகுநதம் அடைவோமெனவேதான்
உரியதொருஐவர் ஒருமித்துழுமெனவே

நடக்கிறார்தேசம்விட்டு நன்னரிதாளும்விட்டு
வடக்குமுகமாகவடமேற்கொருபுறமாய்
தன்மருடன்தம்பியரும் தாரார்துரோபதியும்
கன்மத்தைவிட்டகன்று கங்கைக்கரைமில்வந்தார்
மங்கைதுரோபதியும் வாகானஐவருமாய்
சங்கையாய்த்தான்தொழுது சரஸ்வதிபைத்தான்வணங்கி
கீலயிற்புனல்தெளித்துத் தாயேசரணமென்று

ஆலயிற்றலைமுழுகி அணுஷ்டானந்தான்முடித்து
ஆதித்தனைப்பூசைபண்ணி ஐவருந்தானங்கிருந்து
சாதித்தார்வேள்வுருவஞ் சங்கியாதிவேடமுமாய்
சாந்தகமாய்முழ்கிச சடைமுடியுந்தாங்கி
பாந்தகமாய்வேடம் பருவமுடன்தான்முடித்து
பாரானைத்தாணுமில்விட்டுப் பைங்கொடியாளாசையற்று
ஊரானைத்தாணுமற்று உற்றமன்னாசைவிட்டு
மாதாவிஞ்சைவிட்டு மந்திமாராசையற்று
மீதானகானகத்தில் விரைவாகச்சென்றார்கான்
அப்போதுமாயன் அவர்மனைதைதேற்றுதற்கு
இப்போதெதிரே இவர்கானவேகலியன்
தன்னுடையமாதாவின் தலைமிற்சுமையேற்றி
மன்னன்மனைவிதன்னை வாய்புயத்தின்மேலேற்றி
வந்தவனைக்கண்டு மன்னுதன்மர்மாயபுதைத்து
இந்தவகைதம்பியரே ஏகுதாசகாதேவர்
கண்டோமபுதுமையுயர கலியுகமேயானதிலுல்
அண்டாப்பெருஞ்சுமையை அன்னைகலைமேலேற்றி
பெண்டாதனைத்தோளில் பெருமையென்றுனைதுவந்தான்
பண்டுமொழிதவறில் பிழைதுவருமெமக்கு
மாதகரைவிட்டிவர்தான் வகையாய்ப்பிழைத்தோமே
ஆனதமபிமாரே அரிகேசவன்பதத்தை
நன்றுகவுச்சரித்து நம்பியேயென்பிறகே
குன்றுமனதுடனே கோபாலருண்டெனவே
தார்மேவுந்தம்பியற்குத் தயிரியமாய்வார்தைசொல்லி
சீர்மேவுங்கானகத்திற் செல்லுபுகாரமானே
கல்லுமுருகிவிடுங் கலிஷமும்வெந்துவிடும்
புல்லுமுனைபாலவணம் போய்ப்புகுந்தாரைவருமே
மெல்லியாகன்தன்பதியும் மின்னேயாள்தன்பதியும்
பூவிலிமெல்லியாள் பொருந்தாமலேதுரைப்பார்

விருத்தம்.

தேகமிழந்துவாராமற் சடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
தாகமிகுந்துதவிப்பினைப்புஞ் சாராதுடலிற்றயவுசெய்து

பாகஞ்சிறந்தவிமைபாகர்பாதனையுமிகதேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனே விடைதானந்தகோபாலா (கூக)

ஒன்றுமறியோம்பொருளறியோமுன்னையல்லாலுணர்வறியோம்
கன்றுமறவோந்திதறிவோம் நந்தாமுகுந்தாகரசிங்கா
அன்றுசகாயமிகுந்திருந்து வடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய்
குன்றுமனங்கள்குன்றுமற் குடிகார்தந்தகோபாலா (கூஉ)

உருவாயுருவிலோருருவே யுடலிற்புகுந்துதனகாதி
வெருவாய்குளறியுரையாமல் வேறேகனவுங்கினையாமல்
கருவாய்மலர்கள்பிடியாமற் காத்தாய்காத்தகிறையெதிர்மூன்
வருவாயடியார்கைகுந்தம் வாவென்றருள்வாய்கோபாலா (கூங)

மனதுபிரமைபொல்லாது மாய்கைக்குறங்குபொறிபுலனைத்
தனதுதானென்றெண்ணுமற் றுனைதானுய்தனித்துமனம்
தனதுபயமுமில்லாம லெங்கள்தனையேயீடேற்றும்
உனதுபதியேகதியாக வுதவுகந்தகோபாலா (கூச)

கதை;

கலக்கமில்லாதெங்களையுங் கண்ணுதலேகாத்தருளும்
மலக்கமதைவிலக்கி வழிகூட்டியெங்களையும்
நடத்தும்பெருமானே நாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்வாழ்ந்த தத்துவமேபோற்றியென்று
நடந்தார்வழிதனிலே நமோநாராயணவெனவே
மடந்தையுடனேவருமாய் மால்பாதந்தாஞ்சென்று
சோலைநிழலில்லாத சுடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்து பஞ்சவர்களப்பாலும்
அருமுனிவர்தான்வாழும் அதிசயங்கள்தானபார்த்து
இருளிட்டுவந்து இரவியும்போய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளில் காவலர்களெவருமே
பார்மீதிலேபனிங்குப் பாரைவழிகூடந்து
கொள்ளிக்குவிள்ளாத கூரிராவில்தானலைந்து
தள்ளிநடக்கவழி சற்றுந்தெரியாமல்
மனமிடைந்துபுண்ணாகி மாயோனைத்தானினைந்து
கனலில்மெழுகதுபோல் கானகத்திலேயுழன்று
தம்பிமார்தன்னுயரம் தானறிந்துதன்மருமை
நம்பிமார்தன்மனது இனியதியலேனுமென்று
பார்த்தனுநால்வரையும் பாஞ்சாலிதன்னையுந்தான்
வற்றதொருவார்த்தைதனை இனிகூறக்கேளுமினி
தம்பியரைநோக்கித் தருமருந்தானேசொல்வார்
நம்பிக்கையால் வெகுண்டுபயந்துவந்தோம்

எதிர்த்துப்போர்மாட்டாமல் இளைத்தோடிப்போயினர்கான்
அதித்துலகமெல்லாம் தாஷணிப்பார்கண்டீரே
இருந்துசெயங்கொண்டு எதிர்த்துத்தரத்தாமல்
அருண்மிகப்பயந்து ஆரணியம்போய்ப்புகுந்தார்
என்றுலகஞ்சொல்லி ஏசாமலிப்போது
மன்றுலகில்வாழ்விசையன் மைந்தன்மகள்போலுக்கு
சென்றுதவியாக திரும்பியேநால்வருந்தான்
சேர்ந்துகலந்து சென்றுதவியாயிருந்து
வந்துஞ்சனமேசனுக்கு எதிர்த்தொருவர்வாதுசெய்யில்
கலியனும்வந்து கைகலந்துதானிருக்கில்
வலியச்சலதிவந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
சிறுவன்விஜையபூபான் செருக்களத்திற்சென்றறியான்
உறுதூசல்செய்தரியான் உற்றேரொருவரில்லை
தானேதனியாத் தயங்கிமலையாமல்
தேனேயென்தம்பியரே சேர்ந்துகலந்துகொண்டு
உற்றபரிசித்துமகன் உகந்தசனமேசனுக்கு
வெற்றிசெய்துநீங்கள் மிரட்டியவனைசெயித்து
செங்கோல்தழைத்தோங்கச் சனமேசன்தான்வாழ்க
அங்கேயிருந்து அவனிதனையாளுமென்று
சோருந்தன்மர் தெரிந்துரைத்தார்நால்வருக்கும்
நேராயிருந்துசன மேசனுக்குரைசெய்தான்
தனையாயிருந்து சுகமாகவாழுமென்றார்
மன்னரீரெங்களைத்தான் மாகரிப்போயிரென்றுள்
அன்னளேநாங்கள் அபசாரஞ்செய்ததுண்டோ
கர்த்தனிடசித்தங் கலங்கினதுயெந்தவிதம்
பெற்றபிதாவறியோம் பின்னையொன்றுந்தானறியோம்
வந்தவினைக்கெல்லா மறுப்படாதெங்களையும்
வளர்த்தஅருமையிதோ வனந்தனிலேவந்திருந்து
அழுத்தமுடனெங்களீர் அகலப்போமென்றுசொன்னீர்
தயரதருகுலமே அண்ணலேயென்றழுதார்
மெய்யோதானீரும் விட்டுப்பிரிவீரோ
எங்களையும்விட்டே இருப்பீரோதான்தனியே
நீங்கள்முகந்தோருஞ் செப்புகின்றதில்லாரே
சித்தத்திற்கேறுந் தீவினைகள்செய்தோமோ
குற்றமதுசெய்தபிழைக் கொண்டுபொறுத்தருள்வாய்
செங்கோல்செலுத்துமென்று தேவரிடவாக்கதனில்
எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்க எழுந்ததோசித்தமது
கண்பொழுதுமெய்யைவிட்டுக் காலந்தரிப்போமோ

கூணப்பொழுதுங்காணுமல் தனிக்குமோவெங்களுயிர்
அண்ணைபெங்கேதான் அவனிதனிற்போமெனவே
எண்ணிமனந்துணிந்து இப்போதுரைத்திரே
தம்பியருமிதுரைக்கத் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
அன்புடையதம்பியரே ஆருஞின்றதேசம்விட்டு
என்பிறகேவந்தால் இளவரசுகையோருமில்லே
தம்பிமுகம்வாடிச் சலித்துமனம்புண்ணுஇ
வெம்பியிருப்பான் வேந்தன்சினமேசனுந்தான்
அரசுகேலிறுத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
விரசுடையவத்திபும் மேதினியைத்தாஞண்டு
குருகுலத்துமன்னரிட கோத்திரற்றுன்கூடி
மருவியிருந்துவாழுமென்றுதாணுரைத்தான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதம்பிநாலவருந்தான்
இந்தமொழியுரைத்தீர் எங்கோவேயண்ணலே
மண்ணைசபெண்ணைசை பற்றுமுள்ளபொன்னைசை
கண்ணுனமைந்தரொடு காரினியிற்பேராசை
எல்லாம்வெறுத்து இப்போதுஉம்முடனே
செல்லாருமலைகுந்தஞ் சேவென்றுகாம்மினேந்து
வந்தோம்புவியைவிட்டு வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயவரவே சஞ்சலங்கள்சொல்வதென்ன
ஆண்டவனையிப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
நீண்டபுரையுடைய நெறிசேருமண்ணலே
சரணம்சரணமென்று தாளிணையைப்பூண்டுகொண்டு
அடிகள்மிகச்சுடவும் ஆவிதளர்ந்திடவும்
கட்டியமணற்சுடவுந் தாலைசுருண்டிடவும்
மாய்கையிருள்வழியே வழிதிகைத்துன்றிடவும்
சாய்கைவிட்டுவருந்து சட்டழிந்தனிடவும்
பதியிழந்துகானகத்தில் பரதேசியாயவரவும்
அதிகபவுழிந்து அரம்பதிகொண்டேவரவும்
நீங்கள்பதிமைபோதுணடு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
தாங்கமுடியாமல் தானுரைத்தேன்தம்பியரே
இன்பமுடனீங்கள் எனனருகேவந்தவரை
துன்பமதுனீங்கி சொல்லுவதுஞான்பாவி
காளுந்திருமால் கமகருதகியாயிருந்து
ஆருந்குருசுவாமி அரியோன்பதஞ்சேர
நீனைந்துவந்துதேசம் நீதவறுதோர்மனதாய்
மனந்தணிந்துவந்தீர்களா வைகுந்தஞ்சேரலாம்
ஏனுமதன்மாசொல்ல எற்றதுரைபனுபும்

கின்றுள்ள துருகி நெஞ்சமதுபுண்ணாகி
கால்களடிச்சுடவுங் கண்களிலிவந்திடவும்
மேல்களையார்த்துவெகு மெய்பதறிக்கைசோர்ந்து
அருமைதலைகுலைய ஐவருக்கும்பின்னேதான்
பெருமைசிறுமையதாய்ப் பெண்ணாரசேயிப்போது
உரிமையுடன்வீரவும் உத்தமமோயெனகருக்கு
தருமொன்றும்பேரோது தயவுசற்றுமில்லாதால்
ஆனதுறற்பெண்கொடியே அண்ணையர்தாயுன்மாமி
தான்வாழுமாளிகையில் தனியேயிருப்பாள்கேள்
மானேயிர்ரீர்போய் மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தான் நடத்தியனுதினமும்
குந்தியம்மான்தன்னிடத்தில் கோதையேசேர்ந்திருகீ
அந்மொழிகேட்டு அருந்ததியுமேதுசொல்வாள்
மெய்யாரெனத்தனையும் வித்தகரோடிப்போது
பொய்சொல்லாவேந்தே போவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனே நாயகனேவென்றழுதான்
தேன்பயிலுங்கோவே சித்தத்திற்கண்டதென்ன
வாகாயென்னே வரவேண்டாமென்றுசொலல
ஆகாப்புலச்சி யழிபுலச்சியானேனே
கற்பணைகளான சதிகேடுசெய்தேனே
கற்பழித்துவேறு கண்டாசைகொண்டேனே
ஐவர்தூணேயென்று அன்றுமுழுதலின்றளவும்
மெய்வருந்தாணும் விட்டுப்பிரியாமல்
சித்தம்வரடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
காத்தனுக்கென்னுல் கசலெருவதுண்டோ
இனிமேலடியாட்கு ஈடேறப்புத்தியென்ன
பனியானபொய்யுடலைப் பாரென்றுசொல்லேனே
வையகதேதார்சொல்லி வம்பாய்கையாரோ
மெய்பகத்திற்சேர்த்து மேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணுங் கண்ணருடன்னருளால்
ஏதுசினாதனனே ஈடேறமுற்றிலுமே
சீர்பாதந்தன்னைத் தினமும்பணிந்தேத்தி
ஓருமனதாயிகினொன்று உத்தாரம்பணுணையா
தன்மர்மனமகிழ்ந்து தையலேயுன்கொண்டாடி
சன்மமெல்லாம்விட்டுக் கையேறினேமினிமேல்
முத்தருந்திதளிந்து மோகவலிவிட்டேகி
வக்கோடினிமேல் மலிவுகள்தான்சற்றுமில்லை
ஏற்தோஷமாசுதென்று தருமர்மனமகிழ்ந்து

அல்லிருளுந்தானீங்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
வல்லிருளும்போனபின்பு வாய்த்ததருமர்ஐவருந்தான்
மழுந்திருந்துகுரியனே இன்பமுடன்பஞ்சவர்கள்
விழுந்துநமஸ்கரித்து மெய்மலருந்தான்றாவி
தானமுடன்சந்திபண்ணித் தற்பணமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசிவமும் நாரணாதஞ்சமென்று
வெய்யோனைத்தெண்டனிட்டு மிக்கானைவருந்தான்
மையிருண்டகானகத்தில் வனத்தில்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பொல்லாதயானைமுதல்
தலிவுகண்டுதானதட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்
பார்த்திபனுங்காவிவிட்டுப் பரிவால்வெளியில்வந்து
ஆற்றோரம்வந்து ஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
சோனகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதாழ்ந்து
தாராருமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேஙாங்கள் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமேவுமேனியாரே பொருந்திவிடைதாருமென்றார்
நேமமுடனிப்போது மீமலர்பதஞ்சேருமையா
ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்வசனம்
நல்லதென்றுபாதைவழி நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகானல் வழிந்தோடும்நீரதுபோல்
காடுதனிலோடுங் காவலேதீதென்றுசொல்லி
ஓடிவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியும்ஐவருமாய்
பாலைவனக்கொடுமை பார்பிளந்துதீருகி
சாலையெனுமுங்கில்வனந் தானெரிந்துதீருக
விண்ணவர்தீயெரிந்து மேகநீர்வாரிடுமாம்
கண்கள்விழிக்கரிதாய்க் கனலுங்கோரமதாய்
கண்பெயர்த்துகடவுளோதஞ்சமென்று
விஷ்ணுவினபாதம் மேன்மேலுமுண்டெனவே
கடந்தார்மலையாமல் காரணாதஞ்சமென்று
தொடர்ந்துமதுவனந் தொடுத்துமெள்ளவந்துவாம்
இருந்துதவிப்பார் எழிந்திருந்தாவருமே
வருந்துமைவர்கானகமும் வனமுங்கடந்தேகி
ஓடிப்பதினேழு யோசனைந்தான்கடந்து
காடித்திசைசென்காக்கி நடந்துவழிகூடி
யற்றிப்பறந்தெங்கும் பரித்துவிழலாடும்
வெள்ளையுள்ளவெள்ளை வெளியாகவேதோன்றும்
ஆதித்தார்கைகாட்டுகின்ற அன்றுற்றசெய்தியது
தொடுத்துவெருதாஞ்சுத்தவெளியானதொரு

பளிங்குகல்லபாறையின்மேல் பாங்குடனேதானேறி
பொழிந்துப்னிமழைபோல் பூமியின்மேல்தான்சொரிய
கண்டுபுதுமைதன்னிக் கண்ணிடையதம்பியரும்
ஓன்டொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகம்நடந்தார்
மேனிமிகச்குழைய மெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
சோணமழைபொழியத் தொலைகானகம்புகுந்தார்
வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமிகத்தீர்ந்து
ரகுராமரமரமொன்று ஏனைர்காணம்மானே
அங்கேவெகுதூரம் ஆறுமருவிகளும்
தங்காமலேகடந்து தாண்டிக்கரையேறி
ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுந்தான்கடந்து
காடும்புனல்கடந்து தகையாகின்றனவில்
நெடுங்கானகந்தன்னில் நெருப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கானில்வாரதொரு கடுங்கொடுமைகண்டுமவர்
லேங்கிமனமிடைந்து காவலர்களன்னேரங்
மலங்கியேதருமர் மாயோனைத்தானினைந்து

விருத்தம்,

ஆயனேகந்தகோபா அச்சுதாபச்சைமாலே
மாயனேசமையமிப்போ வந்துகீர்காக்கவேணும்
தூயனேநெருப்புவெள்ளஞ் யழியெரிந்தோடக்கண்டோம்
நேயனேஆறுதான்ட நெடியவாதுணைசெய்வாயே (சுரு)
நெருப்பாறுடையவலுவேகம் நீயேயறிவாய்கானறியேன்
கருப்பாரொனவேகனலதனைக் கையாலணைந்துதகையார்சள்
திருப்பாய்க்கனலப் புனலாக்கிச் செவ்வேவழியுந்தந்தாலல்ல
தருப்போலுதவுங்கோபாலா சரணஞ்சரணஞ்சரணுமக்கே (சுசு)
அனலாய்வெந்துவருந்தினைய அடியேன்கண்டுபயந்துநொந்து
கனலேகண்ணீரிருந்தொழுக்க கடுகிமனங்கள்வெந்திடைந்து
தனலேபுனலாக்கொண்டருளிச் சமையம்வருவாய்கண்ணுதலே
எனலாயிரங்கியடியார்முன் னேவந்தாகோபாலா
(கதை)மாய்ன்றனினைந்து மனதிற்றியானமதாய்
நேயமுடனேவர் சின்றுதொழுமவ்வசனம்
அரிகிராமராமா ஆபத்துகாக்கும்ராமா
விரிகடல்துயின்றமாயா வித்தகாராமராமா
வடமலைகந்தகோபா வந்துகீர்காக்கவேணும்
கடல்தனையடைத்தமாயா காவலுன்காவலையா
சகசரிதன்னைக்காத்த மாதவாவேங்கடேசா
இதுகல்லசமயமையா எங்களைகீர்காப்பதற்கு
பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
அச்சுதாநந்தகோபா ஆயனேயென்றுசொன்னால்

விக்கினங்களின்றி விலகுமேயென்றுசொல்லி
அக்கினியுமன்னை மறிவுடனேதான்விலகி
மற்றுமந்தஅக்கினிதான் வழிவிலகியப்பாலே
உத்தமருமகனுக் கொதுக்குகின்றமாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும் விரைந்துஐவர்தானடந்தார்
இலகுபுசமுக்கினியும் விட்டகன்றதமமானே
அல்வனத்தைவிட்டு அகேகநெடுந்தூரம்
இவ்வனமுமாகி இக்கோல்மாய்கடந்தார்
பாவமகலாது பார்த்தவருக்கடங்காது
செவ்வேதான்நாம்கடந்தால் திருமாலுதவிசெய்வார்
வருமெமக்குஞானம் வழியேபுதுமையென்ன
தருமருந்தானினைந்து தம்பியரைதாலுக்கி
தாராரிபுகழ்வீமா தம்பியருச்சுனரோ
சீராகநானொருசொல் செப்புகிறேம்கேளுமென்றார்
தம்பியரென்றெண்ணாது தமையனுமென்றெண்ணாது
நம்பியதோர்ன்னசுத்தம் நால்வனையுமென்னாது
பெற்றபிள்ளையாளுலும் பிரியமதையெண்ணாது
சுத்திமென்றுசத்தே துணையிதுவென்றெண்ணாது
மன்னர்முகுடமுடி வர்த்தனனென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரி தேவனையுமெண்ணாது
தானவனுமென்ற தவசியையுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொரு நாதனையுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருத்வந்துவிடு மிச்சமாதம்
தீதுவருமல்லாது தெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமேயுண்டாகும் மூனையவெகுவாகும்
தீர்க்கமுடனுண்மையிது செய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
ஆசாரந்தோறாது அன்புசற்றுமில்லாது
ராசதிராசனென்னும் லாகிரியேயுண்டாகும்
வித்தைமதம்புத்திமதம் வேகமேயுண்டாகும்
இத்தையெல்லாங்கொண்டு ஏகுவதுநாயமல்ல
ஆயுதமுமாகாது அருந்தவசுவந்தலற்கு
வேயுதவிதம்பியரோ வில்லுமெடுப்பர்களோ
வல்லதொருசிலையை வாரிதியில்போடுமென்றார்
அல்லலாகாமும் அவரோதுணையெனவே
போவதுவேநாயம் புத்திய துவேநமக்கு
தேவரீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளோமோ
அண்ணாவெங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயெறிந்து
எண்ணமகவாரோ எங்கோவேயென்றுசொல்லி

தருமருகூத்தமொழி தம்பியர்கள்தான்கேட்டு
பொருதுஞ்சிலைகொடுபோய் போட்டார்கடல்தனிலே
கடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதம்பிதன்மருவாய்
கடந்தார்வெகுதூரங் காதமிருகாதவழி
அப்பால்வெகுதூர மானபிரமகிரி
மெய்ப்பாகவேகடந்து விரைவாகக்காதவழி
வந்துதவிப்பார் வாணுதலுமைவருமாய்
சிந்துதவுங்கண்ணாங்கர் தேவியுனாகமது
தருகாமல்வந்து சங்கரியைத்தான்றொழுது
இருகாமலங்கே ஏகினர்காணம்மானே
பூகாவனம்புகுந்து போனர்களைவருமே
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேகியேயிருந்து
அந்தவனத்தனிலே அணுகாவனமாகி
கொந்துவழிகாணுமல் கொந்திடைந்துஐவருமாய்
மறுகித்திகைத்து மாயோனேத்தஞ்சமென்று
மூறையிடவேயந்திரத்தில் மொழிபிறந்தாரம்மானே
வேழமுகந்தானுடையு விக்கினங்களென்றுசொல்லி
காளமுகில்மேனியனர் கற்பித்தாரந்திரதில்
அவ்வசனங்கேட்டு அனதன்மருளமிழ்ந்து
இவ்வசனஞ்சொல்லி இன்னமிவர்களெல்லாம்
விக்கினங்கள்தீர்க்கும் விநாயகனேதஞ்சமென்று
கைகினியமாங்கனிதேன் கடலேபயருடனே
சள்பொரியுகல்ல இயல்பானசர்க்கரையும்
நெல்பொரியுமப்பளமுக் தெகிட்டாதுணர்வுசெய்வீர்
வைப்பேன்பலாச்சுளையும் வாழைப்பழந்திருத்தி
அப்பமுடனேதேங்காய் அவல்கொழுக்கட்டையுடன்
சினியதிரசமுஞ் சிறந்தகல்லபச்சரிசி
நானியவன்தப்பா நாதர்துணைசெய்வார்

விருத்தம்

மூலப்பொருளேமுதற்பொருளே முத்தேவித்தால்முளைத்தெழுந்த
ஞாலப்பொருளேஒடுகிலையாய்மேவியிருந்தாயகமே
கோலத்துடனேயுள்ளிருந்து குருவாய்மூலக்கிழங்காகி
சாலதிருத்தியெனையாளுந் தம்பிசமயஞ்சமயமிதே. (சுஅ)
வல்லமைதமக்குநேசம் வைத்தநின்நேசம்போல
நில்லையாநெஞ்சில்நேசம் நினைவுடன்கலந்துப்பாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிட்டப் பிரமையேமயகியப்பால்
செல்லவேவடத்துமையா திருவடிசரணந்தானே (சுக)

ஸ்துகரமுமொருமருப்புங்கண்டசெவியுஞ்சிறுகண்ணும்
தொந்திவயிறும்புகர்முகமுந்துலத்துடனேயிரும்தமுக்
தந்திவடியுஞ்சிறுமணியுஞ் சத்தமொலிப்பமத்தாரை
சிந்தியோர்களடியார்முன்றெறியவருவாயகணபதியே (எ)

கதை

னன்றுதன்மர்தானினைந்து ஏற்றகணபதிக்கு
நன்றுகூசொல்லி நாடிதிசைநோக்கி
நெஞ்சுதனில்வைத்து நேசத்தையுள்விறுத்தி
பஞ்சமலமகற்றிப பாசதையுள்ளிறுத்தி
அடுக்காறுமபார்த்து அகண்டவெளிபார்த்து
நடுக்கமறுதவிர்த்து நமனிதியைத்தள்ளிவைத்து
சட்சித்துக்கும்பகத்தில் நினைவாகப்பூரகத்தில
நாசித்துவாரம் நடவினையைத்தாக்கிறகத்து
ஆராய்ந்துதேடி ஐம்புலனையுள்ளடக்கி
சீராய்த்துபூர்த்துத் திருக்கையுமூக்கெடுத்து
காலற்கனலெழுப்பிக் கணபதியைப்பார்ப்பளவில்
மூலகிழங்கானி முத்துதிக்கும்வித்தாகி
மும்மண்டலமும் முடியடியுந்தானாகி
னம்மண்டலந்தனக்கு ஏகமுதலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்கு ஆதியுமாதியுமாய்
கமமென்றகாதமணி கலகலெனத்தான்முழங்க
வந்தார்மரம்பிடிங்கி மலைகளதகர்ந்தெறிந்து
பந்தாடியேமலையைப் பாய்ந்துபிளந்தெறிந்து
கண்கள்சிவந்து கனலாய்ப்பொறிபறந்து
விண்களதிர்ந்திடவும் விநாயகனார்வந்துதித்தார்

விருத்தம்;

தடதடவிகடித கடலுசரணங்கருமுடலரிதிருமருகாசரணம்
வடவனையதிரிடவந்தால்சரணம் மதகளிறனைவரு கொண்டாய் சர
ணம், அடவியில்பிழிதமொருசரண மடியேன்கலலையைத்தீர்ப்பாய்
சரணம், நடமிடுசிவன்தனுய்வந்தாய்சரணம நாதாகணபதி சரணந்
சரணம். (எக)

இண்டைந்தேன்மன துண்ணுறி யெங்கேயெனிடமென்றசைந்து
குண்டைச்சேனென துருடற்கும்பிக் கொலியீரல்வழுவன துன
கடந்தேதொடர்ந்துமுன்சென்ற கர்த்தனேகணபதியே
அடைந்தேன்சரணம்வைகுந்த மடையும்படிக்குவழிகாட்டும் (எஉ)

(கதை)தன்மர்துதித்துச் சரணென்றுபோற்றிசெய்து
மும்மதவேளானே முகமுமனமகிழ்ந்து
னபிள்ளாய்தம்பியடா இத்தாம்தீகைநந்தான்
தானபிறந்தமண்ணிற் தலமுமிலமுமிட்டு
தானைகத்திலவந்தையால் கல்திருமக்குண்டாதி

ஞானத்தோன் தாமறிய மனதுமிகப்பதறி
தூதித்தோம் நாமுங்களையும் தன்மரேயென்றுசொன்னர்
அந்தத்துமிகத்தன்மர் ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டு
கடந்தவிபரிதமும் நாரணனர்கற்பனையும்
மூடிந்தசகியமும் முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன் தொல்லுலகைவிட்டிழந்து
அடர்ந்துவனத்தூடே அடியார்வருகையிலே
வழிமயக்கித்தேவர் வாட்டப்படுத்துகையால்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமைநினைந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏற்றவிநாயகரும்
நன்றுகாண்தன்மரோநீர் நாரணனர்தம்மிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ் சேருதற்குவான்தாமும்
இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
கானகத்தினூடே கணபதியுந்தாளடைந்தார்
வானகத்துக்கெய்தி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
நல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகனர்
வெல்லரியதன்மர் விநாயகனைத்தான்றொழுது
தம்பியருந்தன்மருமாய்த் தாளடைந்தாமம்மானை
நம்பிவெகுதூரம் நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுமலைசெடிகள் கல்லடர்ந்தபூமியுமாய்
இடுகிறகற்காடா யிக்கட்டாய்க்காதவழி
அலுத்துக்கடந்து அப்பாலும்போகையிலே
வலுத்துவெகுவுன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கண்டவுடன்தன்மர் கண்ணனைதம்பியரோ
கொண்டல்சரிகுழலாள் கோதைதுரோபதியும்
அசந்தாள்நடந்து ஐயோவெனவேதான்
பசந்தாள்மேனி பாதமிகநொந்துருகி
தங்கியிருந்து தவிப்பாறிப்போவமென்று
மங்கியிருள்வருமுன் மலையடிப்போமென்றுசொல்லி
மலையைத்திசைநோக்கி வந்தனர்காணம்மானை
நிலைமையைத்தொடுத்து நெடுகவளர்ந்தமலை
மேகம்படியும் விசாலமுள்ளதந்தமலை
மாகமுடனளவும் வளர்ந்தமலைதனிலே
தீர்ந்திருவினைஒருநவன் கண்டெதிரேவந்துநின்றான்
ஊர்ந்துவருமானிடரோ உயிர்வெறுத்துவந்தென்ன
மேகநாதனென்பேர் விடுவதில்லையுங்களையும்
காகமுடன்பேரர் சாற்றுமென்றார்காந்தருவன்
அப்போதுதன்மர் அவனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுகாங்கள் வறுகுநகுலத்தில்

சந்தனராசன் தன்னுடையவங்கிசத்தில்
வந்துதித்தோன்பஞ்சவராய் வார்வேடாகேளும்
நந்தன்போற்தன்மர் எனக்கினியநால்வரிவர்
வந்தோங்கலியதனில் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
இந்தவகையாக ஏற்கிவந்தோமென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
விண்ணதுடனென்குலத்தில் வேந்தரையுங்கொன்றழுக்கி
வந்தியேதன்மர் வாய்த்தபழியதனை
தக்கவிட்டிப்போவெனவே தானுரைத்தான்காந்தருவன்
முன்னுலில்வானவர்க்காய் மூர்க்கமுள்ளஅருச்சுனனை
மனம்பொறுத்துவிட்டேன் வலியவந்திப்போது
இன்னுளில்என்பழிக்குஎதிராகவந்துவிட்டீர்
மன்னுவுனையும் வலுவானநால்வரையும்
கொன்றுசினந்திர்ப்பேன் கொற்றவரேயுங்களையும்
இன்றுபோர்வாருமென்று எதிர்த்தான்வனந்தனிலே
கலியைவிட்டுச்சிக் காசினியைவிட்டகன்று
வலியவனந்தனிலே வைகுந்தாவேக்கி
போகையிலேநீமரித்துப் போருக்குவாருமென்று
ஆகையினலுன்னுடனே அடர்ந்துபோர்செய்வதில்லை
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏற்றதொருகாந்தருவன்
நன்றுகான்தன்மரீர் நம்மோடெதிர்க்காவிட்டால்
ஆனற்றிரும்பியுங்கள் அத்திபுரஞ்சேருமென்றார்
தேனுரந்தன்மர் சிரித்தவனைத்தானேக்கி
யுனைகெடுவாய் இவ்வசனந்தானுரைத்தாய்
நானுவன்சொற்கேட்டு நடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
பேய்கொண்டகாந்தருவா பேசாதிருபோடா
வாய்கொண்டதட்டாதே வழிவிலகிநீபோடா
மனனுநீர்போர்புரிய மாட்டாயேயாமாகில்
என்னுடைதிர்க்கவுந்தான் இலையோனாயேவுமென்று
கடுகியனுப்புமென்று காந்தருவன்தானுரைத்தான்
முடுகிப்பொருவனென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
தருமர்சினத்தெழுந்து தப்பியைத்தானேக்கி
பொருமலுடன்மனது பொலுகையுமிகவாகி
வார்த்தைசொல்லத்தப்பியர்கள் வணங்கிப்பதறுமல்
கீர்த்தியல்லசுவாமி சேடுகெட்டான்சொல்வதுதான்
எனுசொல்லிப்பால் இருக்கின்றகால்வரையும்
பனுபுகிக்காந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றுன்
சாற்றுபுகழ்பார்த்தனேயுஞ் சகாதேவனீமீனையும்

ஏற்றபரங்குலன் இவர்களையும்வாருமென்று
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான்
பாருக்குளவானன் பதைக்கவுடல்வேர்த்து
இக்கணமேவங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
தக்கமுடன்வாருமென்று தாவிக்குதிபோட்டான்
இப்போதுநாங்களுமே லேற்பதில்லையானலும்
தப்பாதசொல்லுடையார் தன்வார்த்தைதப்பாமல்
உன்மேலுயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
தன்மர்மொழிதப்பத் தருமமோவெங்களுக்கு
என்றுரிமையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
நன்றுகக்கேட்டிலையோ நமன்சேதிவின்னுலகில்
மூன்னளிலிந்திரன்மேல் முடிகிச்சமர்பொருந்தென்
மன்னுஅவன்பிறகே மாட்டாமற்போம்பொழுது
சொன்னுன்காமனவர் தோற்றமுடனிவ்வசனம்
அப்படியேநீங்கள் அவர்சொல்லைமீறுமல்
சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறவாருமென்றுல்
வேண்டாமடாகாந்திருவர் வைகுந்தம்போறவரை
வண்டாதடைபண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேள்வம்பா துக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லாக்காரீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவமென்று புத்திகெட்டகாந்திருவன்
தாவித்துரோபதையைத் தானெடுத்துத்தோளில்வைத்து
கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதாள்
கண்டுமிகவீரன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தம்பண்ணி
போகாதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீரன்
காந்திருவன்தன்னைக் கட்டிமிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருதி சினந்துரெண்டுமார்பிருந்து
காற்றுமழையுங் கலந்துபொழிலதுபோல்
ஏற்றமலிரெண்டு மெதிர்த்துப்பொருதாப்போல்
இங்கமுடனளி சினந்துபொருதாப்போல்
பொங்குகடலேழும் புயலுதித்தலைவதுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீவன் வந்துபொருதாப்போல்
கோலியேமுன்னளில்கோபாலசிங்கமதாய்
இணியனைக்கொன்றதுபோல் ஏற்றவலுவீரன்
தரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவேதினைந்தான்
தனமருந்தானறிந்து தம்பிடமேலாணையிட்டு
மின்மருவும்வீரர் விட்டுவிடுதம்பிபென்றார்

அண்ணர்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைத்தானும்விட்டு
மண்ணதிரவிண்ணதிர வாரிவெடித்தெரித்து
குத்திலுன்வீமன் கூவென்றுன்காந்திருவன்
புத்திலந்துகாந்திருவன் போர்வீமனைத்தொழுது
தெண்டனிட்டுஓடலுற்றுன் திரும்பியேபாராமல்
கண்டையிட்டகாந்திருவன் தப்பிப்பிழைத்தானெனவே
மின்னுள்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தன்னுடனே
சொன்னுள்மனத்துயரந் துன்பமென்னுல்கீங்களுந்தான்
பாடுபட்டதெல்லாம் பாவியெந்தன்தன்னுலே
கேடுகெட்டேன்யானுங் கிலேசமெல்லாமவிட்டுவிட்டேன்
என்றுசொல்லத்தன்மர் ஏந்திழைக்குப்புத்திசொல்லி
என்றுதானென்று நடந்தாரவிடம்விட்டு
மலைகள்பருவதங்கள் வனமும்பலதான்கடந்து
சூலைசெய்யுமாளிசிங்கம் கொடியபுலிகுஞ்சரமும்
வனமிருகம்வாழும் மலையும்வனந்திரமும்
பலமிருகந்தானும் பஞ்சவர்களென்றறிந்து
விலகுமிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
கலகமிடுமிருகங் கண்டொதுங்கிப்போகுமென்று
தங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்கடந்தார்
பொங்குநதியார்கடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
செங்கழுநீர்த்தாமரை சேர்ந்தரோம்பலுடன்
நிங்கள்முகங்காணுத நிறந்தவனச்சோலைகளும்
வாவைகதிபாயும் வாவிதடாகங்களும்
பொங்கையதுகண்டு புளகமுந்தியவகிருந்து
செய்யும்புகழாசாரி செயயுத்தவங்கள்கண்டு
வெய்யபுகழ்தன்மர் விசேஷமிதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தவர் களிகூர்ந்துதெண்டனிட்டு
தொண்டுபண்ணினின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
பார்த்திபர்கள்மாமுனியைப் பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
போர்த்தும்புலித்தோலுடனீர் பொய்கைதானேதெனவே
ஆடுகின்றதீர்த்தமிது ஐலரேயென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதாலேந்தி
செப்பார்முலைமடவார் தீர்த்தமிகவாதிதற்கு
எப்படிவருவா ரெனக்கேட்டாரம்மாவீ
நப்பாதமாமுனியும் தாமவர்க்குயேதுசொல்வார்
ஓதுகின்றதீர்த்தமிது உதையபெரும்வேளையிலே
காதலாலுங்வரைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
வாலவுதயமதில் வந்தார்மடந்தையர்கள்

மேலானபொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்முழ்கி
கோதையர்கள்யாவரும் குழலாதித்தான்முடித்து
வந்தவரைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
இந்தலனத்தில் இவராரெனவேதான்
துங்கமுடிமன்னவரே துடியிடையாள்தன்னுடனே
எங்குவந்தீர்நீங்கள் எவ்வீரெவிடமென்றார்
பாரார்புகழுகின்ற பாண்டிபென்னன்தன்புதல்வர்
தாராருந்தன்மரென்பேர் தம்பியர்கள்நால்வருந்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே
தருமருடதம்பியரும்சார்ந்தவரோபதையும்
வாய்ந்தசயிகழ மண்ணுலகில்வந்தநுல்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசம்மதித்து
எங்களுக்குற்காலம் இப்போதுநீங்களுந்தான
உங்களுக்குவாங்கள் உகந்தவிமைதானும்
புரந்தரனர்தம்மிடத்தில் போலோமெனவுரைத்தார்
வரந்தருவாங்கேமகுடமுடிசூட்டிவிப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகமானதெல்லாம்
ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திவர்
நன்றுகவுகளுக்கு நாங்களெல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மணியாட்டியாயிடுவோம
சேருவோம்தானவர்முன செல்வியுடனேவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்களாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
நேமமுடனுங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
போகையிலேநீங்கள்சொல்லப் புத்தியல்லமங்கையரே
தாகமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதன்மர்சொல்ல ஏந்திழையர்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாழிவர்க்கு உள்ளாசைபட்டதெல்லாம்
ஒத்தாசையில்லாமல் தானுரைத்தார்பஞ்சவர்கள்
இந்தாசைகொண்டபெண்கள் திருப்புமெனறுதான்போனார்
மன்னவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
தென்னவர்களேலவருமாய்ச் சொன்னதுரோபதையும்
மாமுனியத்தான்வணங்கி வாழுதிவிடைதாருமென்று
பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தன்மரோடுங்கள் தாவுமவழிதனிலே
தென்மலேபோல்பாம்பு சீறாவந்தான்விழுங்கும்
எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும்
மெய்புடையதன்மர் வினாவேதுசெப்பலுற்றார்

விதிவசத்தையாராலும் விலக்கவல்லாருண்டோதான்
சகிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
பின்கொடியுந்தன்மருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
வன்குமுர்தமாமலையில் வந்தனர்காணம்மானே
அந்தமலைச்சாரலில் அருகேயொருபுறமாய்
சந்துசிறுதாரைவழி தானடந்துபோகையிலே
சித்தமும்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலே
புதரவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
ஓங்கிவளர்ந்து உயர்வரையாமென்றுசொல்லி
தாங்கிடவாமல் தாராளமாய்நடந்தார்
வந்தவர்களிலரையும் வணிதைதுரோபதையும்
சந்தோசஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கியதால்
அப்போதுவீமன் அரையில்சிறுவாளதுவும்
தப்பாமல்நாகமதைத் தான்பிளந்துகீரியதாம்
மெய்ப்பானதன்மருந்தான் விதிவசமோயிதெனவே
இப்பால்வெளியில்வந்து சச்சில்பட்டோமென்றுசொல்லி
மகாதீர்த்தமாடி வருங்கரையில்கீர்தனிலே
கோதிவிழுங்குகின்ற கொடியரவம்பார்ப்பானும்
வந்துபணிந்தான் மன்னவர்கள்ஐவரையும்
இந்தமகிமையிது எதென்றுதன்மருந்தான
கேட்குமப்போது இருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முன்னுள சபித்தார்கள்மாமுனிவன்
சீக்கிரமேபோனேன் சிறக்கிருக்கும்சோலையிலே
பூக்காவனந்தேடிப் போனவடபுகியில்
மாங்குயில்போல்மைபையர்கள் வந்தார்மயக்கிவிட்டார்
பூசைசிவனதனக்குப் புஷ்பம்எடாவில்லையென்று
சாசரிஷிகோபமதாய் காட்டமுனிந்தனையும்
பாம்பாகவேசபித்தார் பாரமுனிகோபமதாய்
அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
தப்பாதசொல்லுடைய தன்மருடனேவருமாய்
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவார்வழிதனிலே
சைவர்வலுவீமன் தாழமடிலாளரத்தால்
அப்போதுசாபம் அகலுமென்றுமாமுனியும்
இப்போதுநானும் சுறைதிக்குவந்தீர்
தனமருடனல்வரையும் நான்கண்டபோதெனக்கு
சென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைநான்சோ
பாறனென்றுபார்ப்பான் போயினர்காணம்மானே
கீரேதரித்தருளும் சிமலர்தனைநினைந்து

மார்க்கமுடனந்த மலைகடந்து அப்பாலும்
தீர்க்கமுடனே திருமால்தனைநினைந்து
வாரவழிதனிலே மலைகளோராயிரமும்
எறியிரங்கியப்பால் எண்சாத்தமேநடந்தார்
நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
அடர்ந்துமோராகாசம் அந்தமட்டுத்தான்வளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதன்மருமே
ஆண்டவனேயிந்த அதிசயந்தானேதனவே
தெண்டாயுதமெடுத்துத் திறல்வீமப்போது
அண்டமதிர அடித்தான்மலைக்கர
தகர்த்தமலைவெகுயலைத் தானின்முன்பார்ப்பானும்
பகர்ந்ததன்மமேதனவே பார்ப்பான்றனைநோக்கி
இந்தவிசனம் எதென்றுதான்கேட்க
சித்தமகிழ்ந்து செப்பலுற்றான்வேதியனும்
முன்னைசுரருடன் மூர்க்கமுடனன்பொருதென்
என்னுடவர்கள் எதிர்த்துப்போரிமாட்டாமல்
உதைபட்டசுரர் உயிர்கூலந்துபோகையிலே
வதைபட்டுமானுடமேறும் வைகுந்தந்தாருமென்றார்
வகைதெரியாமல்தான் வைகுந்தந்தேதனென்றேன்
பகைவருவதறியாமல் பாவிநான்சொன்னதிலல்
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீண் சொன்னதைமால்தானறிந்து
கல்லாயெனச்சபித்தார் கண்ணருந்தானப்போது
பண்டுஉருமாறிப் பாராலேதானுங்கி
விண்டுயரந்தான்வளர்ந்து மேதினியிற்றனிரென்றார்
ஐயோஅச்சுதமே அடியேன்விமோசனந்தான்
நேயமுடனேவர் நினைத்துநம்மைத்தாமேநிக்கி
மாயவரேதஞ்சமென்று வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வருவாரிதுவழியாய் மானிடையாள்தன்னுடனே
திருமருடன்தம்பியென்று தார்வீமன்தண்டாலே
உருமாறவுன்னை உடையவேனடிப்பான்
பருவரையுந்தூளாய்ப் பழையவருவாகி
வருவாய்போவென்று மாயவரிசாபமிட்டார்
ஆனதினாலென்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டீர்
நானதிலுந்பிழைத்தேன் நல்லவரேயுங்கன்தர்மம்
நான்போறேனீங்கள் நாரணரைத்தம்மிடத்தில்
தான்போங்களென்று சதுர்மறையோன்முனடந்தான்
ஆமென்றைவர் அதேதெடுத்தார்ம்

தர்மோதரனே சரணஞ்சரணமென்று
தன்மருத்தம்பியரும் தாரார்துரோபதையும்
இன்மைதனிலெல்லாம் இங்குகழித்தோமென்று
ஆதித்தனூடாடாத அருங்கானகம்புகுந்து
பேதித்தலன்மிருகம் பெரும்பூதநாதகணம்
ஊரும்பலசாதி உயிர்ப்பரவையாளிசிங்கம்
சாரும்பலவிருட்சந் தனதெனச்சோலைகளும்
மன்னுயிருத்தன்னுயிர்போல் வாழுஞ்சென்றதன்மரென்று
பன்னுயிரெல்லாம்வணங்குபஞ்சவர்களேவரையும்
எண்பத்துநான்குயிரும் இவர்களுடனேபகும்
பண்பெற்றபஞ்சவர்கள் பலசலிப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையுங்கானகமும் நல்லசுயசனமும்
வேற்றுமைகளின்றி விசாலமாமவ்வனத்தில்
வாரார்களேவருடன் வனிதைதுரோபதையும்
போகக்கண்டெதிரே பெண்கொடியாளென்றுருத்தி
அசுவமுகமாக ஐவர்முன்னேவந்துநின்றார்
விசுவசொரூபமுடன் மேவலரேமேவவென்று
தருமருடன்றம்பி தார்வீமனுக்கினையன்
வருவிசையன்தன்றேரே வந்துதழுவுகின்றான்
பூவிமுகமானதுவும் பொன்போல்முகமாகி
இரவிதிபோலே எத்திசையும்திற்பனவில்
தாடலருந்தன்மார் தானேயதிசயமாய்
கதலருங்கன்னி இவ்வசனங்கூறுமென்றார்
கானிமுனிதேவி காணியென்பேர்முன்னவில்
வானிலொருமுனிவன்வந்தென்னைச்சேருகையில்
அரிந்தெந்தன்பத்தாவும் அசுவமுகமாவையென்றார்
பிரிந்தேன்முனியைவிட்டுப் பேச்சொன்றுமில்லாமல்
அப்பாயிச்சாபம் அகலுமதெப்போவென்றேன்
மெய்யாகநீயும் விசையனிடதன்றேரில்
சென்றுதழுவத்திருமசுவமுகம்
என்றமுனிசொற்படிக்குஇப்போதுதிர்ந்துதென்றான்
பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருமாய்
தேவுலகில்வைகுந்தஞ் சேருவரெனமொழிந்து
போனான்தன்சாபம் போக்கதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானுரும்போனபின்பு மன்னவர்களேவருந்தான்
காணுர்வனம்நோக்கிக் கடுகிநடக்கலுற்றார்
சேனபதிவேந்தர் திருவுளமேயுண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம் நாலாறுகாதவழி

கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்து அனேகநெடுந்தூரம்
சந்தனச்சோலைகளுந் தடாகமதுதான்கடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
மாலியாரென்றுமாநதியும்வந்துகண்டார்
ஆறுதனைக்கண்டு ஐவருந்தானக்கரையில்
ஏறவென்றுதானும் இயல்தன்மர்தானுரைக்க
விரிட்டுவீமன் விசையனையுந்தன்மனையும்
பூரித்திரண்டு புயமீதில்வைத்துமிக
ஒருகையிற்சகாதேவன் ஒருகையில்நகுலனையும்
மருவுமலர்முதுகில் மங்கையரைத்தானேற்றி
பிரவிப்பெருங்கடலைப் பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
திறவிக்கரிய திறல்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனைநீந்தி அந்தவைகுந்தமதில்
ஏறுகைபோலக்கையில் ஏறினர்காணம்மானை
அந்தமுள்ளபேராறு ஆனைங்குபோலாகி
வந்தவரும்நிற்க மன்னவருந்தன்மருந்தான்
ஏதுகாண்பெண்கொடியே இவ்வேஷமுந்தனக்கு
ஓதுவீரென்றுதன்மர் உண்மையாய்த்தான்கேட்க
திதமுனிதேவிநான் திரௌபதியென்பேரும்
சாதகமாய்நித்திரையில் தானனந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆருவாயென்றுனைத்தார்
மாய்கையிதுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுகழ்தருமருடன் ஐவர்துசோபதையும்
பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆரென்றுசொல்லி ஐவர்மயங்கிநிற்பார்
ஏரெனவேவீமன் இவர்கள்தனையிடுக்கி
சீந்திவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
ஆய்ந்தமுனிசொற்படிக்கி அச்சாபம்நீங்கியிப்போ
பாவமகன்றுதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர்நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்றார்
காவலினங்குயிலாள் கனவன்பதிபோய்ச்சோந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்லெகுதூரம் மலையும்மனங்கடந்தார்
வருமவழிபிலேறிமித்தம்மகிமயக்கமாயுரைக்க
தருமரதுகேட்டுத் தானேவிசாரமதாய்
கன்னிதுசோபதைக்குக் காலம்பொல்லாதென்றறிந்து
இன்னிசித்தஞ்சொல்லுமென்று இடைந்தமனமுன்று

வருகையிலேநல்ல வாய்த்ததுரோபதையும்
இருகைவிரித்தலறி எடுத்தடியும்வையாமல்
மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகாலசைந்து கலைதாங்கிநின்றனவில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைத்தான்பார்த்து
கைதாங்கிமெள்ளக் கருத்தென்னவெனக்கேட்க
னைக்குவருமயக்கந் தாணுரைத்தானம்மானே
உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்கத் துரோபதையும்வாய்வெருவி
நில்லென்றுதாது நெடுநாடியுள்வைசத்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுதான்மாறி
பித்துகலங்கிப் பேரறிவுசிற்றறிவாய்
கண்டத்தில்சென்றுமாயக் காலனெனுமாபாவி
அண்டத்தில்நின்று ஆரணங்குந்தானையைத்து
மிண்டத்தடக்குலேத்துப் பிராணனெனும்வாயுவுந்தான்
விண்டத்தைநோக்கி விடையமிகப்பதறி
பொறிகலங்கியேத்தப் பலனுமதிமயங்கி
நெறிகலங்கியெத்தன் தினைவதடுமாறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
சீதம்பறந்து சிலேட்டுமமுமேலெழி
மண்ணுந்தண்ணீரதிலே வந்துமிகவொடுங்கி
தண்ணீருந்தீயில் தானெரிக்கிமேலாடி
வாய்விம்மலக்கினியும் வற்றெட்டிப்பார்க்குதிப்போ
காயத்துடனே கட்டிடனே ஆக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதுதா னேவரென்றுரைத்தான்
அசதியென்றசத்தம் ஐவருமேதான்கேட்டு
வீமன்சகாதேவன் விசையனகுலனுமாய்
தாமுமயங்கித் தயங்கையிலேதன்மருத்தான்
நால்வருக்குமேசம் நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள் துரோபதைக்கும்மெய்யேபதறுமல்
சொல்லுமிரூர்தன்மர் துரோபதைக்குமேசமுடன்
வில்லுக்குநல்லவிசையன்மனையாளே
மின்னைதுரோபதையே விட்டுப்பிரியாத
பொன்னைதவமனியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
நெடியோனேதஞ்சமென்று நெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேதினைவாகப் பிடியுமென்றுதன்மர்சொல்ல
குடியிடையாள்நல்ல துரோபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
படியளந்தமாலே பச்சைவர்ணஞ்சமென்று

மகிழ்ந்துதுரோபதையும் வாழ்த்துகின்றார்தோத்திரந்தான்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியொன்றுந்தான்கேட்க
(விருத்தம்) பஞ்சவர்தனக்குநானும் பாஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைத்துபேர்க்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
துஞ்சவேகுதுவென்று துற்சனன்றுகிலைக்கொய்து
அஞ்சலென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றேன் (எசு)
ஐவர்க்கும்பிரியாதிந்த வவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவர்க்குத்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவர்க்குமடியார்தாமு மருந்தவஞ்சேரவந்தோம்
ஐவர்க்குமுன்னேவாமே னரியவைகுந்தத்தாரும் (எசு)
வந்தவனத்திலிடைவழியில் மரணமெனக்குச்சரியெனவே
இந்தவனத்தி லூடெழுந்து வெளியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைகிரிக்குவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நீதாவந்தருள்வாயே (எஎ)
என்னேயெமண்ணுகாம லெனதிரேவந்துபதம்நல்க
பின்னேமனதுபதருமல் பிடித்தபிடியுந்தவறுமல்
உன்னேம்மனதில்மறவாம லுறைவேவ்வரவும்வைகுந்தம்
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணுமக்கே (எசு)
(கதை என்றுதுரோபதையும் இறையோனேப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுமரியேன்சிவனே உன்பாதமெந்தனுக்கு
தந்தருளவேணும் தாணியனேபோற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா நடுகாட்டிலென்னுடலே
இந்தாபிரிந்துயிர்தான் என்கோவியும்பிடத்தில்
வந்தாலுமுன்னுடைய மலர்ப்பாதந்தந்தருளும்
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனேயென்றுசொன்னுள்
மெய்யென்றுஉன்பாதம் விடுவுமறவாமல்
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துபமறவாமல்
மாத்திரைப்போதாவும் மனதுமறவாமல்
நில்லேநகர்காசித் திருவருணேயவரை
தொல்லேயகல்சிந்துநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
செய்யதிருக்காவேரி திருக்குடந்தைபொன்னாரம்
ஐயனேசெகநாதம் அனந்தசயனமுதல்
திருப்பதிசிதம்பரமும் சீர்காழிமாலையும்
விருப்பமுடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்வைத்துத் தியானித்துநிற்பனவில்
அந்திரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
துய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிநிற்க
வெய்யமணிபதித்த விமானமதிலேதான்

ஆயாள்துரோபதைதான் அரம்பையர்கள்குழ்த்துவர
நேயாள்வைகுந்தம் நிறைந்திருந்தாளம்மானே
மைக்கண்துரோபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதியுள்ளைசைத்து
வாடுமனதிடைந்து மழைகாணுப்பயிர்போலக்
கூடிப்பிழையாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
சோடுபிரிந்தலறுந் துயருடையவன்றிலைப்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேயுன்டெனவே தேவியேஐவருந்தான்
ஐவருங்கூடி அடக்கிருந்தமியை
மெய்களயராமல் மேனிபதருமல்
செய்புஞ்சடங்குந் திருத்தமுடனேமுடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழ்ஐவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரங் கானகமுமாறுகளும்
அப்பாலும்போகையிலே ஆனதொருவிமனுத்தான்
திப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தேஅண்ணுவே
கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிந்த
உற்பனமேதென்று உயர்வீமன்முன்கேட்க
வாசமுள்ளதன்மர் மலிந்தீதுசெப்பலுற்றார்
நசர்பதிவாழும் இமையமடந்தையிவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளிவரிடம்
தேவியானதொரு திரியோதனன்மடிய
பாரதமும்போரும் பகையறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கவியுகத்தைதத்தாண்டிக் காட்டகத்தேநாம்வரவே
சவியாமல்நம்முடனே தானடந்தாவித்தாம்
தேவர்முனிவர் திருமால்சபையதிய
பாவச்சரீரமதைப் பார்மீதிலேவிட்டு
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுர்த்தனிடதன்பதிக்கு
பின்னேதொடர்ந்து பிறகேவுகிடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
தாமும்பின்தம்பியருந் தனியேயுந்தான்பிரிந்து
கானகத்திலூடே கடுகிநடக்கையிலே
வானகத்திலுள்ளே மலைமுள்ளுக்குள்ளிருந்து
வந்துபதுங்கி வருவாளைத்தான்பார்த்து
இந்தைசிதைத்து இன்னலாமென்றுசொல்லி
என்றுமனமகிழ்ந்து எதிரேதாளூர்ப்பரித்து
கொன்றுபசியாறக் கூர்முகமுங்கைகளுமாய்

கண்ணுமுகமும் கனல்போல்எரியெழும்ப
விண்ணுருவப்பாய்ந்து விழுங்கவேஐவரையும்
சேர்த்துபிடிக்கவென்று சிங்கமதுதான்சீறி
பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
சிங்கத்துவாயலகைத் திறல்வீமன்முன்பிடித்து
பங்கப்படித்தி பகிர்ந்திரண்டுகூராக்கி
உதைத்தானடிவயிற்றில் உருண்டோடச்சிங்கமது
பதைத்துத்திகைத்துப் பதியுடல்நடுங்கி
வேதியர்போல்வந்து மெய்யுடையதன்மார்முன்னே
நீதிமறையோனும் நிற்பளவில்தன்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
தாதுவிசவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகத்தினிலே
தேனிருக்குஞ்சோலையிலே சினந்திரண்டுசிங்கமது
ஆர்ப்பரித்துசென்றும் அவர்கள்பெரும்போரை
தாப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
வேகித்தமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
ஏகிற்றுசிங்கமென இச்சாபமிட்டார்காண்
ஏற்றியசாபமெனக்கெப்போதுதீருமென்றேன்
போற்றியேதான்றுதிக்கப் புகழ்முனியும்அப்போது
மைமருவுங்கானகத்தில் மால்பாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தானந்தவழி அவர்கள்வருவார்கள்
பொறுமையுள்ளதருமர்தம்பி போர்வீமன்கையாலே
திருமுனிவன்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
ஆனதிலிச்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டீர்
நான்போறேனிங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
போங்களென்றுசொல்லிப் போனார்காண்வேதியனும்
வாங்களென்றுசொல்லி மன்னவர்களைவருமாய்
இறையோனேத்தஞ்சமென்று எனினார்காணம்மானே
கறையேறவேணுமென்று கடிகிநடக்கலுற்றார்
மலைகள்பலகடந்து மாயோனேத்தானிணைந்து
கலைகள்மறைகள் கரடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள் பேராறுதான்கடந்து
அரியவனக்காரணமும் அதிசயமுநதான்பார்த்து
மஞ்சுலவுஞ்செண்டகிரி வட்டமலையோர்புறமும்
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபம் தன்னுடனேயாமாகில்
எனமுனிவரங்கே இருந்தாரவர்தனையும்

கண்டுவணங்கியிரு கையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலே தோற்றமுடன்மாமுனிவர்
மன்னவரேயெங்கிருந்து வாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ் சோணஐவருந்தான்
பண்மிகுந்தரைவர் பாராசைவிட்டகன்று
காண்டகுவிருமுன் கரியமால்கண்ணீர்பதம்
தேடிவந்தோம்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்மூடைய நற்பாதந்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இயல்முனிவரோதுசொல்வார்
நன்றுதான்பஞ்சவரே நாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
வேகமுடனித்தரம் விரைந்தேதேடிவந்ததினால்
தாகம்பசியிளைப்பும் தகையாறவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிருத்தி அன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
மெய்வருமூல பலாதிகள்தான்வேணுமென்று
போசனமும்பால்தயிரும் போதவுண்டாகுமென்றார்
வாசமுடனேமுனிவர் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரையும்
பார்த்தீபரோநீங்கள் பாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாத்தினிகொன்று தயவாகமாமுனிவர்
தேனுங்கனியுந தெவிட்டாதபால்பழமும்
தானுஞ்சிவமுனிவர் தன்னிடத்தில்தோற்றியதாம்
அந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமென்றுமாமுனியும்
இந்தக்கனிபால்பழமும் இப்போதழைத்தவிதம்
அதிசயந்தானென்று ஐவருந்தானுமகிழ்ந்து
நதியிற்புனல்வருந்தி நம்மல்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துபகியாருமென்று இயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பார்ந்தார் வீரனைவருந்தான்
கதிம்மானும்போய்மறைந்தான் கங்குல்வந்துதோன்றியதே
சதிஞானமாமுனிவர் தன்மர்கதைதான்கேட்டு
வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயைவருக்கும்
போதகமாய்ச்சொல்லிப் போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குலகன்று கதிரோனும்வந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
கதித்துப்பரிதியுடன் காலைசெபந்தான்முடித்து
மதித்துமகிழ்ந்தைவர் மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்
வந்துவணங்கிவைகுந்தஞ் சேர்வதற்கு
சந்துபயில்வனத்தில் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமச்சுதனைத் தேடியின்னங்காணுமல்

தள்ளுவ தொன்றாயமல்ல சரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள் தீர்த்தோனே
கானமுகில்மேனியனார் கண்ணார்மருகோனே
கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
இதமுடனேதன்மர் இருதாள்சரணமையா
மத்தகசமுகனும் வாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தகவிநாயகனே விழுந்துநமஸ்கரித்து
வட்டமதிக்குடையோன் மானகரில்வந்துபுக்கி
பட்டணங்களெல்லாம் பலிங்குநிறம்போலவேதான்
எங்குஞ்சிவாலயமும் சம்பெருமாளாலயமும்
பொங்குஞ்சிவமுடையோர் பூசைபண்ணும்நிகளும்
தவமுஞ்சிவமுஞ் சங்கியாசிவேடமுமாய
அவமும்பலமும் அறிஞானமூலமுமாய்
தெளியும்பெரியோர்கள் சிவஞானவேதமுமாய்
வழியுமணிமுழங்க மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்து வந்தார்களெவருந்தான்
புகழ்ந்துமுனிபாதம் போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேஎங்கள் ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள் தெய்வசிகாமணியே
என்றுதன்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
கன்றுகாண்பஞ்சவர்கள் நாடிழந்துவந்தகதை
பாண்டிமைந்தர்தானும் பதியிழந்துவந்தவரை
வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்
பொய்யாணதோகலியான் பூமிதிலேவந்ததினால்
வந்தோம்புவியிழந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்பும் தானுவேயென்றுரைத்தார்
தன்மரிவைசொல்லத் தானகேட்டுமாமுனியும்
இணைமைதனில்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தார்நிப்புவியில்
வேதனுடமாமுனிவர் விண்ணேறுங்காரணத
சீதன்மலர்விந்தபதம் தேடிநீர்காண்பீரோ
ஆனலுமாயன் ஐவருக்குமன்புடையோன்
தானனகோபாலர் தன்னிடத்தில்நீங்களுந்தான்
போனலுமுங்களுகுப் புத்திநான்சொல்லுகிறேன்
சேனபதிகணபா செப்புகிறேன்கேளுமினி
வேகம்வெளிவெகுண்டதொருகோபம்
தாகம்பசியிகாப்புஞ் சஞ்சலங்களில்லாமல்
இடுப்புங்குலைவுவ தொன்றுமில்லாமல்
கடுங்காமமதேசவ கருத்திலுற்றுப்பாராமல்

ஐம்புலனையுள்ளடக்கி ஆத்துமத்தைச்சுத்திபண்ணி
எம்பெருமாள்தன்னை இருதயத்திலேநினைந்து
மன்னுயிர்தன்னுயிர்போல் மனதுபரிபூரணமாய்
நடந்தால்தெரியும் நந்தகோபாலருடன்
இடந்தான்தெரியுமப்போ என்னுணர்தப்பாது
தாரார்துளசிமணித் தானனியுமூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்தேடி யருள்பெறுவீர்கண்டீரே
செல்லுமவழிதனிலே தீதொன்றும்வாராது
சொல்லுகிறேன்கேளும் துன்பமற்றபாதையிது
தீதானபேர்கள்வந்து செல்லாவழிகேளீர்
கேதாரம்போச்சேர்ந்தால் கிட்டவதுதூரமில்லை
பக்கவில்க்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
சொர்க்கமதுபோய்ச்சேரச் சொல்லுகிறேனீர்கேளும்
கந்தகதொருவாசல்வழி காவல்பத்திரகாளியென்றார்
துந்தவனைப்போற்றித் துன்பமறவேநடவும்
என்றுதாறுவாசர் இவ்வசனந்தான்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்தவழிகூடி அம்மையுடகோயில்சென்று
பணிந்தார்கள்ஐவர் பத்திரமாகாளிதன்னை
துணிந்தார்கள்நல்ல தோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றார்

விருத்தம்.

வக்கிரகெந்தமுகக்கமல வடிவுமிலகுசெஞ்சடையடிமுடியும்
உக்கிரமகோரவுமைவிழிமருட்டு மோங்குரற்காரூந்தனகுலஞ்
சகலவிசையஞ்சாமுண்டிகௌரி துற்கை மாகாளிதிரிசூலிகீலி
நிக்கிரசாலுமலிதுத்தேனுனையே துணைசெய்வாயே (அரு)
காளிபகவதிகங்காளிமாரி காரியமால்தகைகாரிமையாளே
ஒளியார்தமக்கிரங்கும் பரிபூரணியிடைவிடாவழியை
வெளியில்வந்துதவுமாதாவே யென்றுவந்தேதாழுன்பாதம்
தருவிலெந்தன்தாயேனின்பா தந்தந்துதுணைசெய்வாயே (அசு)
துந்துமிபிடாரிசெல்வி தோதகிமாயருத்ரி
சித்துரத்திலர்தமாதே திரிசூலபாலமேந்தி
வந்துமுனதோன்றலேனு மாசற்றவடிவினாலே
பந்துலவுகுந்தஞ்சோபப் பதிவிடைதாருமம்மா (அரி)
தாமுமலர்ந்தகுழலணங்கே சமையமிதுகாண்வழிகாட்டி
மாதுதனதுதேசோரம் மட்டெஞ்சோமலேவுதன்னை
ஏதுவினைகளணுகாம லெளியாரிடமேயிருந்து
தீதுவினைகள்வாராமல் செல்வேனடத்துந்திரிபுரையே (அசு)

நடக்குந்தியாமறிந்தனது நாட்டமதனல்கண்டிறங்கி
அடக்கமுடையபொருளாய லம்மாவுனதுசெயலாலே
கடக்கலேணும்வழிதுலையக் காணலேணும்வைகுந்தம்
வடக்குவாசல்மடக்கொடியே வருவாய்வந்துதுணைசெய்வாய் (அஎ)
துணையாயெனக்குமுன்னின்று துன்பவினைகளணுகாமல்
அணைவாய்மலைக்காதாவா யைத்துதல்வர்தீகையாமல்
பிணைவாய்தனதுபிள்ளைசள்முன் பேசாதோடிவந்தருகே
இணையாவருகவம்மாகீ யிப்போசமயமாதாவே (அஅ)
வருவாய்கமலமாதாவே மார்க்கவழியேதீர்க்கமுடன்
குருவாய்நிசமாமுன்னின்று குற்றங்குறைகள்வாராமல்
நிருவாய்மொழித்துபயமறவே சிந்தைமகிழ்ந்துசெயல்பெருக
தருவாய்பெரியவைகுந்தத் தாயேசரணஞ்சரணுமக்கே (அக)
(கதை) மாதுகவுரி மகமாயிராசகன்னி
சாதுவேமாகாளி தாயேபராபரியே
சக்கரதிரிசூலி சாமுண்டிசங்கரியே
துற்கைபிடாரியம்மா துரியசடாட்சரியே
பஞ்சாட்சரத்தினுட பதியேபதிபுரையே
அஞ்சலென்றுகாக்க அடைக்கலமேயுன்மீதில்
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மா அடியேற்குவந்துதவும்
என்றுதன்மர்சொல்ல இரங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போது துரைராசமன்னவற்கு
நல்லதன்மமேயுனக்கு நல்லவழிசெனலே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானே
தெளிவாகப்பஞ்சவர்கள் சென்றுவழிதான்கூடி
தாராளமாய்நடந்த சத்திபத்திகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில் நெஞ்சுருகிவேகீர்த்தி
எண்பதிற்காதவழி எய்யாமலேதானடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில் நடக்குமவழிதனிலே
அப்பாலொருமலைதான் அளவற்றஉன்னதமாய்
ஒப்பாருமில்லாத உயர்ந்தமலைமீதறி
அந்தமலைப்பெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
கந்தமுடனர்க்கன் கயிலாசனென்றொருவன்
ஆகாசம்பூமி அளவாசவாய்விளைத்து
வாகாகத்தன்னுடைய வயிரதனைவைக்கின்று
தியெரிந்தகண்ணுஞ் சிவந்தவிழிராசியுமாய்
பேயிருந்தவீடதுபோல் பேருடலுமீளவயிதும்
காட்டாணிசிங்கங் கரடிபுலிபன்றியுடன்
நாட்டமுடனகாதவழி நடந்திறிவதுவும்

நாசிவழிசென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
ஓசினைகாதவழி யுழன்றுருண்டுதான் திரியும்
சிலேட்டுத்திலியதுபோல் சிகையிலைந்திடவும்
வாட்டம்பெருங்காற்றல் வல்லரக்கன்தன்மூச்சு
எல்லையில்லாத்தூரம் எந்தமட்டோநாமறியோம்
தொல்லையுடல்கிடக்குந் தூரம்வெகுதூரம்
கடக்கமுடியாது கடற்கரைக்குமெட்டாது
கிடக்கிறான்ராட்சதனைக் கிட்டியேசென்றலும்
அடிக்கமுடியாது ஆர்தனக்குக்கிட்டாது
நடக்கவழிகாணேம ராட்சதனைத்தப்பியப்பால்
போகவழிசற்றும் புலனென்றுங்காணேமே
வேகமுடன்சென்றவன்மேல் வீரியங்கள்செய்தாலும்
எதிர்த்துப்பொருவான்காண் நடல்லநாம்தாழும்
மதித்தவனுக்கின்னவென்றல் வாய்தனக்கும்பத்தேதாம்நாம்
கைகாலுலாவவரும் காதவிருகாதவழி
ஐவருந்தான்பத்தாது அவன்லயிற்றுக்கிப்போது
என்றுமயங்கி இறங்கிவழிபார்ப்பளவில்
மின்றுமலைத்தவா தெழுச்சுத்தானெரிந்து
காலலர்கள்போகவழிக் காணுமலைமலைத்து
தாவியெங்குஞ்சுற்றி தவித்துவழிதிகைத்து
உற்றதொருராட்சதனே உசிப்பினுக்கிட்டவந்து
சுத்தமிட்டுக்குத்தித் தட்டினழிப்புகையில்
எண்ணமோவென்று எள்ளளவுந்தோற்றுமல்
விண்ணாய்ச்சும்மா மெய்யசைத்துகண்ணுறங்கி
எதுசெய்வோமென்று எண்ணினமனம்புணருங்கி
தீதுவினைதானிவனுந் திருவுளமேயுண்டெனவே
சுற்றும்போயாராய்ந்து சூழ்வழிகாணுமல்
மற்றுமினிப்போக வழியொன்றுமில்லாமல்
மின்றுதிகைத்தளவில் வெடியதொருவல்லரக்கன்
குன்றுமலைபோலவனுக் கொட்டாவிகொண்டெழுந்து
ஐவரையுங்கண்டாக்கண ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்று சினந்தெழுந்தான்வீழுந்தான்
மண்ணுமின்னுந்தானதி மலைகள்கிடுகிடென
எண்ணும்புயவீமனாடிச்சினந்தெழுந்து
ஆற்பரித்துகுத்த அரக்கனுமேதானினந்து
வற்பரித்துவீமனுடன் எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையுமலையும் மற்கட்டிச்சோக்தாற்போல்
அலைகடலுங்காற்றும் அலறிவெகுசதமிட்டு
காலெடுதொருகிக் கறுகாக்தாளாகி

ஈடுசெய்யமாட்டாமல் எடுபட்டுவல்லரக்கன்
மதியமொருசாமம் வல்லரக்கன்முன்பொருதி
அதியபிலமெல்லாம் ஆங்காரமுள்ளடக்கி
தாக்கிஞன்வீமன் தலைகளுநண்டோட
நோக்கிவந்தாராட்சதனும் கொருங்கியேபட்டிருண்டான்
பட்டஅரக்கன் பாரில்பிழைத்தெழுந்தான்
அட்டனவன்தேடிநம்மைத் தூததிப்பிடிக்கவென்று
தாராருந்தனமர் தம்பியரைவாருமென்று
சீராகத்தானடந்தார் தெய்வமேயென்றுசொல்லி
வருத்தமூடனேங்கி வளர்ந்தவனக்காகளும்
திருத்தமூடன்கடந்து சென்றார்வழிகூடி
நடந்தார்வெகுதூரம நாற்பதிங்காதவழி
கடந்தார்வெகுதூரங் கானகமுற்தான்கடந்து
வரும்வழியில்வீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து
தருமரடிபணிந்து தான்தொழுதுசேதுசொல்வான
நடக்கும்வழிதுலைய நாதனேயெங்களுக்கு
அடக்கமுள்ளமுக்கதையை அருளுமென்றன்வீமனுந்தான்
அருளுமென்றதம்பியற்கு ஆதரவாய்வார்த்தைசொல்ல
பொருளுமுரையும் போதமுடன்முக்கதைதான
சாற்றுகிறேனுந்தம்பியரே தான்கேளுமென்றுரைத்தார்
போற்றுமுலகும் புவனம்பதினாலும
வேதாவுமாலும் மிக்கதிருருத்திரனும்
மீதானமூவர் விதித்தவிதிபாராபல்
நான்படைத்தோமென்று நானமுகனுந்தான்கூற
மான்பிடித்தருத்திரனும வகைபலவுங்காரணஞ்
தூயதொருமாயவனர் தோற்றமெல்லாந்தானுஞ்
சேயமுடன்மூவரிலே நீபெரியோன்நான்பெரியோன்
என்றுபகையாக எதிர்த்துலழக்குரைத்து
மன்றிற்சபதமிட்டு வாம்மத்தர்க்கந்தானுஞ்
சென்றிவர்மூவருமே நடக்கும்திகாரம்
படைப்பிக்கவேதன் படியளக்கமாயோனும்
முடிப்பிக்கருத்திரனும் மூவருமேயல்லாது
ஒன்றறியொன்றுமிஞ்சாது உண்மைபொருளாகுமிது
மன்றில்விளங்கி வழக்குரைக்கமூவர்களும்
பார்க்கிற்சரியெனவே பரமரகியத்தை
ஏர்க்கவேமுன்னுள் எழுதிவைத்தார்மேருவினில்
ஆக்கும்பெரியோன் அவனல்லால்வேறுமுண்டோ
தீர்க்கமுடன்மூவர் செய்தொழில்விரிச்சனிலே
அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தானெனது

சிவனுமயனுந் திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவர்க்கொருவர் உயர்ச்சிசொல்வதல்லவென்று
மருவித்தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்மூவர்களும்
அண்டம்புவனம் அகண்டமெல்லாந்தான்படைத்து
அண்டங்கடந்துநின்றோன் ஆதிந்தருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டார்தார் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
கொண்டவினைப்பயனல் கூறினேமிவ்வார்த்தை
அவனேபேரியோன் அருங்கிங்குமொன்றுஞ்
சவலைவனவன்காண் னல்லையில்லாப்பேரொளியை
மறந்துரைத்தகுற்றம் வாராமலேயிருக்க
இருந்துமனமிகுந்து இருதயத்திற்றான்றுதித்தார்
சதல்லாத்தம்பியரோ இன்னமொருகதைதான்
மாயவருமிக்கிரரும் வானோரும்வேதியரும்
நாதமுனிரிஷிகள் நால்வகையிலுள்ளோரும்
ஆன்ஞனில்தேவர் அழாதகதையெவன்று
பொன்னருமேருப் பொருப்பேதான் தானுக
நாகமதகபிறப் நாட்டியதோர் தானதனக்கு
வாகனியமாமதியு மத்தாகத்தான்சேர்த்து
வானவர்களோர்புறமும் வாலியோருபுறமும்
ஆனவர்கள்பாற்கடலில் அழுர்தங்கடையுமன்னாள்
மலைதாங்கழன்றிடவே வாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷங்கள்தானகன்று
மீறியதோராலவிஷம் மிகவெருண்டுதானெழுந்து
சீறியுலகெங்குஞ் சென்றுபறந்தப்பாலும்
அண்டமடிக்கும் அகண்டமுகமுறைந்து
விண்டலமுழுதுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷமபெருகி புகையெழுந்தகோரமுடன்
தங்கியமூவுலகுந் தானுண்டுமீளவதுபோல்
வாரவிஷந்தன்னை வானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணுமல்
கண்டவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் அனைகலிலைசென்றடுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனேயடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபாபரனே பனிமதியுமவ்வளைருகும்
அரவணியுஞ்செஞ்சடையார் அண்ணலேதீர்கெனும்
கடைந்தமிர்கதன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடர்ந்துதிரிலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமெனவே
தொடர்ந்துவருஞ்சுதண்ணத் துடைக்கவகைகாணுமல்

கடந்துப்யங்தோடிலந்தோங் காலவிஷந்தான்பறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாலென்று
தெண்டிரைசூழ்வையமெல்லாஞ் சிவனேயினிக்காரும்
என்றவர்கள்கூடி இறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னே நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துலந்த நீதானஞ்சுதீனே
ஒன்றுபோல்தான்றிரட்டி உட்கொண்டாரிச்சாரும்
நஞ்சுண்டானென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
அஞ்சுவிரல்தன்னுல் அழுத்திநுள்பார்ப்பதியும்
எவ்வுயிரும்காக்கவென்று ஈசரஞ்சுதின்றூர்
அவ்வுயிசொல்லாம்பிழைக்கும் அவர்படிந்துபோவொன்று
கோலிவிஷம்பாயாமல் குறுக்கேமிடாடியில்
தாலிபிழைக்கவென்று தடுத்தாள்கரத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தகளாவிடமாய்
நின்றதுகாணுந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே
அண்டுபிழைத்தார்காண் அமரர்முனிவரெல்லாம்
நிறவிழுனிவரிஷி தேவரொடுமுவரையும்
இறவாமலீசரனு ரட்சித்தாரம்மானே
ஈதல்லால்வேறுகதை இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்முன்னுள் அசுரரொடுமுப்புரத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதொரு எண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும் அடங்கலுங்கொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணி இருந்தாரே அசுரருமே
தடுக்குமுபத்திரமுந் தானத்திற்காற்றுமல்
தேவர்களுமிந்திரனுந் திசைகான்குமுகதேனும்
மூவர்களுமொன்றுய் மூர்த்தியென்றுமீசரனை
சென்றுவணங்கிச் சிவனேயபயமென்று
இன்றுமுதல்முப்புரத்தார் இடுக்கத்துக்காற்றுமல்
வந்தோம்பராபரனே வஸ்துவேகாருமென்று
அந்தமொழிகேட்டு அரனருமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரெல்லாஞ் சிவபத்தராயிருக்கும்
அங்கவரைகம்மால் அழிக்கவேபோகாது
சிறந்தவர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசைதனேயிப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமான்தனபதியில்
கண்ணுழுகுந்தா கரியமுகில்மேனியனே
அண்ணுதுளபமணி ஐயனே அச்சுதனே
முப்புரத்தோராணவும் மூவுலகுங்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழிந்தகாண் என்செய்வோமாயவனே.

வண்ணரோசுசர்பால் லாகாகப்போயுரைத்தோம்
திண்ணமுடன்முப்புரத்தார் சிவபத்தனென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யும்பூசைதன்னை அகற்றிஒழிப்போது
சிவனருமுப்புரத்தைச் செய்திறுமென்றுசொனனர்
ஆகையினலும்மை அடியேன்கள்தேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்து வல்லோர்சிவபத்தத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுவையா மாபாவிமுப்புரத்தோர்
இறந்துகெருப்பெரிய எம்பெருமாள்பண்ணுமிப்போ
வானவரும்தேவர்களும் மயங்கிசின்றுவார்த்தைசொல்ல
ஆனபெருமாள் யாவருக்குந்தானிரங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம் வேண்டாமெனத்தேர்க்கு
தண்ணமுடன்முப்புரத்தோர் தங்களுடன்கலந்து
எண்ணமாய்மும் இருந்தவர்கள்வாய்தனிலே
மண்ணையடிப்பதற்கு மாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவர்தனையுஞ் சற்பனையேசெயவசத்து
வழுவறவேதான்பார்க்க வருகிறேபோகவென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்கள் அமரர்பதிசேர்ந்தார்
செகநாதர்வந்து திரிபுரத்தைத்தியெரிக்க
வந்தாகாண்முப்புரதில் மாயோனுமாயமதாய்
விந்தையாலபூசை மிழுத்தாட்டவேணுமென்று
பததாய்சமைந்து புத்தாவடிவுகொண்டு
வித்தகனர்போயிருந்தார் வீரானமுப்புரத்தில்
போயிருந்தபுத்தர் தனைப் பொல்லாதமுப்புரத்தில்
தீவினைகளேதென்று சென்றுர்காண்புததனிடம்
இறந்துசிவபூசையிங்கே செயயுந்தலந்தனிலே
மறுதமுமொருபுத்தன் வருவாரேனவென்றுசொல்லி
புத்தனுடனேயெதிர்த்துப் புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியிவர் தர்கவித்தாரம்மானே
தர்க்கமிறுத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
தர்க்கித்துப்புத்தரவர் தனைசாஸ்திரப்படியே
சமையமெனும்வேத சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அமையும்படிக்கு அறிவுரைத்தார்புத்தனென்று
வாதாடிமுப்புரதார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதாலுமபுத்தனிட சூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரோகீரிருக்கும் பூமாதைநாங்களுமே
யதெதிர்த்துநீறுய் அதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறேம்நீரும் பசுமரம்போலாக்குமிப்போ
ஆக்கினீராலல் அரனுநம்மோனவே
வேதமெல்லாமுமுடைய வேதமேதான்படிய

அண்டமடுக்கும் அகண்டமுதற்றுண்பறந்து
விண்டலமுமூடுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கிவிஷம்பெருகி புகையெழுந்தகோரமுடன்
தங்கியமூவுலகுந் தாணுண்டுமீள்வதுபோல்
வாறவிஷந்தன்னை வானவருங்கண்டேங்கி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணுமல்
கண்டவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் ஆனைகலைசென்றுபுக்கி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனேயடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பனிமதிம்பும்வெள்ளெருக்கும்
அரவணிபுஞ்செஞ்சடையார் அண்ணலேகீர்கேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடர்ந்துதிருலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமென்னவே
தொடர்ந்துவருநஞ்சுதன்னைத் துடைக்கவகைகாணுமல்
கடந்துபயந்தோடிவந்தோங் காலவிஷந்தான்பறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாவலென்று
தென்டிரைசூழ்வையமெல்லாஞ் சிவனேயிரக்காரும்
என்றவர்கள்கூடி இறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்கள்தன்னை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்த தீகானநஞ்சதனை
ஒன்றுபோல்தான்றிரட்டி உட்கொண்டாரீசரும்
நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
அஞ்சுவிரல்தன்னால் அழுத்திநுள்பார்ப்பதியும்
எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈசனுரைஞ்சதின்றூர்
அவ்வுயிரெல்லாம்பிழைக்கும் அவர்மடிந்துபோவரென்று
கோலவிஷம்பாயாமல் குறுக்கேமிடாடியில்
தாலிபிழைக்கவென்று தடுத்தாள்காத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கழுத்தகலாவிடமாய
நின்றதுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே
அன்றுபிழைத்தார்காண் அமரர்முனிவரெல்லாம்
திரவிழுனிவரிவி தேவரொடுமுலகையும்
இறவாமலீசனரட்சித்தாமமானே
ஈதல்லால்வேறுகதை இன்னமென்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்மூன்றுள் அசுரனுமுப்புரத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதொரு எண்பத்துநான்குயிரும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும் அடங்கலுங்கொள்ளைகொண்டு

இடுக்கண்கள்பண்ணி இருந்தாரே அசுரருமே
துடுக்குமுபத்திரமும் துன்பதிற்காற்றுமல்
தேவர்களுமிந்திரரும் திசைகான்முகத்தோனும்
மூவர்களுமொன்றுய மூர்த்தியென்றுமீசானை
சென்றுவணங்கிச் சிவனேயபயமென்று
இன்றுமுதல்முப்புரத்தார் இடுக்கத்துக்காற்றுமல்
வந்தோம்பராபரனே வல்துவேகாருமென்று
அந்தமொழிகேட்டு அருளுமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரெல்லாஞ் சிவபததாயிருக்கும்
அங்கவரைநம்மால் அழிக்கவேபோகாது
சிறந்தவர்கள்செய்யுஞ் சிவபூசைதன்னைப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாசாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமாள்தம்பதியில்
கண்ணழுகுத்த கரியமுகில்மேனியனே
அண்ணதளபமணி ஐயனே அச்சுதனே
முப்புரத்தோராலும் மூவுலகங்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழித்தகுகண் என்செய்வோமாயவரே
வண்ணரேசுசுர்பால் வாகாகப்போயுரைத்தோம்
திண்ணமுடன்முப்புரத்தார் சிவபத்தரென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யும்பூசைதன்னை அகற்றிவிப்போது
சிவனுருமுப்புரத்தைச் செய்திறேமென்றுசொன்னார்
ஆகையினாலும்மை அடியேன்களதேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்து வல்லோர்சிவபதத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுமையா மாபாவிமுப்புரத்தோர்
இறந்தநெருப்பெனிய எம்பெருமாள்பண்ணுமிப்போ
வானவருந்தேவர்களும் மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்ல
ஆனபெருமான் யாவருக்குந்தானிரங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம் வேண்டாமெனத்தேற்ற
திண்ணமுடன்முப்புரத்தோர் தங்களுடன்கலந்து
எண்ணமாயாமும் இறந்தவர்கள்வாய்தனிலே
மண்ணையடிப்பதற்கு மாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவர்தன்னையுஞ் சற்பனையேசெய்வதற்கு
வழுவறவேதான்பார்க்க வருகிறேம்போகென்றார்
அகமகிழ்ந்துவானவர்கள் அமராபதிசேர்ந்தார்
சகலதாவந்து திரிபுரத்தைத்தியெரிக்க
வந்தார்கான்முப்புரத்தில் மாயோனுமாயமதாய்
விந்தையால்பூசை விழுத்தாட்டவேனுமென்று
பூத்தாய்ச்சமைத்து புத்தர்வடிவுகொண்டு

வித்தகனார்போயிருந்தார் வீரானமுப்புரத்தில்
போயிருந்தபுத்தர்தன்னைப் பொல்லாதமுப்புரத்தில்
தீவினைகளேதென்று சென்றார்காண்புத்தனிடம்
சிறந்துசிலபூசையிங்கே செய்யுந்தலந்தனிலே
மறுத்துமாறுபுத்தன் வருவானேயென்றுசொல்லி
புத்தனுடனேயெதிர்த்துப் புரத்திலுள்ளோரெல்லோம்
தத்துவங்கள்பேசியிவர் தர்க்கித்தாரம்மானை
நிர்க்கரிதுத்து நிலைநிற்கவாதுசெய்து
தர்க்கித்துப்புத்தரவர் தனுசாஸ்திரப்படியே
சமையமெனும்வேத சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அமையும்படிக்கு அறிவுரைத்தார்புத்தரென்று
வாதாடிமுப்புரத்தார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதாயும்புத்தனிட சூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரேகிருக்கும் பூமரத்தைதாங்களுமே
யதறித்துவீழ்ப் அதுசாம்பலாகவேதான்
பாக்கிறும்வீரும் பசுமரம்போலாக்குமிப்போ
ஆக்கினீராலல் அரனருள்வீரெனவே
வேதமெல்லாமும்முடைய வேதமேதான்படிய
பாதம்பணிந்து பலகாலுமபூசைபண்ணினீர்
ஈஸ்வரனென்று எல்லோருந்தான்பணிவோம்
வாசமுடன்முப்புரத்தார் வகுத்துரைத்தசெய்தியினல்
புத்தர்சினந்து பூமரத்தைப்பாருமென்றார்
பத்தரவேமுப்புரத்தைப் பாருமென்றரம்மானை
பூமரமும்வெந்து பொடிசாம்பல்வீறுகி
பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவைத்தார்
கண்டுதான்முப்புரத்தார் காட்சியிதுவென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுபோற்றிச் சிறந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாயனிடமாய்கைமனதறியார்முப்புரத்தார்
நேயமுடன்முப்புரத்தார் நினைவுமிகவறிந்து
ஓருத்தர்தவங்கள் உபதேசந்தான்மறந்தார்
வருத்தமன்றிஈசரிட வாசனையுந்தான்மறந்தார்
பெற்றவரமிழந்தார் பெரியதவந்தான்மறந்தார்
என்றித்துவந்தபுத்தனையும் ஈசனென்றுதான்பணிந்தார்
பூமரத்தில்முப்புரத்தார் புதனனேயெதெய்வமென்று
நேமமற்றுவீற்றிருந்தார் நெடுமாலுமப்போது
ஈசர்தனைநினைந்து இப்போதுமுப்புறந்தான்
பூசைதவறுலகோர் போற்றுதமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாருமென்று மேகவண்ணர்தானினைந்தார்

காளைதனிலேறுங் கடவுளருந்தாமநிந்து
மூங்கிமனதில் முயல்கணைத்தான்வலைத்து
செந்திமகாமேருவையுஞ் சிலையாகத்தான்வளைத்து
வாசுகியைநாணுக மால்தாணும்அம்பாக
நேசமுள்ளவேதம் நெடும்பரிதேர்தானுக
சதுமுகன்சாரதியாய்ச் சங்காரஞ்தானடந்தார்
மூதுபகழிதானெடுத்து மீறிச்சிலையேற்றி
வருமளவில்மாயனுட மாயுகைதனையறிந்து
திருமருவுமுப்புரத்தில் சென்றுநின்றுதான்சிலணும்
காயம்புமேனி கண்ணாடசூட்சமதை
வாயாரசொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டு சினந்துசிலைதானேந்தி
சத்தவொலிகாணைசத்தார் தாதலங்கள்தானடுங்க
கார்த்தனுர்முப்புரத்தைக் கண்டுநகைசெயதளவில்
பத்தறவேமுப்புரமும் பற்பமாய்த்தானெரிந்து
மாபாவிமுப்புரத்தார் மாண்டார்களெல்லோரும்
பூபாலனை புண்ணியஞ்சேர்தன்மருந்தார்
இக்கதையைகன்றாய் இசையோர்க்குத்தானுரைக்க
அக்கதையைச்சொல்லி அடவிகருமாமலையும்
கடந்துமொருதூது காதவழிதூரம்
கடுதகதைகேட்டு கலலதென்றுபோகையிலே
வெள்ளிபுள்ளவீமன் விரையவந்தானிப்போது
அண்ணியுமோர்கதைதான அருளுமென்றுதானுரைத்தார்
மன்னவரேதம்பியரே மறுத்துமொருகதைதான
இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன் இப்போதுநீர்கேளும்
ஆடகனென்றேயொருவன் அவனிதனிலேதோன்றி
நாடுதனிற்றன்பேர் கயம்ாய்வளங்கிடவே
மூணியதேவனவன் மூவர்களநமிலுமே
வரமனறிவாழ்கிருக்கும் வல்வனிணியனே
தேவர்களுமித்திறுத திசைதான்முகத்தோனும்
ஏவல்செயதுகாநும இரணியனேபோற்றிசெய்து
ஆற்றுமலையவாகன அச்சுதனேபோற்றிசெய்து
கூற்றுனமாபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
கேசவனும்முழுடைய நிருபையினுவிணியாக்கு
வாசமுடனெந்த வகையினுலாலும
சாபமதிர்க்கத் தானிதனில்தான்பிறந்து
மாபாவிதனைகொடுமை மண்ணுவிண்ணுந்தாபிய
தீர்கனிரும்கல்ல சிலைதனிறருள்பெழ

கார்க்கிழமென்று கண்ணருந்தாமுனைத்தார்
வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தாளிரணியனும்
இந்தப்பிரகலாதன் றனையெடுத்துமுத்தமிட்டு
தந்தையருந்தாயும் தானேபிரியமதாய்
காலுக்குதண்டையிட்டுக் கனத்தற்சதங்கையிட்டு
மேலுக்குமாராடி விதமாய்ப்பணிபூண்டு
அஞ்சுவயதானளவில் அருமையிட்டுத்தான்போற்றி
கஞ்சனுடமைந்தன் மதனைமொழிகேட்டு
வாசாயவைகேளும் வந்துதென்றுதந்தையுந்தான்
பாகாகவேபடிக்கப் பாலனையுந்தானழைத்து
மூன்றுமறைவேதியரோ முகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
மைந்தனுக்குகல்லவித்தை வருத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சம்மதித்து
இந்தவசன மிதுவேபிரியமென்று
தம்பிபிரகலாதனையோதிவிக்க
தும்பிமதவாரணமே துணைசெய்யவேணுமென்று
ஏடுபிடித்து இரணியருமாவனைவே
தேடுதமிழ்வேதியருஞ் செப்பினர்தம்பியற்ரு
பேசாமலேயிருந்து பிரகலாதவனுந்தான்
ஆசானைப்பார்த்து ஐயாவேதியரே
உலகில்வளப்பமும் உளையாமலிப்போது
தலைகீழாய்ச்சொன்னால் சம்மதியோ ஆர்தனக்கும்
வளப்பமதுவதனாலே மறையோனுந்தான்கேட்க
ஆளப்பொன்றுமில்லை அரிசமாவென்றுசொன்னால்
வேதமழிந்தாலும் விண்ணுரழிந்தாலும்
ஆதலுமதம்புவியும் அண்டமழிந்தாலும்
ஓருகாலமுமழியார் உண்மைபொருளாகுமிது
திருமாலும்தான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓம்நமோநாராயணவென்றமுமுபதேசம்
ஞானமிதுவுலகில் நற்றுணையாமெவ்வுயிர்க்கும்
மானவிமானமென்றும் வழங்குதுகாண்லோகமெல்லாம்
என்றுசிரியோன் எடுத்துரைக்கவேதியரும்
சென்றுமறைவேதியரும் செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
மன்னனிரணியர்முன் வந்திருந்துவேதியரும்
தென்னவனையும்மதனை செப்புகின்றவார்த்தைதனை
கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொல்லலுற்றார்
தாட்டிகமாயென்மொழியைத் தம்பியுமீறிப்பேசா
திணியருமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றால்

மூரணியனைமூதுரையாய் மொழியவேமாற்றுமதோர்
அரிசமாவென்றசத்தம் அகண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்க
சரியாயிரணியனைத் தானெதிராய்ச்சொல்லுவரோ
னன்றுனுண்ணைந்தன இரணியனேயென்றுரைத்தார்
கன்றுச்சென்வே காழிகையில்லைமந்தனைதான்
கூட்டிவசச்சொல்லிக் குழக்கைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவித்தசொல்லதனைப் பொருத்தாமலேபார்த்து
எறுமாறுரைத்தாய் எனபிள்ளாய்தம்பியரோ
கூறுமிரணிய நமரென்றுகூறுமென்றார்
அரிசமாவென்று அருளினன்பாலகனும்
எரியெழவேகோபம் இரணியனுக்தான்கினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்று சுடாமிகக்கொருத்தி
எண்ணவதைசெய்தாலும் எதித்துரையேனந்தமொழி
முன்னமேசொன்ன மொழியல்லால்வேறுமுண்டோ
மன்னவனேளட்டெழுத்தை மறப்புதுவும்ஞாயமதோ
ஆகாதசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவரோ
சாகாவரமுனக்குத் தந்ததிருலிந்தமதம
வந்திதுகாணென்று மைந்தனிவையுரைக்க
சென்னியசைத்துச் சினமாயிரணியனும்
சொல்லடாவெள்ளு சுடனைப்பிடித்தடிக்க
இல்லாடாசொல்லுகிறேன் இரந்தரமாகவெங்கும்
இருகிறார்கண்டாயே எல்நுக்குளெண்ணையப்போல்
உருக்கமுடன்காட்டென்று உதைத்தானமகனுனை
திரும்பிமகனுந் திருமால்தனைகினைந்து
தூரும்பிலுமேயிருப்பார் தூணிலுந்தானிருப்பார்
னன்றுபிரகலாதனுந்தானுரைக்க
மன்றுபுகழ்ந்தனமணி வயிரத்தூண்தன்மேலே
இருப்பானெவென்று இரணியனுக்கோபமதாய்
கெருப்பாலெழுந்து நிலவரமோவென்றுரைக்க
அப்போதுபாலகன்தான் அச்சுதனைத்தானினைந்து
இப்போயித்தூணில் இருக்கிறானென்றுரைத்தான
எண்ணமறியங்கே எண்சேதிதானறியும
வண்ணமணித்தூணில் வந்திருப்பானென்றுசொன்னாய்
எங்கையடாவென்று எழுந்தரைத்தான்தூணதனை
கங்கைபங்கன் தூணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்த கடவுளிவர்தாமெனவே
தெண்டனிடவேணுமென்று செப்பினன்தந்தையிடம்
அந்தமொழிகேட்டு ஆகாதிரணியனும்

வந்தகாசிக்கமுடன் வாகாய்ப்பொருதலுற்றான்
வாய்த்துதென்றுவேகோபித்து மாயன்மிகநினைத்து
சாய்த்தவனைப்பற்றித் தன்மடியிலேயிருத்தி
வாசற்படிதனிலே வந்திருத்துகூர்கத்தால்
பாசக்குடல்மார்பும் பகிர்ந்திரண்டுகூராக்கி
குடல்பிடுங்கி மாலேயிட்டுக் குடித்துதிரம்வீழாமல்
ஆடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
கொன்றரிணியணைக் கோபாலர்கைகத்தால்
போனரிணியனும் புழுகாகிலம்மானை
மாயோனைவந்து வானவர்கள்போற்றிசெய்து
காயேக்கனுக்காக காசிங்கமாயெழுந்து
இடுக்கந்தவிர்க்கவந்த சம்பெருள்போற்றியென்று
நடுக்கந்தவிர்க்கவந்த காணிசேதஞ்சமென்று
போனர்கள்வாஞர்கள் பொன்னகர்தாலேக்கி
ஆனலும்பஞ்சவர்கள் அகேகெடுந்தூரம்
பாதைதுலேயவென்று பழங்கதைகள்தான்பேசி
தாதுபுகழ்குருஞன் சகாதேவன்விம்மிமாய்
பூண்டுகொண்டுசொல்லும் புகழ்பெரிய அண்ணனே
மீண்டுமொருகதைதான் விள்ளுகிறேனுகேளுமென்றார்
கூறுமொருசிவனர் கோயில்திருவிளக்கு
ஆறுஞ்சுடரொளிபோல் ஆகுகிறவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில் நெய்பருகவேகினோர்து
மூண்டோரெரிவினைக்கை முகத்திலுல்தூண்டிடவே
அவியாமலோர்விளக்கு அழகாகின்றெரிய
உவியாமல்தூண்டுகிற உற்றவெரிதனக்கு
பரமசிவனும் பார்வதியுந்தான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணும் வாவென்றெரிதனையும்
அண்ணலார்தாமும் அரசாட்சியாருமென்றார்
மண்ணுலகையாருமென்று வாகுகொத்தாரமானை
பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தரன்போலோகமெல்லாம்
தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைக்கீழ்
ஆருகிறுன்லோகமெல்லாம் அயிராபகத்தனேபோல்
வாழுகிறுன்மாவெனிதான் வையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிங்கம் அடைவுடனேபூசைபண்ணி
கோயில்குளமுங் குடிபடையுந்தான்றழைக்க
தானதவமும் தன்மபரிபரனைமாய்
வானவற்குமெட்டாத மகாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகியென நற்குணமும்விற்பனமும்

சனமூக்கம் இரப்போர்கலிதீர்த்து
இரப்போற்கொருவாளும் இலலையென்றுசொல்லாமல்
பசியாமலுண்ணப் பாக்கியமுந்தானருளி
ரிஷிகள்தபோதனர்கள் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
பாராளும்நாளில் பசனைமால்சோதனைக்கு
சோர்புவியில் திருமாலறியவென்று
வந்தார்புவியில் மாவெலிதன்சேதிகண்டு
சந்தோஷமாகத் தவத்தின்பெருமைகண்டு
ஓருவிளக்கித்தான் தூண்டி உலகமெல்லாந்தானுண்டு
இவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குதென்று
இவனுடையதர்மம் ஈசேழுலோகமெல்லாம்
சிவனுடையருபமதாய்த் தீபச்சுடரொளிபாய்
எங்கும்விளக்கொளியாய் இருக்குதுகாண்தானதலம்
பொங்குதுகான்பூலோகம் பொய்யாமல்யாவருக்கும்
இவன்செய்யுந்தானதலம் எள்ளளவுங்குறையில்லை
அனன்செய்தழிக்கவென்றால் ஆகாதெவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தலும் வளருதுகாண்மாவெலிக்கு
உள்ளக்கருத்தல்ல உபாயமென்னசெய்வமென்று
கள்ளனிருட்டன் காயாம்புமேகவர்ணன்
மெள்ளமனதில் கேறினேவுகொண்டு
மாயோனுந்தான்கேட்க மாவெலியுமப்போது
தேயோனுந்தானதலம் நீணிலத்தில்செய்வதற்கு
உகந்துகிழுழுதி உற்றகதிக்கணையில்
புகழ்ந்துசிவபூசை பூணனாய்த்தான்முடித்து
மாதானம்பூமி வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமும்கையில் கொடுத்தருளவேபலவும்
கன்னிகைதானங்கள் காலலுந்தான்தொடுத்து
உன்னிமனதில் ஒருமித்துக்கையாலும்
கொடுக்கிறேனென்று கோபாலர்தான்கேட்டு
அடுக்கவேசென்று அரதனர்போல்தானுக
நரைதிரையுழுப்பும் நடுக்கதுடன்வாதமுமாய்
புரையிருமலாகிப் புகைத்திருண்டகண்களுமாய்
காசியோழுகியுடல் நாடிதளர்ந்திடவும்
பாசிபற்றிப்பல்லும் பதுவாயழுக்குமுமாய்
போற்றும்புடலையது பொளலலாய்க்காற்றுட
பிற்றப்புடவையதும் பிராமணரைத்தானிருத்தி
அனந்தருமாவெலியே அட்சதைபுந்தாவெனவே
மனனனேயுன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்

அட்சரத்தைப்பூந்தான்கொடுத்து அத்தனுக்குத்தெரியென்றான்
பட்சமுடன்றேகியென்ற பார்ப்பானேவாருமென்று
எனக்குவேணுமென்றுஇன்பமுடன்மாவெலியும்
சாதுவுடன்தான்தேட்கத் தள்ளாடிமாமறையோன்
இடறிவிழுவார்போல் எய்ப்புயிளைப்புடனே
வடதேசமேயிருந்து வந்தேனும்பிடத்தில்
உன்னிடத்தில்வந்தேன் உத்தமமன்னவெந்தனுக்கு
நன்னிலத்தில்நானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
இருக்கவிடந்தாரும் என்னுடையகால்மேலே
சுருக்கமாய்மூன்றடிமண் சொல்லித்தத்தஞ்செய்யும்
போதுமெனக்குப் புண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
வாருமையாதீர்தாரும் மற்றதொன்றுங்கேளாமல்
இவ்வளவோகேட்டீர் இப்போதேதான்தாரேன்
குவ்வபுமாவெலிதான் கொடுக்கவொருமனதாய்
கெண்டிதனைவெடித்துக் கெங்காசலமுவர்த்து
தெண்டிரையில்வேதியற்கு தத்தமதுசெய்யுகையில்
தக்கதொருசுக்கிரன்றான் தன்னுடையசீஷனென்று
மிக்கதொருகெண்டிதாரையிடம்வண்டோக
திக்கெனவேதானடைத்தான் தெரிந்தமறைவேதியனும்
தேர்ப்பையாற்றுத்திடவே திட்டியொன்றுகேட்டுவிட
நிற்பனவிற்சுக்கிரனே நிர்த்தாரெல்லோரும்
ஈவோர்தனைவிலக்கிக் இப்படியாய்க்கொற்றவரும்
தீவினையாய்த்தான்முடியுஞ் செய்வோரைத்தான்விலக்கில்
என்றுசபைசொல்ல இருந்தான்தலைகவிழ்த்து
ஒன்றுமுரையாமல் ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
தாரையினுல்தண்ணீர் தாராளமாய்விழுக்க
பூரையென்னமாவெலியும் புகழ்ந்துதத்தஞ்செய்தனனே
தேற்றமதுவாங்கித்திருமா அப்பூவுலகில்
வைத்தாரொருபாதம் மண்ணில்வானிலொருபாதம்
மற்றுமொருபாதத்திற்கு வகையேதெனக்கேட்டார்
கார்த்தன்திருமால் கருணைக்கடவுளரிதாம்
ஈரடிமண்தானு மிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்னெந்தனுக்கு உன்மேன்னிலுளவையென்று
மாவெலியைவன்சிறையில் வைத்தார்சுள்வானகத்தில்
தேவலோகஞ்சிறந்து சிறையிருந்தான்மாவெலிதான்
வானவருந்தேவரிகளும் மாயோனைத்தான்வணங்கி
தானவருமேவியருஞ் சதுர்வேததானமுகனும்

மாயவனேவாழ்த்தி மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானே
தாயதொருபஞ்சவருந் துலைதாமேநடந்து
ஆயனிடசந்நிதிக்கு ஆசையுடனுவலுமாய்
வேகமுடனடந்து வித்தமதுகாணவென்று
தாகமுடன்வீமன் தன்மார்தனேத்தான்றொழுது
வைகுந்தஞ்சேர வழிதுலையவேணுமென்று
மெய்கண்டமூர்த்தியின்னம் விளம்புமொருகதைதான்
சொல்லுகிறேன்முன்னுள் கருமுழுதல்முக்கதைதான்
புல்லும்புவியும் புனல்முகடாகாசம்
கல்லுங்காடுங் கடலுந்திசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலும் அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
இல்லாதகாலம் இறையோடொருத்தனுமாய்
அல்லலறவேயெங்கும் அகண்டமெல்லாந்தானே
வெளியாகியெங்கும் விளக்குமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
ஏகவெளியாகி எல்லாம்நிரந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுபலத்தானுமன்றி
தானுகிநின்ற சருவதயாபரனுய்
ஊனுயிராய் உடலுயிருலோகமுமாய்
வானுய்நிலனுய் மலைகள்சராசரமாய்
பானுய்மதியாய்ப் பலவகையாய்தோற்றமுமாய்
அண்டமபிண்டாய் அண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுதலண்டமுமாய்ப் பிரமாண்டகோளகையாய்
தட்டுநிலைதற்பரமாய் தாதலங்களூர்வனமாய்
எட்டுத்திசையும் எழிலானபகவானும்
ஆகட்டுமென்று அருளினினைவுகொண்டு
வாகிட்டரூபியென்னூர்வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றூர்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பரையிடத்தில்
சொல்லாமுடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்த்தோன்றிச் சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
பொற்பாத்திலேயிருக்கப் புண்ணியனுர்தான்தோன்றி
பாதத்தோன்றில்நின்று பாத்திலிசிவத்தோன்றி
சத்திதனிற்றூனல்ல தத்துவத்தில்நாதமுமாய்த்
தூத்திலொளிபோல மூலவித்துதான்தோன்றி
வித்துதனில்நால்வேதம் வியறுசாஸ்திரமும்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடனேதானமைத்து
தத்துமறுபத்துநாலு கலைக்கியானமுமாய்
இருதாரமுதலாய்ஐம்பத்தோரட்சரமும்

வீடெஞ்சதாகோடி வேதமுதல்மந்திரமும்
மந்திரத்தில்வந்ததுவும் மாகலத்தசதாகிலமும்
அந்தசதாகிவத்தில் அறியமயேசரனும்
இத்தமயேசரத்தில் கன்றமதோருருத்திரனும்
வந்தமதோருருத்திரனில் வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
விஷ்ணுவிலேயிருந்து விதிப்பிக்கவேதாவும்
சட்டபிடிம்வேதாவில் தரித்ததொருஆத்துமத்தில்
ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசத்தான்தோன்றி
சாற்றுமிவர்கள் தன்னிலேவாயுவுத்தான்
வாய்விலேதேயுவுந்தான் வர்திருந்துஇப்போது
தேய்விலேஅப்புவுத்தான் திறப்பாகத்தான்தோன்றி
திறப்பானஅப்புவிலே திறந்ததொருமண்தோன்றி
அறப்பெரியமண்ணிலேதான் அருபிவித்தாயுண்டாக்கி
ஒன்றபத்துதாறுய் கோடிநூறுயிரமாய்
அன்றுவிதிகையாலே அனந்தம்நூறுயிரமாய்
வானும்புவியும் வகைபலவுத்தாணி
ஊனுமுயிரும் ஊர்வனமும்பட்சிகளும்
திக்குத்திசையும் திசைசூழ்ந்தவையகமும்
நிக்குமோர்அஸ்தகிரி தேராகஅஷ்டகேசம்
ஈரேழுலோகமுமாய் எண்பத்துநான்குயிரம்
பாரேழுத்தாங்கப் பணமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகி உருவதுவுமெவ்வேலுய்
மாநிலமேல்புற்பூடாய்மரங்கள்விருட்சமுமாய்
நால்வகையுஞ்சாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமும்
நூல்வகைகளாகமுமாய் தோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆகாமியமுதலாய்
காண்டதுகண்காமங் கலிக்கியானமும்பெரிதாய்
ஆசையெல்லாங்கூட்டி அடக்கினவத்தாரிபோக்கிவிமாய்
ஓசைபஞ்சரூபம் உருவுகவைநாற்றமுமாய்
வாசலோரொன்பதுமாய்மற்பாண்டம்போலே
பாசமெனுமைம்புலனும் பரும்பூதம்நாதகணம்
தித்துவங்கள்தொண்ணூற்றுடையசஞ்சலமும்
மத்துஞ்சாசாரங்கள் மண்டலங்கள்சூன்றுடேன
கத்தண்டகூடஞ் சுவருமடங்குமாய்
பித்தசஞ்சாரட்சிக்கும் பெருஞ்சீவன்தாமுதலாய்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகைநட்சேத்திரமும்
இந்திரனுவானவரும் இமையோர்முனிவர்களும்
தர்த்திரமாய்த்தான்வகுத்துச் சகமெல்லாமுண்டாக்கி

அந்தரத்தில்பேச்ச தூர்பெரியோனென்றறியும்
நாமேபுவியில் நால்வகையுமேபடைத்து
தாமேதமக்குச் சரியில்லையென்றிருக்க
மாலவனந்தானெல்லாம் வகுப்பித்தேதமென்றுசொல்வி
ஆலமரத்தின் அவர்குயின்றாமாகில்
வீரவிரதமுமாய் விபரிதங்கள்தான்வளர்ந்து
கார்முகில்மேனியனுர் கண்ணர்தனையிப்போது
சென்றவனைநாமுஞ் சிலுக்கிட்டுப்போர்பிடித்து
வென்றவனைநாமும் வெகுபெரியோன்வேதனென
நினைந்துமனதிலெண்ணி நெருப்பிருகண்டியெரிய
மனைந்தவெல்லாம்பொய்யாய்வகுத்தவெல்லாமிவனேதான்
தன்றுச்சனவே டைத்தல்லைவகுத்தமதில்
அன்றிடைச்சிகையால் அடியுண்டமாலிடத்தில்
சென்றுனிருந்தான் சிராட்டிவார்த்தையதாய்
கன்றுற்கனிவெறித்த காயம்புமேனியனே
உன்பேச்சமென்பேச்சும் உலகறியவேணுமென்று
தன்பேச்சுமேலாகத் தானெண்ணிநீயிருந்தால்
எண்பேச்சுக்கீழாய் இருப்பதுவும்ஞாயமதோ
மூன்பேச்சுலுவருட முப்பத்துமூக்கோடி
ஈத்வர்களுமற்ற தீவபலராகிகளும்
மூவர்களுத்தாமறிய முடிதும்படைத்திருக்க
என்படைப்புக்குள்ளா யிருந்துபிழையாமல்
தம்பிரான்தானறியச் சத்தியமாய்த்தான்பொறுத்தேன்
எம்பிரான்தானறிய இனிமேல்பொறுக்கேனான்
ஈரேழுலகும் இகபரமுந்தானறிய
பாரேழும்தான்படைத்தேதன் பக்கைமால்நீயேது
இப்பாவிலன்கையால் ஈசேழுலகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்த மேகமுடனேழ்கடலும்
அஷ்டகுலபர்வதமும் அஷ்டமராக்கமுதல்
அஷ்டதிசமெட்டும் அடங்கலுமதாக
மனிஷிமுதல்சத்தரிஷி மைந்தருமென்னுடைய
அரிதாகதானீன்ற அன்புடையமைந்தர்கள்தான்
குருக்களொடுதேவர் குலாவசத்ரசூரியரும்
பெருக்கவேளாசிபெரும் பெரியோர்முதலாக
அட்டவசுக்கள் அரசிராட்சதரும்
இட்டமுறுகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரரும்
இம்புருடர்கின்னரர்கள் கணதாதர்தன்னுடனே
தும்புருநாரதரும் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்

இந்திரனுமக்கினியும் எமனுடனிருத்தி
வந்தருணன்வாயு குபேரன்மாயீசானன்
இவ்விடமுடனட்டதிக்குப் பாலகருமென்னலே
இவ்விடமுடனகலச் சிவன்முதலென்னலே
உண்டானதென்று உன்மனதிலெண்ணுமல்
விண்டோமிவனென்று மேதினியிலுன்னுடைய
உத்திக்கமலத் துதித்தானிவனெனவே
சித்திக்கிருந்ததெல்லாந் தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடு
வதினுலென்றுல் என்னுடையகைதீவாய்
வாதினுலெவ்வுயிரும் வருத்துவிடாதிருந்தால்
ஆனாரட்சிப்பாய் அச்சுரபமில்லாதால்
பேனாயறியாதப் பேச்சுனதான்பேசுவரோ
சுவரில்லாச்சித்திரமுந் தொட்டெழுதவல்லாயோ
எவனாமயக்குகிறுய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
நால்வனையும்நீதான் ரட்சிப்போமென்றதெல்லாம்
மால்பெருமைபேசாதே மறந்துவிடுமிப்போது
உன்னைவிட்டுவேறே உனைப்போலொருவனுமாய்
பின்னையுண்டாக்கிப் பிரியமுடன்ரட்சியென்பேன்
ஆற்கமுடன்பாற்கடலில் அன்றேநீபள்ளிகொண்டால்
ஏற்கவேயோடி இப்போதொளித்திருப்போம்
என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகாரட்சிதாம்
உன்னுடையசெய்வினையால் உன்னைவேதான்சபித்தான்
பத்துச்சென்னம் பாரில்பிறந்திருந்தும்
மூத்தமந்தசாபம் முழுதுந்தொடர்ந்துவர
விட்டதனியாயோ விதித்தெழுதுமென்கையினுல்
இவ்விடமுடனந்த எண்பத்துநான்குலட்சம்
எல்லாவுயிர்க்கும் இன்னபடியென்றெழுதி
கல்லாயென்கையுங் கருத்தறுங்காணீரா
உன்னுடையவுரதிபிலே உதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னீரே
மூந்தலொருதூணில் முளைத்தெழுந்தகிங்கமதாய்
வந்துதிரணியனே மார்பைப்பிளந்துவிட்டீர்
அந்தத்தூணுந்தனக்கு அன்னையோதந்தையோதான்
தித்தையதுதானுலல் தகப்பனுநீயெந்தனுக்கு
அக்கினிதான்மூன்றிலுக்குள் அவதரித்துவந்துபின்னும்
முக்கியமாய்மூன்றிலெல்லா முழுகும்வெற்றுநீருமி
போட்டதுபோல்தானுன் புந்திதனில்வந்துதித்தேன்
வாட்டமில்லாவுந்தனுக்கு மாற்முனுய்வந்துதித்தேன்

னன்றுமலரோன் இவையுணர்க்காயோனும்
நின்றுமனதில் நினையாதெல்லாநினைந்து
வேதனிவைசொல்ல வெதாமுலில்நாராசம்
காதில்வெகுதுன்பங் கையால்சொருகினர்போல்
அகோரம்பிறந்து அனலாய்ப்புகையெழும்ப
விகாதமுடனகைத்து வேதனுக்குஇதமதம்
வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணமாயோனும்
இத்தமகிமை இனியறியவேணுமென்று
ஆவதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கெந்தன் வயிரியென்றரியாமல்
நீதாயுரைத்தாய் சிறுபிள்ளையாகையிலல்
லேதாமேநீதான் விவரமறியாமல்
மீதாய்ச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்த்தானுரைத்தாய்
தந்தையதுகுற்றமென்று தான்நினக்கலாகாது
னந்தவிதநம்மையுந்தான் இகழ்ச்சியாய்த்தானுரைத்தாய்
இப்படிநீசொல்ல எவர்பொறுப்பார்கண்மூடி
அப்படிக்கொத்தபிள்ளை அகங்கள்தான்செய்திடத்தில்
உன்னைப்போலெந்தனக்கு உற்றபிள்ளைதானிருவர்
பின்னைப்புயபலமும் பராக்கிரமமுள்ளவராய்
னதுவுடன்முன்னுள் எல்லயிற்றிலபிறந்து
தந்தையென்றுபாராமல் தாடாண்மைதன்னுடனே
னந்தெதிர்த்துநம்முடனே மற்பொருதுந்தானவரை
கொல்லமுடியாமல்மனங் குழைந்துவெகுநாள்பொருதி
வெல்லுவபாயம் வேறேநினைவுகொண்டு
சற்பனைபாய்க்கொன்று தாரணியிற்போட்டுவிட்டேன்
அப்படியேவத்தனக்கு அறிவுவரச்செய்தாச்சால்
உற்பனமென்றெண்ணுது உன்னகத்தைதில்லாது
நற்புடையதேகமதில் நல்வினைகளாயிருந்த
பினைதனையுங்கிழித் புறையறவேதாறுற்றி
பண்புடனேதானிருந்தால் பதையாதேயாரிவிடும்
அத்தன்மைபோலே அகர்த்தைசெய்தபிள்ளைனை
உத்தன்சிரசில் ஓர்சிரசைகாரூர்
மூர்த்தவேகிள்ளுகையில் முளைத்ததோவுன்சிரச
அந்தமட்டுமுதத்துக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதான்
னந்தமட்டுமுன்செய்தாய எவர்தனக்குநீதலைவன்
அனர்த்தம்பலமுடிகள் ஆயிரத்தன்னிலொரு
கனத்தினங்கள் கனத்தசிரத்தோள்றனக்கு
போதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை

மீதாகப்பேசுவது வீரியமோவுந்தனுக்கு
செல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாஞ் சேரமுகாசுரனுந்தான்
நில்லுமெனவேபறித்து நெடுங்காலங்கொண்டோடி
மீன்வடிவுதானெடுத்து வேதமதைதான்பறித்து
தான்மிகவுந்தந்த தன்றிமறந்தாயே
நச்சுமரமானாலும் நட்டமரந்தன்னையிப்போ
அச்சமராதாமும் அழிப்பதுவுமேரதாமே
என்பதினுல்தாமும் இந்தமட்டுந்தான்பொறுத்தோம்
உன்பலத்துக்காற்றுமல் ஒருத்திருந்தோமெண்ணுமே
உயத்தம்பண்ணிதாமும் உன்னைமிக்கொல்வதற்கு
சயித்தின்றென்குற்றமலத்தள்ளியிங்கேமீதிவந்தாய்
இனிமேலுங்குற்றமில்லை என்றேநெடியோனும்
கண்டிவந்தமாயன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஒத்தெழுந்துவார்த்தைசொல்ல உந்திமலரோனும்
துரத்திவெகுண்டவர்போல் துணுக்கென்றெழுந்திருந்து
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருபூசலாய்விளைந்து
இருவருமப்போ சொரிர்த்துப்பொருவதற்கு
மட்டுமிஞ்சுவார்த்தைகளாய் வாதுபலதான்கூறி
கட்டுவிடப்பேசிக் காவலர்கள்தானடுங்க
குதித்தாரிருபேருங் கொழுமுடிகள்தானதிர
துதித்தார்பெருமானரும் துடைதட்டியேதுசொல்வார்
முன்னுலகக்கர்தன்னுல் முறையிட்டாய்தம்மிடந்தில்
மன்னுலகக்காக வந்துதான்றாட்சதனை
கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமே
சென்றுங்கள்தெய்வப் பதவியதுசேர்ந்திருந்தும்
நன்றிமறந்தென்னையிப்போ நையாண்டிபண்ணுகிறாய்
மன்றில்பொருகவாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியநீவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பனியலைகள்மண்டிம் பகைத்தெதிர்த்துநின்றாப்போல்
திக்கெட்டுந்தானதிரத் திசைகளகடுகென
தர்க்கமிட்டுயிந்தத் தரணியெல்லாந்தானடுங்க
இடசாரியாயன் எடுத்தடியும்வைக்கவந்தான்
அடைவுடனேவேதன் அடுத்துவலசாரி
கால்கலொடுகால்மாரி கைகலொடுகைசேர்த்து
மேல்கலொடுமேல்சேர்த்து வேகமுடன்தானிருவர்
ஓற்றமிருத்து ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
ஆர்த்துச்சினந்து ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
தூங்கையிலகலங்கி நட்சேத்திரமுதிர

கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தான்மறைய
பூமியதிரப் புவனம்பகிலுலும்
சாமிதிருமாலயனுர் தரிக்கமதுக்காற்றுமல்
அரவுதலைமாற அண்டங்கிடுகிடென
இரவுபகலாக எம்பெருமாளன்னேரம்
இருபேருந்தான்பொருந்தார் இமையோருந்தானடுங்க
ஒருவற்கொருவ ரொத்துப்பொருகையிலுல்
சுக்குகின்றசத்தமது கொண்டலிடிபோலாகி
ஊத்துகின்றகால்களினுல் எடுபட்டுமாமலைகள்
தூளாய்நொறுக்கித் துகளாய்ப்பறந்துவிடும்
ஆளாயிருபேரும் அடவாய்லெகுவகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
மலரோனிடசாரி வருவதுவும்பூவுலகில்
இரவுவந்துமுடுகைபோல் எம்பெருமான்தன்மேனி
இப்படியொருதொடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
மற்பிடித்துச்சக்கரம்போல் வட்டமிட்டுச்சுற்றுகையால்
பூவுலகிலுள்ள புல்பூடுசீவசெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குமாமந்தரத்தில்
ஆகையினுற்றேவர்கள்தான் அயிராபதத்தினிடம்
மாய்கைமருள்கொண்டு வந்துமுறையிடவே
அவர்கள்முறையிடுமுன் அயிராபதத்தோனும்
இவர்களுக்குமுன்னே எம்பிரான்தன்கலக்கம்
ஆலல்லிவனிடத்தில் அடையமிடவாருமென்று
போனர்கள்தேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானேக்கி
ஆனேபுனக்கபயம் அச்சதனேமுக்கணனே
பரனேபுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது
மாலோனும்வேதாவும் மல்லுத்தமாகையினுல்
நாலாவகைச்சீவன் நாங்கள்முதலிப்போது
நிற்கநிலையில்லாமல் நீற்றிவர்தோமுன்பாதம்
தக்கதுணைநீயெனவே தானுவேதம்பிவந்தோம்
சூறுவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
நீருலகிலோகம் நெருப்பாயெரியுதையா
அத்திரமும்வானும் அச்சழித்துபோகுதையா
இந்திரனும்அஷ்டதிக்கும் எல்லாமழியுதையா
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தானெழித்துபோனர்கள்
மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம் வரம்பழித்துபோகுதையா
அடுக்குநிலைபேர்ந்து அலைகடலுந்தான்கவரி
உடுக்களுதிர்ந்து உயர்முகடுந்தான்கிழித்து

எல்லாந்தடுமாறி ஏங்குதுகாண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
நாதனேயெங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனிடபோரும் விஷ்ணுவின்தன்போரும்
பார்க்கமுடியாது பரனேபராபரனே
கார்க்கவிதுசமயங் கடைக்கண் திருபையினல்
னதிட்டிப்பாருமையா இருவரிடதன்போரை
இறையவனேயெங்கள் இடுக்கந்தனைத்தீர்க்க
முறையோமுறையோகாண் முக்கணனேதஞ்சமென்று
இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிரங்கி
அமையுமமையுமுங்கள் ஆபத்துத்தீர்ப்போம்நாம்
என்றுசிவனார் இருவரிடபோர்விலக
குன்றுவடிவாய்க் கொழுங்கனலாய்த்தான்வளர்ந்து
ஒன்றுகலோகம் ஊடுருவித்தான்வளர்ந்து
இருவர்தனக்கு இதவாய்நடுவாகி
உருவன்றி அக்கினியாய் ஓங்காரக்கம்பமதாய்
ஒருருவாய்நின்றார் உருகித்தினலாகி
ஆருமறியாத அகண்டவெளியாகி
அந்தமிலகண்டு அரியுமயன்தானும்
கிந்தைகலங்கித் திகைத்துநெடுமூச்செறிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகண்டிருவர்தான்விலகி
நிற்கின்றார்கண்கள் நீலமதுதான்பறந்து
பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமலையுமக்கினியும்
திக்கெல்லாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
எந்தவிதமென்று இருந்தான்மதிமயங்கி
வந்தசிவசோதனையை வகுத்தறியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநின்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
இந்தமகிமை இவரறியாரென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவார் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கண்கொண்டறிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவியேயென்றுசொல்லி
தீர்க்கமுடனிருவர் தெளிந்துவகைபேசி
இந்தமலைப்பெருமை யாமறியவேணுமென்று
அந்தமிலையை அழமுடியுந்தானறிய
தங்களிலேசம்மதித்துத் தானேயிருபேரும்
அங்கெழுந்துவே[illegible]ன் அன்னவடிவாகி
முடிதேடியேபற தான் முகடிவெளியூடுருவி

அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
மேலேழுலோகம் வேதனுமேபோயறிய
சிலமுடனேபறந்து தேடினன்விண்ணிடைந்து
கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
நீளதுழைந்து நெடியோனுங்காணுமல்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்துமாயோனும்
தேடியுங்காணுமல் திரும்பினர்மாயோனும்
வந்திருந்துமாயன் மனதிற்பலநினைவாய்
இத்தியலகும் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி அரைகூணத்திலாயிரமாய்
பார்பிளந்துங்காதவழி பாரயர்ந்துங்கண்டதியோம்
ஆதிவராகமெனும் அதிரூபங்கொண்டெழுந்து
சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகுமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தான்தேய்ந்து
சம்புசிவன்பாதந் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருகூறு மண்ணுலகுமோரேழும்
விரசுகொண்டுபோதாள மெல்லாம்போயுருவி
இன்னபடியென்றறியோம் ஈசரின்தன்பாதம்
அன்னமுபர்த்தேதான் அவன்காண்பதேதனவே
எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்றியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்தில்நோக்கமதாய்
மாய்கைக்கருந்தாய் மவுனமாய்த்தானிருந்தார்
பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்தசொருவேதாவும்
கட்சியொருகாதந் கணப்பொழுதிலாயிரமாம்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமெல்லாம்
தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்பாறு ஆயிரங்காதவழி
மெய்ப்பாய்வெளிதாண்டி மெய்யசத்துவேதாவும்
சிறகிரண்டுந்தான்தேய்ந்து செல்லமுழுதுந்தான்குறைந்து
அண்டகடாகமட்டு மாராய்ந்துமின்னமும்நாம்
கண்டதில்லைநாமுமினி கம்பத்துத்தன்முடியை
இத்தூரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
சற்றுமிலகிட்டச் சமீபமதுகாணுமல்
அளவற்றசோதனைகளாராய்ந்துழற்றுது
களபமணிமாயன் கண்டானெவ்வெப்படியோ
ஆறியப்போரார்காண் அளவளவாய்நின்றேதே
போதியாச்சோதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது

அங்குமிங்குமொன்று யடிமுடிதானுகி
எங்கும்நிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனேயல்லாது
வேறேயுபாயம் விடைவுசற்றுமில்லையிங்கே
கூறேனுருவசனங் கொண்டல்வண்ணன்தன்னுடனே
பகைமுடித்துக்கொண்டதொரு பாவந்துலையாதெனவே
வகையாயுறவுசெய்து மானுடனுந்தாமும்
இணக்கமுடன்கூடி இருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்கமுடனுனும் பிழைமோசம்போனேமே
என்றுமலசோன் எண்ணிமனம்புண்ணுகி
ஒன்றுமுறையாமல் உள்ளமெல்லாம்புண்ணுகி
இருக்குந்தருவாயி லீசர்முடிமேலிருந்து
வருக்கமுள்ளதாழை மலர்தான்வருகிறதை
கண்டுமலசோனுங் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபெண்ணிப்பொய்யை உரைக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னேமானுல் பொருந்தவேசொல்லவென்று
மெய்யாகச்சாட்சி விளம்புமந்தக்கேதகையே
வசப்படுத்திக்கொள்ள மன்றில்நினைந்துகொண்டு
நிசப்படுத்தவேதான் நேராகவாரதொரு
கேதகையேநீதான் கிருபையுடனெங்கிருந்து
மாதகையாய்வாரீர் வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகைதான் ஐயனேயினிகேளும்
இப்போதுஈஸ்வரனார் எத்தசடைமுடிமேல்
இருந்துதவறிவிழுந் தெடுப்பட்டுநான்வாரேன்
பொருந்தவேநான்பாவி பொல்லாதகாலமதாய்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவதிமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிடைந்து வருகிறேமித்தூரம்
நாடியசைந்து தடைதளர்ந்துகால்கள்தொந்து
வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருத்தரையுங்காணேனுன் உன்னையெதிர்கண்டனிப்போ
இன்னம்நிலத்திலிவிழ எத்தனைநாட்செல்லுமோதா
தன்மையாய்ச்சென்று தகையாரதானிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுமோதா இன்னபடியென்றறியேன்
கர்த்தனுடசெயலைக் கணக்கிடவும்போகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடன்சொல்ல திர்க்கமுடனுன்முகனும்
நல்லதுதான்கேதகையே நான்சொல்லநீமேலும்
வல்லதொருபாயமுக்கு மார்நிலத்திலெத்தனுக்கு

வாதுவந்துசண்டையிட்டு மற்போருதான்பொருவி
தீதுவந்துமூண்டிருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோன்தான்பெரியோ னென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிக்கொண்டு வழக்குரைத்துப்போராடி
மற்பிடித்துரெண்டும் வலுத்துச்சினமாகி
வெற்படியாலோக மேலேழுந்தானதிர
அடிக்குநிலகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
ஓடிக்கங்கள்தானதிர ஒலிதிரையுந்தான்கலங்க
பருதிமதிசுழலப் பருவரையுந்தானதிர
கருதியலோகமெல்லாங் கடுகிபொடியாகி
தேவர்களும்வானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
மூவர்களுமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
யாவர்களும்பாரில் அந்திரமுந்தான்சுழல
போராடிநின்றேரும் புவனந்தனிலிறங்கி
சீராடிபிப்படியாய்ச் சென்றுசிலகாலம்

ஒன்றையொன்றுமீறுமல் உருபூசலாய்வினைத்து
நின்றேருஞ்சிலகாலம் நீணிலத்தார்கோவெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரணேபரனேதான்
வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்தான்தோன்றி
இருவருக்குமேநடுவே எழுந்துதேயக்கினியும்
ஒருவருக்குந்தோற்றுமல் ஊடேசுடர்வடிவாய்
வந்துதுகாண்சோதி மலையாய்பருப்பதமாய்
அளந்துதுகண்காணுதி ஆகாசமூடுருவி
நின்றவெநருப்பேதெனவே நிலையதியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணுகி
நின்றுமயங்கி நிமைகள்தெரியாமல்
தன்றுபுதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துக்கொண்டேதான்
இங்குவந்தகாரணத்தான் என்னென்றறிவோமென
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
முடிதேடநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
கண்டார்பெரியோன் காணதவர்சிருவன்
பண்டோர்றியாப் பழம்பொருளைகண்டறிந்தால்
அன்றுபெரியோர் அவருந்தானென்றுசொல்வி
என்றுவகைபேசி இருவருமேசம்மதித்து
பாதாளஞ்சென்றார் பச்சைமால்கண்டீரே
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடனுந்தானும்
வந்தேநினைப்பாய் வலுவுமிகக்குறைந்து

உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தேன்
கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
அண்டினேனுன்னை ஆபத்துக்காத்தருளும்
நாரணனுந்தாண்மகிழ நமக்கோர்சகாயமொன்று
ஆரணனுங்கேட்க அடைவுடனேகேத்தகையும்
எதுகாண்சொல்லுமென்று இன்முகமுடன்தான்கேட்க
சாதுவாய்நான்முகனுஞ் சாற்றினார்நல்வசனம்
அந்தமொழிகேட்டு அரகராவென்றுசொல்லி
வித்தையுடன்கேதகையும் மெய்சோர்ந்தங்கேதுசொல்வார்
என்னவிதிப்பயனே ஈசர்முடிமேலிருந்து
அன்னமேகேளு மவதிவந்துயித்தூரம்
தவறினேன்கண்டீரே தரிக்கவிடமில்லாமல்
குவலயத்திற்செல்லக் கொம்பிழந்தமந்தியைப்போல்
ஆகாசபாவி அடியேனைருபொருட்டாய்
வாகாகயென்னுடனே வருத்தமாய்நீர்சொன்னீர்
எங்கும்நிரந்தரமாய் எள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடங்கலுமேவ்வுயிர்க்கும்
நிற்கும்பராபரனே நீக்கியென்னசொன்னலும்
தற்கமுடன்கேட்கத் தகுமோதாதான்முகனே
ஆனல்முன்னுளில் அமர்முதல்தேவர்களும்
வாசைமுர்தம் வாரிதனில்கடைய
ஆலவிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்பறந்து
காலவிஷஞ்சீறிவரக் கண்டமரர்தாஞ்சோடி
அரனுக்கபையமென்று அமருக்காம்யாடிவந்து
பானுக்கதுபொருட்டாய் பானமாயவ்விஷத்தை
கொள்ளலியோவீசர் குவலயத்தோர்தாம்பிழைக்க
தள்ளவில்லையீசர் சற்பவிஷமீதெனவே
பெரியோரிவையெல்லாம் பெதமென்றுசொல்லார்கள்
தெரியாதார்க்கெல்லாம் தெளிந்துமனந்தேறி
என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
இன்னமொன்றுஞ்சொல்லார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
ஆடித்தாயைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
விடித்தேதுஞ்சொல்லார்கள் மேலானவேதியர்கள்
தமக்குமொருசெய்தி நாட்சொல்லநீர்கேளும்
உமக்குசுகிர்தமுண்டு ஒருசொல்லுரைத்தாலும்
ஈசர்முடிகண்டேனு னியம்புவேன்மானிடத்தில்
ஓசையுடனீர்தாம் ஓமென்றுனையுமென்றார்
ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயென்றுபோய்

பாவத்தைப்பாராமல் பயின்றேனைக்காக்கிலையோ
ஓர்க்குமொருசமயம் அவரவர்க்குமிப்படியே
பார்க்கவல்லோவேணும் பாவியோநாம்தாமும்
காக்கவல்லோவேணுமென்று கற்பித்தானன்முகனும்
தங்களுக்குத்தானே தங்கள்சளப்படவும்
பார்ப்பீரோஇரும் பாருங்காண்வேதியரே
எற்போழுமக்காக இசைவோங்காண்வேதாவே
உங்களுக்குநானும் உதவேனேபூவுலகில்
தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்துத்தானுமப்போ
பொய்சொல்லக்கேதகையும் பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லவேமறந்து விதியோனுக்காகவேதான்
பொய்யென்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திரங்கி
ஐயமறக்கேதகையும் அன்னமுந்தானென்றுகி
மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைத்தான்பார்த்து
ஓதியபிரமாவும் உயர்வானகம்புகுந்து
அனிமிஷந்தன்னில் ஆயிரங்காதவழி
வினையேயிப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிநான் கண்டீரோசேவடியும்
கொண்டல்வண்ணரப்போ கொதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வென்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
காணேன்சிவன்பாதம் காணவுத்தானீட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்றல் அனலாயெரிந்திடுவேன்
கண்ணாரக்கண்ட காட்சிதனக்கொப்பினைதான்
விண்ணோரறிய விளம்புமென்றுதானுனைத்தார்
அப்போதுவேதன் அசத்தியமோனவ்வார்த்தை
இப்போதுதானும் ஈசர்முடிமேலிருந்து
தான்கண்டபோது நமக்குஇவர்சாட்சியென்றார்
ஓர்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றந்தக்கேதகையும் இவ்வார்த்தைதானுனைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவன்றிந்துகோபகதாய்
நெடிகவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்கிச் செந்தியேகோரமதாய்
நெறுநெறனவேகுமுறு தேரோடிவனவே
கிறுகிறனச்சக்கரம்போல் கீழேழுமேலேழும்
லோகமெல்லாநதானதிர நொருங்கிவிடியேறனவே

சாகரமூர்தான்சுவறி தாணியெல்லாஞ்செர்தூளாய்
வெடிந்தகுகாணந்த வெர்தணல்போல்தின்றடலை
பிடிக்கதுகாணெங்கும் பெருந்தீயகோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்பதறிடுள்ளொடுங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோரும் மதிமயங்கிமூர்ச்சையதாய்
இறையோனேயெங்கள் ஈசுரனேயென்குற்றம்
முறையோயுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெல்லாஞ்சீவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதி அரனேவுனக்கபயம்
பராபரமாய்நின்றோனே பானேவுனக்கபயம்
தாதாரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிதுசமயம் வள்ளலேயிப்போது
தீரவினைதீரச் செத்தம்பொறுத்தருளும்
வாராதகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்காய்
வநதிப்போகாத்தருளும் வடிவேசரணம்மையா
சத்திப்பவர்க்குத் தரவேணுமீசரனே
அபையமென்றவெங்களுக்கா அஞ்சலென்றுவதருளும்
சபையதிரவேநடனந தாண்டவமாய்நின்றோனே
தாங்கமுடியாது தராதலங்களுள்ளதெல்லாம்
எங்கியிடைந்து இடிக்கம்படுகுதுகாண்
ஆங்காரமெல்லாம் அடியாற்குத்தானிறங்கி
ஓங்காரந்தானெழுப்பி உத்தமமாய்த்தானமர்ந்து
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனுந்தயவுவந்து
அஞ்சலென்றுவந்து அரனுருமேதுசொல்வார்
ஏதுகாண்நான்முகனே எம்முடியைக்கண்டமென்று
வாதுசொல்லிமாயனுடன் வழக்குரைத்துநின்றோய
காணுதநம்முடியைக் கண்டனென்றுசாட்சியதாய்
வீணனவார்த்தை விழுப்பினேயெயிப்போது
காதாரக்கேளாமல் கண்ணுரக்காணுமல்
கேதகையைநீசொன்னக் கெருவமென்னச்சொல்லுமென்றார்
மூத்தொழில்போல்சற்றே முருவலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகம் அகண்டவெளிக்கப்புறமும்
கொண்டலிடிமின்போல் கொழுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெங்கும் மின்வந்துதான்மூடி
கண்டுஅசுரசெல்லாம் காலோடிகால்கள்பின்ன
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சோர்ந்துநிற்பாரும்
சூழ்ந்துபணிவாரும் தீர்மமோவென்பாரும்

சந்திரனுஞ்சூரியனும் தலைகெட்டநாளதுபோல்
இந்திரனும்வானோரும் இமையோர்முனிவோரும்
அந்திரமும்வானும் அடிக்குநிலைகுலைந்து
போனதுதான்கண்டேஙிப் பொருமிமலரோனும்
ஞானசரியமும் அங்காரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குறைந்து நிலத்தில்தலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகமேங்கித் துக்கித்தாளல்முகனும்
அப்போதுதான்சிவனும் அயனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தாய் இத்தலைகுதனில்
கோவில்குளம்பூசை குலலயத்திலில்லையென்று
சேவில்வருமீசர் செப்பிஞாப்போது
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையாஸ்வரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆழிஞர்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடிஞர்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தன்புருகி
ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணுஞ்சீர்சொரிய
தானந்தமாகிநின்ற சதாசிவமேயுன்மகிமை
ஆரறிவாருன்கொலம் அகண்டமெல்லாமொன்றுகி
போதியார்ஊரறியார் பெருமைதனையாரறிவார்
வேறறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்
ஞாநிவாயெங்கும் ஊடுருவிநின்றேனை
சீரறியாருந்தன் செயலறியார்யாவர்களும்
கூரறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நாயேனறியத் தகுமோதானுன்பாதம்
பேயேன்சிறியன் பிழைபேதுசெய்தாலும்
பொருத்தருளவேணும் புராணன்றெரித்தோனே
சிறுத்தொண்டன்றன்மனையில் சென்றமுதுகொண்டேனை
ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்தனக்காரும்
மெய்யாசரணமென்று விஷ்ணுவுமட்போது
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்தினுலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
எதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
சாதுவாய்த்தந்தோம் சந்தேஷமாச்சுதென்று
ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தானேற்று
நேசமுடனேயிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
பொய்ச்சாட்சிசொன்னதொரு பூவேநீசேதகையை
இச்சாட்சிசொன்னதினால் இங்கேநீநம்மிடத்தில்
வெண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்

தீண்டாமற்கேதகையுந் திருவுளமேயென்றுசொல்லி
ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை இதுதம்மால்வந்ததுற்றம்
பேசக்கணக்கில்லை எம்பிரானெனப்போனுன்.
வேதன்மனமிடைத்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநாயடியேன் நடுத்தெல்லாங்குற்றமையா
பொல்லாதான்செய்தபிழை பொறுத்தருளவேணுமையா
வல்லோனேயெந்தனுக்கு வந்ததுகாண்புத்திமதி
இனிமேலுனையா சேடறவேண்டியதாய்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டாற்பூவுலகில்
கேள்விக்குநாயடியேன் இருபைசெய்வதெக்காலம்
சத்தசமுத்திரத்தான் தான்கொதித்துப்பொங்கிவந்தால்
மத்துமொருதிண்ணீர்மாநிலத்திலுண்டாமோ
சற்றுங்கருணைக் கடலேவெளியொளியே
சற்றுஞ்சரவண பவனேபராபரனே
மூப்புரத்தைத்தானெரித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புரத்தைக்காக்கிலையோ அரனேயுனக்கிரங்கி
காமனைபுத்தானெரித்தீர்கடவுளரேயிப்போது
பூமனையேதிரும்பிப் போகமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்காகமறலிதனையுதைத்தீரே
தீர்க்கமார்க்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
மூன்றுமதமுள்ளமும்மதத்துயானைதன்னை
தோன்றுமொருதாருகா சூரனவன்செவிவிட்ட
ஆனைதனைபுரித்து அடைவுடனேதான்போர்த்தீர்
ஏனெரிவெண்டெக்கியத்தாலக்கினியை
கோபமும்தாபமுமாய்க் கூடியேமூச்சுடாய்
நீபமுளவக்கினியைச் சிவனென்றும்பாராமல்
எவினைப்போ லெடித்தீர்மழுவாலே
பாவிதான்செய்தபகைதானெளியாதோ
மூடலுக்குள்தீயை முசனையறியாமல்
காடலும்பொல்லாக் கசமாலிவருஞானம்
போலிருந்தாயேன் பொசிக்கியேவெத்துவிட்டேன்
கோலியெந்தன்மீதிருந்து குறைவெல்லாந்தான்பொருத்து
காத்திருளவேணுமையாகஞ்சன்படுத்தியசம்
பார்த்திருந்தாதன் பண்பணிவேதனுக்கு
அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினீர்காணம்மானே
வஞ்சமெனும்பூவுலகில் மானுடரோர்வேதியர்கள்

செய்யுஞ்செயலையெல்லாஞ் சித்திக்தோழுத்தனுக்கு
கையும்புல்படைப்பும் உலகுமுதலெல்லைகக்கும்
எப்போதும்போலே இருந்துபடையுமென்னூர்
அப்போதுவேதனுக்கும் அச்சுதற்கும்வத்தபல
ஒருவர்க்கொருவர் உறவாயிருங்களென்று
இருவர்க்குதல்ல சிவபதமுர்தான்கொடித்து
லோகத்திலப்போதுலகத்திலுள்ளவர்கள்
மாலுக்கும்தேவதனுக்கும் வஞ்சனினாராமல்
நோகாயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அரவர்கள்செய்தொழில அவரவரேசெய்வதென்று
விவரமுடன்தானிரண்டு வித்தகனுர்தாமுரைத்து
அந்தமொழிகேட்டு அயனுமேதானிணைந்து
விர்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துதமஸ்கரித்து
எங்கள்தினைக்காக்க இவ்வடிவத்தானெடுத்து
தங்கமயமாய்த் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
சட்சித்துக்காக்கவந்த தாதாபாபாவனே
பட்சிவடிவெடுத்தும் பன்றிவடிவெடுத்தும்
தேடியுங்காணுத சிவமேசிவக்கொழுந்தே
தாடியேதாங்கள் தாட்டமதிற்கண்டிருக்க
வேணும்பாபாவனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
அனுவுக்கணுவாய் அடியேங்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும் புஷ்பமலர்தான்சாத்தி
பூசையறுத்து அண்டியைச்சேர்வதற்கு
தற்சொருபமாகத் தரிசிக்கவேணுமையா
தற்சொருபங்காட்டித் தயவருளுவீரோ
இத்தச்சொருபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
அத்தச்சொருபம் அறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்
மேகசலமுமக்கு மேனியெல்லாம்தீர்சாரிய
தேகமெல்லாங்குலுங்கச் சிரசின்மேல்புஷ்பமலர்
பூசிக்கவிற்றிருக்கும் புண்ணியரேஉம்முடைய
ஆசித்தனலானதையும் அடக்குணமையாஇப்போது
சேவதனுமாஹம் விரும்பியிவையுரைக்க
போதமுடனீசர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலமிகதிறத்தி
மெய்க்கவினிச்சாத்தகமாய் மேதினியிலெத்தானும்
நிற்கொருமேயாய்ப் நேமித்தாரப்போது
தக்கதொருமேக்குச் சாத்திஞர்தாமமதை
அருணைவெளிவானதிலுல் அருணுசலமென்னே

கருணைகடாட்சமதால் கற்பித்தார்பொன்மலைவை
அம்மலைபிலீசர் அதிசயமாய்த்தானிருத்து
செம்மலியிலிங்கமதாய்ச் சிவசொரூபமாயிருத்து
அத்தமலையில் அயனுத்திருமாலும்
கந்தமலர்ச்சோலைகளும் கற்பகமுமுண்டுபண்ணி
தெய்வக்கண்ணுதற்தனையுஞ் சீக்கிரமாய்வாவெனவே
சைவர்க்குகந்ததலமாமருணையென்று
கோவிற்திருப்பணியுங் கோபுரமுந்தாண்சமைத்து
ஆவலுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
நிறப்பிலையுமென்றுத் திருமாலுந்தான்முகனும்
அறப்பொரியதச்சனுக்கு அருளினுரிவ்வசனம்
அத்தட்சணமே அரைநொடியிலெல்லாந்தான்
இத்தட்சணமெழுதித்து ஏகிஞன்கண்ணுளன்
வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவரையும்
தானுலகிலந்த தலத்திற்குடியேற்றி
அரம்பையரைத்தானழைத்து ஆடல்செய்பகோவிலுக்குள்
உரம்பெறவேதானிறுத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
மாலுமயனு மகிழ்ந்தார்காணம்மானே
அருணசலத்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளுமபேதமற உகந்திருந்தாரம்மானே
என்றுதன்மர்தம்பியற்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுநிலவாஞ் செழித்துலழிதலைய
ராமர்கதையும் தானிலத்திலிமுக்கதையும்
வீமனுக்குந்தம்பியற்கும் விபரமாய்த்தானுரைத்து
கஞ்சமலர்மாலவன்முன் கஞ்சன்றனைவலத்தில்து
வஞ்சமெனுஞ்சட்டை வாகாயுரைத்ததுவும்
அலைகடலிலையுண்டு துவ்வயிலைகொண்டதுவும்
உலகுதனில்பாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தினுக்
கன்றுலெயிற்று கனியதினையுண்டதுவும்
ஒருத்தரியாமல் உபாயங்களிசெய்ததுவும்
நச்சரவிலுச்சிதனில் நடித்தகதைகளையும்
அச்சமறத்தம்பியற்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
வாசமுடன்தன்மர்வருகிறுரென்றுசொல்லி
நேசமுடன்மாயன் நினைவறிவேனுமென்று
ஆசிகெருடனையும் அருகேவரவழைத்து
நீதியுடன்தன்மர்நினைவறிந்துவாருமென்று
அன்னமெனும்வழிவாய் ஐவரெதிர்தானேடி
தன்னமயாய்நின்று தர்க்கமிட்டுவார்த்தைசொல்லி

உண்மையென்னவென்று உட்புலனெலாமாய்ந்து
செம்மையதுதன்னுய்த்திர்க்கமாய்ச்சோதியென்று
ஓமென்றுதான்கருடன் அன்னவழிவெயித்து
ஓமென்றசம்மதித்து உகந்தாலவிருட்சமதில்
வந்திருந்ததன்மர் வரும்வழியிலன்பாக
இந்தக்கதைநீபன்னு எதென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தார்பெரியாலவிருட்சமதில்
ஆசாரமுள்ளதன்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்தகதைதனையெலோர்க்குத்தானுரைக்க
திருந்தவேதம்பியர்கள் செவியிலுற்றத்தான்கேட்க
விசாரமெல்லாந்தீர்த்துமெய்ம்மகிழ்ந்ததானிருந்தார்
உயாவிருந்தகுரு உற்றபுகழன்னமுத்தான்
மன்னவரேறீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையென்று எனக்குரையுமென்றுசொல்லி
சோனதன்மர் சிறப்புடைய அன்னமதை
நோகதோக்கி நிகழ்ந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன் அன்னமேசுகமாகதீர்கேளும்
சொல்லுக்குவதெய்வங்காண் செங்கண்மாலெங்களுக்கு
கம்பெருமான்தன்பெருமை எல்லாமென்தம்பியற்கு
தானுரைத்தேனிப்போது நடந்தகதைதானியில்
காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்முடித்து
பூரணமாய்த்தானுரைத்தேன்புண்ணியமுரைத்தன்மாய்கை
எவ்வுயிர்க்குந்தானுய் இருந்துகலந்தமுதல்
அவ்வுயிர்க்குமீந்து அறஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
பாரதப்போர்செய்யப் படைபெடுத்துதின்றமுதில்
சாரதியாயெங்களுக்குச் சார்கதின்றமுதல்
மாலனுபாயன் வாயன்புவிசாசன்
ஆயன்சகாயன் ஐவருக்கும்தாயகனும்
மெச்சம்புவிசாசன்விஷ்ணுபதத்தான்தேடி.
தாயனெங்கேயென்றுதடத்துதிசைநோக்கி
சேயமுடன்தேடி நெடுகவத்தேசமித்தோம்
செய்யதொருவைகுந்தத் சேயென்றுவந்தோங்காண்
அய்யமில்லாதாங்கள் அண்ணன்தனைத்தேடி.
வாழ்ந்தும்வழிதுலைய வாய்த்ததுதம்பியற்கு
போராசிசொல்லிப்பெரியவனைத்தாடேவந்தோம்
என்றுதன்மர்சொல்ல இன்பமுடன்உன்னமுந்தான்
ஒன்றுமுரையாமல் உடைத்திரோமன்னவரே
மன்னுலகிற்பிட்டது மலைதனிலுங்காணுது

விண்ணுலகிற்காணுது வெளிதனிலுங்கிட்டாது
மெய்யுகத்துநீங்களினாத்துதான்தேடுகும்
வைகுந்தங்காண வசமோதானுங்களுக்கு
மாயனேக்காண வலுவுண்டோதாவும்
நேயனுடவஞ்சம் நிமைதெரியாதாவருக்கும்
சித்தைகலங்காமல்திரும்பியுங்களுர்தனிலே
விந்தையுடன்போயிருந்தால் வேணுமென்றதுண்டோகும்
மாயனேயுங்காணுலாம் வைகுந்தங்காணுலாம்
போயிருங்காணுன்பதியில் புண்ணியநீர்தாமும்
உங்கள்தெய்வமாயனென்றீர் யோனிதழும்புபட்டு
இக்குலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
மானிடவர்தன்னை மாடனென்றுநீர்நினைத்து
தேனிடருஞ்சோலைதனில் தேடிவந்தீர்த்தாரம்
தேவனேயாமாகில் சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதிலையென்ன போயிருந்துயென்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தம்மொன்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
என்னியவேந்தேதீர் இருந்துபதிபாளாமல்
வந்திசேரும்மா மறந்திசேறற்றவங்கள்
தர்தீரேதன்மமெல்லாஞ் சகலமெல்லாம்விட்டீரே
நாதனேயாண்டிருந்தால் நற்றவங்கள்செய்திடலாம்
விடுபெறலாமெனவே விளம்பியொருபுள்ளுரைக்க
கோளாய்நீயன்னமே கிருபையுடனேர்வசனம்
நாளாய்வெகுதூரம் நாடிழந்துவந்தகதை
மண்ணுசைபொன்னுசை மற்றுமுள்ளபெண்ணுசை
பெண்ணுசைவிட்டுப் பின்னேமேலாசையற்று
தேடித்திரியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
வீடுவிட்டுக்காடுறைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
வந்தவர்க்குஇன்னம் வதிவுண்டோவிப்போது
இந்தமட்டில்லை இனிமேலுமெப்படியோ
உடலிலுயிரிருந்து உணர்வுசெய்யுமோராசை
அடரும்பிணிதீர்க்க அபிஷேகமோராசை
நட்டத்தலிருத்தல் நகைசெய்யுமோராசை
கிடத்தலுறக்கங் கேள்விசெய்யுமோராசை
காலில்முள்ளுதைத்ததென்று கலங்குவதுமோராசை
மேலிலெரும்பூருதென்று விள்ளுவதுமோராசை
குளிருங்கனல்மேதடி குளிர்காயுவதுமோராசை
துளிருமலமொடித்துத் தொழுவதுவுமோராசை
மேடுபள்ளங்கண்டு விலகுவதுமோராசை

காடுசெடியென்று கடிம்பயமுமோராசை
வெயிலுக்கொருநிழலை விரும்புவதுமோராசை
துயிலுதற்குநல்லநிலஞ் சூதானமோராசை
தாகத்துக்ருண்ணுமொரு தண்ணீருமோராசை
நாகத்துக்கஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அரித்தவிடஞ்சொரிதல் அறப்படியுமோராசை
விரித்தபலஞ்சாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுமோராசை
காடிபுலியோனை கண்டஞ்சுவதுமோராசை
குரங்கிதடிகொண்டியினை கொல்லுவதுமோராசை
இடறுவருமீதெனவே எண்ணுவதுமோராசை
படரும்பயிர்போகம் பண்ணுவதுமோராசை
எப்போதுமண்ணில் இருப்பதுவுமோராசை
ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
கண்ணல்சென்னவிட்டுக் கருதுவதுமோராசை
பொன்னும்வெள்ளிமிடிப் புதைப்பதுவுமோராசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோராசை
மாடாடுதேடிமகிழ்ந்திருப்பதுவுமோராசை
பூலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுமோராசை
மலைகடல்களேறி மருவுவதுமோராசை
மெய்மறைத்துபொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோராசை
நெய்பால்தயிரென்று நினைப்பதுவுமோராசை
வெளிதாண்டியேகவணம் விளையாடுமோராசை
அழியாமல்கற்பம் அருந்துவதுமோராசை
மனைதோறும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
புலராடவென்று போவதுவுமோராசை
ஒடுக்கமதுகுகையில் ஒடுங்குவதுமோராசை
எடுக்கும்பலகோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
இத்தமட்டோசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
அத்தாசைதன்னில் அடியுமிருபோராசை
தம்பியர்க்குமெத்தனுக்கும் தானேதெவிட்டாத
எம்பெருமானாசையென்றுஸ் எங்கள்மனதிலுர்தாச்
அளவற்றவாசையது அன்னமேஎங்களுக்கு
களபமணிமாயனையே கண்டாலிதயத்திரும்
ஆசையதுதீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
நேசமுடன்மகிழ்ந்து நெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
என்றுதன்மர்செல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
தன்றுதனென்று தன்மையுள்ளதன்பொன்று
மனமகிழ்ந்துபட்சி மரத்தைவிட்டேகிறகி

வண்கடத்துதல்ல வைகுந்தத்தாலேஞ்சி
சென்றிருமாலுடனே தெண்டனிட்டன்கேதுசொல்வார்
ஒன்றுபத்துநூறு புண்ணியமொருதண்ணையுமாய்
மாற்றியப்பஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாராய்த்து
எத்தியரம்வந்தாலும் எதுபிழைவந்தாலும்
அத்துபரத்தன்னே அனுவளவுமெண்ணுரீகள்
மாலேதுணையென்று வருசிரூர்பஞ்சவர்கள்
ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதம்மனதுசமென்று
வாக்குமனமொன்றுய் வருசிரூர்பஞ்சவர்கள்
நீர்க்கமுடன்காக்கச் சித்தமருளுமையா
வாத்தினறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
ஏத்தவரைமுத்தும் இங்கிருக்கப்பண்ணுமையா
செங்கருடன்சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
அங்கங்குளிர்த்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
செங்கைநெடுமாலும் திருவாய்மலர்த்தருளி
தன்மருத்தம்பெருமை தடையதவேதம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவாத் தெய்வலுக்கேறுது
இன்மைதனில்சென்மம் இதத்திலேதான்போட்டு
தன்மைசெய்ததாலே நம்மருகில்தானிருக்க
தான்வருங்கூடவிட்டு தல்லவைகுத்தமதில்
பாலீபோலும்நம்மிடத்தில் பட்சமுடன்தானிருப்பார்
சடத்தடனேதன்மர் தருகாமல்நம்மிடத்தில்
இடத்திலேவந்திருப்பார் இந்தவைகுத்தமதில்
என்றுதிருமால் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்த்தபுஷ்பமென ஆள்வார்மனமகிழ்ந்து
கிங்கனவேதான்கருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
முச்சியமாய்தோத்திரங்கள் விழுந்துநமஸ்கரித்து
சக்கரத்தைவாருமென்று தானழைத்துபோபாலர்
இக்கணமேசென்று எம்முடைபஞ்சவர்கள்
காணுமல்நீகலத்து காவலாய்வாருமென்று
ஊணுகளட்டெழுத்தை உபதேசமேபுரித்து
பஞ்சவர்கள்ஐவர்தனில் பகருகின்றநால்வருந்தான்
தஞ்சமுடன்போட்டுத் தோற்றமுடனம்மிடத்தில்
வருவார்சுகம்பெறுவார் வைகுந்தந்தான்சேர்வார்
மருவாருந்தன்மர் வருவார்தனியாகி
வாசவழிதனிலே மறுத்துமொருவிக்கினங்கள்
சோவுபாணபலி சிக்காமல்நீதானும்
பக்கமேவாருமென்று பட்சமாய்ப்புந்திசொல்லி

சக்கரத்தைப்போலனைவே சாற்றினர்மாயனுத்தான்
மிக்கதொருவனையும் வெகுமலையுந்தான்கடந்து
வண்டுளபமேனியனே வாசாகனேதினைத்து
கண்டுதொழுவென்று கடிதிடக்கலுமே
சுத்தமுடன் தூறு யோசனைகாதவழி
வித்தகஞ்சாதம் விரைமாய்க்காணவென்று
போயிருந்தசக்கரமும் புவிராசமன்னரிடம்
ஐவரையுங்கண்டு அரிதமாவென்றிருந்தார்
மாயோனைத்தஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாவின்கீழிருந்த
இருக்கிறாரைவர் இயல்பாய்ச்சகாதேவன்
தெருக்கும்விதிவசத்தை நோயகித்துகொண்டு
எனக்குவருங்கருமம் தானிச்சகாதேவன்
எனக்குவருங்கருமம் இன்னபடியென்றுசொல்லி
தீண்மார்தனக்குத் தமயன்மார்மூவருக்கு
வண்ணமுள்ளதெல்லாம் வகையாகஉன்னதென்று
தத்துவத்தைப்பார்ப்பவில் சக்கரத்தானித்தமட்டும்
முத்திறுமேலத்தனுக்கு முடிவுஞ்சரியாச்சு
தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
தமக்குள்சால்நிரங்கள் தன்றுய்முடிப்பிவித்து
சுமக்குஞ்சமையென்று தன்பமற்றுமென்றுசொல்லி
நாராயணர்பாதம் நாறுமறவாமல்
சீரானவைகுந்தம் சேருமென்றுதாணைத்து
அண்ணமார்தால்வருக்கும் அருளிருந்துதல்வசனம்
எண்ணமதறிஷிடைதன்னில் இருந்தான்சகாதேவன்
மாலேசரணமென்று மனதில்தியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுற்றெரித்த
மூலத்தெழுந்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனையை
நூலத்திருந்த நாணலைப்போற்றிசெய்தான்
(விம்) எதுமறியேனெனலதியே வெல்லவுயிர்க்குங்கடையாகி
வாதுநிறியவழக்கோமன்னிருந்துவழக்குரைத்து
நீதபயிலும்நாயேனே செல்லமிழந்துவருவென்று
தூதுவருமிருப்பேனே சுகத்தாழுகுத்தாணெனக்கே (கலி)
விண்ணினையனகுலனுடன் வேதனைதன்மருமாய்
நேமமானவைகுந்தம் நெடியோனடியேதுணையாக
சாமதாசனெனவேதான் நற்சகுனதுபதிதேடி
யாதுதனதுகாம விதமாயுதவிசெய்வாயே (கச)
(கதை) நாட்டமுடனிருந்து நாரணனைநெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயக்கமல்வாழ்குவதை

மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துபுனையாக்கி
தான்முகணக்கம்பு நமஸ்கரித்துஅப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிப்பூரகத்தினிலே
நின்றுவலங்கி நெடியோனேப்போம்பிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த வாணனர்தன்பதத்தை
வருந்திமனதில்வணங்கியடிபணிந்து
திருந்திப்பேசரனைத் தியானமதாய்த்தான்றொழுது
கணபதிபேசரனைக் கருணைபிவணங்கி
தொண்டுபண்ணியப்பால் தொழுதசகாதேவன்
அக்கினிபிற்சென்று அடங்கியோடுங்குகையில்
தக்கசர்துசிவன் தபோதிமூலமிட்டு
பிருகுவியில்வந்தொடுக்கிப் பேசாமல்மேல்நோக்கி
உருவிலெண்ணுடன்னுவிட்டுஅப்புவிலேவந்தொடுங்கி
வாய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடுங்கிமபேசரனை
போயடைந்துதென்டனிட்டு பூரணமாயள்ளடக்கி
தேடிவைத்தபதில் சேர்ந்தகுணம்மானை
ஓடியொடுங்கியபின் உடலுபிக்குழைந்து
கழுத்துவிழுந்துழன்று கனத்தகலையாய்ந்து
அழுத்தமுடன்மண்ணில் அடித்துவிழுமுன்னே
எடுத்துச்சமதாக இறுத்தியேநால்வருந்தான்
அடித்திருத்துசாஸ்திரங்கள் ஆகமாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணஞ்சமென்று
அலத்திணர்நால்வர் அச்சுதற்குத்தானேட்க
வர்தான்சகாதேவன் வைகுந்தர்தான்கேர்தானே
தந்தாமுதர்தா நாரணரேநீர்காரும்
மாயோனேயென்தம்பிவந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆபாவனக்கபயம் அச்சுதமேகூர்த்தருளும்
தர்தைதாய்போலாகத் தற்காத்தீரர்பெருமான்
எர்தம்பிவர்தான்காண் இனிக்காருணக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் காயாம்புமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருதிரேர்க்கண்மூரே
என்றுதன்மர்தானும் இபல்பானதம்பியரும்
தன்றுசகாதேவன் நடந்தான்நமக்குமுன்னே
என்றுமனந்தேவி எழுந்திருந்தார்நால்வருந்தான்
வாத்திமனந்தேற்றி மாயணையேதான்போற்றி
வந்திந்தொழுது திருவையாற்றான்குறித்து

அஞ்செழுத்தாய்த்தேகம் அஞ்சுபஞ்சபூதமதால்
அஞ்சுமுகமாய் அகண்டமெல்லாத்தானுஞ்
அஞ்சுபஞ்சலோகமாய் அஞ்சுபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சுதலமும் ஐம்பொன்மகாமேரூய்
அஞ்சுபுவனுயுள்ளே அஞ்சுபொதியாகி
அஞ்சுமலரீவேள்தனக்கு அஞ்சுபூபாணமுமாய்
எங்குநிரந்தரமாய் இப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென்றும்போய் அன்றளவுமிக்றளவும்
தெய்வமென்றதாங்கள் சேர்ந்திருந்தாமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவன் அங்குவந்தான்கண்டீரே
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாளோ இப்போதேபிக்கணமே
அத்தனையுன்பெருமை ஆரியப்போரீர்காண்
சித்தமுடனெங்களையுஞ் சீக்கிரமாய்ச்சேருமையா
வித்தகரேவாரோம் விண்ணப்பங்கேளுமையா
(வி-ம்) சேவாமுதந்தாவாரோங் கிருஷ்ணதேவாவாரே
மாசகோடாலாவாரோம் நரசிங்கராயாவாரோம்
தாசரில்தாசர்வாரோந் தடைகளில்லாமல்நல்லுப்
தேசமாயுனதுபாதம் தெடியவுகாருங்காரும்
தாரணிபாதத்தேடி தால்வரும்நம்பிவாரோம்
வாரணம்மாளிசிங்கம் வல்லியங்கரடிபன்றி
கோரணங்கோழிபன்றி கோவித்தாவனதுபாதம்
காரணமாகவந்து காக்கவேவேணுமையா
(கதை) தோத்திரங்கள்சொல்லித் தொழுதுநமஸ்கரித்து
சாத்திரமுஞ்சொல்லேதச் சகாதேவனேநிறுத்தி
வழிதேடிசெல்லவே மாயன்றனைத்தேடி
வெளிவாகநால்வர் திசைநோக்கியேநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதொருநால்வர்களுஞ்
சுடர்தாரிமலேபலவுங் காடுவனுந்திரமும்
உடனேநடந்து உசந்தவரும்வழியில்
கோடேறிவீமன் கும்பிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணாவெபிப்போது அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
கண்ணனதம்பி கருத்தடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்தென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டிடனேயெத்தனுக்குக் காவலதுசொல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்கவிளம்புகிறார்தன்மருந்தான்
பூமானேமுன்னுள்ளொருபின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டுநன்முகூர்த்தம் பேணுசாலிவாகனத்தில்

சிரிட்டுப்போர்மூடியத் திருத்தமுடன் அரவாலே
னைப்பெலியென்றேயிவனும் கணக்கிட்டதாலையினால்
அளப்பொன்றுமில்லை அதுக்காயிவன்சடந்தை
பழிதொடருமென்று பார்மீதிலேயிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான் வகைவேறுயில்லையென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஓமென்றுவிமனுத்தான்
சிந்தைதெளிந்துச் சேகரமாய்நால்பேரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்தூடேசெல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமென்றுஞ் சாந்தமாமிந்தமலை
இந்திரன்வந்தென்றுமும் இருந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்த அற்புதமுள்ளதீர்த்தமது
விந்தைமலரெங்கும் வியாதமாய்ப்பூர்த்திருக்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிதனிலேபோலெனவே
கொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலர்தன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனில் ரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
மன்னியதீர்கன்னியர்கள் வந்துகரையேறிநின்று
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்
வாய்த்தார்களென்று மனமகிழ்ந்துகன்னியர்கள்
மாலுமயனு மன்மதனும்போலாகி
மேலுமிருந்து விளையாடும்பாவையேபோல்
நால்வரையுங்கண்டநங்கையர்கள்தங்களிலே
மேல்விழுந்துதானழுது விள்ளாமலுள்ளடைந்து
மெத்தமயலாகி மெல்லியர்கள்நால்வரிடம்
உத்தமர்போல்நேராய் உகந்துசிட்டவந்திருந்து
மன்னவரேநீங்கள் வந்தீரேயித்தூரம்
தென்னவரேநீங்கள தேசமெங்கேநீங்களென்றே
வந்தநாடெத்தேசம் எங்குவந்தீர்சொல்லுமென்றார்
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுகன்மர் அன்புடனேதானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோம் எந்தினையேகேளுமென்று
தீரர்குருநாடு தேசமெங்கள்தேசமென்று
தாராரும்பாண்டிமன்னன்தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
வாளமாய்க்கலியன் இவ்வுலகில்வந்ததினால்
தேசகநாங்கள் திலேமையிட்டிதானகன்றோம்
மாதிருலட்சுமிதன் வைகுந்தஞ்சேரவந்தோம்

சாதுவாயுக்கினேயந்தான்கண்டோமிப்போது
கதுவாசத்தன்மேர் இவ்வசனீர்த்தானுரைக்க
ஓதுவரீர்கன்னியர்கள் உற்றதன்மேர்தன்னிடத்திற்
வாரீரீர்காண்முன்னுள் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷி பிருகமதுபால்வாங்கி
வீமன்றனையனுப்பி மெய்ப்புடையகானகத்திற்
றேமுடன்வீமன் நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
தர்திரத்தினுலே சமதமப்பால்வாங்கி
மத்திரத்தினுலே வலுவீமன்தான்வரவும்
தொடர்ந்துபிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்ந்தவலுபிருகம் ஆவிபிடிக்கையில்ல
சதிலுமொருகாலுத்தார்வனத்திலோர்காலும்
கதிர்வர்த்தபற்றி இழுக்கவல்லீமனுந்தான்
தக்கபிட்டுக்கொணர்ய சமராடிநின்றிருந்தான்
மிக்கபுகழ்தன்மரிடம் விளம்புவோர்ஞாயமென்று
சென்றபிருகமுந்தான் தீர்க்கமுடன்வமனமாய்
அன்றனன்மர்முன்போய் ஆகமுடனுபதை
கேளுமென்றவல்பிருகன் கிருபைபுடன்வீமனுடன்
வாபுவீர்ஞாயம் வகையாகச்சொல்லுமென்று
ஒருவருக்குச்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
தம்பியென்றுசற்றுந் தயவுவைத்துப்பாராமல்
கம்பியுடமேனிபில இதமாகப்பேர்பாதி
நிறையாவுண்ணுடலே நோகத்தான்பிளந்து
குறையாமலேறுமல் கொடித்துவிடீமனென்று
தச்சன்றனையழைத்துச் சிறுராதூற்பாட்டு
மெச்சவேதச்சன் உளிபிழுல்வத்தாதிற்க
பிருகமதுக்குடி வெதுமாய்மனமகிழ்ந்து
திருகமல்நல்போதேன் தன்மமேபுரனுக்காம்
பொறுத்தேனிதுஞாயம் பூவுலகிற்கண்டகல்லை
ஒருத்தனைபிருகம் உயர்சானகத்தனில்ல
போனதுவுங்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவான்தன்மமென்று
ஆனதிலுங்கோப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
பஞ்சபூமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம்
மூன்றமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
வல்விரிம்பன்தன்னுடனே வலியமகாசூரனையும்
செல்லரியகேசனுந் துஷ்டதிரிம்போதிரனும்
நல்லசராசந்தனையும் நாட்டிலுள்ளவேறதனையும்
வீரமுடன்கால்லுக்கு விருந்துதினவளித்தி

ப்போழுள்ளவீமனுட பராக்கிரமக்கேட்டிருப்போம்
தெல்லாம்பார்த்தனுக்தான் கவ்வரணைத்தாம்மிக்கி
பேதகில்லாப்பாசபதம் பெற்றதுவுமல்லாமல்
அசுரர்தினவென்றதுவும் அமராவதிமீட்டதுவும்
பழியுடைய நிவாதக்குப் பரித்தமிர்தமீப்தகுவும்
பாலாலுமனையும் பாரமத்திரத்தரசன்
சூலமதற்கொள்ந்த துயரமதைவச்திருர்து
மத்தரசன்தன்னுடனே சேரூருட்டிகனையும்
மாற்றரசரிச்சினையையும் மன்னையுங்கொன்றமதி
தருர்கனனுமென்று அப்போதங்கட்டிருப்போம்
விராவணமேகினியில் விசையடையூரனென்று
பரிதலனென்று பாங்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றரிகஷ்காலம் வருவ்காலஞ்செல்லாலம்
முர்றுதேசகாதேவன் மாழிவதுவுங்கேட்டிருப்போம்
அப்படிமேதாங்கள் ஐவருடசெய்திகெல்லாம்
இப்படியாக்கேட்டிருப்போம் இன்னமுருக்கண்டதில்லை
உலரவாப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தாமென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
மங்கையர்கள்தான்கேட்க மகிழ்ந்துகன்மாசத்தான்
சங்கையுள்ளபெண்கள் தன்மமொக்பேர்சண்டூர
மெல்லியபோரல்ல வீமன்விசையனிவன்
சொல்லும்தலனிவன் தோகையோயிவ்னமுத்தான்
வேதன்சகாதேவனுடன் மிக்குர்துரோபதையும்
போகமுடன்வைகுந்தம் போய்ப்புகுர்தாரெர்தினைத்தான்
திருர்துமதிகன்னியருந் தேவேலந்திரன்மகளும்
இருந்ததன்மரிசொன்ன இவ்பதனைக்கேட்டிருந்து
வாருமையாளங்களுட வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
சேருமபாவுங்களுக்குச் செய்வலோகத்தானைத்து
மன்னவோதாங்கள் மருவிடினபாவம்
சொன்னபடிகேட்டுத் சொண்டுசெய்வாம்நாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டால் இனிக்கேளுமன்னவரீன
தங்களிலவ்வள்விசெய்து தவம்பண்ணிதிற்போரும்
அக்கினிபிலாரியிம்மல் அணிபிலைக்கானிறுத்தி
இக்கெனவேவதவசெய்துழப்போறும்
கால்மேலுத்தகிழோய் கடுத்தவகதிப்போரும்
பால்போலும்எக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்களென்று தெய்வப்பதவியென்று
மெய்வருடயாகம் விரும்பிவளர்ப்போரும்

வேண்டியல்லோவித்தவை வேணுமென்றுசெப்தார்கள்
ஆண்டிநினையாமல் சொற்பனத்திற்கேளாமல்
வலியவேதாங்கள வரவழைத்தால்தீர்க்கரந்தான்
பொலிவாகுமென்று பூணமாயெங்களுடன்
வத்துபுரத்தரசே வணங்கியனுதினமும்
முத்துதெய்வலோகம் முழுதுந்தணலாகி
இருக்காலமென்று எத்திழைமார்த்தனைக்க
வருக்கமுடனின்னம் வகையுமக்குச்சொல்லுகிறோம்
நீர்க்கமுடன்வைகுந்தம் சேரவேணுமென்றால்
ஆர்க்குமுடியாது அருத்தவத்தோர்க்கெட்டாது
இதற்தோர்க்குமேதினியில் இல்லவேயென்பதுதான்
கேளீர்பூவுலகில் இருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீர்தெய்வுலகம் அன்பாகளங்களுடன்
சுஸ்வரனும்பெண்கள் இருவர்தனைப்பயருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கிலேயோ
பாவிக்கமசோப் பணனுமறவேதியனும்
தாவில்தரித்துமவர் நட்பாயிருக்கிலேயோ
சீதைதனைநெஞ்சில் திருமாலவைத்திருத்து
கோதையடன்கூடிக் குலாவியிருக்கிலேயோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
கோவேந்தேகூடி குலாவியிருக்கிலேயோ
மதனும்ரதியும் மருவியிருக்கிலேயோ
அதனமுடன்தவில் அறிவாயிருந்தோமோ
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கிலேயோ
விண்டாசையெல்லாம் வெறுத்துமுனிவர்களும்
தன்றுயதையறிந்து நாதாக்களெல்லோரும்
ஓன்றுகிக்கர்த்தனவ ஊடேருவக்கண்டோரும்
பூதமோராந்து புலன்பொறிகள்தானடக்கி
நாதமொடுவிர்துசுழி நடவணைபுர்தானிறுத்தி
நாடிகளையறிந்து நடுவானவட்டமதில்
தேடியழர்தர் தெவிட்டாமலுண்டிருக்கும்
போகமுமிப்போது உலகத்தனிலிறங்கி
போகமெனுவிர்துதனைப் புறம்போக்கிருக்கிலேயோ
அறவேவெறுத்து அவனிதனிலாசைவிட்டு
துறவாகிவர்தென்னைச் சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இப்படிமுன்னகன்னியர்கள் இவ்வசனந்தான்கூற
அப்படியெனதன்மர் அவர்களுடனேசொல்வார்
சித்தல்லாம்தீர்க்கள் எடுத்துரைத்திருப்போது

ஆதலாலர்த்த அற்பக்கவாழ்வைநீப்பி
கூடழிந்துகங்கள் எடுத்தகவல்குலைய
கூடழித்துபொல்லாக் கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
சொன்னீர்பெண்கள் சோதனையோவெந்தவிதம்
முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர்தன்னருளால்
இப்படியுஞ்செல்லுவீரோ எந்திழையேயெங்களுக்கு
சற்பனையுண்கட்கக் கருமமோவெங்களுக்கு
சீரானவைகுர்தஞ் சேரவென்றுபோனையில்லை
நேராகதின்று நில்லுமென்றுசொல்வீரோ
ஒன்றுமுரையாமல் ஒவியமேநீங்களுர்தான்
நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாருடையதன்மருமம் வாய்த்ததிப்பிழைவருமாம்
எருவோமென்று இதமாய்வனத்துடே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருமேதான்கூடி.
கடந்தார்வெகுதூரங் காடுமலைதான்கடந்து
வாணெனப்புவியும் வளகிரிமாமலையும்
போனர்கள்நல்ல புதுமையெல்லாந்தானறிந்து
சேர்ந்தபலதிகள தீர்த்தமதுதாழ்டி
வாய்த்தநல்லருந்மாட்ச மாங்களுடசரிதனமும்
கற்பகக்காவுகளும் கண்டுமிகத்தோன்றி
நற்புடையசோலையென்றும் நடந்தனர்கள்நால்வோ
அர்தமுலக்கப்பால் ஊறர்துயோசனைதான்
வர்தவர்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலேநீர்கேளும்
புண்டரீகமாயனிட பூமிதனில்வர்தீர்காண்
இக்குளிலுங்களையும் இவ்வுலகில்தாங்காவேம்
என்றுடையெத்தேசம்நங்கிருத்துயிக்குவர்தீர்
மன்குநீர்சொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்ட
பொன்குருந்தன்மீர் புகையுடையோதுசொல்வார்
பன்னூர்குருகுலத்தில் பாண்டுமைந்தர்நாங்களுர்தான்
மண்குடைவிட்டு வந்தோங்கலியதனல்
அத்திபுரத்திருந்து அச்சுதனைத்தாழுங்கி
பத்தியுடன்களைகத்தில் பரித்துவந்தோன்னூடே
சீதமதிவானரங்கள் செய்கியெல்லாந்தான்கேட்டு
ஆதலாலெங்கள் அனுமார்க்கிளையவன்காண்
வீமனல்லோவென்று விசையனிடதேர்தனக்கு
கோமானேவெற்றிக் கொடியல்லோநங்களுர்தான்
உம்மாணையெங்கட் குரியோர்காணீங்களுர்தான்

சம்மாஜைபிங்கே இருந்தீரோயாமாகில்
நாடுடனேவந்துசென்றால் நாங்களேவெற்றிகொண்டு
நாபெண்ணியும்எருக்கு வல்செய்துதானிருப்போம்
இக்கிருந்தீவின்று எடுத்துவாக்கவானரங்கள்
தக்குபும்மன்னன் தன்மருந்தானேதுசொல்வார்
துங்கமுடியனுக்குத் தொண்டுசெய்யுப்நீங்களல்லோ
கடல்தனேயல்லவோயுச் கட்டினதுநீங்களல்லோ
அடலரிபுரிபோர்க்கு ஆற்பரித்துநின்றவர்கள்
ஆனதிலெல்லோ அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க வானவர்தாம்நீலவோ
உலகத்தனில்காக்க உங்கள்மல்லாரமல்லோ
புகழ்த்துதான்தன்பரி பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்த்துதான்வானரங்கள் வைகுர்தமாளிகைக்கு
போதமுடன்சேதாரம் போலவிடாதைவே
நீதமுடன்காட்டில் நெடுர்தூங்கூடவந்து
சத்துபயில்வனர்தான் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமனமகிழ்ந்து விரைத்துவருங்கூடி
சற்றவர்தான்வேணடி நடந்தார்வனச்சூடே
இபக்கரபதியும் இராட்சதர்கள்தன்பதியும்
மயக்குப்புலியர் வல்வேடர்தன்பதியும்
கொலையரபதிஞர் குறவரிடதன்பதியும்
மலைபிற்பலசாதி வாழுகின்றோர்கன்பதியும்
கானல்வெகுதூரங் காவலர்களதன்பதியும்
நடந்துமலைகடந்து நாம்பத்தெண்காதவழி
மீதானகானகத்தில் மவமுடன்தானடந்தார்
ஈதாகபூவற் கினையநதலனுக்கு
பெய்கலங்கியுளைசர்து விகப்பாயுந்தான்முடிர்து
கைமறர்துகாலசர்து கண்ணுமிச்சுழல்து
வாக்குதடுமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கத்துநிர்று தள்ளாடிவேவையிலே
வீமன்விசையன் மிக்கானதன்மருந்தான்
பூமனைகுலனேயும் போயனேத்தர்மார்புடனே
கார்படலிராவணர்கள் கடகவனென்றுசொல்லி
போர்தருலன்றன்னுடனே பேராடிவார்த்தைசொன்னார்
தாதிவர்கள்வந்த துடக்குமிவனறிந்து
மாலாகைஞ்சில் எட்டெழுத்தைதனினேர்து
மாதிருமால்பதத்தை மனதிற்பியானமதாய்
ஓதுவான்போய்தருலன் ஒதுங்கியகாலனுர்தான்

வாகாகவேகடந்து மயேந்திரமலைதன்னில்வந்து
ஏகாந்தமாக இருந்துசுனேரோடி
வந்துசுகமென்று மலைமீதிற்றானேறி
புந்திமிகமகிழ்ந்து புயனென்னுமாமுனியை
பாதம்பணிந்து பரிவுடனேதானிருந்தார்
வதுகீரிக்குவந்தீர் இயம்புமென்றார்மாமுனியும்
தாங்கள்வந்தவாறுதன்னைத் தன்மார்முனிக்குரைக்க
ஓங்குமுனிகேட்டு உகந்தேதுவார்த்தைசொல்லி
பேராகயெந்தனுக்குப் பெண்களோயாயிரந்தான்
மாராமல்நீங்கள் மணமுடித்துயிங்கிருந்து
காடுதனைக்கண்டு காவலரேயிப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்றானிருந்து
பெரியவரைச்சார்ந்தால் பிறைபோலவளர்தோறும்
வரிசையாய்த்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமையதாம்
தார்முனிவன்சொல்லத் தருமருந்தானேர்வசனம்
பாரமுனியெங்களுக்குப் பாராசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேயெங்களோநீர் கடைத்தேற்றவேணுமென்று
னங்களுக்குவைகுந்தம் இருப்பிடமேயல்லாது
தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகாண்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தைக் காணவிடைதாருமென்று
தஞ்சமெனவேமுனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தார்
பணிந்துவிடைவாங்கிப் பாங்காகமூவருந்தான்
துணிந்துநல்லமன்னர் அயோதவேதானடந்தார்
அப்பாலுங்கானகத்தில் அன்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பாகவேகடந்து மெல்லடிகள்கொப்பளமாய்
வருத்தமுடனடந்து வடவாலின்கீழிருந்தார்
கருத்துடனேயங்கிரண்டு கன்னியாரைநெடுமின்மேல்
பாதமதையூன்றிப் பாரில்விழுகின்சடையாள்
கீதமுடன்தவசு கின்றார்கள்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தானபணிந்தார்
மன்னரேநீர்தாமும் வந்ததுதானேதெனவே
கன்னியர்கள்தான்கேட்கக் கனத்தபுகழ்தனமருந்தான்
பன்னியசீர்மாதே பத்தினியேயுதமியே
சீரார்குருகாட்டில் சேர்ந்ததொருஅதிபுரம்
பாரிற்புவிராசன் பாண்டிமன்னன்தின்புதல்வர்
மருவுமனையதன்மரென்பேர் வாய்த்தம்பிமாரிவர்கள்
இருவுமனையேமாதேவி செய்தவத்தாலிங்குவந்தோம்

கண்டபோதெங்கள் காமமெல்லாந்தான் நீங்தோம்
தொண்டதவம்பெறவே சொல்லுமென்றார்தன்மருமே
தர்மமொழிகேட்டு தயவுவந்துகன்னிகையும்
இமைமனில்வேணுமென்ற தெல்லாந்தானுந்தாரேன்
உன்சனுக்குவேண்டியதை புண்ணையாய்கேளுமென்றார்
எங்களுக்குவேண்டியதை இத்தவமேபோதுமென்றார்
சொன்னவுடன்கன்னியர்கள் தோத்திரமாய்த்தான்வாழ்த்தி
மன்னர்பெருமான் லைகுந்தான்பெறுவீர்
என்றுவிடைகொடுத்து ஏத்திழைமார்தானிருந்தார்
அன்றுவணங்கடந்து ஆழியீர்ப்பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான்றறித்து
கார்க்கவேயிப்போது கடந்தார்வெகுதூரம்
மேகமளாவ்லளர்ந்த வீரமயேந்திரத்தில்
மாகமுயர்மலைமேல் வந்தவர்கள்தானேறி
அங்குள்ளமாமுனிகள் அடிகள்பணிந்தேற்றி
பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப்போது
அந்தமலைகடந்து அடவிகளுந்தான்கடந்து
நந்திவளர்கோசமலை நாட்டிலேதானேறி
பவளமணிமேனிப் பரஞ்சுடராமாமுனியைத்
துவளவணங்கித் தொழுதர்கணம்மானே
அம்மலையில்வாழும் அகஸ்தியர்புலஸ்தியனே
வெம்மைவிசுவா மித்திரர்வநிஷ்டரையும்
ஜனகனசனக்குமாரன் சனகமுனிதனையும்
மணமருவுங்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
சுகருடனேகபிலமுனி சொற்பெரியகேசமுனி
பகருமொருபோபெரிய பராசமாமுனியும்
சென்றுவணங்கித் திருத்தாள்சரணமென்று
நின்றுபலமலையும் நேசமுடன்கண்டுசென்று
கடந்தார்வனத்துடே காகமலைதான்கடந்தார்
அடர்ந்தொருஆறும் அருவிகளுமாமலையும்
கடர்ந்துவெகுதூரங்கடந்துகடக்கலுற்றார்
தொடர்ந்துவருமாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
மகிழ்ந்துகெருடாழவார் மலையதுவுந்தான்கடந்து
புகழ்ந்தென்பதிகாதம் போலார்கள்சூழவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயந்தானபாதது
எவ்விடத்திலுகண்டதில்லை இந்தவதிசயந்தான்
கண்காட்சியெல்லாங்கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென் றுவிரைவுகடக்கலுற்றார்
கடக்குமவழிதன்னில் நல்லமருத்துமலை

அடக்கமாய்நின்ற அதிசயமுந்தான்பார்த்து
தேவர்களும்வந்து திருக்கூட்டமாயிருக்கும்
பாவமுந்தீர்க்குமந்தப் பன்னகசாலையிலே
இருந்துதவிப்பாரி ளண்ணமெல்லாந்தான்தீர்ந்து
அருந்துபுனல்முழ்கி அழுர்தமள்ளித்தாணார்த்து
சிறந்துவளர்ந்தோங்கின்ற தென்னவனதன்னில்வந்து
நறைதோர்முனிவருக்குந் தொண்பெண்ணியப்பாலும்
நிந்தைமிகமிழ்ந்து திருமாள்தணீனோந்து
இந்திரசோமனென்னு மேகமலிமீதேறி
செல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்றறிந்து கட்பாகவார்த்தைசொல்லி
ளங்கிருந்துஇக்குவந்தீர் இம்மூவர்நீவகளுந்தான்
துங்கமுடிவேந்தர்களே சொல்லுமென்றுரைத்தார்களும்
சித்தர்களுந்தான்கேட்கச் சோனதன்மருந்தான்
அத்தரோங்கள் அத்திபுரகரில்
பாண்டிமன்னர்தன்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்ராங்களுந்தான்
வேண்டுமென்போர்திண்மன் வீம்மன்விசையனிவன்
ஆண்டதொருகுலன் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
மாணசகாதேவன் வைகுந்தான்சேர்ந்தான
அஞ்சுபேர்தன்னில் அடியேங்கள்மூவருந்தான்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம வித்தகரேசேவென்று
வந்தோம்வனத்தூடே மலைகடந்துயித்தரம்
சந்தோஷமாச்சதுங்கள் சங்கினையக்கண்டவுடன்
இனிமேல்துயரமது எத்தனைதானுலும்
பனியதுபோல்நீங்குமுன்கின் பாததெரிசனையாய்
இன்பவைகுந்தங்கா ணெத்தனைகாட்சொல்லுமையா
அன்புடனேசொல்லுமையா அடியேன்கள்போய்ச்சேர
னன்றுதன்மர்கேட்க இயல்பானசித்தர்கள்தான்
மன்றெனவேசொல்லுகிறேன் வன்மையுளபஞ்சவரோ
அந்தரத்திலேநிரிந்து ஆகாசமுடுருவி
தந்திரதினுல்குளிகை சாதகமாயண்டமெல்லாம்
கெவுனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாம்
மவுனமாய்காந்திரிந்து வைகுந்தக்கண்டதில்லே
வைகுந்தஞ்சுத்தி வருவோமுத்தரியோம்
மெய்யெண்ணுகண்டி விளக்கிஞானவந்தில்லே
அந்தமட்டுகண்டதியோம் அச்சுதரைநாம்தாழும்
இந்தமட்டும்நீங்கள் எல்லாந்தீனவெறுத்து
காடுவிட்டுவந்து கவலுதிசித்தரையும்
கூடுதெளிற்கண்டுர்காண் கருத்துடனேயெங்களை

சுமேகனைச்சோடி எதிருண்டோமன்னவனே
மாயனிடசீர்பாதம் மன்னவரேசீர்பெறுவீர்
தூயதொருதன்மமென்று சொல்வார்கேட்டிருப்போம்
கண்டோம்நாமுங்கலியுங் காவலரேயிப்போது
விண்டோம்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
கேதாரந்தாமல்ல கிட்டச்சமீபமினீர்
பாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவரேசேர்ந்திருப்பீர்
னன்றுகவசித்தர்கள்தான் ஏகினர்காணம்மானே
அன்றுதன்மர்வீமன் அருச்சுனனுமன்னோரும்
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரேதஞ்சமென்று பார்மீதிலேகிடந்தார்
னல்லிலகடந்தப்பால் எண்பதுயோசனைதூரம்
மூல்லைபிசிசெண்பகமு மும்மலர்கள்பூத்துலர்ந்தும்
தில்லைவனங்கடந்து செந்திருதான்மூழகி
வில்வவனங்கடந்து வெள்விலையிலூடேபோய்
குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சுரமுந்தான்கடந்து
சென்றுதிருமலைமேல் தீர்த்தகளதாஞ்டி
புட்பமலரெடுத்துப் பூசைகளுந்தான்முடித்து
நிற்பளவிலேவினசயன லீலைவிழிசீர்சொரிய
நெஞ்சுலர்ந்துகண்சுழன்று நெடுமால்தனைகினைந்து
தவமாகவுழியஞ்செய தாசனென்றுதானறிந்து
பத்தவதாம் பாமீதிலேயெடுத்தீர்
வித்தகரேயுமையும்மான விட்டுப்பிரிந்தேனை
நாணரேகேளுநம் நான்விருத்தம்பாடுகிறேனை
காணரேகாகக்கடவுளரேகண்பாரும்
(வி-ம) கண்ணுங்கருத்துமொன்றுகி கவனப்பொறியிலுயிர்களைந்து
னண்ணுமெழுத்துயிராம லெட்டாநூற்றைப்பிரியாமல்
நண்ணும்பாரிலுதினமும் நாணரேதஞ்சமென்றேன்
விண்ணும்புவியுமளந்துன்ற விக்தைமலர்த்தான்தருவாயே (கூசர)
கடியமறவிதானேறு கமலக்கண்ணனினிருக்க
முடியுமினிகள்ளுகாது மூதுந்தாகந்தாவெனத்துடிக்க
விடியவுதித்தகதிரோலே விகதமலராமைவுகுந்தம்
நெடியபதவியுண்டாகுமி தியருள்வாய்கோபாலா (கூவி)
(கதை) இரண்டுவிருத்தம் இனபமாயதான்படித்து
தொண்டுதிருமால தொழுதுமனமகிழ்ந்து
வாசமுள்ளதுவரும் வானவருமவரதிரே
கேசமுடன்பாதத்தினையும் நேராகத்தானழைத்து
புஷ்டபகவிமானத்தி பூணமாயதானிருத்தி
செப்பமுடன்ரத்தினத்த சிங்காரமாயடைத்தி

பொன்னுலகமெங்கும் பூப்பந்தல்தானிறைத்து
மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைத்து
தோரணங்கள்மீன்கழுகால் சோடித்தார்வாழையினால்
பூரணகும்பமெங்கும் பூரித்தாரம்பையர்கள்
ஆலத்திகர்ப்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
கற்பூரவாசங் கமகமென்றுதான்மணக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துச்சூழ்ந்துவர
நாரணனுர்தன்பதிக்கு நல்லவழிதானெனவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி
அசுரர்தனையறுத்து அவரவர்பயந்தீர்க்க
விசையனேவானவர்கோன் வேந்தருட்புத்திரனே
குஞ்சரமாமலையைக் குறி[illegible]யருகில்வந்து
அந்தமிலசிறந்து அருள்[illegible]ப்பணிந்து
இந்துலவுமாமலையில் இ[illegible]த்தான்பணிந்து
சிருலவுமூவர் சிதமெனுமாமலைக்கு
பாருலகுதண்மருடன் பாங்காகவேவடந்து
கீண்டமலையருகே நெடியோனேத்திருந்தமென்று
தூண்டவனைப்போற்றி அனேகநெடுந்தூரம்
நந்தவனமும் நல்மலருஞ்சோலைகளும்
மந்தாரம்பிச்சி மல்லிகைப்பூங்காவனமும்
அந்திமுள்ளபார்த்தனைக்கு அசதிவந்துதோன்றியதே
கொந்துலவுமிப்போது குணகிவைகுசோத்தியமாம்
காலசைத்துகையசந்து கண்ணுறுமிகச்சுழன்று
மேலசந்துபாசம் மெய்யசந்துகாவலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அகத்தினியுதாலெடுத்து
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
ஓடியொடுங்கும் உண்மைதனைத்தானறிந்து
பொறிகலங்கும்போது போர்விஜயன்முனிந்து
நெறிகலங்கும்நெஞ்சை நிலைதியசையாமல்
இருநாங்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநாங்கெழுத்தை உள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
நின்றெழுத்தைப்பார்த்து நினைவெழுத்தினுலறிந்து
குன்றெடுத்தமாலே கோவிந்தாவெனுஞ்சொல்லி
அத்தனேயெங்கள் ஆதிநாராயணனே
சித்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவண்ணுதான்போற்றி
மெய்யனேபோற்றியையா விண்ணோர்பெருமானே
ஐயனேபோற்றியெங்கள் அடியார்க்கெளியோனே

வேதன்தனைப்பயின்ற வித்தகனேமெய்ப்பொருளே
மாதந்தனைமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேய்முலைப்பாலுண்ட பிரானேயுனைமறக்கேன்
கண்ணனேயெந்தன் கருத்திலேதானிருந்து
அண்ணனேகாரும் அடியேன்சரணமையா
கேசனேயெந்தன் கெடுமால்சரணமையா
மாலேயழகா வடிவழகாமாயவனே
சேலேயழகா துணையெனக்குமுன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும் காரணாதஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாளாமல் விவரமறிவுடனே
அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைதான்
காண்டிபத்தால்சூளையும் கட்டுவதேவேறுத்து
வேண்டியவானவனை மெய்மகிழவை[illegible]னே
ஞானவருந்தேவர்களும் வந்துமலர்[illegible]
தானவருந்தேவர்களுந் தர்மம்[illegible]
அந்தணர்கள்சூழ்ந்துவர அரமனையி[illegible]வர
கெந்திருவர்கணகாதர் கிடபுருடாடிவர
தேவேந்திரன்புதல்வன் தேர்மீதிலேவரவே
கோவேந்திரனே குபேரனெனபாரும்
திகழுவிசையன் செலுத்திணெனபாரும்
மிக்கவிசையன் வீரனகாணென்பாரும்
தக்கபுகழ்செலுத்தும் தனஞ்சயன்காணென்பாரும்
மெய்க்கபுசழாம்பையர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
அந்திரத்தில்துந்துமிகள் ஆலாதியேற்றிவர
தந்திரக்கின்னரங்கள் சங்கீதம்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூபனருச்சனனும் புஷ்பகவிமானமதில்
தேவர்கள்கொண்டாடச் செயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றுனென்றுசொல்லி
தாமனருசுசனனும் சந்திரன்போல்தானிருந்தான
தாமவைகுந்தமதில் நாராயணனெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவபதியில் வீற்றிருன்றுவைத்தார்கள
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
விந்தமகாவிந்தைபதம் விசையனுமேசோந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போகப் பார்த்திருந்துதனமருமே
நேறிருந்தானிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்தகூற்று கழன்றோடிப்போனவழி
பார்த்திருந்தநேசம் பதறுமலுள்ளடங்கி

காத்திருந்துதானிருவர் கைகருமந்தான்முடித்து
வீத்திருந்துபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றசாஸ்திரமும்
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானுடி
னய்துகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
சிவனேதிருமாலே சிவராமாகாருமென்று
அவனேஅரிராமா அச்சுதனேகாருமென்று
கருமருடவீமனுமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேவுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
திறவாகவும்முடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இத்தாணிதன்னில் இருவோர்க்குந்தான் துணையாய்
வித்தகரேவந்து வீமனையுமெந்தனையும்
மெய்கலங்கிநில்லாமல் விவரமுடனருவும்
ஐயாகாருமென்று அச்சுதாரீர் துணையாய்
மெய்யுடையதன்மருமாய் வீமனுடனதானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியேநடக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவீழ்ந்தாப்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீமன்முனிவி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையென்றிருந்தேன்
ஒருசிறகுகொண்டு உன்னிலழிநடந்து
நீதில்லாகீள்தருமர் சென்றுர்வனத்தூடே
ஓதரியவீமன் ஒருவனுமேதானுவி
அண்ணவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
மண்ணிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்துதங்கள் தியக்கந்தனையாறி
வாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுமுன்று
தாராருந்தன்மருட தாளிணையைத்தான்றொழுது
சீரானநல்விசையன் சிவித்தானிவ்வனத்தில
ஏதையாசொல்லும் எனக்கறியயின்னதென்று
சீரானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகன்தானுவி
மேகவண்ணர்தேர்நடத்து மிகையதனிவ்வனத்தில்
தேகமதைவிட்டெறிந்து திருமாவிடஞ்சேர்ந்தார்
விசாரமினிலேண்டாம் வீமரோயென்றுசொல்லி
உசாவதுணைநமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சோடிழந்தபட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவியேசென்று குழுர்தமலாறுதன்னில்
நாடியேபாதை நடந்தேவெகுதூரம்
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூற்றுக்காதவழி
நடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம்

உத்தகருமலையும் ஓமகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வணமுந்தான்கடந்து
சாசாரமுமாமலையும் தாங்கள்மிகக்கடந்து
வராகிமலைதன்னில் வந்தடைந்தாரம்மானே
கன்றியுள்ளதன்மருமேல் காடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுவந்ததிரோ பகட்டியதட்டிகையில்
பிரந்துமிகவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தைத் திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியன்போல்வினவுள் மிக்கதோருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதன்மர் நீயேவேதனைக்கேட்டார்
ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதன்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
கருதித்தவம்புரியும் கார்மேகமாமுனிவன்
பருதித்தவசு பருவத்தில்மேனிருப்போம்
தக்கதோருவேள்விக்குச் சமிதைகொடுவாவெனவே.
திகெனவேவாவென்று செப்பீரேமாமுனிவன்
சமிதெடுத்துப்போகத் தாமசமாயினறுவிட்டேன்
குமுட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
அமட்டியெனைவெகுண்டு அகோரித்துச்சாபமிட்டார்
இச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவுமானேனுன்
அச்சாபந்திருமெப்போ அருளுமெனவுரைத்தேன்
தன்மருடன்வீமன் தனித்துவருமவழியில்
மின்மருவுந்தன்மர்தன்னை வெகுண்டுசினந்தெதிர்ப்பாய்
வலுவீமன்கண்டு வாரிப்பிடித்துணையும்
தலையைத்திருகையிலே தானருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதிலுல்சாப மகன்றதுகாணுமாலே
வானவாகள்வைகுந்தம் மன்னவரோசேருமென்று
போனமறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனறுந்தன்மர் சிவனேசிவாயமென்று
இந்திரகிரிசந்திரகிரியென்றுமொருமாமலையும்,
அந்தகிரிவானமலையப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாதாள மூடருவியப்பாலும்
தாங்குகிலத்துவாரந் தான்கடந்துஅப்பாலும்
வெளியேறிவந்து வீமனுடன்தன்மருமாய்
வழிகூடியேகடந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாங்கான்பார்த்து

சீருலவுமூவர் சீதமெனுமாமலைக்கு
பாருலகுதன்மருடன் பாங்காகவேகடந்து
கீண்டமலையருகே கெடியோனைத்தஞ்சமென்று
ஆண்டவனைப்போற்றி அனேகநெடுந்தூரம்
கந்தவனமும் நல்மலருஞ்சோலைகளும்
மந்தாரைப்பிச்சி மல்லிகைப்பூங்காவனமும்
அந்தமுள்ளபார்த்தலுக்கு அசதிலந்துதோன்றியதே
கொந்துலவுமிப்போது குணங்கிவெகுசோத்தியமாம்
காலசந்துகையசந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலசந்துபாசம் மெய்யசந்துராவுலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினியுந்தானெங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
காடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்கதறி
ஓடியொடுங்கும் உண்மைதனைத்தானறிந்து
பொறிகலங்கும்போது போர்வினைஜயன்றனறிந்து
நெறிகலக்கும்நெஞ்சை நிறுத்தியதையாமல்
இருநாக்கெழுத்தை இருதயத்திலேயிறுத்தி
ஒருநாக்கெழுத்தைஉள்ளடக்கிமேல்நோக்கி
கின்றெழுதைப்பார்த்து நினைவெழுத்திலைறித்து
குன்றெறித்தமாலே கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அத்தனேயெங்கள் ஆதிநாராயணரே
சித்தனேபோற்றியெங்கள்நீலவண்ணதான்போற்றி
மெய்யனேவோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமாளே
ஐயனேபோற்றிஅடியார்க்கெளியோனே
வேந்தனேப்பயின்றபித்தகனேமெய்ப்பொருளே
பாதத்தினமறக்கேன் பச்சைமுகில்மேனியனே
பேயமுலைப்பாலுண்டபிரானேயுனைமறக்கேன்
கண்ணரேயெந்தன் கருத்திலேதானிருந்து
அண்ணரோகாரும் அடியேன்சரணமையா
நேயரேயெந்தன் நெடுமால்சரணமையா
மாலேயழகா வடிவழகாமாயவனே
சேலேயழகா துணையெனக்குமுன்பாதம்
நம்பினேன்காத்தருளும்காரணரேதஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாசாமல் விவரமறிவுடனே
அவதாரம்பத்தும்அடியேன்பணிவிடைதான்
கண்டிபத்தால்குனியும் கட்டெனத்தேவரூத்து
வேண்டியவானவரை மெய்ம்மகிழவைத்தோனே
வானவருந்தேவர்களும் வந்துமலர்சொரிய

தானவருந்தேவர்களுந் தர்மம்செயுமன்னவரை
அந்தணர்கள்சூழ்ந்துவர அரம்பையர்களாடிவர
கெந்திருவர்கணதர் இம்புருடராடிவர
தேவேந்திரன்புதல்வன் தெரிசிலேவரவே
கோவேந்திரனே குபேரனேவென்பாரும்
திக்குவிசையன் செலுத்திரனென்பாரும்
மிக்கவிசையன் வீரன்காணென்பாரும்
தக்கபுகழ்செலுத்தும் தனஞ்சயன்காணென்பாரும்
மெய்க்கபுகழ்மன்னர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆலாத்தியேந்திவர
தந்திரக்கின்னரங்கள் சங்கீதம்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூபனருச்சுனனும் புஷ்பகவிமானமதில்
தேவர்கள்கொண்டாடச் செயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றுரென்றுசொல்லி
தாமனருச்சுனனும் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
ராமனைவருந்தமதில் காராயணனெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவடபதியில் விற்றிரண்டுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தன்தான்சேர்ந்தான்
விந்தமகாவிந்தைபதம் விசையனுமேசேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போகப் பார்த்திருந்துகணமருமே
தேற்றிருந்தானின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்தகூற்று கழன்றோடிப்போனவழி
பார்த்திருந்தகேசம் பதறுமலுள்ளடங்கி
காத்திருந்துதானிருவர் கைகருமந்தான்மூடித்து
வீத்திருந்துபார்த்தலுக்கு வேணுமென்றசாஸ்திரமும்
செயமுமூடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானுடி
னய்துகருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்மூடித்து
சிவனேதிருமாலே சிவராமாகருமென்று
அவனேஅரிராமா அச்சுதனேகருமென்று
தருமருடவீமனுமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேவுருதன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
நிறவாகவும்முடைய சீர்பாதந்தாருமையா
இந்தாணிதன்னில் இருவோர்க்குந்தான் துணையாய்
வந்தகரேவந்து விமனையுமெந்தனையும்
மெயுகலவுகில்லாமல் விரைமூடனதிவும்
ஐயரேகருமென்று அச்சுதரேதீர்த்தனையாய்

மெய்யுடையதன்மருமாய் வீடனுடன்தானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியேடுக்கலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறதுவீழ்ந்தாப்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீமன்முறுகி
இருசிறகுகொண்டெதிரில்லையென்றிருந்தேன்
ஒருசிறகுகொண்டு உன்னிவழிநடந்து
நீதில்லாதீன்தருமர் சென்றுர்வனத்தூடே
ஓதரியவீமன் ஒருவனுமேதானுகி
அன்னவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
மன்னரிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்தநக்கள் இயக்கத்தகையாறி
வாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுருகி
தாராருந்தன்மருட தானிலையைத்தான்றெழுது
சீரானல்விசையன் சீவித்தானில்வனத்தில்
ஏசையாதொல்லும் னனக்கரியவின்னதென்று
சீரானபாரதத்தில் தேர்ப்பாகன்தானுகி
மேகவண்ணர்தேர்நடத்து மிகையதலுலில்வனத்தில்
தேகமதைவிட்டெறிந்து திருமாலிடஞ்சேர்ந்தார்
விசாரமினிலேண்டாம் வீமரேயென்றுசொல்லி
உசாவதுணைமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சோடிழந்தப்பட்சிகள்போல் துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவியேசென்று குழுர்தமலாறுதன்னில்
நாடியேபாதை கடந்தேவெகுதாம்
தொடர்ந்துவனங்கடந்து தொண்ணூற்றுக்காதவழி
கடந்துமலைதடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம்
உத்தகருமலையும் ஓமகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
சராசரமுமாமலையும் தாங்கள்மிகக்கடந்து
வராகிமலைதன்னை வந்தடைந்தாரம்மானை
நன்றியுள்ளதன்மருமேல் நாடிச்சினேந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுவந்திரே பகட்டியதட்டகையில்
பரிந்துமிகவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தைத் திருகுமந்தவேளையிலே
வேதியன்போல்சின்ன மிக்கதொருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதன்மர் நீவேறெனக்கேட்டார்
ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதன்மருடன தானுரைத்தான்வேதியனும்
கருதித்தவம்புரியும் கார்மேகமாமுனிவன்
பருத்தித்தவசு பருவத்திலேநிற்போம்

தக்கதொருவேள்விக்குச் சமிதைகொலாவெனலே
யிக்கென்வேலாவென்று செப்பினாமாமுனிவன்
சமிதெடுத்துப்போகத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
குமுட்டிமனங்கோபங் கொண்டெழுந்தமாமுனியும்
அமட்டியேனைவெகுண்டு அகோரித்துச்சாபமிட்டார்
யிச்சாபமிட்டார்காண் இவ்வடிவமானேனுன்
அச்சாபந்தீருமெப்போ அருளுமெனவுரைத்தேன்
தன்மருடன்வீமன் தனித்துவரும்வழியில்
மின்மருவுத்தன்மர்தன்னை வெகுண்டுசினந்தெதிர்ப்பாய்
வலுவீமன்கலங்கி வாரிப்பிடித்துனையும்
தலையைத்திருகையிலே தான்தீருஞ்சாபமென்றார்
ஆனதினால்சாப மகன்றதுகாணும்மாலே
வானவர்கள்வலுக்தம் மன்னவரேசேருமென்று
போனஞ்மறையோனும் புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேலுத்தன்மர் சிவனேசிவாயமென்று
இந்திரகிரிசக்கரகிரி என்னுமொருமாமலையும்
அந்தரிவானமலையப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு ஓமகிரிதான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாதாள மூடுருவியப்பாலும்
தாங்குநிலத்துவாரந் தான்கடந்து அப்பாலும்
வெளியேறிவந்து வீமனுடன்தனமருமாய்
வழிகூடியேகடந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுதுஅடிபணிந்து
நேமமுடன்கானகத்திலெடியோனையுள்ளினந்து
ஆணமானதொரு அடவிதனிலேகடந்து
பூணமானதொரு புட்பகரீர்தாண்டி
கீர்த்திபெருஞ்சக்கரகிரி இரவுஞ்சடாமலே
கார்த்திகைமாமலையும் கடம்பவனந்தான்கடந்து
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனைதூரம்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகண்டவருகைமேலே
அவ்வனத்திலேகிமித்தம் ஆம்பரித்துத்தான்கூற
இவ்வனத்திலேகிமித்தம் எதெனுபாம்பளவில்
தாராருமிவருக்குச் சகலமாசகுனமென்று
நேராகவேகிமித்தம் நிசமாயுரைத்துதென்று
தன்மர்தனைநோக்கி தனியரசேமென்றுசொல்லி
இனமைதனிலெலலாம் இழந்தேமேயென்றுசொல்லி

விண்ணதையுள்ளதம்பியோ வீமனோடுத்தனுக்கு
சன்னதையமாய்க்கூத்துஞ் சரியென்றுதாணைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்சமுடன்தன்மனையும்
ஆரியரே அண்ணுவே அடியேன்தானேர்வசனம்
உம்மைத்தனியவிட்டெடலிழந்துதான்போக
கண்மமதுசொல்லக்கவலைதுலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுமொய்யாகும்
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதெண்ணமென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடைய அண்ணுவே
உமக்காகவெண்மனது உழன்றதுவேயல்லாது
வேறேகவனம் விடவுசற்றுமில்லையா
கூறேனுநுவார்த்தை கோவிந்தாயேபாவாய்
தனியாளெனென்று சலியாமல் நீர்தாமும்
இனியவைகுந்தம் இப்போதுசேருமென்று
கண்ணர்தனிலினைந்து கருத்தில்தியானமதாய்
எண்ணமற அண்ணுவே இருமென்றுதாணைத்தான்
சொல்லுகின்றபோது சொத்தியமுமவந்ததுவே
மல்லுபுயவீமனுக்கு மதிமயக்கமவந்தவுடன்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவைமிகத்திருத்தி
செம்பொன்றிருமெய்மால் திருத்தாள்சரணமென்று
அரிநமோவென்று அஷ்டாச்சரத்தினையும்
பிரியாமல்நெஞ்சில் பிடித்தானிருபாதம்

விருத்தம்,

ஐவர்க்குஞ்சகாயமுண்ணு ளடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வதருந்தெய்வமாகித் தேவனுயிருந்தமூர்த்தி
உய்வதற்கருளியென்று உள்ளத்திலன்புவைத்து
மெய்வர்க்கமாகிநின்ற வேதகாணனேபோற்றி (கக)
அருமறைப்பொருளேயுந்தனடைக்கலமைவனென்றே
திருமறைபுடையார்நால்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
தருமரும்பிறகேவாசார் தனிவழிதனியனுநி
லரும்வழிபயமில்லாமல் மாயனேவந்துகாரும். (ஈ)
இன்பமுமொருளும்நீயே ஈஸ்பாசுகமும்நீயே
அன்பருக்கன்பனீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
துன்பமுமிகழ்ந்துதாயேன் சுருதியேபொருளென்றெண்ணி
நின்பதிதேடிவாரோன் நெடியவாபோற்றிபோற்றி; (ஈக)
முன்னுன்முதல்வாமுகில்வண்ணமுகுந்தானந்தாகோபாலா
உன்னுளாகியிருந்தடியேனுடலிலக்கிடத்திஉயிர்பிரிந்து
இன்னுள்வந்தபடியதனு லிப்போவந்தேனைவைகுந்தம்
தன்னுளெனவேதற்காத்துச் சாமிசரணந்தருவாயே; (ஈஉ)

அங்குசகானேபோற்றி ஆரமசினாயாபோற்றி
வங்குமாயின்றுயபோற்றி ஏழைபங்காளாபோற்றி
சங்குசக்கானேபோற்றிச் சாஸ்தாகானேபோற்றி
பொங்குபூணூனேபோற்றி பூமகள்கணவாபோற்றி. (ஈடு)

கதை.

ஆனேஅச்சுதனே அண்டாபெருமானே
கோனேபாண்டவர்க்கு தேத்திரமாய்நின்றோனே
விண்ணகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
கண்ணாயுன்பாதம் காக்கக்கடனுமக்கே
எனக்குமதிமயக்க மிறுதிமுடிவாகி
உனக்கனபயமென்று ஓதினேன்யான்விருத்தம்
கடைக்கணிருளாகிக் காதோசைவேறுகி
உடைக்கலமுந்தானிழந்து உயிர்பிரிந்துவாதைக்கி
அடைக்கலமெனதுதனேயே அடியேன்மிகநொந்து
வந்தாலடியேற்கு லைகுந்தத்தானருளி
தந்தருளவேணும் சமையஞ்சமையமையா
பொய்கொண்டநெஞ்சன் புலையனுமாயென்னையிப்போ
வைகுந்தஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமாயோனே
வஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளபமாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதினையும் கனதனதிருமார்பு னும்
செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
அம்பொன்முடியிலங்கு முழுகாவடியேன்முன்
தூதுக்கெருடன் அரியதொருவாகனமேல்
நீதிந்திருக்கோலமுடன் நீரிங்கெழுந்தருளி
அடியேனுன்செய்தபிழை அனைமையெனவேயினைந்து
யடியாளும்வைகுந்தம் பதிதனிலேலைத்தருளி
கட்டழகன்வீமன் கருணைக்கடலாகி
னட்டெழுத்தையுச்சரித்து இரைஞ்சிமீனமானே
மேகவண்ணாத்தன்பத்தினை வீமனுச்சரித்து
தாகமுடனினமையோர் தக்கவிமானமதில்
கொண்டுவந்துவீமனையும் கூப்பிட்டதிருந்தி
விண்டசங்குசினனம் வீராணந்தானமுறுக
வைக்கொண்டகாகமிசை படத்தின்மேற்பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்தவாழ்பதியில் வைத்தனர்தானப்மானே
தாமனதுமன தனியாகியுள்ளயர்த்து
வெம்பிமனமடைந்து வெதும்பிமனம்புண்ணாகி
தாபியைக்காணாத தனிமையதுமிகுந்து
கண்ணாரதனைநினைந்து கவலையெல்லாந்தானெழுந்து
கண்ணமெல்லாமவிட்டு எம்பெருமானுன்டெனவே
வினைதரு நிருபதும்பொய் என்னுடையெனபதுபொய்

அன்றைக்கிருந்தபடி அல்லாதேவதுமுண்டோ
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியாண்டேதாம்
சாமிதிருமால் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவனெறுபாரில் அரசாகத்தானிருந்தோம்
ஐவர்தனில்நால்வர் அகன்றார்களென்னைவிட்டு
ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துநெஞ்சொந்தாலும்
வாதமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுபடாகுன்ன வாய்த்தசகாதேவனுந்தான்
மாண்டுவிட்டானென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டிவருவர்களோ மிக்கானதம்பியர்கள்
என்றுதனமர்தேறி இருந்துமனந்தேற்றி
அன்றுதம்பிவீமனுக்கு அருகாகதானிருந்து
செய்புங்கருமமெல்லாஞ் சீதரமாய்த்தான்முடித்து
உய்யும்பொருள்மைக்கு உலகளந்தாணிமேலே
நிந்ததனிலென்னித் திருமாலேதானினைந்து
சந்தையமாம்வாழ்விதென்று தானடந்தாம்மானை
கடந்துவனத்துடோராமதேதஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதாய்கைவிட்டகுஞ்சிரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவகையிதெனலே வகைசொல்லுத்தம்பியே
விட்டுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தனைப்போல்
தட்டுபட்டின்றலையம் தாயில்லாக்குஞ்சதுபோல்
முன்னேவல்செய்து முன்னேவழிகூவி
பின்னேவல்செய்யும் பிறவிகளைகாணுமல்
வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்துக் கலவிபெரிதாகி
இறகுதிர்ந்த சகலிப்போல் ஏங்கிமனமுழன்று
பிறவியக்கம் பிரையதுதான்முடிதது
வாசமுள்ளதனமருக்கு மயக்கமலர்துழுடியின்
நேசமறந்து நினைவுதமோறியொரு
மெய்மறந்துகாலசந்து வேருபட்டமானதுபோல்
ஞகமறந்துவாய்மறந்து கண்ணிரண்மோடைத்து
காடிமுச்துயிர்த்த நெக்கம்பிடியாமல்
சோடிமுன்னின்ற துய்மேதான்பிடித்து
கல்லறிவுன்றி ஞானிருளைடைந்து
புல்லறிவுமைத்து புலம்புவார்தன்மருமே

சொச்சகம்

ஆற்றமேயேகவழி யம்பாமேமைகுரக்கள்
சாற்றினேருயினே தம்பிமார்கல்லருந்தான்

இந்திரனேயிறையவனே னந்தலழிவுந்தார்சொல்
செந்திருவாள்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலையோ (க)
பாரோபருவரையே பனிமலர்கள்செண்பகஞ்சேர்
மேரோபரிவளமே மேதினியிற்கானகமே
சீரோசிறந்துபொங்குஞ் சித்துருகிவாவிகளே
கேரோயெனக்கிலைய கெடுவீபன்காணீரோ (உ)
காகமேகள்சாராய் கற்கணவகுமாவிரியர்
பூகமேவானரமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகமேமேகவண்ணர் கண்ணருடைவைகுந்தத்தில்
தேகவேவிமனவரிக்குவாக்காணீரோ (ங)
காக்கரசேபேராலே கருகவல்வீபூவல்லி
நோக்கரியமூங்கில்களே நூதனமாயிருமொரு
பேர்க்குரியவில்லி புரத்தாரூர்தாமருகும்
மார்க்குமிகுந்தழகன் அருசுகனைக்காணீரோ (ச)
காட்டுப்புலியே கரடிபன்றியாளிகளே
கோட்டிதிகிரிமத குஞ்சரமேயிருபோது
காட்டுப்பரிகுலன காரணரைத்தான்தேடி
மேட்டுக்கரையேறி வினாந்துவாக்காணீரோ (ஞ)
ஆமையினங்கா ளன்னைகாள்கிஞ்சுகங்காள்
கீடகுயினமகாள் கீலவண்ணர்தாமிருக்கும்
வீடுலைகுந்தமனும் வேதசகாதேவன
ஓடிவதுமிங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்வீரோ (சு)
ஏதறியேன்யாதும் இடமும்வலமறியேன்
நீதறியேன்பொய்யுரையேன் நிருவுளமேயல்லாது
சூதறியேன்வஞ்சத் துடுக்கறியேனையறிவாய்
மாதுணைமார்பாகின் வைகுந்தாருடையா (ஏ)

விருத்தம்.

வழியுந்திசையுந்திசையிதென்றுவழிதானறித்தெரியாமல்
விழிக்கொரியமெய்சோர விட்டாரியவெட்டவழிதனிலே
இனியோர்பிரிந்தாள்முதலா யெனியேன்மனதுதெளியாமல்
அழையாயிருக்கும்வெரியோனே அடியேன்மலையாதருள்வாயே
தாருமெனக்குச்சீர்பரதந் தனியேவனதிலமலையாமல்
வாருமெனக்குவழி துணையாய் வந்தாலெனதுதுயர்நீரும்
ஆருமெனக்குத்துணையில்லை யடியேனெருதகனதிலில்
காருமுளதுபதஞ்சோக் கண்டாய்ந்தகோபாலா (ஈ)
(கதை) பொருள்மயக்கமில்லையிங்கே பூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமானதில்லை அரியதவத்தாசையில்லை
இருள்மயக்கமாகிப்போ ஏதுந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுதிகவுமுன்றேன்
பித்தரைப்போலாகிப் பிறைபிடித்தாடினாள்

அந்தநெடுமால் அரியவைகுந்தமதில்
நோக்கிவரும்போது நொந்துமனம்புண்ணுகி
தாக்கிவரும்வினைக்குத் தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிநடந்து தானிங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமானுண்டெனவே
கங்குதனில்லுல்நிழலிற் கைபேதழுவினையாய்
தங்கியேகண்துயின்றார் தன்மருத்தாரம்மானே
சந்துலவுமன்னவனைத் தானிறையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருந்தவேதான்விழுங்கி
ஆலிலையிற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணர்தான்
தலைநாளுரையொழி தப்பாமல்சக்கரமும்
மற்றமொருதால்வர் மடித்தபின்புதன்மனையும்
பத்துடனேகாத்துவந்த பரிவானசக்கரமும்
வடவானிற்கண்துயிலும் மன்னனேயெகாணுமவ்
அடலாகநாகமதை அறுத்ததுவேசக்கரமும்
அரவுதனைப்பிளந்து அடிவயிற்றிலுள்ளிருந்த
திருமார்தனைவெடித்துச் சாந்தகமாவால்நிழலில்
இலுங்காமலேயிடத்திற் றானின்றதம்மானே
புத்திரவழுண்டதுவும் பூலோகசக்கரத்தான்
அத்தரவழுண்டதுவும் அறுத்தெறிந்துபோட்டதுவும்
சற்றுமறியாமல் தன்மருத்தான்சண்துயின்றார்
நித்திரையுகொண்டு நோாயெழுத்திருந்து
ஆறிவார்போலே அண்ணர்தமைநோக்கி
ஊறியப்பாதை யொருவருமேதானடந்து
கல்லுங்காடுங் கடியவனந்திரமும்
அல்லும்பகலும் ஆறவழிநடந்து
கைத்துமலத்துத் திசைகோட்டுமானதுபோல்
தனைத்துத்தனியே தவிப்பும்நினைப்பாகி
பேச்சதுணையும் பின்தணையுமில்லாமல்
சூழ்ச்சுவிடச்சற்றும் முத்துணையுமில்லாமல்
பக்கத்துணையுமற்றுப் பரதேசிபோலாகி
துக்கஞ்சுகமிரண்டுமென்றிக் துலைதூரந்தானடந்து
உன்னிநடந்துதன்மர் ஒன்பதுபோசனைதூரம்
கன்னிமலைகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
வருணன்மலைகடந்து வாய்வுமலைகடந்து
நீருணநதிகடந்து தவளமலைதான்கடந்து
மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புக்காணிகண்டுப் புனலாடிபூசைபண்ணி

வீமன்விசையனுக்கு மிக்கராகுலனுக்கும்
தாமன்சகாதேவனுக்குத் தர்ப்பணமூற்றான்முடித்து
சொல்லிமுடித்துச் சூரியனைத்தெண்டனிட்டு
தல்லதர்ப்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
தன்துயரந்தீராமல் தனியேவனத்துடே
என்துயரந்தீர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
நிந்தைதனிலெண்ணிச் சிவனேநிவாயவென்று
விர்தையிதுபாரூலகில் மேகவண்ணர்தன்கூத்து
பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாயாய்கைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோனறத் தெளிந்துதன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்செல்லும் வழிதனிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகலிதாய் அண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைகண்டவுடன்
வங்கிமலைத்துநின்று இதற்குவழியெங்கென்று
நாலுதிக்குமோடி நன்றுகஆராய்ந்து
காலுக்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுசற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுழன்று மெய்மறந்துதன்மருந்தான்
தப்பியில்லாதபத்தே தாழ்வுவந்துதென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபாலா எவ்விடத்திலேயுரைப்பேன்
முன்செய்தவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
எதுமயக்கமினி என்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமயக்கம் மதிமயக்கமால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் சோதனையாலிம்மயக்கம்
இப்படியோயென்றே இடறுபண்ணிப்பார்ப்பதுவும்
அப்படியுமாலல் அடியேன்மலைப்பேனோ
கண்ணுவனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லை
அண்ணுவனக்கபயம் அருகிங்கொருத்தரில்லை
அனந்தசயனத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
வனந்தனிலேவந்து வழிமயக்கந்தான்தீர
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குக்கேட்கிலையோ
உபயசக்கரத்தான் ஒழிந்தோடிப்போனதுவே
சங்குதொனிபண்ணச் சமையமுனக்கிலையோ
மங்குமதிமயக்கம் மலர்ந்துதோமாயோனே
ஆயிரநாமம் அசந்துதோயென்னலே
பாயிரமாவிலேதான் பள்ளிகொள்ளப்போனீரோ
உன்னித்தமென்று உன்னைநம்பிவந்திடத்தில்
என்சத்தங்கேளாமல் இருந்ததென்னமாயோனே
தம்பியருமாண்டு தட்டிழிந்துநான்முனும்
தப்பிமுகம்வாடித் தாவிப்பதவித்து

தம்பினேனுன்னையென்று தானிவரவும்நீர்தாமும்
வம்புசெய்துமென்னை மயக்கினைக்கலாமோதான்
மனதுதடுமாறி மதிமயங்கியிப்போது
தனதுக்குரிய சமர்த்தியவேனுமென்று
சித்தமேயல்லாது செயல்வேறுமில்லையென்று
சுத்தமாய்த்தன்மர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
காத்திருந்தசக்கரமுங் கண்ணருடயேவலினல்
பேர்த்தெடித்துமாமலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவோ
வகவெளியாகி இடைபூறுதானீங்கி
போகவழிகண்டுப் பூரித்தகமகிழ்ந்து
வேகமுடன்தன்மர் விரைந்துவழிகூடி
தாகமுடனுறைகாதந் தாண்டியேயப்பாலும்
அஞ்சனமாமலையும் அதிலுள்ளகூகைகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுங் கண்டுபுலவாடி
மஞ்சுசுலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலம்நீங்கும் பாரமலைதான்டைத்து
சென்றுர்வதியூடே சோனகானகத்தில்
நின்றுர்திகைத்து நெடுமாலெனக்கூற
காட்டகத்தில்வாழுங் கரடிபுலிசாமிருகம்
கேட்டவுடனே இருபையுடன்தன்மையும்
ஆரெவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீரோயினிக்கரும் நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டில் ஆனதொருபாண்டிமன்னர்
பத்திரனுத்தன்மர் புண்ணியரேநீர்கேளும்
காசினிபிற்காலங் கலியுகமும்வந்ததினல்
தோஷிக்கலியன் தொடராமல்தாங்கருத்தான்
பாஞ்சாலிதானும் பஞ்சவர்கூடவருமாய்
வந்தோம்வனத்தூடே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயிருந்த தம்பிமார்பாஞ்சாலி
மாண்டிறந்துமுன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிபோலாகியிங்கே அரதேசியாகிநின்று
தனியாகிதானுந் தாமரையில்தண்ணீர்போல்
இனியொருவர்காணுமல் இக்குவரஉன்னையுந்தான்
கண்டேனெனது கவலைதெளிந்ததென்று
விண்டேன்புராதீர் மிருகத்தனக்குரைக்க
கேட்டுவருமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டுபுகழ்தன்மரேயுன் நியமதுக்கொப்பாக
இப்புவியில்காணேனுன் இக்குவந்தீர்தனியே
ஓப்பெரியமன் உரிர்அன்னியாதெரிசனுக்கு

வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்காரது
தேமமுடனீர்தான் நீதமாயெங்களுக்கு
முன்னுள்வழக்கு மொழிந்தருவம்நீர்தானே
இன்னுனுணமறந்தால் நேடமாட்டேனின்
நீதியுள்ளதன்மிங்கே நெடுகவந்நிரித்தாம்
செய்தியுடனுனுஞ் சினைமறவாமல்
வருவேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோரியேபின்னுக
வாறமிருகமதை வகையுடனேதன்மருத்தான்
தேறவேசிந்தை தெளியவேஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி இத்தாரம்வந்ததிரே
நாதோஷமாச்சுதென்று தாயேநீபோவெனலே
தன்மரிவையுரைக்கத் தனிமிருகமேதுசொல்லும்
இன்னமையுடன்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
நன்மைதின்மையென்றும் நாட்டிலனுபவித்து
சென்மங்கடைத்தேறச் செய்வார்கள்தானதிருமம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வாரியெடுப்பதென்ன
கைகண்டதோர்பலன்காண் காவலனேயான்தாசேன்
அரசபதிலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாக்கி
வீரசுழுசூழ வேந்தரைப்போலிங்கிருந்து
வைக்கிறேனும்மை மன்னவரேதானிரென்றார்
தக்கமிருகமது தன்மருடன்தான்கூற
நல்லதென்றுதன்மர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அல்லவேயெந்தனுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தீர்
செல்லதேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுதான்போக
நில்லென்றுசொல்லி நிருத்துவதுநாயமல்ல
தம்பியர்தாமாண்ட சபிப்பொன்றும்பாராமல்
தம்பியெனையாசை நாட்டுகிறேனென்றுசொன்னுன்
நந்தகோபாலர் நரசிங்கரூபனே
எந்தவிதமானுலும் இதமாகவேதடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்தாயான்வினவும்
இஷ்டவரதாரனுடன் இலேசமெல்லாமக்குரைத்து
போதம்பணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷமிருகமுடன் போதனையாய்ச்சொன்னவுடன்
பிரியமுடன்மகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தன்மையும்
பாங்காகப்பிரிந்தோடர்ந்து பாதைவழிதான்காட்டி
தீங்கமற்பாதை நெறியாய்வழிநடந்து
ஈரான்வைகுந்தஞ் சேர்ந்திருப்பீரென்றுசொல்லி

போனமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
போமென்றுசொல்லிப் போதமுடன்தானனுப்பி
தாமேவும்வைகுந்தந் தானுமேதாமில்லை
மெத்தசுகீபமது விளாரமதுவேண்டாங்காண்
கீர்த்திருடுசீர்பாதம் காண்பினைவுவாய்த்து
அனுப்பியேவல்மிருகம் அருங்கானில்போனதுவே
சனுப்போதுத்தன்மர் தருகாமலேநடந்தார்
தரியிருமாலே அருகாயென்னுடனே
பிரியாமல்தேரோ பின்னேதுணையாக
வரவேணுமாயன் வைகுந்தவாசனே
தரவேணுஞ்சீர்பாதம் தானுவேயென்றுதக்மச்
நடந்தார்திசைநோக்கி தாணசேதஞ்செய்து
கடந்தார்வெகுதூரம் கண்ணேதஞ்சமென்று
சங்காதரனுர் காலகண்டதாதனையும்
சங்கரனுர்தான்வாழுந் சத்திநித்தியாலயும்
அன்புநிறிசானமில அருகுவைத்துநின்று
என்புருகிநின்று இறைபோனதெஞ்சில்வைத்து
(விம்) என்றுமுழியாப்பொருளாகி வகம்பரமுத்தாகி
அன்றுமுதலாயின்றளவு மளவாயுகத்தழிக்கபதாய்
நின்றநெடியபுவனமெல்லாம் நீயேயிருந்தபரஞ்சடரே
ஒன்றுமறியேனுனைப்போகா வுடையாருடையபடிசாரும் (எக)
காசினிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமயிகஞ்செய்து
பாசினீர்போலேயாணும் பாதைவிட்டன்றுசெல்லே
தேக்கணிபிரித்தச் சடத்தையேசமத்துகொண்டு
வாசனையுடனேயுத்தன் மலரடிபெறுவாறென் (எச)
மாயவன்வாழுமின்ற வைகுந்தத்தன்னிலென்னை
ஆயனேடருகிருக்கவருளியேயாட்சந்தாரும்
ஆயனேதமினாவா சோதியேஆதிமூலம்
தாயனேதுணையதாக தடத்துவாதமினாவா (எஎ)
(கை) தொழுதுவணங்கித் துதித்தவடனேயரஞர்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாரம்மானை
சம்பரிவருத்திரனுர் தன்மலிவில்லீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தாமுடி இருந்தகினைப்பாறி
துன்றுமணிரத்தினரிசி கலையிற்புனலாடி
வெருவுயிலிலெனும் வெள்ளிமலைப்பாலும்
தூரியனுர்தன்மலையும் தண்டரிருப்பதியும்
கடியதோர்வாழ்நிலையும் கொடுமேலுயுத்தன்கடந்து
காஸ்கடியவேகக் கடுவேகமாய்கடந்து
பாஸ்வழிமேனிப் பரஞ்சுடரைத்தானினைந்து

எண்பத்திருகாதம் எய்யாமலேநடந்து
பண்பற்றமேசம் பகந்துளபமேனியர்மேல்
ஆசைகொண்டுதன்மர் அனேகதெடுத்தாசம்
பாஷியலபேசிப் பலமிருகம்பட்சியொடும்
பேசிநடத்து பெருத்துயாததான்தீர்த்து
தேசிகன்போல்வந்தவனைச் சிவலோகபட்சியுமே
இத்துயரங்கொண்டு இங்குவந்தீராவனவே
அத்துயரங்கேட்ட அரிபட்சிதன்னுடனே
இப்புவிபிலத்திபுரம் இயல்பானதன்மொன்பேர்
மெய்ப்புடையதம்பியனை விட்டுப்பிரிந்தமையால்
வைதேவாழ்பதிக்கு வழிபறியமாட்டாமல்
மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரம்வந்தோங்காண்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருவனவே
வாழ்ந்தநெமோல்பதத்தை மனதிலுன்னிச்செல்லுமென்று
புள்ளதுவுஞ்சொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து
வள்ளல்கிருவைகுந்தம் மன்னவனேதூரமில்லை
இட்டவதுதூரமல்லக் கேதாரஞ்சத்திடங்காண்
சட்டமுடன்தன்மோநீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லப் பூரித்தகமகிழ்ந்து
நாமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பேர்காண் என்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியமேபோவெனவே பொமென்றார்தன்மருமே
தன்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
மின்வருவுஞ்சோலை எவ்வனமுந்தான்கடந்து
இப்பால்வெகுதூரம் எய்யாமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அநந்தவணத்தனிலே
தீதபட்சியென்னும் கிரணபிரகாசமதாய்
நீதமுடனங்கிருந்து நீராவனக்கேட்க
சாதுபயில்தன்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஓதும்பயனெல்லாம் உண்மையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்களித்துமிவ்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்
பொல்லாவினியுமக்குப் போச்சுதுகாணச்சமில்லை
அடித்தீர்வைகுந்தம் அன்பானதன்மோநீர்
தொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயாமெல்லாந்தான்தீர்த்தீர்
எடுத்தீர்தவமுழுதும் எகுவதும்வைகுந்தம்
கொடுத்தீர்முதலழித்தீர் கோபாலருண்டெனவே
தன்மம்பலித்ததுகாண் தன்மமோயுந்தனுக்கு
கன்மமெல்லாம்போய்கண்டு கன்னர்பதம்வந்ததுகாண்
சென்மமுடன்வைகுந்தம் சேர்வீர்தவம்பெறுவீர்

இம்மைதனிலுன்னைப்போல் இப்புவியிலாருமில்லை
என்றுதப்பட்சி எடுத்துமிகத்தானுரைக்க
நின்றர்த்தத்தன்மர் நீராரொனக்கேட்க
சனடியார்தான் சுபரிசியதான்வளர்த்து
வாசமுள்ளகிள்ளைதனை வதைசெய்தேனுகையிலுல்
கோபமுடன்மாதாவும் கூரியபுள்ளானவையென்றார்
சாபமுடன்பட்சியுந்தான் சூழ்ந்தது காண்நல்லதென்று
அந்தக்கயிலைவிட்டு அகன்றுநானிப்போது
இந்தப்படிவைகுர்தம் இவ்விதிபெகிவந்தேன்
செங்கணெடுமாலுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இங்கிருக்கும்பொய்கைகள்தான் என்னிதுகாண்மன்னவனே
இதகத்தலத்தில் இனியதவமிருததால்
னதப்புலனும் எய்திடுங்காணிப்போது
தாகமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தவத்தால்
மேகவண்ணர்தம்மை விரைதுநானிங்கழைத்து
மவுலிதரித்து மகுடமுடிசூடி
பவுரியமாயும்மைப் பாராளவைப்பேன்காண்
ஆசர்மடதனதையரும் அரம்பையருமுதனக்கு
முரசுடையமன்னு முடிசூடுமென்றுரைக்க
பகருமொருபட்சியைத்தான் பார்த்துமிகத்தன்மருதான்
செகதலமுமுண்டான சேனதனையிழதது
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
ஆரணனர்வைகுநதம் அடையவென்றுபோகையிலே
பின்னுசைவைத்துப் பேசுவரோபுள்ளரசே
என்னுசையாலுலும் இனிமேலுமெள்ளளவும்
இல்லைபிங்கேசற்றும் என்மனதுக்கேறது
கல்லையருவாக்குவித்த காரணனருண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசுமேதுசொல்லும்
இகலுடையவேநதே என்மொழிதாதீகேளும்
ஆதிதிருமாலுண்டய அன்பர்தாநீர்தாமும்
நீதியுடன்தட்டியனை நீநினைந்தால்காரியமோ
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமன்றி
கூறுமொருநினைவு கோவிநதாவென்றுசொல்லி
பார்த்திபோதம்பியர்மேல் பாசமதையகற்றி
வத்திமேயமால்பதத்தை இரைஞ்சுமென்றரம்மானை
ஓதரியமுன்னுளி ஊழ்வினையும்மாலே
வேதரீதியை விலக்குவாரார்பாருலகில்
என்றுபுள்ளுஞ்சொல்ல இன்பமுடன்தன்மருமே

ஒன்றுமறியாமல் உளைத்திரோபாருலகில்
ஒன்றுபஞ்சபூத மொன்றென்றுகூடாமல்
தாங்குமயக்கமெனும் துயர்கடலிலேவிழுந்து
அழுததுவினைவகத்து அசைதனையல்லாது
தொழுதகையேயார்க்கும் தோற்றமேபுன்னாசே
என்றுதர்மிசொல்ல இயலாதபட்சியுதான்
தன்றுதான்தர்மமென்று நவின்றேபிப்போனதுவே
பட்சியுமப்பால் பறந்தேதிப்போனபின்பு
கட்சியுள்ளதன்மர் கதிக்கவேத னெழுந்தது
அன்றவடம்விட்டு அதேதெறிதனாம்
மன்றலருஞ்சண்பகம் வனமுமிக்கடைந்து
திரிகோணமாமலைமேல் சென்றங்கிதவாக
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாற்றுமொருநாலு சதுர்வேதமாமலையும்
தாராருந்தன்மர் தயவாய்மனமகிழ்ந்து
சோரும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மானே
பரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுதான்வரவே
சிவதிருமாலைக் கண்டீரோபன்றியென்றார்
இவனொனவே எதொன்றுங்கொளாமல்
கவலமதுவேறுங் காட்டகத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பன்றிதனை யுத்தமனேபோமெனவே
தாடியொருநினைவாய் நடந்தார்வழிகடி
புலிகரடியானிசிங்கம் போராணமத்தமுள்ள
நவிலுகண்டமண்மேல் நடக்கஞ்சாரம்மானே
சேனையுடைய செகவீரராஜனுதானே
காணவாவந்து கண்டார்கான்தன்மருதாவே
ஆதவனுஞ்சென்று அடைதனாலைவ்விருளில்
போதமுடன்தர்மர் பூமியமைத்தைவதாம்
நேமமுடன்கானத்தில் நெடுமரத்திலோசை
தாமசமாய்க்கண் துயின்றார் தன்மருமேதானைதது
அங்கேபரிதி அருணனுதயமதாய்
பங்கயம்போலவிப் பருவிவரதுதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்து வேதவியாறுதன்னில்
செம்மையுடன்புட்சணி தீர்த்தமேயாடுதற்கு
சேதிருவையொப்பான தெய்வமடமதையர்கள்
அதிதாறிதீர்த்தம் ஆடலுற்றாரம்மானே
தீராடிக்கன்னியர்கள் நீள்கையிற்றுகேதி
சீராய்த்துகிலுடித்திச் சிகையாற்றியேமுடித்து
பூசைகளுநதான்முடித்துப் புஷ்பமலர்தான்சாத்தி

நேசமுடன்காவில் உலாவிவருகையிலே
சோபமுடன்தன்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாபமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
காவுதனில்வந்திருந்தக் காரணந்தானெதனவே
வந்தருளிநின்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
இந்தவனந்தனிலே இத்தாம்வந்ததென்ன
என்றுசொல்லக்கன்னியர்கள் ஈதுரைக்கத்தன்மருந்தான்
மன்றலகில்நாளும் வாசமூள்ள அத்திபுரம்
பாண்டிமன்னனன்மைத்தரீபஞ்சவர்க்கோவருமாய்
மீண்டுகலியதனல் விளைந்தேதெங்கானகத்தில்
இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
திருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றவந்திடத்தில்
மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்பேரும்
இடிந்துமனமொழன்று இங்குவந்தேநானுருவன்
வழியறியேன்யானும் மற்றுந்திசையறியேன்
வெளியேதனியாக வேற்றமுகமாகவந்து
கனிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களோநான்
தெளிவாச்சுகதேந்தனுக்குத் தெள்ளமுதேயிப்போது
உங்களோநான்கண்டவுடன் உற்றதுணையெனவே
திங்களொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கண்மூரே
விந்தைமலர்வைகுந்த வீடுமேபெற்றதனுக்கு
எந்தநாளோவறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
மாதரீகளெயெற்றதனுக்கு வழிதானும்நீங்களுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமென்றுரைத்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு அம்மைபெயர்களன்னேரம்
விந்தமதுதேடி விரைந்துவர்நீர்தன்மரேநீர்
அதிலும்பதின்மடங்கும் ஆசனையுற்றதனுக்கு
சதிருமபதியுஞ் சம்பத்தும்வாழுலகில்
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்துநிற்போம்
நம்மையுடனெங்களோநீர் நம்பியேவாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்லக்குருத்துடனேதன்மருந்தான்
மன்னியதோர்பெண்ணரசேமண்ணுலையில்லையினி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றகருமமொன்று
தண்மையாவென்றுரைத் தற்காத்துநின்றதொரு
அச்சுதனுர்பாதமல்லால் ஆசைவேறில்லையென்று
நச்சுவிடுமாதே நடவுமென்றரம்மானை
வேந்தனைசொல்ல விரைந்துதான்கன்னியர்கள்

சார்தமுடன்கானகத்தில் தாநடந்தாரம்மானே
தேவகன்னிமாருந் திசைநோக்கிப்போனபின்பு
ஆவலுடல்தன்மீரீ ஆயன்பதிதோக்கி
மேருமனமேசாட்சியதாய் வள்ளல்திருமாலே
அருதிபொருளான ஆதிமகாமூலம்
வஞ்சியென்னுமின்னுள்ளம் துமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமல்வைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்துவெகுதூரம்
கிழமுடன்மேருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அங்குள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
தங்கமுடிவேர்த்தன் தொண்ணூற்றுக்காதவழி
சடந்தங்கொருவருமாய்க் கங்கைமலைத்தானேறி
அடர்ந்தமலைச்சார்பில் அருகாகத்தன்மருந்தான்
சென்றுகங்கைநீராடிச் சிவபூசைதான்முடித்து
குன்றுமலைகடந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதன்மருந்தான்
ஓசைகோபலர்திரு நாமமிடும்பூரணமே
ஆறுதன்னில்வந்துதின்று ஆழமிதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துங்காணுமல்
தின்றுதிகைத்து நெடுமாலைத்தானினைந்து
ஒன்றுமுரையாமல் உழன்றுமனம்புண்ணுகி
விருத்தம்.சென்றிந்தத்தன்மர் திருமாலைத்தானினைந்து
ஆழியும்நியுங்கண்டே னக்கரைகடக்கவென்றூல்
நீழியவாறுதன்னை நீந்தவுமாட்டேனிப்போ
வாழியோர்வீமனில்லை மற்றுமென்றம்பியில்லை
சூழியதுணையுமில்லைச் சுந்தாரநத்தகோபா (ஈக)
அக்கமுநீயேயெந்த ணற்றுமதேகனீயே
பக்கமுநீயேயல்லாற் பாவனைவேறுகாணேன்
திக்கமுந்திசையநீக்கித் தீரவேபுனலைத்தானே
நிக்கவோநிலத்தேதாடொன்று னீயருள்நத்தகோபா (ஈஎ)
எல்லாப்பாடுபட்டறிந்தேனினையோர்பிரிந்தநாள்முதலாய்ப்
பொல்லாப்பொழியவேதில்லைப் பூதையவுமுனக்கிலையோ
சொல்லாப்பெரியவைகுந்தந் துரையேவுனையேதாடிவந்தால்
இல்லாப்பகைகளெதிர்விடித்தா லெழையெளியேன்கோபாலா ()
வருந்தியுனையேயான்றேடி வாவெவெளியில்வெகுமாய்கை
பொருந்திமயக்கியிகப்பகட்டிப் பொல்லாதின்னூள்வேலுகத்
திருந்தநினைவிற்குனினைந்தாற் கிதியேனதற்குயிடலவே
அருந்தியுனதுபதஞ்சேர வருள்வாய்நத்தகோபாலா (ஈஎ)

கல்லோமரமோ துணையெனக்கு காடோசெடியோ துணையெனக்கு
அல்லோபகலோ துணையெனக்கு வகண்டமேதிருமால்தியிருந்தாற்
புல்லோபுனலோ துணையெனக்குப் பூடோதிலமோ துணையெனக்கு
வல்லோர்புகழும்பெரியோனே மாயா துணைவாகோபாலா (ஈஅக)

தூதகுளமுமலிசிலபோ லடருங்கரடிபுலிசிங்கம்
மேறுங்களிறுர்பூசகண மிருண்டவரக்கர்தணப்போல
தூறுங்கடியவிருப்போதத் தோன்றியெதிரேசோர்வுசெய்தால்
தேறுங்கருடமெத்தவிதத் தெளிவுத்திறமுநீர்தானே (ஈஅச)

நெருடாவுனதுவினையாடல் நோயதியேன்கோலமுதற்
நிருடாவுன துதிறமறியச் செய்வாயுனதுதொழிலதிவேன்
வருடாதனையும்வருடாய்நீ மாயாமாயாவுபாயமும்நீ
கெருடாழ்வாரேயுன்செய்தி கேட்டேயிருப்பேன்கோபாலா ()

தொடருமினைகளணுகாமற் துன்பச்சடத்திலழுந்தாமல்
அடரும்பங்கயவெதிராம லருளாய்ப்பொருளாயடியேற்கு
இடருமகலத்தணைப்பதத்தை யெனதுசிரமேலணுகிழும்
படரும்படியாய்க்கிருபைபு தாராப்பரந்தகோபாலா (ஈஅன)

சீரியதேவாபோற்றிச் செந்திருமாலேபோற்றி
ஊரியராமாபோற்றி லாழிபிற்துயில்வாய்போற்றி
பாரியவாதாண்டப் பரிவுடன்பாதந்தோன்றக்
காரியமாகவந்து கண்ணினிற்றோணறுவாயே (ஈஅஎ)

மாமணிதுன்பமாலை மார்பினிலிங்கெம்மோன்
பூமணிகளபோலெனிப் புனிதநினைமக
நாமணிவயிரமுத்தும் நவமணிபுத்துமெந்தன்
தாமணிசிரமேல்றிற்குஞ் சச்சிதாநந்தகோபாலா (ஈஅஅ)

(கதை) நல்லதிருவிருத்தம் நாரணனுர்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து அமருமென்றுர்கோபாலர்
மாறுபுனல்சுவரி வழியாகத்தோன்றியதால்
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
விந்தைமலர்தன்மர்மெய்பதியவேணுமென்று
நந்தகோபலரப்போதமனைவரவழைத்து
அந்தமருந்தன்ருட காருத்ததனைச்சோதியென்றுர்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமறலி
சிறகைமகிழ்நமுவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மறலி
இணங்குமுடலிவாய்கண் டெழுங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்கனைனும்வடிவாய்த் தோன்றினரம்மானை
வரதுதன்மர்முன்னே வாலதனைத்தான்குழைத்து
தொரதுமனமிடைத்து தோக்கிழுகமண்ணுர்ந்து
ஒலமெனவுளையிட்டு ஓடிபோடியேகிருஷி

காலடியில்வந்து நிற்கும் காலனென்னும் நாய்தானும்
ஆய்ந்துடலிற்புண்ணுப் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சோர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பமிங்கியாருமில்லை
சகுந்துணையில்லைச் சஞ்சலநீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதாவுமில்லை
என்துயரநீர்க்க இனியாருமில்லாமல்
ஊதன்பிறகே ஓடிவநவேன்காருமென்று
இதச்சுணங்கன் எடுத்துரைக்கத்தன்மருதான்
வாய்சுணங்கேதான் வகையுனக்குச்செய்வதென்ன
நீராகச்சொல்லுமென்று செப்பினரம்மானை
சாதமுள்ளதன்மோதீர் தனியொருவலுகைநீர்
தான்றுணையும் நம்பினேனுன்பிறகே
வருகேனென்னே மன்னுவத்துக்காப்பாற்றி
அருகேயிணையழைத்து ஆதாவாய்க்கொண்டுசென்று
நம்பினபேரை நட்டாற்றிற்தள்ளாமல்
நம்பிரானெதொரு தன்மோட்சியென்று
தாழ்ந்தசுணங்கன் சஞ்சலமாய்வார்த்தைசொல்லி
ஆழ்ந்தசுணங்களுக்கு அஞ்சலென்றுசம்மதித்து
கார்க்கிழேனென்று கலங்காமல்வார்த்தைசொல்லி
மார்க்கமுடன்பிறகே வாவென்றுதானடத்து
போகையிலேபோறு பூமிதனிற்பெருக்காய்
வருவலைகண்டு இவர்கள்மனமயங்கி
நித்குளவில் நீள்வாற்சுணங்களுந்தான்
அக்கரையிலென்னை ஐயகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
கட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்தது
போறுதாண்டவென்று பொருமாள்தனதினை
தானேறுதந்தமர் தானிறங்கியாறுதனில்
வாட்டமிகவேசுணங்கே வாருமெனவழைத்து
தேட்டமுடனேகையாலே சேர்த்தணைத்துவாரியொரு
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
சோர்வதிநதுபார்த்துச் சுணங்கணையுந்தானெடுத்து
வைத்தளவுதண்ணீர் மார்பளவுதானவரவே
யுயத்திலேதானேநதிப் போரிசுணங்கணையும்
கழுத்தளவுதண்ணீர் கண்டுடனேதனமருமே
அழுத்தமுடனசிரில் அனபாய்ச்சுணங்கணையும்
வைத்துச்சுமக்க வழிநடுதொழுகவெருமி
பொத்துவழிநதி முகத்துவழியாக
மிகுத்துக்கொருமி வெகுவிளாய்த்தானதி

முகத்துவழியாக முதுகுநெஞ்சுவயிறுதி
அள்ளியெறிவதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானெரிய
தள்ளிவிடலென்று சற்றுமனமில்லாமல்
கல்லறைத்தன்மார் ஆற்றநடுவாக
செல்லுமளவிற்சுணங்கன் செய்தகொருசேதிசொல்லும்
தான்செய்ததிவினையை நல்லவரோடீர்கேளும்
உயிர்சேருங்கோவலரையை உண்ணலென்றுகொன்றுவிட்டேன்
வேதமறையோர்தம் விரதமழித்துவிட்டேன்
காதலுடன்மங்கையரைக் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுள்ளசற்குருவை நீதனைகள்செய்துவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வகைபெற்றிபாம்பிழைத்தேன்
தந்தைதாய்மாமன் தனையனுடமூத்தோரை
நைந்துளக்குள்ளாக்கி ஏவல்செய்புமென்றுவிட்டேன்
சூதுசெய்வார்தன்னுடனும் அவ்விடருடன்கூடி
தீதுசெய்யும்பாதகங்கள செய்துவிட்டேனிப்போது
அழிவழக்குத்தானுரைத்து அரியமனங்குலைத்து
பழிகுலைகளேவிருப்பிப் பாவங்கள்செய்துவிட்டேன்
செய்தநன்றிதான்மறந்து தீவினைகள்செய்துவிட்டேன்
எதுமெனைநம்பிவந்தோர் இடுக்கங்கள்செய்துவிட்டேன்
காதினிலோர்தங்களுட கட்டையழித்துவிட்டேன்
வீரியத்திலுள்ள வேலிபறித்துவிட்டேன்
அயிவிருந்தோனா ஆவலைவனைத்துவிட்டேன்
புலாபுடையார்தங்களையும் பொல்லாங்குசெய்துவிட்டேன்
எண்ணியபாலம் எத்தனையோசெய்தநிலை:
புண்ணியன்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியவுற்றமேல்
வைத்துச்சுமக்க வழித்தொழுகலேசலமும்
உற்றமனங்கோணல் தான்சுமத்தும்போனதிலை
சுமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொற்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு எண்ணியுந்தானீள்சித்தில்
கோட்டிவிடுமுந்தனுக்குப் புண்ணியமேபுண்டாகும்
நாட்டுபுகழ்தன்மமேநீர் நாண்மறப்போட்டிவிடும்
பாதகமேயான்செய்தேன் பார்நதியில்போட்டிவிடும்
சாதகமாய்வாசமுள்ள சல்வாதுகிப்பூசி
துன்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருப்பூசி
நற்கந்தமாக நடவுமென்றுரம்மாண
தலைமேலுணங்கன் தானிருந்துசென்னதெல்லாம்
அலைமேலுரும்பதுபோல் அந்தமொழிகளாயல்
பாதகமேசெய்தாலும் பழிகுலைகள்செய்தாலும்
ஆசாவபூர்வ ஆதரக்கவிட்டி

போவென்றுசொல்லிப் புல்லறிவொன்றிலாதான்
சாவென்றுசெல்லித் தன்னுவமை ஆறுதன்னில்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் வெஞ்சுனங்காதியொன்று
ஈரொன்றுநீத்தி அக்கணையிற்தாவேறி
வந்துறிஞ்றதன்மரீ வருந்தாசுணங்கனுக்கு
நொந்ததோவுன்னுடம்பு சோம்மெல்லாம்புண்ணுச்சோ
வெந்ததோவெத்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்ததோவிச்சை நடுங்குதேபுன்மேனி
என்றசுணங்கனியும் இரமாயிறக்கிவிட்டு
சென்றுதிருகால்தாலுஞ் செவ்வேவிடித்துருவி
ஆற்சிலிகப்போற்றி அன்பாவரவழைத்து
தேற்றிவினைப்பாதித் தேகமெல்லாந்தாம்றடவி
இன்பங்குளிர்ந்ததப்போ எமதன்மராசனுக்கு
அன்புடையனைத்தனுக்கு ஆகாகுந்தான்வடிவை
காட்டிமகிழ்ந்தவனுக்குக் கன்னத்தைமுத்தமிட்டு
நாட்டிலெந்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தாய்தன்மனென்று
சீர்த்தியின்றுபுத்திரனே கிடைத்தாயுனக்கு
பார்த்திபனேவைகுந்தம் பதிதனக்குச்செல்லுமென்று
எமதன்மரானும் எமலோகம்போய்ப்புகுந்தார்
தேமழுள்ளதன்மர் நீதியொன்றுந்தப்பாமல்
வீருடனேயிப்பால் வினைத்துவெகுதூரம்
கூருஞ்சிகாங் கொடியென்னுமாமலையும்
பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமுர்த்தப்பாறையென்னும்
வத்துமொருமேசாடான இசலிமலைதான்கடந்து
மற்றுமுள்ளகேணிகளும் மலைபலவுந்தான்கடந்து
உற்றதலமெல்லாம் உண்மையாயிற்தான்பார்த்து
சத்திரகோசமென்னுஞ் சத்திரிவமாமலைதான்
இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
பார்த்துப்பரிந்து பரிவுடனேதடைத்தார்
சாத்துமொருமால்தான் தாணிதனில்முன்னினில்
மல்டலத்தில்மாபெலிபால் மண்ணுண்விண்ணுமோரடியாய்
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்ப்பதத்தை
தோத்திரங்கள்பண்ணித் துதித்துமிகப்பணிந்து
வத்திபிருதாளோ இருதயத்திலேதினைந்து
நோக்கியோதன்மரிடம் நூல்வேதசாஸ்திரமும்
ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பைபயிளாடிவர
ஏடலருந்தன்மனையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும் உபசாரஞ்செய்வாரும்
நாடிவருவாரும் நல்லதன்மனென்பாரும்

பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள் தூவியொரு
எதிர்க்கவருவாரும் இமையோர்கள் தாம்முதலாய்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தன்மனையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுறவினர்த்து
வந்தமரர்தன்மருடன் மகிழ்ந்துமுகம்தோக்கி
மூர்த்தியேபாரதப்போர் முடித்துதொருபாவமெல்லாம்
போகவேநீருயத்தப் பொய்கைதனில்முழுகும்
தேகமழிர்துதன்மர் திருக்குளத்தில்தான்முழுகி
டனைவருவாகிப் பசும்பொன்னிறத்தாலுஇ
ழழகானதன்மருக்கு அமரர்மலர்தூவ
இந்திரவிமானமதில் ஏற்றியேதன்மனையும்
அந்தாத்தேவதைகள் அமரும்மங்கிருக்க
தேர்நடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வார்பிடித்திரண்டருகில் மடந்தையர்களாடிவர
தயக்கமிகவான தன்மருமேதேறி
மற்றுத்தருமன் மலையுமலைசார்வகளும்
நீயிர்த்தகாவும் நிறைத்தமலர்ப்பொய்கைகளும்
காம்பலசெடியும் கடந்துவந்துயிப்பாலும்
மன்னன்திருக்கேதாரம் மாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காக்க அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சங்கரமுஞ்சொல்லிச் சார்வுகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொருசக்கரத்தால் விசனமெல்லாந்தான்கேட்டு
செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கெதிரே
இங்குள்ளவிந்திரன்போல் எதிர்கொண்டழைபுமென்றார்
அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முந்தவேமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
இந்திரவித்தியாதரும் தேடரியகந்திருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
இன்னரர்கிப்புருடர் கெருடாதிபித்தருடன்
சொன்னமயமான தூறுவாசமாமுனியும்
தேவரிஷிமாதவரும் தெய்வகன்னிமாதருடன்
பாலகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்கள்தான்கூடி
சீதம்பயிலுமந்தச் சீதாரமாமலையும்
ஓதமொருப்பத்து யோசனைதூரமென்ற
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாலவிருட்சமதில்
தனர்த்துமிகத்தவித்து தன்மருமேவந்திருந்தார்
இருந்ததவப்பாரில் எழுந்திருந்துதான்பார்த்து
பொருந்துமிடமும் பொருப்புமிக்கடந்து

செல்வேயோர்கானகமும் சீர்மலியுந்தான்கடந்து
கொல்வேடர்த்தமலை கோபுரமுந்தான்கடந்து
தோற்றுர்திருக்கேதாரம் சோதிமலைகண்டதின்பின்
போற்றியேயிப்பதியில் போய்ப்புகுந்தார்தன்மருமே
மேடைகளுமண்டபமும் வெற்றிச்சிகாமுடன்
மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்கள்திருவீதிகளும்
நீதிசபையும் நிறைந்ததொருவாவிகளும்
ஆதிமதவேழமும் ஐயருட்சத்திரியர்
கூடுஞ்சிவாலயமுங் கொல்லாவண்ணாலயமும்
நாடுத்திருக்கேதாரம் நாசரீசமானவே
ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானே
பிக்கவைகுந்தமதில் மேவியேசக்காமும்
திக்குள்ளோர்போற்றும் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியிற்மேலாசைபல்லால் பார்பீலாசையில்லை
இயக்கர்பதிதனிலே எய்திஞரம்மானே
மன்னவசேயின்னகளில் வந்திருப்பாய்வாருமென்ன
பொன்னகருஞ்செல்லப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
என்னுடையதம்பியர்கள் இருக்குத்தலத்தனிலே
பன்னுமறவேதியரோ பரிவுடனேகொண்டுசெல்லும்
பருதியவாசமது பார்த்திடோயுர்தனுக்கு
கருதிமுடிசூட்டுகிழும் கருத்துடனேநீரிருங்கான்
அச்சுதனுர்தான்வாழும் அரியவைகுந்தமதில்
அச்சுதனுரிபாதமதில் தன்மருமேசேருமென்றார்
அப்பதியைத்தான்கடந்து அரிராமர்மன்னவரும்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகளில்
சென்றுதருமருக்குச் சீராயமரெல்லாம்
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றுர்வானவர்கள்
இராசனேயென்பெருமாள் இருக்குமிடந்தனிலே
வேதபதியொருநாள் விரும்பினைமவுரைத்தார்
உடுக்கர்பதிதன்னில் உனையுமென்றுதானுரைத்தார்
இடுக்கம்வருவேளைதன்னில் இமையோர்யுங்கள்தாமும்
நடுக்கந்தவிர்த்து நயமாகயெந்தனையும்
அடுக்கவேகாத்தருளும் அச்சுதனுர்தன்பதிக்கு
போகவென்றுசொல்விப் பொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
தோகைமடமாதினருள் தூலங்குழுமன்னவரோ
தீதில்லாமாதகளில் இங்காசனத்திருந்து
மாதர்கள்ரம்பையர்கள் வயிரக்கவுரியிட
அந்தமுடனிங்கென்று அமாரீகோன்தான்கூடி
இந்திவுலகாகெனை வுரைத்தார்தன்மருமே

வாணிகளைத்த மறலிதன்னைத்தகண்டு
நீணிருடையதன்மார் தேசமெல்லாம்விட்டகன்று
கலிதானும்வந்தவமபால் காமேலிதான்கடந்து
வலியவித்தமாதகனில் வந்தான்காண்மன்னவனும்
அழைத்தேதுவன்றனக்கு அரியபதமீயுமென்று
தழைத்தோங்கவாழுமென்று சாற்றுமென்றுரப்போது
மறலியுந்தான்மகிழ்த்து மைத்தினையுமன்னேரம்
விரைவுடனேயிங்கழையும் விண்ணவரேயென்றரைத்தான்
அத்தகன்போற்தன்மரையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வத்துடனிந்தொரு மைந்தனையுந்தான்றழுவி
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார்தக்கமருக்கு
உத்தமனேயென்பதினை உனக்கருள்வேனிப்போது
எத்திசையும்போற்றி இருமென்றார்மாமறவி
அப்போதுதன்மர் அன்புடனேயேதுசொல்வார்
இப்போதுபிப்பதியில் இருக்கமனதாசையில்லை
அண்ணல்திருவைகுந்தம் அடைவதற்குயென்னபுமே
புண்ணியமோபத்துப் பொன்னகத்துவேவமென்றார்
பாசமுடனீர்பொருதும் பாரதப்போர்தனிலே
தேசமுடன்றுரோணர் நின்றுசமர்பொரவே
மாமுனிவன்கைச்சிலையில் வலுமைகண்மோயோனுங்
காமுனியேயுந்தன் அசுவத்துமாயிறத்தான்
சொல்வாயெனமாயன் சொல்லேனெனநீயும்
அல்லவெனுமாயன் அப்போவெகுண்டுகைக்க
கோவிக்கதீபயத்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
தாவிக்குப்பாவமென்று தானிருக்குதன்போரில்
அத்தோஷம்போக அருந்தாகங்காண்பதற்கு
வைத்தார்மணிமார்பர் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
இன்றேதான்பாருமென்று எழுவாய்நாகங்களுமே
சென்றவருங்காட்டிடத் திருப்பியேவாருமென்று
தூதுவனேத்தானனுப்பச் சொற்பெரியதன்மருமர்
போதமுடனீர்தாமும் புண்ணியமேபோருமென்று
பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரீகம்
தோற்றுதுகாணெனவே சொல்லுமென்றர்தன்மருமே
கற்பகப்பூங்காவில் கமலசிங்காசனத்தில்
வீற்றணமாய்வத்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
சொற்சுத்தவிலிருந்து தலைகுருடைநிழலில்
பக்கத்தனிலிருன்னியர்கள் பணிவிடைகள்செய்துதிங்க
களித்தேயிருப்பரைக் கண்டேயினியமுடன்

செழித்தமுகத்தன்மார்பிற்சைகுளிர்த்திருப்பார்
இவர்செய்தகன்ம மேதோவெனக்கேட்க
சவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தன்மருக்கு
நக்கவரஞ்செய்து தருமர்தமைத்தோக்க
ருக்கமெனும்பூவும் துலைத்தோரிவர்காணும்
ஒதுகின்றபல்லுயிரும் ஒன்றுகவேபோரில்
நீசமுடனடத்தும் நிருபரிவர்காணும்
பாரிற்குருபூசை பண்ணிவைரிவர்காணும்
சீரிலுயர்கீர்த்திச் செலுத்திவைரிவர்காணும்
விளங்கவேதன்மம் மேதினியிலெர்தாரும்
களங்கமறச்செய்துக் கண்டோரிவர்காணும்
பூசைமயேசுர பூசைகளுந்தான்மூடித்து
ஈசதமிழ்வேதியற்கு ஈய்ந்தோர்முகம்பார்த்து
பார்பெரியபஞ்சத்தில் பசிதீர்தோர்முகம்பார்த்து
வம்போர்தமக்கு ஈய்ந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
இடைந்தவரைத்தாங்கி இளப்பாற்றிவந்தவர்கள்
மிகுந்ததவமுனிவர் வேள்விகளைக்காத்தோர்காண்
பகுத்தறிவாய்நால்வரையும் பட்சம்வைத்துக்காத்தவர்காண்
மறையோற்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
குறையேதுசெய்தாலுங் குற்றம்பொறுத்தவர்காண்
பசித்துவந்தோர்தங்களுக்குப் பாலமிர்தமிட்டோர்காண்
கசித்துத்துயர்தீர்த்துக் கனத்தவங்கள்செய்தோர்காண்
கோதானமாதானங் குருபூசைசிவபூசை
பூதானமீய்ந்து புண்ணியமேசெய்தோர்காண்
கன்னிகைதானமது காகினியில்செய்தோர்காண்
மன்னியதானமெல்லாம் வாகாய்முடித்தோர்காண்
இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தார்கண்டீரோ
முத்தரிவர்தாமம் மூர்த்தியேயென்றார்கள்
தன்மம்துசெய்து தார்வேந்தர்சொர்கமது
இன்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார்காணுமிவர்
குன்றுவலுபாழ்நரகம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்றுநீர்வாருமென்று எனைர்தன்மருடன்
ஒன்றுனரகம் ஒருநூறுயோசனையாம்
இரண்டாநரகம் இருநூறுயோசனையாம்
இத்தனையிலொரு ஏழாநகாமுத்தான்
உத்தியகலமெனும் ஒருநூறுயோசனையாம்
பெருத்துக்கிரிமிகளாய்ப் பேருடலுமுள்ள துவாய்

ஓருத்தமனியாமல் மாண்டாளைத்தான்பிடிக்கி
நெளியப்புழுவுளும் நிறைந்தஉதிரங்களும்
உளையமுதலியுடன் ஊருகின்ற துட்டையுடன்
பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றியிழுத்திழுக்க
சோம்புவார்த்மைத் துயரமுன்தன்மீர்கண்டு
சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையவைத்து
தவமேதுசெய்கிலேமோ தம்பியிவர்தாமும்
பொய்யும்புரட்டும் பொருந்தாக்குலைகளவுஞ்
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இத்தரகமதில் எழாநரகமதை
வந்துநீபாருமென்று மலைத்துசொன்னார்தர்மருக்கே
தாடியேயேழாம் நரகிலுள்ளபாவமதை
ஓடியேதன்மீர் உலாவியேபார்ப்பளவில்
எழாநரகமதில் கிழாகநின்றுருளும்
பாழாநரகமது பாதாளபாதகமும்
தாழாமுழுமன்னவனைத் தான்கண்டதன்மருமே
ஆழாநரகில் அலறிக்கிடப்பாளை
பாசமுடநரகில் பரதவிக்கும்நூற்றுவரை
வாசமுடன்தன்மீர் வாகுடனேகண்டார்தாம்
பொல்லாதநூற்றுவரைப் புழுக்களெரித்துடம்பை
இல்லாதகொட்டாலே இருசெவிகள்மூக்கதிலும்
ஊடுருவியேதுளைத்து உலாவித்திரிவதையும்
வாடிமுடலிடந்து மயங்கித்தவிப்பதையும்
கவ்விமுதலை கடித்துப்பிடித்திழுக்க
குவ்வியநீர்நாய்கள் குருக்கேபிடித்திழுக்க
மதித்தொருநூற்றுவர்கள் மயங்கும்வருத்தமெல்லாம்
கதித்துபுகழ்தன்மீர் கண்டார்காணம்மானை
கண்டவுடன்தன்மீர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமூறறின்று அரிதமோஹவாயவென்று
ஓதுமுலகம் ஒருகுடைக்கீழ்ண்டதொரு
மாதுபபில்மன்னர்மாதரஇருள்ளாணன்
என்றுசொல்லித்தன்மீர் எங்கினனிடைந்து
நின்றளவிலித்த நெடியநிரியோதனனும்
விண்டுலாக்கமாட்டாமல் விசாரமாயுள்ளயர்ந்து
கண்டுதன்மர்தன்னைக் கலங்கியேயேறுசொல்வான்
(விருத்தம்) தம்பிதுணையாயான்செய்தசதிகேடனைத்தும் பொறுத்
தருளி, வெம்பித்துயிலுழுத்தாமல்வேண்டியெனையேக்கையேற,
ம்பிக்காத்தாலெடித்தினைந்து நன்மைபெறவேதன்மதோரீர்; எம்பி
யெனையேவைகுந்தத்திருக்கிணைபுந்தவழுவக்கை. (ஈ0)

வாய்செய்தவினை யினுலே யழுந்தினன்னரகில்வீழ்ந்து
தாய்செய்தவத்தினுலே தன்மரின்றங்குவந்தீர்
உடன்செய்தபகையினுலே உடல்தனைவிடத்திப்போட்டி
வான்செய்தவுயிர்தான்வாடி மயக்கமுற்றீர்ப்பாய்தப்பி. (எஅ)
போற்பெரியதன்மனைப் பெற்றுப்பெருமையதலைலே
தேராயானும்கன்மமென நின்றேன்கொடுமையதனுலே
பாராய்புவியிலுன்னே னென்னைப்பகர்வர்பெரியபாரதத்தில்
சீராய்தயவுமனதுடனே திறமாய்வந்துகைதாரும் (எஅ)
பஞ்சவரஞ்சுபேற்கும் பாஞ்சாலிதனக்குநானே
வஞ்சமாய்செய்தபாவ மட்டுல்லசொல்லக்கேளும்
கொஞ்சமாய்நினைத்தபுத்தி கொடியதோர்நரகில்வீழ்ந்தேன்
தஞ்சமென்றுன்னைசொன்னேன் தன்மமோகையைத்தாரும் (எஉ)
ருதுநான்கபடஞ்செய்து துரத்தினென்வனத்தில்பாஞ்சா
லதிறற்குலையத்தி லிப்படிநரகம்புக்க
வாதிறற்குலையேசெய்து வஞ்சிஷீழுழுதுமாண்டு
தீதிலல்நரகஞ்சேர்ந்தேஞ் செய்தன்மாகையேதாரும் (எக)
மாயனுர்தூதுவந்தார் மதித்தறான்துதித்தேனில்லை
யுயனர்மனதுக்கேறு தாகவேவரசுதோற்றேன்
தாயவர்பாதம்போற்றித் தொழுதைவர்கெதியேபெற்றீர்
வேயனுர்க்காகதன்மர் விளைந்துநின்கையைத்தாரும் (எஉ)
பொருமையுடையதன்மோநீர் போனலெனக்குக்கெதியில்லை
இருமியுடலத்துளோக்குதுபார் கெஞ்சியழுதுபாதவிக்க
உருமியதட்டிநீர் நாயுமுறுக்கிமுதலைபிடித்திழுக்க
சிருமைநெடுநாள்பட்டலுத்தேன் தெய்வப்பிறப்பேகைதாரும் ()
வேதித்துமையுனக்கேதப்பா மெய்யுயிராச்சையெல்லாம்
பாதித்பலனைசூர்த்தி பாபரம்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
நாத்திசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
வத்தியேகையில்விட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய் (எஉ)
உந்தனைக்கண்டபோதே யுடலுயிர்மகிழ்ச்சிபெற்றேன்
வந்தனைவிட்டுப்போது லெனக்கினி தூணைவேறில்லை
நிந்தனைதீர்த்துத்தம்பி திருவுளமறியதீயும்
வந்தனைத்தன்மமோநீர் வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ (எஉ)
(கை)தோவேதனுணக்குச்செய்தகொடுவினைடால்
சோர்ச்சிதானும் உன்மனதிற்காணுதல்
தருமநெறிமுறையுந் தவமுறுதயிரியமும்
உரிமையுடனீயிருந்த உற்பனத்திலுன்பரிடம்
வரதநீவைகுந்தம் வாழ்பதியுதான்பெருக
முறுதநான்செய்த போசமெல்லாம்விட்டுவிடு
மன்னவனேயான்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு

என்னை நரகம்விட்டு ஈடேற்றுவாரும்
எராதபாவி இவையுரைக்கதான்கேட்டு
சாராருந்தன்மர் தயவடனேதானேக்கி
பேசரறப்பார்த்துதின்ற பேர்பெரியதன்மருக்கு
ஓதரியதெங்கியர் உகந்தேதுசொல்வார்கள்
பார்த்திபன்ரூன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
வத்தியொருதன்ம மிவன்செய்தானில்லையிங்ஙள்
இவன்தான்பரகெதிக்கு எய்துவதுமெப்படிகாண்
தவருடையதன்மரேதீர் சாற்றுகிறீரென்றுரைத்தார்
திருந்தவேதான்தர்மஞ் செய்திலனேயாமாயில்
பொருந்தியிப்போதான்செய்த புண்ணியத்தில்பேர்போகி
மன்னனுக்குநன்ரூய் மகிழ்ந்தேதானிப்போது
சொன்னேன்காண்நீ துவனே சுகமாகநீர்தானும்
பூலோகராசயின புழுக்குழியைவிட்டேக
மேலாகதூக்கி விடுமென்ரூர்தன்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருதுவனும்
வந்தமொருகாந்தாரி மெந்தனேயைதூக்கி
கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டிஞர்மன்னவனே
ஆசாரமாக அண்ணல்திரியோதனனே
காராருந்தன்மர் கழுத்தேதோறவணைத்து
சோய்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமகற்றி
தாராரியன்ரூன்னே தான்சென்ரரம்மானே
பாராரிபுகழோமன் பாண்டவரைத்தன்ரூன்வருக
இருவர்வரக்கண்டவுடன் இமராசன்ரூன்கலங்கி
அறவினைகள்மாபாவி அவள்வருவதேதெனவே
எமதன்மன்கேட்க என்றதொருதுவனும்
நேமமுடன்வாய்புதைத்து நின்றேதுசெப்பலுற்ரூர்
புகழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்தில்பேர்போகி
இகழாதிவேத்தனுக்கு ஈய்த்தானெனவைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தேதமன் கிட்டவேமுன்னிருத்தி
வாட்டமில்லாமன்னனுக்கு மகிழ்ந்துரைப்பானம்மானே
நடந்துதவஞ்செய்தவர்கள் நல்லதவம்பெறுவார்
அடர்ந்துவினைசெய்தவர்கள் அவதிப்படுவார்
இன்றேதாங்கண்டோம்நாம் எங்கள்மன்ரூன்மொழிந்து
மூன்னேபெரியோர்தான் மொழியவுந்தான்கேட்டிருப்போம்
ஆயநெடுமொலிவந்து ஓத்தூர்விடுகவென்று
ஈயிருக்கத்தானும் இடமில்லையென்ரூர்காண்
தெரிந்தவன்ரூன்செய்த தீமைபொறுத்தொரு
பரித்துதன்மர்புண்ணியத்தில் பாதிவந்தாய்தெனுல்

நாசரிஷிகாணுமிவன் ரத்தினமுடிசூட்டுமென்றுரீ
பாசமுள்ளமெமதன்மார் பகுந்துணர்த்தாரிவ்வசனம்
இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷியென்றுபட்டம்
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
தோற்றும்நரகம்விட்டுச் சுற்றத்தாருள்ளோரை
வற்றுங்கனையென்று எமதன்மர்தாணுரைத்தார்
வையமகிழத்தன்மர் வங்கிஷித்திலுள்ளோரை
மெய்யதன்மர்சொற்படிக்குச் சொற்கத்திலேற்றினரே
துங்கத்தருமனையே மகிழ்ந்துநல்லவாளர்கள்
சுற்றமெல்லாம்பூவுலகில் சூழ்ந்துநித்தம்வத்தபோல்
வற்கமுள்ளசொற்கமதில் வைத்தானெனவேதான்
தேனுர்தூடர்மார்பன் தெய்வத்தருமனையும்
வாளர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மானே
அந்தசிறுமைத்தனையே அன்பாய்முகம்நோக்கி
உந்தனக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நான்தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டி சொற்கந்தனையாளுமென்றுரீ
அங்கமறலி அருளினர்கள்மைத்தனுக்கு
தன்மரதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
சென்மமழிந்தாலும் செய்ததர்மம்போலுமும்
எம்பிரானெம்பெருமாள் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
நம்பியேயோரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
மகன்றனக்குமாமறலி வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
தந்தைபிவைசொல்லத் தன்மரடிபணிந்து
சித்தமகிழ்ந்திப்போ செல்லும்வைகுந்தமென்றுரீ
கிடந்தசுற்றமுள்ள திரியோதனன்றனையும்
அடைந்துசொற்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேதானிரு
வாளர்கள்தன்மரையும் மகிழ்ந்துரதமேற்றி
சேனபதிதன்மர் செல்லுமுற்ரரம்மானே
அந்தரத்திலந்துபிகள் ஆம்பரிக்கும்பேரொலியும்
முந்தினபேரிகையும் முரசினிடபேரொலியும்
எழுகடல்போல்வானுலகில் வத்திசையுமேமுழங்க
வாழ்பிரமலோகம் வந்தடைந்தார்தன்மருடன்
அகத்தியனுங்கோச்சுரரும் அந்தவசிஷ்டனரும்
மகத்திலிக்கவுதமரும் வசிஷ்டர்அரசருடன்
சொல்லுஞ்சவுமியரும் தூறுவாசகாதிபரும்
மல்லும்புயமாதரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்
எட்டுதிக்குப்பாலகரு மேற்றவசுக்களுடன்
கொட்டிச்சதலோகங் குழுதுமென்றுதான்முழங்க

மாணிக்கத்தால்சமைத்த வச்சிரமணிமண்டபமும்
ஆணிக்கனகம் அழுத்தியசிங்காதனத்தில்
ஓதுபதினலும் உலகம்படைத்தோரும்
வேதரும்நன்முக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
தெரிந்தமுனிவர்களும் தேவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
பரிந்துவருந்தன்மர் பணிந்தனர்காணப்மாலை
இசைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்க
நிசவான்குருகுலத்தில் நீள்பாண்டிதன்புதல்வன்
தருமனிவன்றன்காணும் தரணிதனிற்கபியன்
பெருமையுடன்வந்திறுல் பேருலகைத்தானிழந்து
ஆதிநெடுமால் அரிகேசவன்பாதம்
நீதிவைகுந்தம்நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
தானவன்போய்த்தன்பர் தனக்கங்கெதிராக
வானவரோசெல்லுமென்று மாமறைதோன்றுங்கூற
அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணியவிட்டார்கள்
தழைத்தோங்குந்தன்மரென்று சாற்றினர்வானோர்கள்
செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
உப்பரியதன்ம முலகமதிலெப்போதும்
நன்றுகச்செங்கோல் நடத்தும்விசேஷமெல்லாம்
குன்றுதமாமுனிவன் கூறிருன்கேட்டிருப்போம்
நண்ணிசெய்யக்காயமுடன் நன்றுகவிவ்வுவந்தான்
புண்ணியவானென்றுமிகப் போதமனமகிழ்ந்து
இன்னமிந்தப்பூவுலகில் இவற்காசையுண்டோவென்று
அன்னத்தின்மீதில்வரும் அயனுமெடித்துரைப்பார்
எவ்வுலகம்வேண்டியது இப்போமுடிசூட்ட
அவ்வுலகத்தன்னில் அரசாளவைப்பேனன்
வேண்டியதுகேளெனவே வேதர்மகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனேவைகுந்தம் அமையுமென்றர்தன்மருக்கு
எதுமிவற்காசையில்லை இறையவனேயிப்போது
தாதுரையும்வேதாவே தர்தைபதம்வேண்டி
வந்தாரிவரெனவே வானோருரைத்தபின்பு
சிந்தாகுலம்படைக்குந் திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
தருமன்றனக்கிப்போ தானவரோவானவரே
அறத்திலுள்ளோர்வானோரும் அருள்முனிவர்தாதர்களும்
பிரமரிஷிதீர்த்தம் பிரமரிஷியென்றுரைத்தார்
மெய்கண்டவாழ்தருமன் விரும்பிவருவதற்கு
நன்மணிசேர்மண்டபமும் நற்கனகமண்டபமும்
பொன்மணிசேர்மண்டபமும் பூமலர்சேர்மண்டபமும்
மற்றும்வைரியஞ்சேர் மாணிக்கமண்டபமும்

கற்றுங்கடல்முத்துடனே. கனகத்தூண்மண்டபமும்
பற்பரக்கம்பதித்தபலமுத்தூண்மண்டபமும்
சற்பமிருத்தினமணி தான்சமைத்தமண்டபமும்
துய்யபோகமேதகத்தால் தூண்சமைத்தமண்டபமும்
வையமகிழ்புட்ப ராகத்தூண்மண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமுஞ் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூண்மண்டபமும்
வீறுமணிபட்டோடை மேற்கட்டிமண்டபமும்
மாறுதண்ணுடி மாளிகையின்மண்டபமும்
வினைத்துதல்லசந்தனத்தால் மெழுகியதோர்மண்டபமும்
நினைத்துநல்லசாந்தால் நீலமெழுகுமண்டபமும்
மந்தாரம்பிச்சி மலர்தூக்குமண்டபமும்
கந்தபொடிவாசங் கமகமென்றமண்டபமும்
தாரமாய்க்கற்பூரத் தான்மணக்குமண்டபமும்
ஆரவேகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
ஆதிரண்டாழ்வார்கள் அமரித்திருக்குமண்டபமும்
கூறுமொருபொக்கிஷங் குவித்திருக்குமண்டபமும்
நீண்டகெருடக் கொடியுடையதீன்மதிலும்
கூண்டஅனுமக் கொடிநிறைந்தகோபுரமும்
உடபரிகைமேடைகளும் உயர்ந்தநிகரமுமாய்
அப்பெரியதேவர் அலங்கரித்தமாளிகையும்
துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தாக்கிடி
மாயனுடமாளிகைகள் வகையாயலங்கரித்து
போதவேவி தியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
கீதப்பரிமளங்கள் கெந்தபொடிசத்தனமும்
வாசனைகளாக மல்லிகையுமுல்லைபிச்சி
பேசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
கமகமெனவாசங் கனபமொடுதூபம்
பொன்னனைவேலைகுத்தம் போதவலங்கரித்து
மாதில்லாத்தன்மருடன் வானவர்கள்தேரோறி
ராகதேவபாலருட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
மன்னுலகில்வாழ்தருமன் வைகுந்தம்வாழ்பதிக்கு
எண்ணரியதேவருடன் இந்துவந்தாரென்றுசொல்லி
கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதாசர்
வாசமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
சங்கரமுஞ்சங்குந் தரித்தமணிமார்பையுடனே
இங்கெழுந்தருள்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
மாலே இளையமணமாலையதுதானணிந்து
சோலைமலையழகர் சொர்ணமயமாக

வாகனைய தன்மெதிர் வந்தனர்காணம்மானே
அண்டபகிரண்டம் அகண்டமெல்லாமொன்றாக
உண்டிதொருபாதமதில் ஓடிவந்துதன்மருமே
பண்டுநான்செய்த பாக்கியமேயிப்போது
கண்டனதுபாதங் கண்குளிரத்தெண்டனிட்டு

விருத்தம்,

கண்டபோதேகளிகூர்ந்தேன் கன்மவினையிற்சடலுற்றேன்
அண்டர்புகழும்பொற்பாத மடியேன்பணியத்தவங்கள்பெற்றேன்
தொண்டனிவனுமென்றெண்ணிச் சொல்லும்பெரியவைகுந்தங்
குண்டலத்தனிலேயெனையிறுத்தும் கோவேகருத்தகோபாலா (ஈஉசு)
ஆதவாபுண்ணக்கண்டேனல்லிநாளகன்றுதிப்போ
மாதவயென்றுசிந்தை மயக்கமுற்றுதீர்ந்துதிப்போ
தீதவாளபமார்ப்பா தேவகிகருத்தகோபா
தேவாயிசையனசேருங் கிஷ்ணவைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன் (ஈஉன)
சானகிராமராமா சாரங்காராமராமா
மாகடயோத்திராமா மாதவாவாசுதேவா
ஓமராமராமா வுலகினேயளந்தமாயா
தானவாவுனதுபாதஞ் சரணமேகண்டேன்கண்டேன் (ஈஉஅ)
பட்டேன்புவியிலுள்ளடிசேன் பாசங்களேந்துவருமளவும்
விட்டேனுணர்வுதனைமறந்து விரதமுனதுவைகுந்தம்
மட்டேயேறிகடந்துவந்தேன் மறவிமறையோன்வானவருந் (னை
தொட்டேயழைத்தார்சுகம்பெற்றேன் றிருமுழுதுணர்நான்றிருமுழுதே
(கதை) மாயாமுருகுந்தா மாபாரதந்தனிலே
ஆயர்குறிப்பறிந்து ஆகவனைத்தான்மறைத்து
சீரார்வீமனுக்காய் தேற்றரசன்றன்னைவென்று
தாரார்விசையனையுஞ் சாகாமற்காத்தனையே
ஆனேறின்றுமூலமென்ன அந்தமிக்கரையில்
கானில்வந்துஅஞ்சலென்ற காகுத்தாவென்றுசொல்லி
தொழுதான்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்ந்தான்
சாற்றுபுகழ்தன்மருந்தான சரணமென்றுமாயனையும்
போற்றிசித்தம்பூசைபண்ணிப் பொற்கோவில்தானிருந்தார்
ஏற்றதொருமாயன் றிருமென்றுதானுரைத்தார்
வீற்றிருந்தார்தன்மர் விதரணிதிமாளிகையில்
பொய்யில்லாவாசகனே புவிராசமன்னவனே
வைகுந்தலோகம் வளம்பார்க்கவாருமென்று
அய்யன்முகுந்தன் ஆதிகேசலுடனே
செய்யும்புகழ்தன்மருந்தான் திருமாலுடனடைந்தார்

கூதியமாபெனிதன் கோவிலுடவாசல்தன்னில்
வீதுடனேதாடந்து மேகவண்ணர்தாழும்கின்றார்
மாயனுத்தன்மருமாய் வாசலில்வந்தாரெனவே
தாயதொருமாவெலிக்குத் தூதுவர்தான்போயுரைத்தார்
விரைந்தங்கேமாவெலியும் வேகமாயோடிவந்து
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணுயிரத்தோனே
காணமற்றேவர்களும் கான்முகனுந்தான்தேடி
காணுதபாதமதைக் கடையேனபொருட்டாக
கொடியேன்சிடியில் கோபாலர்வந்துதின்றார்
அடியேன்பொருட்டாக ஐயாநீரிப்பொழுது
இவகேயெழுந்தருள ஏதுதவஞ்செய்தேனே
சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்றார்
திருமாலேயிங்கிவாரர் செப்புமென்றார்மாவெலியும்
குருகுலத்துதன்மரிவர் குணமும்பொருமையுள்ளோன்
சாதகமாய்கான்தோறுந் சத்தியவான்காணுமிவர்
கீதமுடையவன்காண் கினிலத்தில்மன்னவர்க்கும்
தக்கபுரைநெறியுந் தவமுமுடையவன்காண்
மிக்கவுனைக்காணவென்று வேண்டியேவந்தான்காண்
மாவெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேயும்டைய
ஏவலினுல்லவருந்தான் இருந்தாரேருபம்போல்
தாழுந்தாருயர்ந்தோராய்த் தாழ்ந்திருப்பார்கண்டீரே
வாழுதானிவர்பெருமை மாதாவேசொன்னீரே
தங்குசெம்பொன்மேரதனில் தற்காகஞ்சேர்ந்திருந்தால்
அங்குமந்தக்காகம் அம்பொனிறமாகிலியோ
அழுதானதருணவிழி ஆனந்தநீர்சொரிய
தொழுதுதான்காண்மாவெலியுந் தோத்திரங்கள்சொல்லியபின்
ஆடினனெய்மகிழ்ந்து அரிகரிவென்றுசொல்லி
பாடினனுளமகிழ்ந்துப்பசைசமால்பாதமதில்
செங்கமலர்ப்பாதஞ் சோலைபண்ணினிதமுமே
இங்கிருக்கப்போறேனுன் எண்ணதவஞ்செயதேனே
என்றுசொல்லித்தனமர் ஏற்றுகின்றதோதிரந்தான்
மன்றலுமாயோனே மனமகிழ்ந்துதன்மையும்
வாருமென்றுதானழைக்க வானவர்களனேகம்
தானவரும்வானவருஞ் சதுர்முகனுமிந்திரனுந்
தேடரியபாதந் தெரிசிக்கப்பெற்றீரே
ஆடல்புரிதன்மரேசர் அரிபாதஞ்சேர்ந்தீரே
என்றுசொல்லிவானததில் இமையோர்மகிழ்ச்சியுடன்
அன்றுதான்கட்டி அணைத்தனர்காணம்மானே
மனமுமகிழ்மாவலியும் வாரேர்தீரேகோகி

கோற்றவனைக்கொண்டுசெம்பொற் கோயிலேவையுமென்றார்
பரித்துகண்மர்கோவில்புக்கப் பச்சைமால்தான்மகிழ்ந்து
இருந்தங்கிளையோரை யம்பெருமாள்தானுப்பி
னன்றுதான்மாவெலியும் இவ்வசனத்தானுகந்து
னின்றதொருமாயோனும் கோகப்பிப்போது
ஆதிலும்நானின்னமொன்று அருளக்கேள்மாமுனியே
தாகமுடன்கேளுமென்று சாற்றினரம்மானே
பரித்துகல்லவேதியர்கள் பதினயிரம்பேர்க்கு
தெரித்துமொருவேள்வி நினைத்தோதும்பண்ணிவைத்தார்
மற்றுமோராயிரம்பேர் மாமறையோர்தங்களுக்கு
நிறைமன்னதான்னம் நிறையக்கொடுத்தவனகான்
னன்றுய்மதுகீகடத்தழுறைதனிலே
குன்றுமலாறிலொன்று கொண்டானிவன்காணும்
இல்லோரிறப்போர் இனைத்தோர்கள்தங்களுக்கு
வல்லாருயிரும் இவனுயிர்போற்காத்தவன்காண
சத்தியவாழ்வை தலமுமல்பூவுலகில்
சித்தியமாகி சிலைசமத்துப்புண்ணியன்காண்
திகைன்மும்மாரி சிறந்துழிகப்பொழியும்
பொங்குபுனியும் புல்வாயுமோர்துறையில்
உண்ணுமதுகண்ணீரில் உவுமிகவுண்டாகும்
மண்ணுலகினித்த மகிமைபினைநிதியது
வழக்காகவீமனுடன் வரும்புதுதோர்மாமிநகம்
பழக்காருந்தனமருடன் பக்கலிலேஞாயமினி
வந்திருவர்தானும் வழக்கென்றுதானகூற
பிந்நின்னீமன் பிளந்துகொள்ளென்றவன்தாண்
தெரிந்துதுரோபதையைத் திரியோதனன்பிடித்து
பரித்துதுயிலுரியப் பார்த்துனின்றவர்பேரும்
வில்லமபுதிட்டி வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
வில்லம்புதன்னை விலக்கியேநின்றவனகாண்
பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்தேபாகெனியை
சேரவேதானினைந்து தீங்கொன்றுமபேசாமல்
ஆவலுடனிருந்தான் அன்பாகமருகில்
மாவெல்லியேயென்று மகிழ்ந்தரைத்தார்மாயோனும்
னன்றளவில்மாவெலியும் இருதயமுந்தான்மகிழ்ந்து
சென்றதருமலையுஞ் சிகையுமுதான்தழுவி
மன்னவரேகீர்கான வருதியேசெய்தவத்தால்
இன்னகரில்வந்தாயீ னன்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதன்மருக்கு உபசாரமாயுரைத்து
மற்றுமந்தமாவெலியும் வணங்கிநம்மானை

வாவெலினையுத்தானி துத்தி மாயோனுகன் பாக
காவலனுத்தன்மனையுங் கையுடனே கொண்டுசென்று
போதபார்காணும் பிரகலாதேவருடன்
தாராருநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
பத்தியுள்ளை ஆழ்வார்கள் பணனிருபேர்தன்னுடனும்
வீற்றிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவண்ணர்தன்கோயில்
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றாளடிபணிந்து
தங்குபுகழ்தன்மருக்குச் சக்சரமுந்தான்தரித்து
பொகுதிருமால்பாதம் போற்றிநின்றுவானோர்கள்
அங்கவர்கள்தம்மை அசுசதனுர்தாமிறுத்தி
இங்கள்துதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
குளிர்ந்தமலிச்சோலைதன்னில் கோபாலர்தானடந்தார்
ஆழுத்தவாத்தினத்தால் அலங்கரித்தார்மேடைதனில்
செல்லும்பொழுது திறல்வீமன்விசையனுடன்
சொல்லுமொருகுலன் தோற்றமுள்ளசகாதேவன்
தோரார்துரோபதையுஞ் சுதர்தவான்தன்மனையும்
இருவரையுங்கண்டு எதிரேயெழுந்திருந்து
அரியபொருள்கண்டவர்போல் அரியினிடபாதமதில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிகச்சொரிந்து
சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தமபிமார்தஞ்சையும் தனமெடுத்தணைத்து
எம்பிரான்சீர்பாதம் இறைஞ்சிநெம்பாருமினி
நந்தகோபாலர் நரசிங்கருபருட
விந்தமதில்நடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டீரே
என்றுரைத்துத்தம்பியரோடியல்பாகவுரைத்தான்
மன்னுலவுமாயோனே மகிழ்துரைத்தாரம்மானே
இன்னகரிலெப்போதும் இருமெனறுதானுரைத்தார்
ஆனந்தபருதிகொண்டு ஐவனையும்சீராட்டி
தானந்தமானவள்ளல் சாதநிழுடிசூட்டி
மாயவனுர்தாமும் மனமகிழ்ந்துதான்வாழ்த்தி
நேயமுடன்கொண்டுசென்று மித்திலஞ்சேர்மண்டபத்தில்
அன்பாகநம்மிடத்தில் அருகேயிருமெனவே
இன்பாகமாயன் இருமென்றாரம்மானே
நாதனுர்தாமுதலாய் நல்முனிவர்தான்கூடி
சோனகால்வேதம் திருந்தவேயோதுமென்று
வீரசிங்காசனத்தில் மேவியிருமென்றுகாதான
பாரதங்கொள்மாவேந்தர் பரிந்துமிகவிற்றிருந்தார
வெங்கவுரிதானவிச விருதுபலமுங்க
தங்கமணிமண்டபத்தில் தமபியருந்தனமருந்தான

வந்திழையோர்தம்மோடு இருந்துபணிமாற
ஆய்ந்தடைமாதர் அம்மைபயர்களை செய்ய
அச்சுதனுர்தேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சும்புகழ்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யில்லாராகையினால் புண்ணியமேசெய்ததினால்
செய்யும்வெகுதன்மமெல்லாம் தேடியேசெய்தபலன
பரிமிதிகாணுத பச்சைமால்தன்பதத்தில்
வினிதரசபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை
கவருற்றபஞ்சவர்தான் காணுதவிந்தகர்
சண்டாரிவனவே கனகசபைதான்முழுதும்
அண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்க்கொண்டாடி
மெய்கண்டார்கண்டார் வெளியிலொளியாயிருந்தார்
வைகுந்தங்கண்டார் வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
என்றுகதைசொல்ல ஏற்றசனமேசயன்றன்
சென்றுதிருச்செவியில் செவிதிமதுரன்றுக
ஓசையாய்க்கேட்டு உள்மகிழ்ந்துதானிருக்க
பாசமுடன்போற்றுகின்ற பழையகருப்பட்டதுவும்
வெண்பட்டுமாகி விருமையதுதானீங்கி
பண்பட்டுவார்த்தை பழயபடிதானேசி
விருமையகன்றுதென்று மேதினியோர்கொண்டாட
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புவியாண்டுவிந்தமதில்
போனவதிசயந்தான் புதுமைபுதுமையென்று
ஆனசெனமேசயற்கு அறிவுமிகவந்ததினால்
சதகியவான்விசனம சத்திவிளங்குதென்று
பத்தியுடனிப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துப்பூசைபண்ணி
திட்டிகழித்துத் திருக்கோவிலாலயமாய்
பூமிதனில்நற்ப பூலோகங்கொண்டாட
ராமனேராமாவென்று நாதமணிதானுட
திருவிளக்குன்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபமுமாய்
பரிமளங்கள்விசப் பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
வருவார்பணிய வரும்வினைகள்தானகல
மெய்யதிகள்காட்டி விளங்கியேலோகமெல்லாம்
ஐவரதிசயங்கள் அன்புடையோர்கொண்டாட
தன்மார்கதையென்று தாணியிலேதுதிக்க
கர்மமகலக் கற்பனைகள்விட்டோட
கோய்டாபலதீர் கொந்தனங்களிக்க
பேய்களகலப் பிரமத்திதான்தீர்க

குஷ்டங்குலேநோவு குலேமூட்டிநீராமை
அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபீனிசமும்
வெட்டைக்கரப்பன் வெடிகூலேமேசமுதல்
தட்டகிரந்திபல சோகைகாமாலையுடன்
அத்திரவாய்வு அண்டப்பவத்திரமும்
மூத்தியிடப்புவலி மூழங்கால்கரப்பனுடன
கன்னிகரப்பன் கடியகண்டமாயுடன்
அன்னகிருசி அழிகீழிவுமுதல்
பல்குத்துபல்லரணே பாண்டுரோம்பலுடன்
உலக்குத்துடன்பருதல் ஓடுங்காச்சயமூசலாம்
ஈனோயிருமல் இளைப்புப்பெருவயிறும
கோழைகுவளைக் கொடியகீர்பினிசமூல
வாதக்கரப்பன் மண்டைப்பொரிகரப்பன்
காதிணாச்சலகண்புகைச்சல் கண்மாசடைவைமுதல்
வைப்புவதைப்பு வலுத்ததல்லிருளியமும்
லெப்புவெதுப்பு விரணம்பலபலவும்
மூகரோதசனனி முடங்கல்தலையசைப்பும்
மகாதபித்தம் பழுதீகரத்தக்காசமுதல்
கடுத்தவயிறுளைகள் கண்டிப்புக்கெண்டையுடன்
அடுத்தூறுக்கல் அசதிகந்துவாதமுதல்
வலிப்புவிசைப்பு வரநோய்லரட்சியுடன்
கலிப்புப்பிளவே கண்ணேசைவிப்புரதி
சண்டிவலிவிப்பிநமல் தாதுஷ்டமானதுவும்
ஆண்டிவலுக்கோர்நோய் அத்தனுர்வாய்வுமுதல்
பந்பபடிவண்சிலவிஷங்கள் பண்டிப்புத்தொண்டைவலி
கந்பழிதலூர்இருமி கனவுமிகச்சொற்பனமும்
உள்ளூநகஇவாட்டு மூடலிலெலும்புநக்கும்
வெள்ளூனுவைவெள்ளூதடு வீகுமபெரும்பாண்டி
எரிபிளவைசரிபிளவை ஈடுமுளைப்பாடுமுதல்
அரிபினவைசப்பாணி ஆயதலாய்வுடனே
அழல்நோய்பெருமல் அடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
வெள்ளைக்குழைத்தகட்டு வந்தவியாதிகளும்
இதஞ்சுபாலை சேட்டிமதினகொட்டாலே
வாதசுரம்பித்தசுரம் வலுத்தசுரமானதுவும்
எழுநாயராகி எழுந்தவியாதிகளும்
எழுநாயரான பாரிசவாய்வுமுதல்
திருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
ஆருந்தவமுடையோர் அரிகரியென்றுசொல்ல
வாக்குமனமொன்றுப யிலிந்திருந்தான்கேட்க

பார்க்கும் பழிபாவம் பாந்தவிடுஞ்சத்தியமே
என்ன தவமானலும் இச்சித்துக்கேட்போர்க்கு
சொன்னமயமாகச் சொரிவாள் துரோபதையும்
பிள்ளைத்தவமும்பொருந்தவழுத்தான்கொடுத்து
இன்னேத்துரோபதையும் கேட்டவரந்தானியாது
மேமுள்ளகாரியந்தான் நிமிஷத்தில்வேணுமென்று
வீமனுகவிசெய்ய விசையன்அகபகிழ்ந்து
சென்றுசெலுத்தித் திசைகளெட்டுங்கோத்திபெற்று
வென்றருகுலன் வெகுவாங்கள்தானிய
மருத்துஞ்சகாதேவன் மற்றுமுள்ளகோப்பலவும்
பன்னுமொருஞானப் பார்வையால்தான் தீர்க்க
தன்மார்புருவாகத் தான்கொலுவிலேயிருக்க
கன்மம்பறந்தோடக் கதிவினைதீர
சத்திவிலங்கச் சகலபிணிதீர
வெத்திகொண்டதன்மொன்று விண்ணுஞ்சும்மண்ணுலகும்
அங்குந்திருமாலிடத்தில் ஐவர்சிறந்திருக்க
இகுணமவர்தானிருந்து எற்றவரங்கொடுக்க
பெற்றாபெருமையெனறு பேருலகோர்கொண்டாட
உற்றருமவோர் உகந்துபணிமாற
பூங்காவில்வாசனைகள் போத்வேதான்மணக்க
தாங்காமணிவிளக்குச் சன்னிதியில்நின்றிலங்க
சாம்பிராணிவாசம சன்னிதியெல்லாமணக்க
தேம்பாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க
தீவினைதீர்க்கும திருமுகசுவரியமும
தாரானசெனமேசன தானிருந்துபோற்றிசெய்ய
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகம்தன்னிலிப்போ
வெறுமைபிடிதிருந்த மெய்ந்நிதான்தீர்ந்தோம்
விதிவசத்தையாலும்விலக்கமுடியாதெனவே
அதிசயமாய்க்கொண்டோடி அதிபுரகரில்
வீறுநிருந்துசெங்கோல் விளங்கமுடிசூட்டி
பாதிபருஞ்சூழப் பார்மன்னர்தாலுழ
சிக்காசனத்திருந்துச் செங்கோல்செலுத்துதற்கு
மங்காவுயிர்கருடவாகியழந்தான்கேட்க
கிணைத்துசெனமேசன் நெஞ்சுருகித்தான்தேட
அனைதுயருலவேத வியாசரறிவுகுன்று
பொன்னுலகம்விட்டுப் பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
மின்னுலவுமந்த வேதவியாசனையும்
கண்டுசெனமேசன கண்களிக்கதான்போற்றி
தொண்டுக்குப்பூத்தி தோற்றமுடனீருரைத்தீர்

அந்தவிலாமலந்த ஆராய்ச்சுபாராமல்
வந்தபிர்ம்மகத்தி மாற்றிவிக்கவேண்டியென்னே
பஞ்சவர்களோவர் பாராண்டுபொரிழந்து
வஞ்சமில்லாவைகுந்தம் ஏழ்புகிக்கும்போனகதை
கேளுமென்னுசொன்ன இருபைபடிதானும்
நானுமாருமாசம் நன்றுகத்தான்கேட்டேன்
நாளும்பிரமையது அகன்றதுகாண்மாழுனியே
கோனுமவினையும் கொடுமைகளுந்தான்விலகி
போனதிலைவர் புதுமைவகிசயத்தின்
தானமுடன்கோவில் தான்சமைத்துபூசைபண்ணி
வானவரேயெப்போதும் வைத்துவணங்கிறேன்காண்
நானுமுன்தன்பாதம் நாள்தோறும்தான்மறவேன்
என்றுசெனமேசன் இவ்வார்தைதான்கூற
அன்றுகுருவேத வியாசர்கவிகளது
சத்தியவாண்மை தவறுதாரிப்போது
நித்தியமாயெங்கும் நீர்த்தமாமின்றவர்கள்
இங்குமிறப்பார் எவ்வுலகுந்தாளுள்வார்
அங்குமிருப்பார் அமரோடாசனத்தில்
நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் நற்றவம்பெற்றுனேவே
வல்லவர்கள்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துசெனமேசனுக்கு
ராசசிங்காசனத்தில் நன்றுயிருந்துசெங்கோல்
வாசமுடனூவுலகில் மனுயிருமெனமே
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துசெனமேசனுமே
போற்றிநமஸ்காரித்துப் பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டு
சாற்றியமாமுனியைச் சரணமென்றுகைதொழுது

விருத்தம்,

பூருவத்தாசுநாட்டிப் பூவுலகேத்தும்பூட்டி
வேறுசொற்பகையுங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கிக்
கூறுமுறைகளுங்காட்டிக் குலத்தொழில்புரியவீட்டில்
பேர்பெற்றஜவனொன்று பெருமையைமூடித்தாய்போற்றி (உகூ)

அறியேன்செய்தபிழையொறுத்தீ ராசகிறுத்திவினையறுத்தீர்
சிறியேனுன துபயலாகச சித்தமிரங்கியுரைசெனமூம்
வெறிபோய்க்கல்விவகைபுரிந்தீர் விட்டைகுறையும்நிறைவேற்றி
குறியாய்மகுடமுடிசூட்டென் கோவேயென்றுகுலகொழுந்தே (உகக)

இன்னஞ்சிறியேன்கலியுகத்தி லிருந்துமெலிந்துயிடையாமல்
முன்னஞ்சுபேற்குநாற்றுவற்கு மொழியும்விவரமதுபோக
வின்னஞ்சுமாறவெனெஞ்யம் விரும்பியுரைத்தவடியேனை
தன்னைஞ்சறிவித்தானதுபோற் றற்காத்தருளுஞ்சற்குருவே (உகஉ)

முன்னுள்நடந்தவழிவசமு முற்றுமெனக்குத்தெரியாது
இன்னுள்ளமக்குவிபரித்தா லெண்ணுபதந்தடையாமல்
அன்னுகவியன்வந்ததிரு வேலவர்நடந்தாரியிடத்தில்
இன்னருளமக்குநானடியேன் பேசாதடுமையாள்வேனே (உசுந)
குருகுலத்தரசர்க்கெல்லாங் கொற்றவாயுற்றமோது
வருகெனச்சமையமென்பேன் வந்தருள்புரிந்துநீரும்
இருவெனத்துடித்தாட்கொண்டு யேற்றவரடியேன்மீதில்
திருவெனக்கனகமீயுஞ் சற்குருநாதாபோற்றி. (உசுச)

(கதை) தோத்திரமுஞ்சொல்லித் தொழுதசெனமேசனையும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாமுனிவர்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சாதுசெனமேசன் தாரணியோராசனே
இருந்தான்கொலுவில் சகலங்காசனத்தில்
வருந்தார்தமக்கு வணங்காதகோடரியாம்
கலியுகத்திலேயிருந்த காரணமாம்தர்க்கத்தினை
சலியாமல்கேட்டுத் தான்பிரமைதீர்ந்தமையால்
பலிதமுள்ளதன்கதையைப் பட்சமுடன்தான்கேட்டு
வலியவர்கள்தன்கதையை மனமகிழ்ந்துகேட்டோரும்
எழுதிப்படித்தோற்கும் இன்பமுற்றுக்கேட்டோர்க்கும்
தொழுதுவைகுந்தகதைச் சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
வைகுந்தமென்றெருக்கால் வாயினற்சொன்னோற்கும்
மெய்கண்டவாசன் விஷ்ணுபதமுண்டாகி
வந்தவினையும் வருவினையுந்தான்தீர்ந்து
செததிருமால்பாதஞ் சேர்ந்திருப்பார்கண்டீரே
இந்தவைகுந்தகதை இயல்பாகமுன்னாளில்
கிந்தைமகிழ்ந்து ஸ்ரீபங்கர்தன்சீஷன்
வெங்கியருள்வடவான் விளம்பிஞானிக்கதையை
பொங்கியசொல்நற்றமிழைப் பூரித்துநன்றாக
முதலில்முதல்தெரிந்து முற்கதையையாராய்ந்து
அதிலும்பொருள்விரித்து அத்தன்செயலாலே
ஒருசொல்பொருளே ஒன்றுபத்தாய்தான்விரித்து
கருவாகவேதெரிந்து கற்பித்தோன்விற்பனமாய்
திருந்துபுகழ்வைகைத் தென்னாயம்பதியான்
பொருந்துதமிழ்பெற்ற புகழேந்திதன்புதல்வன்
மன்னவரும்பொன்னழகு மந்திபனுடன்மருகன்
அன்னதருவானவற்கும் அன்புடையோர்தங்களுக்கும்

மின்னுதமிழ்வாணருக்கும் வேதநாவணமச்சருக்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுமிவைணங்கி
சிஷ்யனடியார்க்குஞ் சிஷ்யஞ்சித்தானிருநது
தாசனென்றுகூறித் தமிழிலிலக்கதையை
தேடிதமிழாராய்ந்து திருவிருத்தந்தான்கலந்து
தாடிப்பொருளாராய்ந்து நமஸ்கரித்துமுற்கதையை
சேத்திரம்போல்நன்றுரைத்திரட்டுளனிக்கதையை
கோத்திரமுத்தான்வாழ்கக் கூறினனிக்கதையை
வாழியிகவாழி மங்காதநூல்வாழி
ஆழிபுஞ்செங்கோல்செலுத்தும் அரசர்மிகவாழி
கேழ்ப்போர்படிப்போர் கினைகருடன்தான்வாழி
ஆழ்ந்தபெரியோர் அனைவோருந்தான்வாழி
அன்னசுற்றம்வாழி அருந்தமிழ்தாந்தான்வாழி
சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செல்வமுடன்தான்வாழி
வுல்போல்தழைத்து அருகதுபோல்வேருன்றி
மூங்கில்போலன்னசுற்றம் முசியாமல்வாழியதே
பால்பசவுமுண்டாயிப் பூரில்மிகவாழியதே
ஒங்கியதால்வேதம் உயிர்பலவுநதான்வாழி

விருத்தம்.

அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாஞ்செல்வமாகும்
அரிகரிராமாவென்றால் தினேகமாம்பொருளுஞ்சேரும்
அரிகரிராமாவென்றால் அறங்களுமிருந்துவாழும்
அரிகரிராமாவென்றால் அவர்கள்மெய்ஞ்ஞானியாமே.

வாழிவிருத்தம்:

அந்தமுளகிருட்டினன் பஞ்சவர்கள்வாழி
அவர்தாயாரிபெண்ணூர் திருளபதியும்வாழி
தந்திபினைவாகனமாய்க் கொண்டோன்வாழி
தளினபதத்தாளர்விமலை காஞ்சிவாழி
திநதிமுகக்கெந்தைதுகள்தாமும்வாழி
கையலிநுவர்கள்வாழுமல்லிக்குடிபில்வாழுஞ்
சுந்தரஞ்சேர்சிங்கிணயனனுஞ் சுமுகன்வாழி
சுபமிலகும்பாப்பிரமமுத்ராக்ஷர காலிவாழி யே.

மகாவித்துவமெண்ணும் வைதர்திகம்மானை

முற்றிற்று